

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

Διδρυματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών
«Ελλάδα Εκκλησιαστική Ιστορία και Πολιτισμός»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

π. Αλεξίου Σ. Καπανδρίτη

Θέμα:

Η ορθόδοξη Εκκλησία στην Αυστραλία ως Μητρόπολις (1924-1959)
& Ιερά Αρχιεπισκοπή (1959-Σήμερα).

Επιβλέπων Καθηγητής
κ. Εμμανουήλ Καραγεωργούδης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2019

Table of Contents

.....	1
Βραχυγραφίες.....	6
Πρόλογος	7
Εισαγωγή	8
Κεφάλαιο Πρώτο.....	12
Ο Θεσμός των Ελληνορθόδοξων Κοινοτήτων στην Αυστραλία.	12
1. Γεωπολιτικές Μεταβολές κατά το τέλος του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20 ^{ου} . Ο Ρόλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις Ελληνορθόδοξες Κοινότητες της Διασποράς.....	14
2. Σύσταση της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας του Σίδνεϊ.....	21
3. Ίδρυση της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Μελβούρνης.....	24
Κεφάλαιο Δεύτερο	32
Ίδρυση της « Όρθοδόξου Μητροπόλεως Αύστραλίας»	32
1. «Πράξις ἄρσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου περί τῶν ἐν τῇ Διασπορᾷ Ἐκκλησιῶν τῆς 1 ^{ης} Μαρτίου 1922».....	32
2. Πατριαρχικός και Συνοδικός Τόμος της 7 ^{ης} Μαρτίου 1924.....	33
3. Σύνταγμα Ιεράς Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας (3ης Απριλίου 1959).	34
4. Η Ανύψωση σε Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας (10 Σεπτεμβρίου 1959).....	39
5. Ειδικοί Κανονισμοί με τις Προσθήκες και αλλαγές της Α΄ Κληρικολαϊκής Συνέλευσης του 1961. .	40
Καθήκοντα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής	40
Γραφεία Ιεράς Αρχιεπισκοπής	47
Κληρικολαϊκή Συνέλευση.....	49
Περί του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου	51
Περί Ενοριών – Κοινοτήτων.....	53
Εκκλησιαστικά Δικαστήρια	54
Περί Ελληνικών Κατηχητικών Σχολείων	55
Περί Φιλοπτώχων Αδελφοτήτων και Ευαγών Ιδρυμάτων.....	57
Οι Έντεκα Κληρικολαϊκές Συνελεύσεις	58
6. Ενορίες- Κοινότητες Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.....	60
Α΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Νέας Νότιας Ουαλίας & Καμπέρας.....	61
Β΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βικτώριας & Τασμανίας.....	73
Γ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βόρειος & Νότιος Αυστραλία.....	86
Δ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βρισβάνης–Κουνισλάνδης.....	91
Ε΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Πέρθη – Δυτική Αυστραλία.....	94

Κεφάλαιο Τρίτο.....	98
Ελληνορθόδοξη Εκπαίδευση στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας	98
1. Θεολογική Σχολή του Αποστόλου Ανδρέα με έδρα το Σίδνεϊ « <i>St. Andrew's Greek Orthodox Theological College.</i> ».....	98
Το Ελληνικό Ορθόδοξο Συμβούλιο της Εκπαίδευσης (GOBE)	100
Ημερήσια Ελληνορθόδοξα Δίγλωσσα Κολλέγια	101
2. Βυζαντινή Μουσική Παράδοση στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας	104
Millennium Heritage Council.	104
Αυστραλιανή Βυζαντινή Χορωδία.	104
Βυζαντινή Εκκλησιαστική Χορωδία « <i>Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός</i> »	105
3. Έντυπα Και Επιστημονικές Εκδόσεις.....	105
Κεφάλαιο Τέταρτο:	107
Φιλανθρωπικό Έργο & Ιδρύματα Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.....	107
Η Στέγη της Εκκλησίας για παιδιά με ειδικές ανάγκες	107
« <i>Η Βασιλειάδα</i> ».....	108
Ιδρύματα της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας στο Σίδνεϊ της Νέας Νοτίου Ουαλίας.....	109
« <i>Γηροκομείο «Αδελφή Δωροθέα</i> ».....	109
Τα Διαμερίσματα « <i>Αιγαίον</i> »	109
Γηριατρείο « <i>Η Βασιλείας</i> ».....	110
« <i>Lourantos Village</i> »	110
Συγκρότημα της Βασιλειάδας στο Fawkner της Μελβούρνης (Βικτώρια).....	111
Συγκρότημα της Βασιλειάδας στη Νότια Αυστραλία	112
St Basil's Croydon	112
St John's Community Care Disability Care Services Κουνισλάνδη.....	112
Κεφάλαιο Πέμπτο	114
Η αντικανονική εισβολή του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στο Εκκλησιαστικό Έδαφος της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.	114
Κεφάλαιο Έκτο: Νεολαία	117
Κεντρική Επιτροπή Νεολαίας Δήλωση Αποστολής.....	117
Παναυστραλιανά Συνέδρια Ελληνορθοδόξου Νεολαίας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.	118
Κεφάλαιο Έβδομο.....	122
Διατελέσαντες Μητροπολίτες και Αρχιεπίσκοποι Αυστραλίας και οι Βοηθοί Επίσκοποί τους.	122
1. Ο Από Σερρών πρώτος Μητροπολίτης Αυστραλίας Χριστόφορος.....	122
Η Εκλογή και Ποιμαντορία του Μητροπολίτη Αυστραλίας Χριστόφορου.....	125
Εκλογή του Αυστραλίας Χριστόφορου σε Μητροπολίτη Βιζύης	129
2.Ο Εψηφισμένος Μητροπολίτης Αυστραλίας Γερμανός Πολυζωίδης και η μη αποδοχή της εκλογής του.	129

3. Μητροπολίτης Τιμόθεος Ευαγγελινίδης	131
4. Μητροπολίτης Θεοφύλακτος Παπαθανασόπουλος.	134
5. Πατριαρχικός Επίτροπος ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων Αθηναγώρας Καββάδας.	136
6. Ο Μητροπολίτης - Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Ιεζεκιήλ.	137
7. Πατριαρχικός Επίτροπος από τις 28 Οκτωβρίου έως τις 9 Σεπτεμβρίου 1968 ο Μητροπολίτης Φιλαδελφείας (Γερμανίας) Ιάκωβος Τζαναβάρης - Παπαϊωάννου.	142
8. Αποκατάσταση Αρχιεπισκόπου Ιεζεκιήλ.	143
9. Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός Χαρκιανάκης.	143
Συγγραφικό Έργο	146
Σημαντικές Αποφάσεις Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού και Εκκλησιαστική Διοργάνωση της Αρχιεπισκοπής.	150
10. Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Μακάριος.....	154
Εκλογή Νέου Αρχιεπισκόπου	154
11. Θεσμός των Βοηθών Επισκόπων	159
Επίσκοπος Ναζιανζού Διονύσιος	159
Ο Επίσκοπος Μυρίνης Χρυσόστομος	160
Ο Επίσκοπος Ζηνουπόλεως Αρίσταρχος.....	160
Ο Επίσκοπος Θεουπόλεως Παντελεήμων Σκλάβος	162
Επίσκοπος Δέρβης Ιεζεκιήλ Κεφάλας.....	163
Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως Παύλος Λάιος.....	164
Επίσκοπος Αριανζού Ιωσήφ Χαρκιολάκης	165
Επίσκοπος Απολλωνιάδος Σεραφείμ Γκίνης	166
Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως Σεραφείμ Μεντζελόπουλος	167
Επίσκοπος Δορυλαίου Νικάνδρος Παλυβός.....	167
Επίσκοπος Μιλητουπόλεως Ιάκωβος Τσιγκούνης	168
Επίλογος	169
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ	170
Ανακοινωθέν Αγίας και Ιεράς Συνόδου της 9ης Μαΐου 2019	173
Το Μικρό και Μεγάλο Μήνυμα του νέου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας	174
Ανακοινωθέν Αγίας και Ιεράς Συνόδου (3 Οκτωβρίου 2019)	177
ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	179

Αφιέρωσις

Ἀφιερώνεται στὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον

Αὐστραλίας κ. Μακάριον

μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης

Βραχυγραφίες

- I.A. Ιερά Αρχιεπισκοπή
- I.N. Ιερός Ναός
- Δ.Σ. Διοικητικό Συμβούλιο
- I.K.N. Ιερός Καθεδρικός Ναός
- G.O.O.A Ελληνική Ορθόδοξη Νεολαία Αυστραλίας
- I. Ιερός
- A.Σ. Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο
- K.Σ. Κληρικολαϊκή Συνέλευση
- E.O.K. Ένωση Ορθοδόξων Κοινοτήτων
- Απ. Απόστολος
- Σεβ. Σεβασμιώτατος
- N. Νέα
- M.M.E Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης
- Αγ. Άγιος
- I. Ιερά
- Αρχιμ. Αρχιμανδρίτης
- I.M. Ιερά Μονή
- ΘΗΕ Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια
- N.N.O Νέα Νότιος Ουαλία
- K.E.N. Κεντρική Επιτροπή Νεολαίας
- A.Θ.Π. Αυτού Θειοτάτη Παναγιότης

Πρόλογος

Η προσπάθεια του υποφαινόμενου να αποτυπώσει με λέξεις την ίδρυση και εξέλιξη της Ελληνικής Ορθόδοξης Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας συνέπεσε χρονικά με δύο μεγάλα γεγονότα.

Πρώτον, με την κοίμηση του αιδίου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού, ο οποίος για σαράντα τέσσερα χρόνια ποίμανε την Ορθόδοξη Εκκλησία στην Αυστραλία και υπήρξε Ποιμένας, Θεολόγος, Ποιητής και Διανοητής. Ήταν άνθρωπος αυθεντικός, ανυπόκριτος, αφκιασίδωτος, αυθόρμητος, τίμιος, ευαίσθητος και ρωμαλέος. Με στεντόρεια φωνή υπερασπίστηκε όσο λίγοι τα δίκαια της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, αγαπήθηκε και αμφισβητήθηκε όσο λίγοι Ιεράρχες. Σ' ένα ποίημά του είχε γράψει: *«Αλίμονο σ' αυτούς που δεν αμφισβητήθηκαν, γιατί θα πει, πως ταυτίστηκαν μ' όλους τους ανθρώπους. Αλίμονο σ' αυτούς, που δεν διώχτηκαν, γιατί θα πει, πως δεν πολέμησαν μήτε με σκιές...»* (Αφορισμοί). Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Δεύτερον, με την εκλογή και ανάρρηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Μακαρίου του Κρητός, μεγάλου διαμετρήματος εκκλησιαστικού ανδρός, ο οποίος, ως πυρφόρος, είναι επιφορτισμένος να διατηρήσει τη φλόγα της πίστεως άσβεστη και να τη μεταλαμπαδεύσει στο ποίμνιό του. Η ποιμαντορία του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου προδιαγράφεται μακρά και καλλίκαρπη. Ήδη από την ημέρα της ενθρονίσεώς του εργάζεται σκληρά, ώστε να διακονήσει τον λαό του Θεού.

Η προσπάθεια αποτύπωσης των γεγονότων ανέδειξε τις δυσκολίες, τους αγώνες, τις αγωνίες, τους πόθους, τα πάθη και τα λάθη των Ελλήνων της Αυστραλίας. Πέραν τούτου, ο γράφων έγινε κοινωνός της άοκνης προσπάθειας για την εδραίωση της Πίστεως τους στη νέα Πατρίδα και ταυτόχρονα της θυσιαστικής διακονίας του Κλήρου της, ο οποίος κάθε φορά πρότασσε το συμφέρον της Εκκλησίας έναντι του προσωπικού, καθώς επίσης και της στοργικής αγάπης της Μητρός Εκκλησίας.

Τέλος, η ευχή όλου του Κλήρου και του λαού της Αυστραλίας είναι να φανεί ο νέος Αρχιεπίσκοπος αντάξιός των προσδοκιών της Μητρός Εκκλησίας και να φέρει την κατά Θεόν ευτυχία στις ψυχές των ανθρώπων, αφού άλλωστε το όνομά του σημαίνει ευτυχισμένος. Ας είναι Άξιός και να ευαρεστεί τον Θεόν.

Εισαγωγή

Ξενιτεμός, λέξη συνώνυμη της Ρωμιοσύνης, το ασίγαστο ελληνικό δαιμόνιο σε συνδυασμό με τα επιτεύγματα, αλλά και τα παθήματά του, έχει οδηγήσει τους Έλληνες στα πέρατα του κόσμου, αυτούς που, σ' όποιον τόπο κι αν έχουν βρεθεί και απ' όποιο μετερίζι, έχουν μεγαλοουργήσει. Ανέκαθεν οι Έλληνες ασχολήθηκαν με τη ναυτιλία και το εμπόριο, με αποτέλεσμα να οργάνουν τις θάλασσες και, εκτός από τα προϊόντα τους, να κουβαλούν και το βαρύ πολιτισμικό τους φορτίο, δηλαδή τη γλώσσα, τη Θρησκεία, τα ήθη και τα έθιμά τους, με μια λέξη την Ελληνορθόδοξη παράδοση. Μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως στις 29 Μαΐου 1453¹ το φαινόμενο της μετανάστευσης - εκδίωξης από τις πατρογονικές εστίες δε σταμάτησε, αλλά, αντίθετα, εξαιτίας της μακραίωνης δουλείας οι Ρωμιοί μετοίκησαν ή εκδιώχθηκαν βιαίως, αρχικά στη Δυτική Ευρώπη και στην Αφρική, στη συνέχεια στον Νέο Κόσμο και τελικά στους Αντίποδες, δημιουργώντας τον ελληνισμό της Διασποράς.

Η πρώτη ιστορική καταγραφή για την ύπαρξη-ανακάλυψη της Αυστραλίας έγινε κατά το 1606 από τον Ευρωπαίο William Jansz, ο οποίος κατέπλευσε στη δυτική ακτή της χερσονήσου Cape York. Το ενδιαφέρον των Ευρωπαίων γι' αυτήν την ανακάλυψη δεν ήταν μεγάλο και ως εκ τούτου δεν επιχειρήθηκε ο αποικισμός της. Στη συνέχεια, στις 29 Απριλίου 1770 ο καπετάνιος James Cook αποβιβάζεται στον κόλπο Botany της μετέπειτα Νέας Νότιας Ουαλίας. Χρειάστηκαν, κατά προσέγγιση, άλλα δεκαοκτώ χρόνια, ώστε να οικοδομηθεί ο πρώτος οικισμός αποίκων στο Σίδνεϊ κοντά στον μικρό κολπίσκο Cove, ο οποίος εγκαινιάστηκε στις 26 Ιανουαρίου 1788 από τον πλοίαρχο Arthur Phillip, διοικητή του πρώτου στόλου, ο οποίος είχε ελλιμενιστεί στο Port Jackson².

Η Μετανάστευση στην Αυστραλία χωρίζεται σε δύο φάσεις: στην όψιμη (1830-1869) και στη μαζική εγκατάσταση (1870-1974). Η πρώτη περίοδος αφορά τον ερχομό Ελλήνων, οι οποίοι είχαν καταδικαστεί από το Βρετανικό Στέμμα και στάλθηκαν στην Αυστραλία, ώστε να υπάρξει αποσυμφόρηση των φυλακών στην Αγγλία. Μετά την ανακάλυψη του χρυσού πολλοί Έλληνες ήρθαν προς αναζήτησή του. Η εγκατάστασή τους γίνεται στο Σίδνεϊ και στην Πέρθη και αργότερα (1880) στη Μελβούρνη. Οι περισσότεροι ήταν νησιώτες προερχόμενοι από τα Κύθηρα, την Ιθάκη και τη Σάμο, καθώς και αρκετοί Μικρασιάτες. Όσοι βρέθηκαν στις πόλεις επιβίωσαν ασκώντας τα επαγγέλματα που αποτελούσαν μέσο βιοπορισμού ήδη από την

¹Γ. ΦΡΑΝΤΖΗΣ πρωτοβεστιάριος, Χρονικόν βιβλίον Γ' περί της βασιλείας Κυρ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου και της Αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως και ετέρων τινών 1453, έκδοση J.P. MIGNE, Αθήνα 1953, σ.75.

²<http://www.aussie-info.com/identity/history/27/01/2019>.

ιδιαίτερη πατρίδα τους: φορτοεκφορτωτές στα λιμάνια, ζαχαροπλάστες, ψαράδες, καταστηματαρχές, οπωροπώλες, και εστιατορές³. Κατά τα έτη 1900 -1950 ο κυριότερος όγκος των Ελλήνων μεταναστών της Αυστραλίας προήλθε από το νησιωτικό σύμπλεγμα των Δωδεκανήσων και ειδικότερα από τη Νήσο Μεγίστη, το «Καστελλόριζο», με έκταση 9,1 τετρ. χλμ. και μήκος ακτών 19,5 χλμ. Το 1910 αριθμούσε κατά προσέγγιση 10.000 κατοίκους, ενώ σύμφωνα με την απογραφή του 2011 έχει 489 μόνιμους κατοίκους. Εκτός από το άγονο τοπίο, ένας ακόμη λόγος, ο οποίος οδήγησε στην αποδημία κατά το πρώτο μισό του 20^{ου} αιώνα, αποτέλεσε το γεγονός ότι τα νησιά βρισκόνταν υπό ιταλική κατοχή έως την 7^η Μαρτίου 1948, χρονιά της ενσωμάτωσής τους με τη Μητέρα Ελλάδα. Πρώτος σταθμός τους ήταν η Δυτική Αυστραλία και συγκεκριμένα οι πόλεις Πέρθη και Φρίμαντλ: «*Western Australia, Perth and Fremantle*». Στην Πέρθη κατοικεί σήμερα ένας πολύ μεγάλος αριθμός Ελλήνων με καταγωγή από το Καστελλόριζο. Εκεί έχει επίσης ανεγερθεί Ιερός Ναός των Αγίων Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης, σε ανάμνηση του Καθεδρικού Ναού στην ιδιαίτερη πατρίδα τους⁴.

Θα ήταν ανέφικτο ή καλύτερα αδύνατον να επιχειρηθεί η καταγραφή της άφιξης των πρώτων Ελλήνων στην Αυστραλία λόγω έλλειψης εκτεταμένων ιστορικών αρχείων. Ωστόσο, από τις σωζόμενες καταγραφές προκύπτει ότι ο Αντώνιος Μανώλης ήταν ο πρώτος Έλληνας, ναυτικός στο επάγγελμα, ο οποίος μετανάστευσε στην Αυστραλία και συγκεκριμένα εγκαταστάθηκε ογδόντα χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Σίδνεϊ, στο προάστιο του Picton⁵. Στην Αυστραλία ο Αντώνιος ασχολήθηκε με τη γεωργία. Τον Σεπτέμβριο του 1843 παντρεύτηκε την Elizabeth Gorey στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία ενός μικρού χωριού με το τοπωνύμιο Appin. Πολιτογραφήθηκε Αυστραλός, εξαιτίας του γεγονότος ότι είχε αγοράσει γη στην Αυστραλία. Την εποχή εκείνη η Αυστραλία ήταν κτήση της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, για την απόκτηση νόμιμου τίτλου απαιτείτο κατά συνέπεια η Βρετανική υπηκοότητα. Πέρασε στην αιωνιότητα σε ηλικία εβδομήντα έξι ετών από εγκεφαλικό επεισόδιο και ετάφη στο κοιμητήριο του Picton της Νέας Νότιας Ουαλίας. Στην επιτύμβια στήλη αναγράφονται οι εξής λέξεις:

«In a strange land a stranger finds a grave

Far from his home beyond the rolling wave».

³Ι.ΧΑΣΙΩΤΗΣ, Ο. ΚΑΤΣΙΑΡΔΗ-HERING, Β. ΚΑΡΔΑΣΗΣ, Τ. ΧΑΡΛΑΥΤΗ, Ε. ΓΕΩΡΓΙΤΣΟΓΙΑΝΝΗ, Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος -21ος αι., Βουλή των Ελλήνων, Αθήνα 2006, σ.252.

⁴Ι.ΧΑΣΙΩΤΗΣ, Ο. ΚΑΤΣΙΑΡΔΗ-HERING, Β. ΚΑΡΔΑΣΗΣ, Τ. ΧΑΡΛΑΥΤΗ, Ε. ΓΕΩΡΓΙΤΣΟΓΙΑΝΝΗ, ό.π., σ.67.
⁵H. GILCHRIST, Australian and Greeks the Early Years volume I Halstead Press, N.S.W. 1992, p.39.

Που σημαίνουν:

«Σε μία ξένη γη, ένας ξένος βρίσκει έναν τάφο, μακριά από το σπίτι του, πέρα από το κύμα που πλησιάζει (στη στεριά).»⁶.

Σχεδόν ταυτόχρονα με τον Αντόνιο Μανώλη έφθασε στην Αυστραλία ο Γκίκας Βούλγαρης, ο οποίος παντρεύτηκε την Mary Lyons, υπηρέτρια από την Ιρλανδία. Τον γάμο τέλεσε ένας άγνωστος ιεροτελεστής. Ασχολήθηκαν με τη γεωργία και την κτηνοτροφία και απέκτησαν δέκα παιδιά. Κοιμήθηκε στις 12 Ιουλίου 1874 από αποπληξία και ενταφιάστηκε στο παλαιό Ρωμαιοκαθολικό κοιμητήριο πλησίον της Nimmitabel⁷. Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή τελέστηκαν σύμφωνα με το τυπικό και τους κανόνες της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας⁸.

Η ιστορία κατέγραψε τον Αντόνιο Μανώλη και τον Γκίκα Βούλγαρη ως τους δύο Έλληνες πρωτοπόρους, οι οποίοι μετανάστευσαν στην Αυστραλία και αγωνίστηκαν για την επιβίωσή τους. Από τη ζωή τους προκύπτουν τα εξής δύο σημαντικά στοιχεία: Πρώτον, και οι δύο παντρεύτηκαν αλλοεθνείς συζύγους, δεύτερον, οι γάμοι τους αλλά και οι ταφές τους τελέστηκαν σε ετερόδοξες Εκκλησίες. Το γεγονός ότι έγιναν αποδεκτοί την εποχή εκείνη από ετερόδοξες Εκκλησίες είναι ένα πολύ σημαντικό στοιχείο, διότι δεν πρέπει να λησμονηθεί ότι κατά τον 19^ο αιώνα οι κοινωνίες διακρατούνταν από θρησκευτικό φονταμενταλισμό και άκρατο συντηρητισμό, με συνέπεια την εσωστρέφεια και τη μισαλλοδοξία. Άρα η Αυστραλιανή κοινωνία του 19^{ου} αιώνα αποτέλεσε εξαίρεση, διότι κατάφερε και απέρριψε το ταξικό σύστημα της Αγγλίας, στο οποίο κυριαρχούσε η ελίτ, και αναπτύχθηκε έχοντας ως βάση την αποδοχή του διαφορετικού, του ξένου, του ετερόδοξου και την αξία του προσώπου. Τα ιδανικά αυτά διαδραμάτισαν σπουδαίο ρόλο για την οικοδόμηση της σημερινής Αυστραλίας, η οποία διακρίνεται για τον πολιτισμικό και θρησκευτικό πλουραλισμό της⁹.

Επιπροσθέτως, αβίαστα προκύπτει το συμπέρασμα ότι στην Αυστραλία πρώτα αφίχθηκαν οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί και πολύ αργότερα κατέφθασε η Ορθόδοξη Εκκλησία με το Ιερατείο της, ώστε να καλύψει τις ποιμαντικές ανάγκες τους. Αυτό είχε ως συνέπεια να

⁶ H. GILCHRIST, ό.π., p.40.

⁷ <https://en.wikipedia.org/wiki/Nimmitabel10/02/2019>. Η Nimmitabel είναι μια μικρή πόλη στην περιοχή Monaro, στη νοτιοανατολική Νέα Νότια Ουαλία της Αυστραλίας.

⁸H. GILCHRIST, ό.π., p.40.

⁹<http://www.migrationheritage.nsw.gov.au/exhibition/objectsthroughtime-history/1830-1840s/index.html>. AUSTRALIAN MIGRATION HISTORY TIMELINE 1830 – 1840s ASSISTED IMMIGRATION INTRODUCED 2010 NSW Migration Heritage Centre.

πλανηθούν πολλές φορές οι Ορθόδοξοι Έλληνες, να χάσουν παντελώς τη σχέση τους με την Ορθόδοξη Εκκλησία και να μην είναι ενεργά μέλη της, ακόμη να αλλάξουν και Δόγμα. Οι μετακινήσεις την εποχή εκείνη γίνονταν μέσω της ναυσιπλοΐας· κατά συνέπεια η διασύνδεση της Ευρώπης με τη νέα ήπειρο απαιτούσε πολλούς μήνες και οι ναύλοι ήταν ιδιαίτερος υψηλοί. Βεβαίως, εξαιτίας του γεγονότος ότι οι Έλληνες είχαν μια βαθιά θρησκευτική συνείδηση, εντάχθηκαν μεν στη νέα τους πατρίδα, αλλά δεν ομογενοποιήθηκαν, δηλαδή διαφύλαξαν ως κόρη οφθαλμού την Ορθοδοξία, τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα και, όταν οι συνθήκες τούς το επέτρεψαν, συγκροτήθηκαν σε κοινότητες κατά τα πρότυπα των Κοινοτήτων της Κωνσταντινουπόλεως και συγχρόνως ανήγειραν τους πρώτους ναούς με την πνευματική καθοδήγηση των πρώτων Ιερέων, οι οποίοι διακόνησαν στην Αυστραλία.

Σύμφωνα με ιστορικά τεκμηριωμένες πηγές, κατά το έτος 1862 επισκέφτηκε την Αυστραλία και συγκεκριμένα τη Μελβούρνη ένας μοναχός ονόματι Θωμάς Πολίτης. Μετά την πάροδο ενός έτους και αφού είχε επιστρέψει στην Ελλάδα, απευθύνθηκε εγγράφως στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος δια του Αρχιεπισκόπου αυτής Θεοφίλου. Αφού προχώρησε σε ενδελεχή ενημέρωση, μεταβίβασε την παράκληση των Ελλήνων που κατοικούσαν στη Μελβούρνη για την αποστολή μόνιμου Ιερέα. Ο Αρχιεπίσκοπος, με την απαντητική του επιστολή, επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ζήτησε να ενημερωθεί για τον αριθμό των Ελλήνων, τον τόπο καταγωγής τους, την προσήλωσή τους στην Ορθόδοξη Πίστη, καθώς και αν ήταν σε θέση να συντηρήσουν εξ ιδίων πόρων μόνιμο Ιερέα. Δυστυχώς, εκτός από την ανταλλαγή επιστολογραφίας, δεν υπήρξε περαιτέρω ενέργεια¹⁰.

¹⁰Η. GILCHRIST, ό.π., p.267.

Κεφάλαιο Πρώτο

Ο Θεσμός των Ελληνορθόδοξων Κοινοτήτων στην Αυστραλία.

Η λέξη κοινότητα, με την εννοιολογική της σημασία, υποδηλώνει την ιδιότητα του κοινού και κατ' επέκταση τον διοικητικό οργανισμό σε ένα γεωγραφικό διαμέρισμα, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την διαχείριση των κοινών υποθέσεων¹¹. Στην Αυστραλία, από τα πρώιμα χρόνια έως και σήμερα, ο όρος αυτός αποδίδει μια διαφορετική πραγματικότητα. Θα ήταν συνεπώς αναγκαίο να αναφερθούμε εκτενέστερα στον όρο αυτόν, ώστε να καταστεί σαφής η ιδιομορφία της λέξης στην Αυστραλία. Με τον όρο Κοινότητα στην Αυστραλία εννοούμε την Ενορία, δηλαδή το θρησκευτικό κύτταρο, το οποίο λειτουργεί σε πνευματικό και διοικητικό επίπεδο ως κινητήρια δύναμη και έχει ως μέλη του όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς της εκάστοτε γεωγραφικής περιοχής. Σημείο σύγκλισης και αρμονίας παραμένει η Εκκλησία και ο Ιερέας. Σε επίρρωση των λεγομένων παρατίθεται απόσπασμα Κοινοτικού καταστατικού: *«Η Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Αγίων Θεοδώρων στο Τάουνσβιλ ιδρύθηκε ως σωματείο – σύνδεσμος με νομική υπόσταση, με σκοπό τα μέλη του να διαφυλάσσουν, να διδάσκουν και να διαδίδουν σε άθικτη μορφή την ορθόδοξη Χριστιανική πίστη και παράδοση, σύμφωνα με το Δόγμα, τους Κανόνες και τις Διοικητικές αποφάσεις, πειθαρχώντας στο τυπικό της Θείας Λατρείας και τα έθιμα, όπως διαμορφώνονται σύμφωνα με την Αγία Γραφή και την Ιερά Παράδοση της Ανατολικής Ορθόδοξου πίστεως, όπως καθορίστηκαν από τις Οικουμενικές Συνόδους της αδιαίρετης Εκκλησίας και τους κανονισμούς και τις Εγκυκλίους του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινούπολης και της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, και σύμφωνα με τις αποφάσεις των τοπικών συνόδων, οι οποίες εγκρίθηκαν από τις Οικουμενικές Συνόδους και όπως ερμηνεύτηκαν από την Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Καθήκον της Κοινότητας είναι να διαφυλάξει την Ελληνική γλώσσα και το Ευαγγέλιο και να ανυψώσει τη θρησκευτική και ηθική ζωή των μελών της με την καθοδήγηση, με την κήρυξη του λόγου του Θεού και με τη διαπαιδαγώγηση των Ελληνοπαίδων στο Κατηχητικό Σχολείο μόνο από τους κανονικώς χειροτονημένους και αναγνωρισμένους Ιερείς από την ελληνική ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή της Αυστραλίας¹².»* Λόγοι καθαρά πολιτικοί και διοικητικοί, οι οποίοι θα αναλυθούν στη συνέχεια, οδήγησαν στην παραφθορά του όρου και, ενώ ουσιαστικά ομιλούμε για Ενορίες, ονομάστηκαν Κοινότητες. Όπως, ωστόσο, προαναφέρθηκε, οι Κοινότητες που οργανώθηκαν προσπάθησαν

¹¹ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ & ΦΥΤΡΑΚΗΣ, Μείζον ελληνικό λεξικό, Αθήνα 1997, σ.384.

¹²Certificate of Incorporation of an association The Townsville Greek Orthodox Community of Saints Theodores Incorporated.

να αντιγράψουν τις Κοινότητες της Πόλης, αλλά, δυστυχώς, σε πολλές περιπτώσεις αυτό δεν κατέστη δυνατό, διότι ακολούθησαν μια διαφορετική πορεία. Αυτό οφείλεται στην ετερογενή αντίληψη, ότι δηλαδή η Κοινότητα είναι ένα απλό σωματείο χωρίς πνευματική υπόσταση, η νομική οντότητα της οποίας απορρέει από την νομοθεσία της Αυστραλίας. Ως εκ τούτου, ακόμη και οι υποθέσεις των Ιερών Ναών προσεγγίζονται και διαχειρίζονται με ανάλογο τρόπο.

Οι δύο πρώτες Κοινότητες ιδρύθηκαν στο Σίδνεϊ και τη Μελβούρνη κατά το έτος 1889 και 1900 αντίστοιχα. Δυστυχώς, υπήρχε εξαρχής διοικητική ανωμαλία. Όπως θα δούμε αναλυτικά παρακάτω, η Κοινότητα του Σίδνεϊ από το έτος 1899 είχε ως Ιερέα τον Μέγα Οικονόμο π. Σεραφείμ Φωκά, Ιερέα του κλίματος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων και η Κοινότητα της Μελβούρνης απευθύνθηκε για την αποστολή μονίμου Ιερέως στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, το οποίο έστειλε τον π. Αθανάσιο Καντόπουλο. Η ενέργεια του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων να αποστείλει στην Αυστραλία Ιερέα του κλίματός του ανέδειξε κατ' αρχάς την παντελή παραθεώρηση των Ιερών Κανόνων, η οποία επικρατούσε την εποχή εκείνη και συνοδευόταν από την εκκλησιαστική διοικητική αναρχία. Επιπλέον, έγινε για μία ακόμη φορά απολύτως σαφής η πλήρης παραγνώριση του ρόλου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στο οποίο - ως Μητέρα Εκκλησία - έχει ανατεθεί η φροντίδα και η ευθύνη για ζητήματα των υπερόριων Ορθοδόξων Πληθυσμών, τα οποία δεν εμπίπτουν στην πνευματική και διοικητική ευθύνη καμίας άλλης Αυτοκέφαλης Εκκλησίας¹³.

Σπουδαίες πληροφορίες για την Ορθόδοξη Εκκλησία της Αυστραλίας καθώς και για τον ορθόδοξο πληθυσμό αντλούνται από άρθρο του πρώτου Μητροπολίτη Αυστραλίας Χριστόφορου Κνήτη (1924-1928), του οποίου το έργο θα δούμε παρακάτω. Το άρθρο αυτό είναι γραμμένο στην αγγλική γλώσσα και αναφέρει ότι η Αυστραλία, ως μια αχανής Ήπειρος, είχε δυσανάλογο Ορθόδοξο πληθυσμό σε σχέση με την έκτασή της. Εκείνη την εποχή ανερχόταν μεταξύ των 9 με 10 χιλιάδων κατοίκων. Οι αποστάσεις που έπρεπε να διανυθούν, ώστε να διαποιμανθεί ο πληθυσμός, ήταν τεράστιες. Η πρώτη σφραγίδα της Μητροπόλεως Αυστραλίας απεικόνιζε τον δικέφαλο αετό, σύμβολο των Βυζαντινών Αυτοκρατόρων, του οποίου την χρήση είχαν κληρονομήσει οι Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως με το Rummillet από τον Μωάμεθ τον Πορθητή. Ο Αυστραλίας Χριστοφόρος αναφέρει στο άρθρο του ότι οι υφιστάμενες Ελληνικές Κοινότητες με ύπαρξη Ιερέως ήταν έξι στον αριθμό: στο Σίδνεϊ (Sydney), τη Μελβούρνη (Melbourne), την Πέρθη (Perth), τη Βρισβάνη (Brisbane), το Πόρτ Πίρι (Port Pirie) και το Ντάργουιν (Port Darwin). Οι Κοινότητες στο Σίδνεϊ και την

¹³ Κανόνας ΚΗ' τῆς Δ' Ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451 μ.Χ.).

Μελβούρνη είχαν από καιρού φροντίσει για την ανοικοδόμηση Ιερού Ναού, ενώ η Κοινότητα στο Πόρτ Πίρι μόλις είχε ανοικοδομήσει Ιερό Ναό επ' ονόματι του Αγίου Γεωργίου με τη βοήθεια την Αγγλικανικής Εκκλησίας. Οι υπόλοιπες τρεις δε διέθεταν Εκκλησίες. Στη δημοσίευσή του ο Αυστραλίας Χριστόφορος αναφερόταν στην έριδα που είχε ανακύψει μεταξύ των Ελλήνων και Σύρων Ορθοδόξων εξαιτίας της διαφορετικής γλώσσας, την οποία επιθυμούσε η κάθε Κοινότητα κατά την τέλεση των Ιερών Μυστηρίων. Αυτός ήταν και ο λόγος, ο οποίος οδήγησε στον διαχωρισμό τους και την ανέγερση από τη Συριακή Ορθόδοξη Κοινότητα του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου στο προάστιο του Redfern, στην πόλη του Σίδνεϊ. Στο τέλος του άρθρου του ευχαριστούσε από τα βάθη της καρδιάς του την Αγγλικανική Εκκλησία, τόσο στο Σίδνεϊ όσο και στη Μελβούρνη και την Αδελαΐδα, η οποία άνοιξε την αγκαλιά της και παραχώρησε χώρους, ώστε να εξυπηρετηθούν οι λατρευτικές ανάγκες των Ορθοδόξων¹⁴.

1. Γεωπολιτικές Μεταβολές κατά το τέλος του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20^{ου}. Ο Ρόλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις Ελληνορθόδοξες Κοινότητες της Διασποράς.

Το Πρωτόθρονο Πατριαρχείο, στο τέλος του 19^{ου} και στην αυγή του 20^{ου} αιώνα, ήρθε αντιμέτωπο με τεράστιες δυσκολίες και κοσμοϊστορικές αλλαγές, που προήλθαν αρχικά από τις γεωπολιτικές μεταβολές της εποχής εκείνης, απόρροια του Ελληνοτουρκικού Πολέμου του 1897, έτος που έγινε ευρέως γνωστό ως Μαύρο '97. Η ατιμωτική ήττα του Ελληνικού Στρατού είχε ως αποτέλεσμα την άνευ όρων συνθηκολόγηση. Έτσι, επιβλήθηκαν στην Ελλάδα Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος καθώς και η στρατηγική διαρρύθμιση της Ελληνικής μεθοριακής γραμμής προς όφελος των νικητών Τούρκων, γεγονός που υπογράμμισε τον διεθνή διασυρμό της Ελλάδος¹⁵. Στη συνέχεια εκδηλώθηκαν τα γεγονότα της εξέγερσης του Ίλιντεν το 1903 που σήμαναν την απαρχή του Μακεδονικού Αγώνα (1904-1908).

Ουσιαστικά, από τη μια ο ατυχής πόλεμος του 1897 και από την άλλη ο Μακεδονικός Αγώνας είχαν καταστήσει αδύναμες τόσο την Ελληνική Κυβέρνηση όσο την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος. Το κλίμα δε που επικρατούσε στη γείτονα χώρα για τους Ρωμιούς

¹⁴ INTERNATIONAL DIRECTORY by International Publishers Limited Bank street, Adelaide S.A., Australia Adelaide 1927, σσ.401-407.

¹⁵ Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ Αντιστράτηγος, Τα Απομνημονεύματά Μου 1897-1947, τ. Α', "ΑΕΤΟΣ", Αθήναι 1950, σ.30.

ήταν ασφαλώς αρνητικό και προκαλούσε ασφυξία στην Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Κωνσταντινούπολη, με αποτέλεσμα να μην μπορεί η Πρωτόθρονος Εκκλησία να επιτελέσει αποτελεσματικά τα ποιμαντικά και διοικητικά καθήκοντά της, όπως αυτά απορρέουν από τον ΚΗ΄ κανόνα της εν Χαλκηδόνι Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου. Παρά ταύτα, η Μητέρα Εκκλησία παρακολουθούσε ανύστακτα την πρόοδο αλλά και τα προβλήματα του ποιμνίου της στις ανά τον κόσμο επαρχίες της και προσπαθούσε να τα επιλύσει.

Ένα εκ των μεγαλύτερων προβλημάτων που αντιμετώπισαν οι Έλληνες της Αυστραλίας ήταν η εγκυρότητα των Μυστηρίων του Γάμου και της Βάπτισης, καθώς στερούνταν εκκλησιαστικής εξάρτησης, Ιερού Ναού και μόνιμου κανονικού Ιερέα. Η αναγνώριση της ονοματοδοσίας και του Γάμου, ως πολιτικών πράξεων, από την Κυβέρνηση της Αυστραλίας δεν επαρκούσε, αφού δεν είχε εκκλησιαστική νομιμοποίηση. Ως εκ τούτου, όταν οι Έλληνες επέστρεφαν στη γενέτειρα, προσπαθούσαν μάταια να νομιμοποιήσουν τους γάμους ή τις βαπτίσεις ή να τελέσουν κάποιο αντίστοιχο μυστήριο εκτός Αυστραλίας. Αυτό συνέβαινε, επειδή βρισκονταν στη δυσάρεστη θέση να μην μπορούν να αποδείξουν την εγκυρότητα των μυστηρίων, τα οποία είχε τελέσει πριν από χρόνια κάποιος περιφερόμενος Ιερέας, με αποτέλεσμα τη γέννηση του αιτήματος μιας νόμιμης Εκκλησίας εξαρτώμενης διοικητικά από ανώτατη εκκλησιαστική αρχή.

Η συγκρότηση των Ελλήνων σε Κοινότητες και η ανοικοδόμηση Ιερών Ναών ήταν ιδιαίτερα σημαντικά θέματα, τα οποία αφορούσαν την ταυτότητά τους και τη διατήρηση της θρησκευτικής πίστης των νέων μεταναστών στην Αυστραλία. Όταν ξεκίνησε η μετανάστευση των Ορθοδόξων από τον Λίβανο, τη Ρωσία και την Ελλάδα, δεν υπήρχαν Ορθόδοξες Εκκλησίες, στις οποίες θα μπορούσαν οι μετανάστες να ασκούν τα λατρευτικά τους καθήκοντα, αλλά και να εορτάζουν μεγάλες Δεσποτικές ή Θεομητορικές εορτές, όπως η Γέννηση του Χριστού, το Άγιο Πάσχα και η Κοίμηση της Θεοτόκου. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να θέσουν ως πρωταρχικό μέλημά τους την ανέγερση Ιερών Ναών.

Όπως θα δούμε αναλυτικότερα στη συνέχεια, μετά την απομάκρυνση του π. Αθανασίου Καντόπουλου η Κοινότητα της Μελβούρνης απευθύνθηκε στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος για την εξεύρεση νέου Ιερέα. Οι ενέργειες αυτές της Κοινότητας φανερώνουν πνευματική αλλά και διοικητική ανωμαλία. Μετά την πάροδο οκτώ ετών και αφού είχε ανακύψει η εν λόγω διοικητική αναρχία, καθώς ξένες Εκκλησιαστικές αρχές, όπως το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων αλλά και η Εκκλησία της Ελλάδος, καλούνταν να εισπηδήσουν σε

Κανονικό έδαφος, το οποίο ήταν υπό τη δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η Αγία και Ιερά Σύνοδος στην Κωνσταντινούπολη ρύθμισε προσωρινά την κατάσταση εκδίδοντας Συνοδικό Τόμο (με αριθ. 2388 της 18ης Μαρτίου 1908), με τον οποίο ανέθετε την εκκλησιαστική διοργάνωση των Ελληνικών Κοινοτήτων της Διασποράς στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος ¹⁶.

Δεν θα πρέπει να λησμονείται ότι οι Αυτοκέφαλες Εθνικές Εκκλησίες δημιουργήθηκαν στη βάση του Εθνοφυλετισμού, δηλαδή με κριτήριο το γεγονός ότι η εκκλησιαστική δικαιοδοσία θα πρέπει να επεκτείνεται σε μέρη, όπου κατοικούν Χριστιανοί με την ίδια γλώσσα και καταγωγή. Αυτός ο νεωτερισμός επικράτησε αμέσως μετά την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και τη σύσταση εθνικών κρατών σε εδάφη, τα οποία ήταν άλλοτε υπό την τυραννική διακυβέρνηση της Υψηλής Πύλης. Μια τέτοια προσέγγιση είναι ασφαλώς εκ διαμέτρου αντίθετη με την παράδοση της Εκκλησίας, η οποία πρεσβεύει σύμφωνα με τους ιερούς κανόνες ότι είναι Μία, ανεξαρτήτως γλώσσας και φυλετικής καταγωγής¹⁷.

¹⁶ Αναφορικά με το περιεχόμενο του εν λόγω Συνοδικού Τόμου, βλ. Εκκλησιαστική Αλήθεια 32 (1908), σσ. 181-184.

¹⁷ Αποστολικοί κανόνες και οι κανόνες των εξής Οικουμενικών Συνόδων : Πηδάλιον τῆς νοητῆς νηὸς τῆς μίας ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας ἣτοι ἅπαντες οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι Κανόνες τῶν ἁγίων καὶ πανευφῆμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν τε καὶ τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν κατὰ μέρος θείων Πατέρων, ΑΓΑΠΙΟΥ ἱερομονάχου καὶ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ μοναχοῦ, Ἐν Ἀθήναις 1841, σσ. 9, 21-22.

Κανὼν ΙΔ΄ Αποστολικός: «*Ἐπίσκοπον μὴ ἐξεῖναι καταλείψαντα τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν ἐτέρᾳ ἐπιτηδᾶν, κἂν ὑπὸ πλειόνων ἀναγκάζηται, εἰ μὴ τις εὐλογος αἰτία ᾗ, τοῦτο βιαζομένη αὐτὸν ποιεῖν, ὡς πλεον τι κέρδος δυναμένου αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖσε λόγω εὐσεβείας συμβάλλεσθαι· καὶ τοῦτο δὲ οὐκ ἀφ΄ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ κρίσει πολλῶν ἐπισκόπων, καὶ παρακλήσει μεγίστη.*»

Κανὼν ΛΔ΄ Αποστολικός: «*Τοὺς ἐπισκόπους ἐκάστου ἔθνους εἰδέναι χρὴ τὸν ἐν αὐτοῖς πρῶτον, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτὸν ὡς κεφαλὴν, καὶ μηδὲν τι πράττειν ἄνευ τῆς ἐκείνου γνώμης· ἐκεῖνα δὲ μόνον πράττειν ἕκαστον, ὅσα τῇ αὐτοῦ παροικίᾳ ἐπιβάλλει, καὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτὴν χώραις. Ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνος ἄνευ τῆς πάντων γνώμης ποιεῖτω τι. Οὕτω γὰρ ὁμόνοια ἔσται, καὶ δοξασθήσεται ὁ θεός, διὰ Κυρίου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι· ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.*»

Κανὼν ΛΕ΄ Αποστολικός: «*Ἐπίσκοπον μὴ τολμᾶν ἔξω τῶν ἑαυτοῦ ὄρων χειροτονίας ποιεῖσθαι, εἰς τὰς μὴ ὑποκειμένας αὐτῷ πόλεις, καὶ χώρας· εἰ δὲ ἐλεγχθῆι τοῦτο πεποιηκώς, παρὰ τὴν τῶν κατεχόντων τὰς πόλεις ἐκείνας, ἢ τὰς χώρας, γνώμην, καθαιρείσθω καὶ αὐτός, καὶ οὐς ἐχειροτόνησεν.*»

βλ. ΦΕΙΔΑΣ, Ιεροὶ Κανόνες καὶ Καταστατικὴ Νομοθεσία τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, Ἀθήνα 1998, σ.209.

Κανὼν Θ΄ τῆς Ἀντιοχείας Τοπικῆς Συνόδου: «*Τοὺς καθ΄ ἐκάστην ἐπαρχίαν ἐπισκόπους εἰδέναι χρὴ τὸν ἐν τῇ μητροπόλει προεστῶτα ἐπίσκοπον, καὶ τὴν φροντίδα ἀναδέχεσθαι πάσης τῆς ἐπαρχίας, διὰ τὸ ἐν τῇ μητροπόλει πανταχόθεν συντρέχειν πάντας τοὺς τὰ πράγματα ἔχοντας. Ὅθεν ἔδοξε καὶ τῇ τιμῇ προηγῆσθαι αὐτὸν, μηδὲν τε πράττειν περιττὸν τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους ἄνευ αὐτοῦ, κατὰ τὸν ἀρχαῖον κρατήσαντα ἐκ τῶν Πατέρων ἡμῶν κανόνα· ἢ ταῦτα μόνον, ὅσα τῇ ἐκάστου ἐπιβάλλει παροικία, καὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτὴν χώραις. Ἐκαστον γὰρ ἐπίσκοπον ἐξουσίαν ἔχει τῆς ἑαυτοῦ παροικίας, διοικεῖν τε κατὰ τὴν ἐκάστῳ ἐπιβάλλουσαν εὐλάβειαν, καὶ πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῆς χώρας τῆς ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν· ὡς καὶ χειροτονεῖν πρεσβυτέρους καὶ διακόνους, καὶ μετὰ κρίσεως ἕκαστα διαλαμβάνειν· περαιτέρω δὲ μηδὲν πράττειν ἐπιχειρεῖν, δίχα τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου, μηδὲ αὐτὸν ἄνευ τῆς τῶν λοιπῶν γνώμης.*»

ΦΕΙΔΑΣ, Ιεροὶ Κανόνες καὶ Καταστατικὴ Νομοθεσία τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, Ἀθήνα 1998, σ.σ.126-128

Κανὼν ΣΤ΄, τῆς Α΄ Οικουμενικῆς Συνόδου: «*Τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖτω, τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει, ὥστε τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσκοπον πάντων τούτων ἔχειν τὴν ἐξουσίαν· ἐπειδὴ καὶ τῷ ἐν Ρώμῃ ἐπισκόπῳ τοῦτο σύνηθές ἐστιν. Ὅμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις, τὰ πρεσβεῖα σώζεσθαι ταῖς*

έκκλησίαις. Καθόλου δὲ πρόδηλον ἐκεῖνο· ὅτι, εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἢ μεγάλη σύνοδος ὤρισε μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. Ἐὰν μέντοι τῇ κοινῇ πάντων ψήφῳ, εὐλόγῳ οὔσῃ, καὶ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικόν, δύο, ἢ τρεῖς δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγῳσι, κρατεῖτω ἢ τῶν πλειόνων ψήφος.»

Κανὼν Η', της Α' Οικουμενικῆς Συνόδου: «Περὶ τῶν ὀνομαζόντων μὲν ἑαυτοὺς Καθαροὺς ποτε, προσερχομένων δὲ τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἔδοξε τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, ὥστε χειροθετούμενους αὐτοὺς, μένειν οὕτως ἐν τῷ κλήρῳ. Πρὸ πάντων δὲ τοῦτο ὁμολογήσαι αὐτοὺς ἐγγράφῳσιν προσήκει, ὅτι συνθήσονται καὶ ἀκολουθήσουσι τοῖς τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας δόγμασι· τούτέστι καὶ διγάμοις κοινωνεῖν, καὶ τοῖς ἐν τῷ διωγμῷ παραπεπτωκόσιν, ἐφ' ὧν καὶ χρόνος τέτακται, καὶ καιρὸς ὤριστα· ὥστε αὐτοὺς ἀκολουθεῖν ἐν πᾶσι τοῖς δόγμασι τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Ἐνθα μὲν οὖν πάντες, εἴτε ἐν κώμαις, εἴτε ἐν πόλεσιν, αὐτοὶ μόνοι εὐρίσκοντο χειροτονηθέντες, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῷ κλήρῳ, ἔσονται ἐν τῷ αὐτῷ σχήματι. Εἰ δὲ τοῦ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπου, ἢ πρεσβυτέρου ὄντος, προσέρχονται τινες, πρόδηλον, ὡς ὁ μὲν ἐπίσκοπος τῆς ἐκκλησίας ἔξει τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου· ὁ δὲ ὀνομαζόμενος παρὰ τοῖς λεγομένοις Καθαροῖς ἐπίσκοπος, τὴν τοῦ πρεσβυτέρου τιμὴν ἔξει· πλην εἰ μὴ ἄρα δοκοῖ τῷ ἐπισκόπῳ, τῆς τιμῆς τοῦ ὀνόματος αὐτὸν μετέχειν. Εἰ δὲ τοῦτο αὐτῷ μὴ ἀρέσκει, ἐπινοήσῃ τόπον ἢ χωρεπισκόπου, ἢ πρεσβυτέρου, ὑπὲρ τοῦ ἐν τῷ κλήρῳ ὅλως δοκεῖν εἶναι· ἵνα μὴ ἐν τῇ πόλει δύο ἐπίσκοποι ᾤσιν.»

Κανὼν ΙΕ', της Α' Οικουμενικῆς Συνόδου: «Διὰ τὸν πολὺν τάραχον, καὶ τὰς στάσεις τὰς γινομένας, ἔδοξε παντάπασιν περιαιρεθῆναι τὴν συνήθειαν, τὴν παρὰ τὸν ἀποστολικὸν κανόνα εὐρεθεῖσαν ἐν τισὶ μέρεσιν, ὥστε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μὴ μεταβαίνειν, μήτε ἐπίσκοπον, μήτε πρεσβύτερον, μήτε διάκονον. Εἰ δὲ τις, μετὰ τὸν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου ὄρον, τοιοῦτῳ τινὶ ἐπιχειρήσειεν, ἢ ἐπιδοίῃ ἑαυτὸν πράγματι τοιοῦτῳ, ἀκυρωθήσεται ἐξ ἅπαντος τὸ κατασκευάσμα, καὶ ἀποκατασταθήσεται τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἧ' ὁ ἐπίσκοπος, ἢ ὁ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη.»

ΦΕΙΔΑΣ, Ιεροὶ Κανόνες καὶ Καταστατικὴ Νομοθεσία της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήνα 1998, σ. 130

Κανὼν Β', της Β' Οικουμενικῆς Συνόδου: «Τοὺς ὑπὲρ διοίκησιν ἐπισκόπους ταῖς ὑπερορίοις ἐκκλησίαις μὴ ἐπιέναι, μηδὲ συγγέειν τὰς ἐκκλησίας· ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας, τὸν μὲν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον, τὰ ἐν Αἰγύπτῳ μόνον οἰκονομεῖν· τοὺς δὲ τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους, τὴν Ἀνατολὴν μόνην διοικεῖν· φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς κανόσι τοῖς κατὰ Νίκαιαν πρεσβείων τῇ Ἀντιοχέων Ἐκκλησίᾳ· καὶ τοὺς τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως ἐπισκόπους, τὰ κατὰ τὴν Ἀσιανὴν μόνον διοικεῖν· καὶ τοὺς τῆς Ποντικῆς, τὰ τῆς Ποντικῆς μόνον· καὶ τοὺς τῆς Θράκης τὰ τῆς Θρακικῆς μόνον οἰκονομεῖν. Ἀκλήτους δὲ ἐπισκόπους ὑπὲρ διοίκησιν μὴ ἐπιβαίνειν ἐπὶ χειροτονία, ἢ τισιν ἄλλαις οἰκονομίαις ἐκκλησιαστικαῖς. Φυλαττομένου δὲ τοῦ προγεγραμμένου περὶ τῶν διοικήσεων κανόνος, εὐδηλον ὡς τὰ καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν ἢ τῆς ἐπαρχίας σύνοδος διοικήσει, κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ ὠρισμένα. Τὰς δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἔθνεσι τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, οἰκονομεῖσθαι χρὴ κατὰ τὴν κρατήσασαν συνήθειαν τῶν Πατέρων.»

Βλ. ΦΕΙΔΑΣ, Ιεροὶ Κανόνες καὶ Καταστατικὴ Νομοθεσία της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήνα 1998, σ. 134

Κανὼν Η', της Γ' Οικουμενικῆς Συνόδου: «Πρᾶγμα παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς καὶ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καινοτομούμενον, καὶ τῆς πάντων ἐλευθερίας ἀπτόμενον, προσήγγειλεν ὁ θεοφιλέστατος συνεπίσκοπος Ῥηγίνος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Κυπρίων ἐπαρχίας, Ζήνων καὶ Εὐάγγελος. Ὅθεν, ἐπειδὴ τὰ κοινὰ πάθη μείζονος δεῖται τῆς θεραπείας, ὡς καὶ μείζονα τὴν βλάβην φέροντα, καὶ μάλιστα εἰ μηδὲ ἔθος ἀρχαῖον παρηκολούθησεν, ὥστε τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἀντιοχέων πόλεως τὰς ἐν Κύπρῳ ποιεῖσθαι χειροτονίας, καθὰ διὰ τῶν λιβελλῶν καὶ τῶν οἰκείων φωνῶν ἐδίδαξαν οἱ εὐλαβέστατοι ἄνδρες, οἱ τὴν πρόσοδον τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ποιησάμενοι, ἔξουσι τὸ ἀνεπηρέαστον καὶ ἀβίαστον οἱ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, τῶν κατὰ τὴν Κύπρον, προεστῶτες, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ὁσίων Πατέρων, καὶ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, δι' ἑαυτῶν τὰς χειροτονίας τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ποιούμενοι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διοικήσεων, καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἐπαρχιῶν παραφυλαχθήσεται· ὥστε μηδένα τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἐπαρχίαν ἐτέραν, οὐκ οὔσαν ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ, ἢ γοῦν τῶν πρὸ αὐτοῦ χεῖρα καταλαμβάνειν ἀλλ' εἰ καὶ τις κατέλαβε, καὶ ὑφ' ἑαυτὸν πεποιήται, βιασάμενος, ταύτην ἀποδιδόνα· ἵνα μὴ τῶν Πατέρων οἱ κανόνες παραβαίνωνται, μηδὲ ἐν ἱερουργίας προσχήματι, ἐξουσίας τύφος κοσμικῆς περὶσδύηται, μηδὲ λάθωμεν τὴν ἐλευθερίαν κατὰ μικρὸν ἀπολέσαντες, ἦν ἡμῖν ἐδωρήσατο τῷ ἰδίῳ αἵματι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ πάντων ἀνθρώπων ἐλευθερωτής. Ἐδοξε τοίνυν τῇ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, σώζεσθαι ἐκάστη ἐπαρχία καθαρᾷ καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῇ προσόντα δίκαια ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν, κατὰ τὸ πάλαι κρατήσαν ἔθος, ἄδειαν ἔχοντος ἐκάστου μητροπολίτου τὰ ἴσα τῶν πεπραγμένων πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀσφαλὲς ἐκλαβεῖν. Εἰ δὲ τις μαχόμενον τύπον τοῖς νῦν ὠρισμένοις προσκομίσει, ἄκυρον τοῦτον εἶναι ἔδοξε τῇ ἀγίᾳ πάσῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ»

ΦΕΙΔΑΣ, Ιεροὶ Κανόνες καὶ Καταστατικὴ Νομοθεσία της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήνα 1998, σ. 138-139,141.

Κανὼν Ε', της ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ' Συνόδου: «Περὶ τῶν μεταβαινόντων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν, ἔδοξε τοὺς περὶ τούτων τεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων ἔχειν τὴν ἰσχύν.»

Η Εκκλησία του Χριστού είναι Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική συνεπώς και Αδιαίρετη ως προς τα Δόγματα, και γι' αυτόν τον λόγο στη Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου ευχόμεσθε στον Άγιο Τριαδικό Θεό: «...*Παῦσον τα σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν· Σβέσον τα φρυάγματα τῶν ἔθνῶν· τας τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος...*». Στο πέρασμα των αιώνων ανέκυψε η διοικητική κατάτμηση και η εισαγωγή του Μητροπολιτικού Συστήματος, όπως αυτό ορίστηκε στον Δ' και Ε' Ιερό κανόνα της Α' Οικουμενικής Συνόδου και μετέπειτα ο θεσμός της Πενταρχίας. Με τις ρυθμίσεις της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, βάση μεταξύ των Ορθοδόξων Εκκλησιῶν αποτελεί η ενότητα και η κοινωνία μεταξύ τους. Όταν αυτές διασαλεύονται, τότε ανακύπτουν κανονικά αλλά και εκκλησιολογικά ζητήματα, τα οποία οδηγούν στη διακοπή της Κοινωνίας μεταξύ των τοπικών Εκκλησιῶν. Θεματοφύλακας της διατήρησης της ενότητας είναι και παραμένει η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, δηλαδή το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Η δημιουργία Εθνικών Εκκλησιῶν ανέκυψε αρχικά λόγω της κατάρρευσης της Ρωμαϊκής-Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Ένα παράδειγμα δημιουργίας Εθνικής Εκκλησίας είναι η Εκκλησία της Ρωσίας, η οποία ανακηρύχθηκε Αυτοκέφαλος το έτος 1448, ενώ το έτος 1589, με Τόμο Πατριαρχικό εκδοθέντα από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Ιερεμία τον Β', ανυψώθηκε σε Πατριαρχείο. Το φαινόμενο της δημιουργίας Πατριαρχείων και Αυτοκέφαλων Εκκλησιῶν ενισχύθηκε εξαιτίας της διακυβέρνησης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, καθώς ο Μωάμεθ

Κανών ΙΒ', της εν Χαλκηδόνι Αγίας καὶ Οικουμενικῆς Δ' Συνόδου. «*Ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ὡς τινες παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς προσδραμόντες δυναστείαις, διὰ πραγματικῶν τὴν μίαν ἐπαρχίαν εἰς δύο κατένεμον, ὡς ἐκ τούτου δύο μητροπολίτας εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ. Ὁρισεν τοίνυν ἡ ἀγία σύνοδος, τοῦ λοιποῦ μηδὲν τοιοῦτον τολμᾶσθαι παρὰ ἐπίσκοπου· ἐπεὶ, τὸν τοιοῦτο ἐπιχειροῦντα ἐκίπτειν τοῦ ἰδίου βαθμοῦ. Ὅσαι δὲ ἤδη πόλεις διὰ γραμμάτων βασιλικῶν τῷ τῆς μητροπόλεως ἐτιμήθησαν ὀνόματι, μόνης ἀπολαύεωσαν τῆς τιμῆς, καὶ ὁ τὴν ἐκκλησίαν ταύτην διοικῶν ἐπίσκοπος, δηλονότι σφωζομένων τῇ κατ' ἀλήθειαν μητροπόλει τῶν οἰκείων δικαίων.*»

Κανών ΚΗ', της εν Χαλκηδόνι Αγίας καὶ Οικουμενικῆς Δ' Συνόδου: «*Πανταχοῦ τοῖς τῶν ἁγίων Πατέρων ὄροις ἐπόμενοι, καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα κανόνα τῶν ἑκατὸν πενήκοντα θεοφιλέστατων ἐπισκόπων, τῶν συναχθέντων ἐπὶ τοῦ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης Μεγάλου Θεοδοσίου, τοῦ γενομένου βασιλέως ἐν τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης, γνωρίζοντες, τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὀρίζομέν τε καὶ ψηφίζομεθα περὶ τῶν πρεσβείων τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης· καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐκείνην, οἱ Πατέρες εἰκότως ἀποδεδώκασιν τὰ πρεσβεῖα. Καὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ κινούμενοι οἱ ἑκατὸν πενήκοντα θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, τὰ ἴσα πρεσβεῖα ἀπένευμαν τῷ τῆς Νέας Ῥώμης ἀγιωτάτῳ θρόνῳ, εὐλόγως κρίναντες, τὴν βασιλείᾳ καὶ συγκλήτῳ τιμηθεῖσαν πόλιν, καὶ τῶν ἴσων ἀπολαύουσιν πρεσβείων τῇ πρεσβυτέρᾳ βασιλίδι Ῥώμῃ, καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκείνην μεγαλύνεσθαι πράγμασι, δευτέραν μετ' ἐκείνην ὑπάρχουσαν. Καὶ ὥστε τοὺς τῆς Ποντικῆς, καὶ τῆς Ἀσιανῆς, καὶ τῆς Θρακικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προειρημένου ἀγιωτάτου θρόνου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας· δηλαδή ἐκάστου μητροπολίτου τῶν προειρημένων διοικήσεων μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων χειροτονοῦντος τοὺς τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις κανόσι διηγόρευται· χειροτονεῖσθαι δέ, καθὼς εἴρηται, τοὺς μητροπολίτας τῶν προειρημένων διοικήσεων παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου, ψηφισμάτων συμφώνων κατὰ τὸ ἔθος γινομένων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀναφερομένων.*»

και οι διάδοχοί του υιοθέτησαν τον έως τότε τρόπο ασκήσεως διοίκησης των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών από τον Οικουμενικό Πατριάρχη.

Η αντικανονική εισπήδηση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στις κοινότητες του Σίδνεϊ και της Μελβούρνης δημιούργησε και μια σειρά πνευματικών ζητημάτων. Τότε όμως ήρθε η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου να θέσει τέλος στην ανωμαλία και να διευθετήσει τα προβλήματα με ασφαλή και Κανονικό τρόπο, εξαρτώντας εκκλησιαστικώς όλες τις Ελληνικές παροικίες της Διασποράς από τη Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος και εκχωρώντας με σχετική της απόφαση την εκκλησιαστική εποπτεία και χειραγωγή σε εκείνην. Η εκχώρηση της εποπτείας συνέπεσε χρονικά με το κίνημα των Νεότουρκων¹⁸.

Στη συνέχεια, η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία ήρθε αντιμέτωπη με μεγαλύτερες δυσκολίες εξαιτίας μίας σειράς πολεμικών γεγονότων μεταξύ των χωρών της Βαλκανικής και πρώην οθωμανικών εδαφών και της Υψηλής Πύλης, τα οποία επιδείνωσαν την ήδη τεταμένη κατάσταση που επικρατούσε αρχικά μεταξύ Ελλάδος και Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Αυτά ήταν: οι Βαλκανικοί πόλεμοι (1912-1913), ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος (1914-1918), η εκστρατεία στην Καλλίπολη (1915) με τη συμμετοχή στρατιωτικού εκστρατευτικού σώματος Αυστραλών και Νεοζηλανδών (Australian and New Zealand Army Corps)¹⁹ και τελικά η Μικρασιατική Καταστροφή (1922) με τη σφαγή και εκδίωξη των Ορθοδόξων πληθυσμών από τις πατρογονικές τους εστίες, με αποτέλεσμα το Οικουμενικό Πατριαρχείο, μετά την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάνης το 1923 και την ανταλλαγή των πληθυσμών, να βρεθεί σχεδόν χωρίς ποίμνιο, αν συνυπολογιστεί και η διοικητική προσάρτηση των Νέων Χωρών με την Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη του 1928²⁰, η οποία παραχώρησε επιτροπικά τις Μητροπόλεις της Βορείου Ελλάδος στην Εκκλησία της Ελλάδος. Επίσης, μεγάλες δυσκολίες αντιμετώπισε και η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, όταν το 1916 ο Μητροπολίτης Αθηνών και η περί αυτόν Σύνοδος παραβρέθηκαν στο «ανάθεμα» εναντίον του Ελευθερίου

¹⁸<https://www.Britannica.com/topic/Young-Turks-Turkish-nationalist-movement3/3/2019>. «Οι Νεότουρκοι, Τουρκιστί «Jöntürkler», ήταν ένα αμιγώς Εθνικιστικό, επαναστατικό κίνημα, που στόχος του ήταν αφενός μεν η αποτίναξη της αυταρχικής και Θεοκρατικής διακυβέρνησης του σουλτάνου Abdülhamid II, που ήταν έρμαιο των ξένων επιρροών και η στάση του αυτή απειλούσε την ύπαρξη της Αυτοκρατορίας, αφετέρου ο εκσυγχρονισμός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και η δημιουργία σύγχρονων κρατικών δομών κατά τα πρότυπα της Δυτικής Ευρώπης, που μοιραία οδήγησε στην διάλυση της Αυτοκρατορίας και την δημιουργία του Τουρκικού Έθνους υπό το πρίσμα του εθνικισμού».

¹⁹ <https://www.army.gov.au/our-heritage/traditions/anzac-day> «Η Εκστρατεία μπορεί να είχε αρνητική έκβαση για τους συμμάχους και μόνο από την πλευρά του στρατιωτικού εκστρατευτικού σώματος Αυστραλών και Νεοζηλανδών (Australian and New Zealand Army Corps) 8.000 νεκρούς η θυσία τους όμως άφησε μια ισχυρή παρακαταθήκη και επίσης έθεσε τα θεμέλια για την δημιουργία του Αυστραλιανού Έθνους».

²⁰Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, *Η Ανακήρυξη του Αυτοκεφάλου της Εν Ελλάδι Εκκλησίας (1850) και η Θέσις των Μητροπόλεων των «Νέων Χωρών»(1928)*, Γραφικές Τέχνες, έκδοσις Πέμπτη, Αθήνα 2001, σσ.108-111.

Βενιζέλου²¹. Μετά την επικράτηση του Βενιζέλου, το 1917, συγκλήθηκε πενταμελής αριστίνδην Σύνοδος, η οποία εξέλεξε τον από Κυτίου Κύπρου Μελέτιο Μεταξάκη Μητροπολίτη Αθηνών (1918). Από το έτος 1908 έως το 1922, έτη κατά τα οποία είχε ανατεθεί η εκκλησιαστική διοργάνωση των Ελληνικών Κοινοτήτων της Διασποράς στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, δεν έγινε ουσιαστικά σχεδόν καμία ενέργεια εκτός μίας συγκεκριμένης προσπάθειας του Μητροπολίτου Αθηνών Μελέτιου Μεταξάκη, του οποίου η παραμονή στον Μητροπολιτικό θρόνο των Αθηνών ήταν βραχεία σε διάρκεια, αλλά πολύ αξιόλογη σε επίπεδο δράσης²². Εν προκειμένω, το έτος 1918 συγκρότησε Εκκλησιαστική αποστολή, επικεφαλής της οποίας τέθηκε ο ίδιος, η οποία μετέβη στην Αμερική και εργάστηκε άοκνα επί τρίμηνο με στόχο την οργάνωση της εκεί Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας²³. Στην αποστολή μετείχε και ο επίσκοπος Ροδοστόλου Αλέξανδρος²⁴, στον οποίο ανατέθηκε η εκκλησιαστική διοργάνωση σύμφωνα με τον Συνοδικό Τόμο (αριθ. 2388, της 18^{ης} Μαρτίου 1908, των Ελληνικών Κοινοτήτων στην Αμερική)²⁵.

Έξι μήνες πριν από την κατάρρευση της Μικρασιατικής εκστρατείας και την καταστροφή της Σμύρνης, το Μάρτιο του 1922, το Οικουμενικό Πατριαρχείο εξέδωσε Πράξη άρσεως και ακυρώσεως του Πατριαρχικού και Συνοδικού Τόμου της 18^{ης} Μαρτίου 1908, ο οποίος είχε αναθέσει τη διοίκηση και διαποίμανση των «*ἐν τῇ Διασπορᾷ*» Εκκλησιών στην Εκκλησία της Ελλάδος και μ' αυτόν τον τρόπο επανέφερε την κανονικότητα στη διοίκησή τους. Η πράξη άρσης και ακύρωσης οφείλεται στο γεγονός ότι ο σκοπός της εκχώρησης δεν επιτεύχθηκε, αλλά αντίθετα προκλήθηκε στις Κοινότητες της Διασποράς μεγαλύτερη βλάβη και σύγχυση και ουσιαστικά, αντί να επιλυθεί η αναρχία που είχε προκληθεί, δημιουργήθηκε μεγαλύτερη Κανονική σύγχυση²⁶.

Στις 11 Μαΐου 1922 το Οικουμενικό Πατριαρχείο ίδρυσε την Ελληνορθόδοξο Αρχιεπισκοπή Βορείου και Νοτίου Αμερικής, η οποία θα τελούσε στο εξής υπό τη δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου και εξέλεξε πρώτο Αρχιεπίσκοπο τον μέχρι πρότινος

²¹ Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Εκκλησιαστική Ιστορία, Ιστορία των Δομών και Ζωής της Εκκλησίας της Ελλάδος (Εικοστός Αιώνας), εκδ. Αφων Κυριακίδη, Β' έκδοση, Θεσσαλονίκη 1998, σσ.41-42.

²² Για την ανάρρηση του Μελετίου Μεταξάκη σε Μητροπολίτη Αθηνών και την πολυσχιδή δράση του, βλ. Ε. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, *Ο Μελέτιος Μεταξάκης ως Μητροπολίτης Αθηνών*, Εκδ. Π. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 2008.

²³ Περισσότερα για την αποστολή αυτή και το έργο της, βλ. Ε. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, *ό.π.*, σσ.96-105.

²⁴ Για τον επίσκοπο Ροδοστόλου, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Αμερικής, τέλος δε Μητροπολίτη Κερκύρας Αλέξανδρο (Δήμογλου), βλ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, «Αλέξανδρος ο Δήμογλου», *Θ.Η.Ε.* τομ.2, Αθήνα 1963, σ. 115.

²⁵ Ε. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, *ό.π.*, σσ. 103-104.

³³ Για την άρση του Συνοδικού Τόμου του 1908 και τους λόγους που την υπαγόρευσαν, βλ. Ε. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, «Η Διασπορά ως εκκλησιαστικό πρόβλημα, Η περίπτωση του Πατριαρχικού Συνοδικού Τόμου του 1908 και της άρσεώς του», *Έπιστημονική Έπετηρίς, Αφιέρωμα στον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρό Χριστόδουλο*, Έκδ. Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Αθηνών, Θεσσαλονίκη 2011, σ. 156.

επίσκοπο Ροδοστόλου Αλέξανδρο, ο οποίος θα διαποιόμινε την Αρχιεπισκοπή έως και το 1930, έτος παραιτήσεως από τον Θρόνο της Αμερικής, αφού οι διάφοροι μικρόψυχοι μετανάστες στην Αμερική βυρσοδομούσαν τον Εθνικό διχασμό μεταξύ των Ελληνικών Κοινοτήτων.

2. Σύσταση της Ελληνικής Ορθοδόξου Κοινότητας του Σίδνεϊ.

Ένας από τους οραματιστές, ο οποίος έπλαθε ευγενή και φιλόδοξα σχέδια για τη σύσταση της κοινότητας αλλά και την ανοικοδόμηση του πρώτου Ελληνορθόδοξου ναού στο Σίδνεϊ ήταν ο Αθανάσιος Κόμηνος, έμπορος οστρακοειδών στο επάγγελμα. Το 1897 τέθηκε επικεφαλής στον αγώνα για την ανοικοδόμηση Ιερού Ναού, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μια προσωρινή επιτροπή με σκοπό την ίδρυση της Ελληνικής Κοινότητας της Νέας Νότιας Ουαλίας στο Σίδνεϊ, καθώς και την ανοικοδόμηση Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας για την εξυπηρέτηση των αναγκών της αναπτυσσόμενης κοινότητας. Δυστυχώς, πέθανε κατά το ίδιο έτος και δεν πρόλαβε να δει το όραμά του να πραγματοποιείται. Ευτυχώς, υπήρξαν αρκετοί συνοδοιπόροι και συνεχιστές του οράματός του: ο Διονύσιος Κουβαράς ως πρώτος πρόεδρος, ο Ιωάννης Δ. Κόμηνος ως ταμίας, ο Παναγιώτης Αντωνίου ως γραμματέας, αλλά και ο Σοφοκλής Σερβετόπουλος, ο Ευάγγελος Ζαχαρίου, ο Δημήτριος Κόμηνος, ο Ιωάννης Θεοδώρου και δύο Σύριοι Ορθόδοξοι, ο Αζίζ Μέλικ (Aziz Melik) και ο Ιωσήφ Μαλούφ (Joseph Malouf).

Δυστυχώς, από τα σωζόμενα αρχεία δεν προκύπτει ακριβής ημερομηνία σύστασης της Ελληνορθόδοξου Κοινότητας στο Σίδνεϊ. Από την προφορική παράδοση η ίδρυσή της χρονολογείται στο 1897, μετά από ένα συμβούλιο που έγινε στην αίθουσα επί της οδού Ελίζαμπεθ της ίδιας πόλης, στο οποίο συμμετείχαν Έλληνες, Σύριοι και Λιβανέζοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί²⁷.

Εν τω μεταξύ, οι Ορθόδοξοι Έλληνες του Σίδνεϊ, εν αναμονή της ανοικοδόμησης της Ορθόδοξης Εκκλησίας, απευθύνθηκαν στην Αγγλικανική Εκκλησία του Σίδνεϊ για την εξεύρεση χώρου κατάλληλου για την τέλεση Ιερών Ακολουθιών και μυστηρίων. Η Αγγλικανική Εκκλησία του Σίδνεϊ άνοιξε τις πόρτες του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου του Καθεδρικού της Ναού St. James, το οποίο διατέθηκε για την εξυπηρέτηση των λειτουργικών αναγκών των Ορθοδόξων. Την ευθύνη της λειτουργικής αλλά και Ποιμαντικής μέριμνας των Ελλήνων είχε ο Αρχιμανδρίτης π. Δωρόθεος Μπακαλιάρος, ο οποίος από το 1895 ήταν ο

²⁷H. GILCHRIST, ό.π., pp.273-287.

πρώτος Ορθόδοξος Ιερέας στην Αυστραλία και κάλυπτε τις θρησκευτικές ανάγκες στις κοινότητες του Σίδνεϊ και της Μελβούρνης. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής ο π. Δωρόθεος ενθάρρυνε, συν τοις άλλοις, τους ενορίτες και υποστήριζε ενεργά την προσπάθεια οικοδόμησης μιας εκκλησίας αφιερωμένης στην Αγία Τριάδα. Έτσι, στα τέλη του 1897 ξεκίνησαν οι προσπάθειες συγκέντρωσης κεφαλαίων. Εντός έξι μηνών η γη δωρήθηκε από τον Ιωάννη Κόμηνο, τον αδελφό του Αθανάσιου, και είχαν συγκεντρωθεί δωρεές ύψους £ 390 από την Ορθόδοξη Κοινότητα. Η αποφράδα ημέρα για την Ρωμοσύνη, δηλαδή η 29^η Μαΐου, επιλέχθηκε ως ημέρα τέλεσης της Ακολουθίας του Αγιασμού και της τοποθετήσεως του Θεμέλιου Λίθου της πρώτης Εκκλησίας της αναστημένης Ρωμοσύνης στο Νότιο ημισφαίριο από τον Αρχιμανδρίτη π. Δωρόθεο Μπακαλιάρo κατά το έτος 1898. Στην ανοικοδόμηση του Ιερού Ναού της Αγίας Τριάδος συνέβαλαν όλοι οι Ορθόδοξοι, αλλά κυρίως Έλληνες και Λιβανέζοι²⁸.

Τον Ιούλιο του 1898 ο Μάρκος Μανιάκης απέστειλε επιστολή στον Πατριάρχη Ιεροσολύμων, στην οποία τον ενημέρωνε για την πρόοδο των εργασιών της ανέγερσης του Ναού της Αγίας Τριάδος και ζητούσε την αποστολή διαφόρων εκκλησιαστικών ειδών και κειμηλίων, όπως Άγια λείψανα, για την τοποθέτησή τους εντός της ειδικής κρύπτης επί της Αγίας Τραπέζης που ονομάζεται κατάθεσις ή καταθέσιον ή εγκαινίον²⁹, Δισκοπότηρα, Θυματό, εικόνες, Ιερατικά άμφια και καλύμματα. Όλα αυτά ήταν απαραίτητα για την τέλεση των εγκαινίων αλλά και για την μετέπειτα λειτουργία του Ναού και ο Πατριάρχης Δαμιανός Α΄ (1897-1931) τελικά τα απέστειλε. Μετά την αναχώρηση του π. Δωροθέου από την Αυστραλία η Κοινότητα της Νέας Νοτίου Ουαλίας βρέθηκε στη δυσάρεστη θέση να μη διαθέτει Ιερέα, ενώ οι διαδικασίες ανέγερσης του Ναού προχωρούσαν πυρετωδώς.

Δεδομένης της επικοινωνίας της Κοινότητος με το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, απεστάλη εκ νέου επιστολή, με την οποία ζητούσαν τον διορισμό μόνιμου δίγλωσσου Ιερέα, γνώστη της Ελληνικής και της Αραβικής γλώσσας, για την κάλυψη των ποιμαντικών τους αναγκών, καθώς η πρώτη Κοινότητα ήταν Ορθόδοξη και πολυπολιτισμική. Το αίτημα της Κοινότητος ικανοποιήθηκε με την απόφαση του Πατριαρχείου στις 13 Ιανουαρίου του 1899 για την αποστολή του π. Σεραφείμ Φωκά, Μέγα Οικονόμου, κληρικού Ιεροπρεπέστατου και πολυμαθούς.

²⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Holy_Trinity_Greek_Orthodox_Church,_Surry_Hills 24/02/2019.

²⁹ Α. ΜΑΡΤΙΝΟΣ, Θ.Η.Ε. τόμος 11, Αθήνα 1967, σ. 828.

Ο π. Σεραφεΐμ είχε γεννηθεί στη Μάδυτο του Ελλήσποντου τον Μάιο του 1843. Δυστυχώς, από την νηπιακή ηλικία των πέντε ετών έμεινε ορφανός. Την κηδεμονία του ανέλαβε ο Πνευματικός του πατέρας (ανάδοχος), ο οποίος μερίμνησε για τη διαπαιδαγώγησή του. Κατόπιν ενεγράφη στην τετραετούς φοιτήσεως Θεολογική Σχολή του Σταυρού στα Ιεροσόλυμα. Είχε νυμφευτεί τη Μαρία Καλέζη και μετά τον γάμο τους στη Ρόδο αναχώρησαν για την Αφρική³⁰. Από το εικοστό έκτο έτος της ηλικίας του και για δέκα έξι χρόνια εργάστηκε ως δάσκαλος της ελληνικής γλώσσας και κατά το τεσσαρακοστό δεύτερο έτος της ηλικίας του, το έτος 1895, χειροτονήθηκε Ιερέας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας³¹. Στην αρχή της Ιερατείας του διακόνησε για λίγο στη Ρόδο, μετά στο Πορτ-Σάϊτ και στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, απ' όπου και απεστάλη στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας. Ο π. Σεραφεΐμ έφθασε στο Σίδνεϊ στις 9 Ιανουαρίου 1899 και από την πρώτη ημέρα επέδειξε μέγιστο ζήλο, διακονώντας με πνεύμα αυτοθυσίας και ακτημοσύνης όλους τους Ορθοδόξους της κοινότητας. Ήταν αυστηρός, στιβαρός και αμετακίνητος σε θέματα πίστεως. Εφάρμοζε τη Γραφή στην καθημερινότητα και δεχόταν να αμείβεται με έναν πολύ μικρό μισθό. Ποτέ στην Ιερατική του πορεία δεν αντιμετώπισε κανέναν πιστό με κριτήριο την καταγωγή του. Υπηρέτησε όλο το ποίμνιο χωρίς διακρίσεις. Στην Κοινότητα της Νέας Νότιας Ουαλίας τέλεσε 45 γάμους και 290 βαπτίσεις Ορθοδόξων Ελλήνων και Σύριων, καθώς και δύο γάμους Ρώσων³². Υπηρέτησε 14 συναπτά έτη έως της παραιτήσεώς του το 1913 για λόγους υγείας, αφού η καρδιά, όσο μεγάλη και αν ήταν και όση αγάπη και αν είχε για το εκκλησίασμά του, είχε ασθενήσει³³.

Ο αντικαταστάτης του π. Σεραφεΐμ ήταν ο π. Δημήτριος Μαρινάκης, για τον οποίο από τους σύγχρονους του πληροφορούμαστε ότι ήταν ένας εκ των *«σεμνοτέρων, χρηστοτέρων και πολυμαθεστέρων μορφῶν τοῦ ἀνά τὴν ἄλλοδαπὴν Ὁρθοδόξου ἡμῶν κλήρου»*³⁴. Γεννήθηκε στα Αλάτσατα της Μικράς Ασίας, όπου και ολοκλήρωσε τις εγκύκλιες σπουδές του το 1897. Στη συνέχεια φοίτησε στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, όπου ανακηρύχθηκε διδάκτορας το 1905, ενώ ταυτόχρονα διδάχθηκε την Αγγλική και Γαλλική γλώσσα, τις οποίες και χειριζόταν άψογα. Μετά την αναγόρευσή του σε διδάκτορα και ως το 1907 υπηρέτησε στην Τσοτύλειο Σχολή και στη συνέχεια, μέχρι το 1909, ως λαϊκός Ιεροκήρυκας στην Ελληνική Κοινότητα Lowell Mass στην Αμερική. Το 1910 επέστρεψε στα Αλάτσατα, όπου παντρεύτηκε

³⁰Κ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Ε. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΜΗΝΟΣ, *«Η Ζωή εν Αυστραλία 1916»*, Κυθηραϊκός Συλλογος Αυστραλίας. Παγκόσμιο Κυθηραϊκό Ταμείο Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Κυθηραϊκή Εκτυπωτική και Μ.Μ.Ε., Β' έκδοση, Σίδνεϊ 2009, σ.115.

³¹Η. GILCHRIST, ό.π., ρ.288.

³²Η. GILCHRIST, ό.π., ρ.292.

³³Κ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Ε. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΜΗΝΟΣ, *«Η Ζωή εν Αυστραλία 1916»*, ό.π., σ.115.

³⁴Κ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Ε. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΜΗΝΟΣ, *«Η Ζωή εν Αυστραλία 1916»*, ό.π., σ.116.

και έλαβε τον πρώτο και τον δεύτερο βαθμό της Ιεροσύνης. Επόμενος σταθμός της ζωής του ήταν η Ελληνορθόδοξη Κοινότητα στην πρωτεύουσα του Σουδάν της Αφρικής Χαρτούμ, όπου υπηρέτησε για τρία χρόνια ως Πατριαρχικός Επίτροπος και Προϊστάμενος της εκεί Κοινότητας σε αναπλήρωση του Αρχιμ. Τιμοθέου³⁵. Αργότερα μετακλήθηκε στο Σίδνεϊ, για να καλύψει τις ανάγκες της νεοσυσταθείσας Κοινότητας, έργο το οποίο επιτέλεσε με φόβο Θεού και με μεγάλη αγάπη για μια δεκαετία, από όπου μετακινήθηκε στην Βρισβάνη της Κουινσλάνδης³⁶. Στο Σίδνεϊ ο π. Δημήτριος είχε μια αγλαόκαρπη Ιερατεία, η οποία συνοδεύτηκε με λαμπρή επιστημονική πορεία, συγγράφοντας και δημοσιεύοντας άρθρα, όπως:

1. Έλεγχος τῶν Προτεσταντικῶν Ψευδοδιδασκαλιῶν³⁷.
2. Ὑπάρχει ψυχή; ³⁸
3. Πραγματεία περὶ Ἀθανασίας τῆς ψυχῆς³⁹.
4. Ἐγκύκλιος Ἐπιστολὴ ἢτοι Ὁμιλία θρησκευτικοπατριωτικὴ καὶ Λόγος εἰς τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντας⁴⁰.
5. Πατριωτικοὶ Λόγοι καὶ ἄρθρα ἐν τῇ ἐφημερίδι⁴¹.
6. Ἡ Αγγλικανικὴ Ἐκκλησία Μετάφρασις «Καινὴ Διδαχὴ»⁴²
7. Ἡ Πολιτικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ἐφημερίς «Ἐθνικὸν Βῆμα»⁴³.

3. Ἰδρυση της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Μελβούρνης.

Πριν ἀπὸ την ανοικοδόμηση του πρώτου Ἱεροῦ Ναοῦ στη Μελβούρνη οἱ λατρευτικὲς καὶ μυστηριακὲς συνάξεις γίνονταν σε ἓναν εἰδικά διαμορφωμένο χώρο, «*δωμάτιο*», ο οποίος ενοικιαζόταν ἀπὸ την Κοινότητα στο Chalmers Church Hall, Gipps St, East Melbourne. Στις 22 Αυγούστου 1897 τελέσθηκε ἡ πρώτη Θεία Λειτουργία γιὰ την Ελληνορθόδοξη Κοινότητα της Μελβούρνης ἀπὸ τον ιερέα π. Δωρόθεο Μπακαλιάρου, Σάμιο στην καταγωγή, του οποίου

35 «ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ», εβδομαδιαῖον παράρτημα του «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΦΑΡΟΥ», ἔτος Γ', Αλεξάνδρεια Πέμπτη 28 Ἀπριλίου 1911, Α Ρ ΙΘ . 17, ΧΡΟΝΙΚΑ «διορισμοὶ καὶ μεταθέσεις», σ.237.

36INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ὄ.π., σ.321.

37INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ὄ.π., σ.321.

38 Δ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, «ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ», εβδομαδιαῖον παράρτημα του «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΦΑΡΟΥ», ἔτος Δ', Αλεξάνδρεια Πέμπτη 16 Φεβρουαρίου 1912, Α Ρ ΙΘ. 7, σ. 100.

39INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ὄ.π., σ.321.

40INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ὄ.π., σ.323.

41INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ὄ.π., «Αυστραλία Σίδνεϊ 1914-1920», σ.323.

42INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ὄ.π., «Θεολογικὸν Περιοδικὸν Ἀθηνῶν τ. Α, τεύχη 4,5,6, 1919», σ.323.

43INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ὄ.π., «Σίδνεϊ 1922-1926», σ.323.

η διαμονή ήταν βραχύβιος, δηλαδή έως τον Νοέμβριο του ίδιου έτους. Αναχώρησε για το Σίδνεϊ, όπου διακόνησε τον ευλογημένο λαό του Θεού, τους Ορθόδοξους Χριστιανούς.

Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτήθηκε από τη Γενική Συνέλευση της 7^{ης} Μαρτίου 1898, η οποία έγινε στην επαγγελματική στέγη του Γ. Ματορικού επί της Swanston Street. Ήταν οκταμελές, αποτελούμενο από τους: Γρηγόριο Ματορικό, Αντώνιο Λεκατσά, Γεώργιο Λεκατσά, Αλέξανδρο Μανιάκη, Δημήτριο Παξινό, Ευστράτιο Ανδρουλάκη, τον Σύριο Ορθόδοξο Souliman Keami και τη Ζαχαρία Γολεμή. Μοναδικός του σκοπός, αναγραφόμενος στα πρακτικά της ημέρας, ήταν η μέριμνα για την αποστολή Ιερέα για την Εκκλησία⁴⁴.

Στο βιβλίο των πρακτικών της κοινότητας καταγράφεται ότι στις 8 Μαρτίου συγκλήθηκε η νέα επιτροπή και αποφάσισε την αποστολή επιστολής προς τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ιεροσολύμων Δαμιανό, η οποία ζητούσε την αποστολή Ιερέα. Του ανέφερε επίσης ότι από της 05^{ης} Αυγούστου 1895 είχε αποσταλεί από την Κοινότητα προς τον τέως Πατριάρχη Γεράσιμο μια τραπεζική επιταγή για την κάλυψη των οδοιπορικών ενός Ορθόδοξου Ιερέα και της συζύγου του από τα Ιεροσόλυμα στη Μελβούρνη και παρακαλούσε να διοριστεί ο π. Αθανάσιος Καντόπουλος, ο οποίος δεχόταν την τοποθέτηση αυτή. Την πληροφορία αυτήν είχε εκμαιεύσει πριν από ένα έτος ο Souliman Keami, όταν είχε επισκεφτεί τα Ιεροσόλυμα. Επιπροσθέτως, η διοικητική επιτροπή εγγυόταν για την καταβολή £ 100 ετησίως, ποσό που αντιστοιχούσε σε £ 8,68 (λίρες) μηνιαίως, καθώς και τη δωρεάν παροχή κατοικίας. Επίσης, παρείχε διάφορες πληροφορίες, όπως το γεγονός ότι η Κοινότητα αριθμούσε περί τα 200 μέλη καθώς και ότι πολλά από τα παιδιά ήταν αβάπτιστα και οι άνθρωποι παρέμεναν ακατήχητοι. Εντύπωση προκαλεί η μνεία στο πρακτικό του γεγονότος ότι ο π. Αθανάσιος, σύμφωνα με την αναφορά της επιτροπής, είχε χειροτονηθεί προ δύο ετών με σκοπό να αποσταλεί στη Μελβούρνη, κάτι που επιβεβαιώνεται και στην επιστολή του Πατριάρχη στις 6 Μαΐου 1897 και φανερώνει την στενή επικοινωνία και συνεργασία που είχαν οι δύο πλευρές. Ο π. Αθανάσιος Καντόπουλος ήταν έγγαμος ιερέας και μετέβη στη Μελβούρνη στις 10/22 Ιουνίου 1898 από την Αγία Γη. Μαζί του είχε συστατική επιστολή του Πατριάρχου, συστατική επιστολή του Βρετανού πρόξενου από τα Ιεροσόλυμα προς τον υπουργό επί των εσωτερικών, καθώς και Ιερά Σκεύη, Ιερά άμφια, Ιερές εικόνες αλλά και λειτουργικά βιβλία, γραμμένα στα ελληνικά και στα Αραβικά⁴⁵.

44https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_20.jpg 1897-minutes 04/04/2019 A' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας.

45https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_20.jpg 1897-minutes 04/04/2019 A' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας, σ.1.

Ο π. Αθανάσιος γεννήθηκε το 1879 στην Ιερουσαλήμ. Προερχόταν από πολύτεκνη οικογένεια. Είχε άλλους τρεις αδελφούς. Οι γονείς του μετανάστευσαν από τη Ρόδο στην Αγία Γη, όπου διήκωσε τα εγκύκλια γράμματα στην Ιερατική Σχολή του Παναγίου Τάφου. Κατόπιν φοίτησε σε Αραβικό σχολείο στη Δαμασκό. Το 1896 χειροτονήθηκε Διάκονος και την Κυριακή του Αντίπασχα του 1897 πρεσβύτερος. Στην από 6^{ης} Μαΐου 1897 συστατική επιστολή του Πατριάρχου Δαμιανού εξυμνούνταν τα χαρίσματα του πατρός Αθανασίου. Εκεί αναφέρεται ότι ήταν «...κατηρτισμένος γὰρ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων νουθεσία Κυρίου καὶ ἐν ταῖς ἀύλαῖς τοῦ ἀγίου αὐτοῦ οἴκου ἀνατεθραμμένος καὶ τῇ τε ἑλληνικῇ ὡς μητρικῇ γλώσσᾳ καὶ τῇ Αραβικῇ...» Με την άφιξη του π. Αθανασίου Καντόπουλου από τα Ιεροσόλυμα ένα από τα κυριότερα θέματα, τα οποία απασχόλησαν την κοινότητα, ήταν η αγορά έκτασης για μελλοντική ανοικοδόμηση ναού, το οποίο και ετέθη προ ημερήσιας διάταξης κατά την πρώτη συνεδρία της Γενικής Συνέλευσης. Η Γενική Συνέλευση, η οποία ήταν το ανώτατο διοικητικό όργανο της κοινότητας, πραγματοποιήθηκε την 11^η Σεπτεμβρίου του 1898 και ώρα 3:45 απογευματινή στο «δωμάτιο» του Chalmers Church Hall, το οποίο χρησιμοποιούσαν και ως ευκτήριο οίκο έως και τον Δεκέμβριο του 1900. Ελήφθη ομόφωνα η απόφαση να αγοραστεί κατάλληλο οικοπέδο για την ανέγερση της Εκκλησίας και, εάν αυτό κατορθωνόταν, η εκκλησία να τελεί υπό την προστασία του Ελληνικού Έθνους.

Επιπροσθέτως, αποφασίστηκε η διεξαγωγή εράνου για την αγορά οικοπέδου. Δεκαπέντε από τα μέλη της κοινότητας, τα οποία συμμετείχαν στη Γενική Συνέλευση, πρόσφεραν αυθόρμητα χρηματικά ποσά. Πρόκειται για τους: Γρηγόριο Ματορίκο (πρόσφερε 12 λίρες), Αντώνιο Λεκατσά (10 λίρες), Γεώργιο Λεκατσά (10 λίρες), Νικόλαο Γαβρίλη (10 λίρες), Αλέξανδρο Μανιάκη (12 λίρες), Ευστράτιο Ανδρουλάκη (10 λίρες), Διονύσιο Μαυροκέφαλο (10 λίρες), Κωνσταντίνο Μπαλατζίκο Ραυτόπουλο (10 λίρες), Διονύσιο Κουβαρά (5 λίρες), Διονύσιο Ραυτόπουλο (5 λίρες), Θεόδωρο Βλασόπουλο (7 λίρες), Σπυρίδωνα Λεκατσά (5 λίρες), Παναγιώτη Λεκατσά (3 λίρες), Νικόλαο Αθανασιάδη (3 λίρες), Παναγιώτη Παπαδόπουλο (2 λίρες)⁴⁶.

Στα τέλη του Ιουλίου του έτους 1899 επιλέχθηκε «κατάλληλον γήπεδον» στη συμβολή των οδών Victoria Parade και Lansdowne St. στο East Melbourne, «διαστάσεων 53 ποδών από το μέρος της Lansdowne St. επί 89,5 ποδών από το μέρος της Victoria Parade». Η έκταση αυτή αγοράστηκε με πολύ προσιτό αντίτιμο για την εποχή εκείνη, ποσό ύψους 600 λιρών. Για την αγορά και πληρωμή του οικοπέδου οι τρεις επίτροποι κατέθεσαν ως προκαταβολή ιδίους

⁴⁶https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_20.jpg 1897-minutes 04/04/2019 Α' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας, σ. 19.

πόροις το ποσό των 480 λιρών (160 λίρες έκαστος), με τη μορφή δανείου και 5% τόκο ετησίως. Μαζί με το προηγούμενο ποσό κατέβαλαν επιπλέον 125 λίρες, οι οποίες ήταν προϊόν ετησίων συνεισφορών του έτους 1898 και κατατεθειμένες στην τράπεζα. Με τα χρήματα αυτά πλήρωσαν την αξίαν του «γηπέδου» και εξασφάλισαν την κατοχή του, ώστε να προχωρήσουν στην ανοικοδόμηση Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας⁴⁷. Στις 8 Ιανουαρίου του 1900 συγκλήθηκε η δεύτερη Γενική Συνέλευση της κοινότητας, η οποία είχε ως σκοπό την συγκέντρωση κεφαλαίων για την αποπεράτωση του Ιερού Ναού. Από τον έρανο που έγινε στη Συνέλευση της 14ης Ιανουαρίου 1900 συγκεντρώθηκε το ποσό των £257 λιρών⁴⁸.

Ο θεμέλιος λίθος για την ανέγερση του ιερού ναού «Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» τέθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 1900, ημέρα εορτής του Αγίου Νικολάου με το παλαιό ημερολόγιο. Κατά την ημέρα της αποθέσεως του Θεμελίου λίθου η τελετή ήταν μεγαλοπρεπής και

⁴⁷https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_21.jpg
1897-minutes 04/04/2019 Α' Βιβλίου Πρακτικών της Κοινότητας, σ. 21.

⁴⁸https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_23.jpg
1897-minutes 04/04/2019 Α' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας, σσ.22-23.

Έν Μελβούρνη

Τῆ 27/8 Ἰανουαρίου 1900

Ἀξιότιμε Κύριε,

Τῆ θεία συνάρσει καί εὐδοκία ἀπεφασίσαμεν ὅπως ἐνιδρυθῆ θεῖος καί Ἱερός Ναός ἐν τῇ μεγαλόπολι μᾶς ταύτῃ καί ὡς ἐκ τούτου πληροφορῶμεν τῇ ὑμετέρα εὐγενείᾳ ὅτι τήν ἐρχομένην Κυριακὴν 2/14 Ἰανουαρίου μετὰ τήν θείαν λειτουργίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γενήσεται ἡ μεγάλη συνεισφορά πρὸς οἰκοδομήν.

Ἔχομεν πρό ὀφθαλμῶν ὅτι τὸν πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ αἴσθημα ὑμῶν ἐν τοιοῦτοις εὐεργετικοῖς καί φιλανθρωπικοῖς σκοποῖς δέν θέλει ψυχρανθῆ πολλῶ δε μᾶλλον, ὅταν τό ἔργον τοῦτο τυγχάνει αὐτό καθ' ἑαυτό ἱερόν καί σωτήριο, καί προκαλεῖ διὰ τοῦ τοιοῦτον αὐτοῦ χαρακτήρος τήν εὐμενῆ διάθεσιν ὑμῶν τῶν ἀξιούντων ὅτι φέρουσι τό βαρυσήμαντον ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ καί δὴ Ὁρθοδόξου. Ὑπό τοιαύτης ὀρμώμενοι σκέψεως λαμβάνομεν τήν τόλμην, ὅπως ἀποταθῶμεν μετὰ θάρρους εἰς τήν ὑμετέραν πολῦτιμον γενναιοδωρίαν καί παρακαλέσωμεν αὐτήν, ὅπως ἐν τῷ ἱερῷ καί θεοφιλεῖ τούτῳ ἔργῳ δείξη τρανά τεκμήρια τῆς εἰς τό ἀγαθοποιεῖν ἰδιαζούσης καί ἐλευθέρως αὐτῆς προαιρέσεως.

Τοιοῦτον τι πράττουσι δέον ὅπως ἡ βέβαιος, ὅτι οὐ τοῖς ἀνθρώποις ἀλλά τῷ θεῷ ἀποδίδει τήν χάριν καί εὐχαριστίαν, ἀνθ' ὅσων παρ' αὐτοῦ πλουσίως ἐκομίσασατο.

Εὐελπιστώντες, ὅτι ἡ παράκλησις ἡμῶν εὐμενῶς εἰσακουσθήσεται καί ἐκφράζοντες τάς θερμάς ἡμῶν εὐχαριστίας ἐκ τῶν προτέρων, διατελοῦμεν μετ' ἄκρου σεβασμοῦ καί ὑπολήψεως.»

συγκινητική. Σύμφωνα με το βιβλίο των πρακτικών της κοινότητας, ο Ιερέας π. Αθανάσιος Καντόπουλος αγίασε το μέρος την Κυριακή 30 Νοεμβρίου 1900, πριν ξεκινήσουν οι εργάτες τις εργασίες καθαρισμού και διαμόρφωσης του χώρου, ενώ στις 6/19 Δεκεμβρίου τοποθετήθηκε ο θεμέλιος λίθος από τον ίδιο Ιερέα. Παρόντες ήταν οι : «..Τοῦ Κυβερνήτου ἀδιαθετοῦντος, ἡ σύζυγός του, ἡ θυγάτηρ του καὶ ὁ ὑπασπιστής του, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως καὶ ὁ πρῶν δήμαρχος, ὅλοι οἱ Πρόξενοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, πολλοὶ σημαίνοντες πολῖται καὶ μέγα μέρος τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Συρίου Κοινότητος..». Ο ιερέας π. Αθανάσιος Καντόπουλος εκφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας στα Ελληνικά. Η ομιλία του είχε μεταφραστεί στα Αγγλικά και μοιράστηκε στους παρευρισκόμενους. Στα Αγγλικά μίλησε και ο Δήμαρχος της Μελβούρνης Samuel Gillott, ενώ χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόξενος της Ρωσίας. Κατά τη διάρκεια της τελετής συγκεντρώθηκαν συνολικά 155 λίρες για την ανέγερση του ναού⁴⁹.

Προς τα τέλη του 1900 η Επιτροπή προκήρυξε διαγωνισμό για τη σύναψη σύμβασης εκπόνησης μελέτης και η σύνταξη των σχεδίων του ναού ανατέθηκε στην εταιρεία «*Inskip and Butler*». Στις 23 Ιανουαρίου 1901, με ανακοίνωσή της στην εφημερίδα «*Argus*», η αρχιτεκτονική εταιρεία «*Inskip and Butler*» έθεσε σε μειοδοσία την οικοδόμηση του πρώτου μέρους του Ιερού Ναού, «*ἄνευ τοῦ Πρόναου*», τρούλου και της με «*σιμέντο καλοπίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους*». Τελικά το έργο κατασκευής ανατέθηκε στην εταιρεία «*N. Longstaff*» έναντι του ποσού των 816 λιρών.

Σύμφωνα με το Μητρώο γάμων του Ιερού Ναού του «*Ευαγγελισμού της Θεοτόκου*» ο έκτος κατά σειρά γάμος έγινε από τον ιερέα Αθ. Καντόπουλο στις 19 Ιουνίου, δηλαδή τρεις ημέρες πριν από τα Θυρανοίξια και την τέλεση της πρώτης Θείας Λειτουργίας. Πρόκειται για τον γάμο του Δημήτρη Ιωάννου Παξινού με την Sarah Ann Herring (Ληξιαρχική Πράξη 3988). Εκ του γεγονότος αυτού και σύμφωνα με την πρακτική της εποχής εκείνης, η οποία ακολουθούταν λόγω έλλειψης Ιερού Ναού, προκύπτει ότι οι προηγούμενοι γάμοι θα πρέπει να τελέσθηκαν ή στις ενοικιαζόμενες αίθουσες στο Chalmers Church Hall ή στο Victoria Chapel, το οποίο χρησιμοποιούνταν για την τέλεση Μυστηρίων και λοιπών θρησκευτικών ακολουθιών και τελετών, ή σε κατοικίες.

Η ανέγερση του πρώτου Ελληνικού Ορθόδοξου Ναού στη Μελβούρνη ήταν γεγονός. Έτσι, η Κοινότητα συστάθηκε στα τέλη του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20^{ου} και

⁴⁹https://www.greekcommunity.com.au/gocmv_public/index.php/en/about-us/1897-minutes04/04/2019A
Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας, σσ. 26-27.

συγκεκριμένα κατά το έτος 1900 απέκτησε τον πρώτο Ναό προς τιμήν του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Τα πρώτα σύννεφα στις σχέσεις της διοικητικής επιτροπής και του Ιερέως δεν άργησαν να κάνουν την εμφάνισή τους. Την Κυριακή 18/31 Αυγούστου 1902 συγκλήθηκε μετά τη Θεία Λειτουργία Γενική Συνέλευση, η οποία εξέλεξε ομοθύμως νέα διοικητική επιτροπή αποτελούμενη από τους Γεώργιο Ι. Λεκατσά, Παναγιώτη Παπαδόπουλο, Κλεάνθη Θεοδοσίου, Γρηγόριο Ματορίκο, Κωνσταντίνο Ραπτόπουλο, Αντώνιο Ι. Λεκατσά και Αλέξανδρο Β. Μανιάκη. Ουσιαστικά, η επιτροπή έθετε εκτός διοικήσεως της κοινότητας τους Σύριους Ορθοδόξους, οι οποίοι, ούτως ή άλλως, δεν είχαν σταθερή κατοικία στη Μελβούρνη, αλλά αντίθετα περιόδευαν σε ολόκληρη την Αυστραλία ανάλογα με τις βιοποριστικές τους ανάγκες. Την ίδια ημέρα αποφασίστηκε να σταλεί επιστολή στον π. Αθανάσιο, η οποία για τελευταία φορά τον προειδοποιούσε να αναγνωρίσει τη νέα επιτροπή, καθώς και να αποδεχθεί τις αποφάσεις της. Επίσης, τον καλούσε να απαντήσει εντός εικοσιτεσσάρων ωρών, ειδάλλως η σιωπή του θα εκλαμβάνόταν ως άρνησή του να συνεχίσει τη διακονία του στην κοινότητα. Ένα επιπλέον μέτρο της επιτροπής ήταν η αλλαγή των κλειδαριών και η αποστολή της επιστολής ταχυδρομικώς, ως ένδειξη εξώδικης διαμαρτυρίας, καθώς και να συμβουλευτούν δικηγόρο για τη διένεξη, η οποία είχε ανακύψει⁵⁰.

Δυστυχώς, οι σχέσεις μεταξύ της επιτροπής και του Ιερέως δεν εξομαλύνθηκαν και ως εκ τούτου την 3^η Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους συγκλήθηκε εκ νέου το διοικητικό συμβούλιο, το οποίο αποφάσισε να αποσταλεί επιστολή στον Πατριάρχη Ιεροσολύμων, με την οποία θα τον ενημέρωνε για τη διένεξη που είχε ανακύψει και θα τον παρακαλούσε να ανακαλέσει τον π. Αθανάσιο Καντόπουλο στα Ιεροσόλυμα, καθώς είχε χάσει ολοτελώς την εύνοια του ποιμνίου του και τυχόν παράταση της παραμονής του στη Μελβούρνη θα καταντούσε σκανδαλώδης. Επίσης, αποφάσισε την αποστολή επιστολής, γραμμένης στην αγγλική γλώσσα, η οποία θα τον ήλεγχε για την αντιερατική διαγωγή, την οποία επέδειξε το απόγευμα της 2^{ης} Σεπτεμβρίου κατά τη συνάντησή του με αντιπροσωπεία αποτελούμενη από δύο μέλη της επιτροπής. Με την ίδια ένταση και με την αποστολή επιστολών συνεχίστηκαν οι σχέσεις μεταξύ διοικητικού συμβουλίου και Ιερέως έως την Κυριακή 8/21 Σεπτεμβρίου, όταν ο π. Αθανάσιος δεν προσήλθε να τελέσει τη Θεία Λειτουργία, χωρίς να ειδοποιηθεί προηγουμένως το συμβούλιο ούτε να προφασισθεί λόγους υγείας, πράξη η οποία θεωρήθηκε ως παραίτηση από τα λειτουργικά του καθήκοντα και η οποία ουσιαστικά άνοιξε τον δρόμο για την απόλυσή

⁵⁰https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_52.jpg
1897-minutes 04/04/2019 Α' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας, σ.52.

του. Στην ίδια συνεδρία αποφασίστηκε η αποστολή επιστολής προς τον Μητροπολίτη Αθηνών Προκόπιο Β΄ με αίτημα τον διορισμό του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Νικάνδρου Μπενίτη, ο οποίος κατά το παρελθόν είχε διατελέσει Εφημέριος στην Ελληνορθόδοξη Κοινότητα στο Πρίντεζι της Ιταλίας⁵¹.

Ο π. Νίκανδρος υπηρέτησε από την αρχή της ιερατείας του με ένθεο ζήλο την Κοινότητα της Μεμβούρνης (1903-1907). Όμως πολύ σύντομα, συγκεκριμένα κατά το έτος 1905, ανέκυσαν σοβαρά βιοποριστικά ζητήματα, καθώς η Κοινότητα δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις της. Στη συνεδρία του διοικητικού συμβουλίου της 13/26ης Ιουλίου 1905 αναφέρεται ότι δε βρέθηκε λύση σχετικά με την προσπάθεια εύρεσης πόρων για τη συντήρηση του Ιερέως και η πράξη αυτή δεν οδήγησε στη λήξη του εξευτελισμού της κοινότητας, καθώς η εκκλησία παρέμενε κλειστή. Γι' αυτό αποφασίστηκε να συγκληθεί γενική συνέλευση στις 17/30 του ιδίου μηνός με θέμα την επιβολή ενός είδους αναγκαστικής εισφοράς σε όλα τα μέλη της Κοινότητας για τη συντήρηση του Ιερέως.

Η Γενική Συνέλευση πραγματοποιήθηκε στην εκκλησία κατόπιν έγγραφης πρόσκλησης. Η απόφαση που ελήφθη ήταν να παραμείνει ο Ιερέας στη θέση του κατόπιν γενναίοφρονος αποδοχής εκ μέρους του να υπηρετήσει το ποίμνιό του μόνο με £ 10 (λίρες) τον μήνα, ποσό που ουσιαστικά καθιστούσε αδύνατη την αξιοπρεπή διαβίωσή του, εάν ληφθεί υπ' όψιν το γεγονός ότι η αρχική πληρωμή του π. Αθανασίου Καντόπουλου προ δεκαετίας ήταν £ 8,68 μηνιαίως. Τον Σεπτέμβριο του 1905 ο π. Νίκανδρος λαμβάνει την Αυστραλιανή υπηκοότητα, γεγονός που παρατείνει την παραμονή του έως τις αρχές του 1907. Το πρακτικό της 13/26ης Ιουλίου 1906 με θέμα «*Μνημόσυνο και εισφορές τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος, ὑπέρ των θυμάτων της Βουλγαρικῆς θηριωδίας*» είχε ως αφορμή τα γεγονότα του ολοκαυτώματος της Αγκιάλου, το οποίο είχε συντελεστεί από τους Βουλγάρους κομιτατζήδες στις 4 π.μ., ξημερώματα της Κυριακής 30 Ιουλίου 1906. Σε αυτό το πρακτικό προκύπτει από την οικονομική συνεισφορά τριών λιρών του π. Αθανασίου Καντόπουλου ότι κατά την περίοδο διακονίας του π. Νικάνδρου ο π. Αθανάσιος είχε παραμείνει στη Μεμβούρνη και εξυπηρετούσε Ορθοδόξους, οι οποίοι δεν υπάγονταν ή δε συνδέονταν με την κοινότητα⁵². Τέλικά, ο π. Νίκανδρος αναχώρησε για τη γενέτειρα. Ο ουσιαστικός λόγος, ο οποίος τον οδήγησε να εγκαταλείψει την Αυστραλία, ήταν η οικονομική δυσπραγία.

⁵¹https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_58.jpg 1897-minutes 04/04/2019 Α' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας, σ.58.

⁵²https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_82.jpg 1897-minutes 04/04/2019 Α' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας, σ.82.

Ο π. Θεοφάνης Ανδρουτσόπουλος ήταν ο επόμενος Ιερέας της κοινότητας (1911-1915). Από το πρακτικό της 4^{ης} Μαΐου 1914 πληροφορούμαστε ότι κατηγορήθηκε για ανάρμοστη συμπεριφορά, διότι από άμβωνος κατηγόρησε τόσο τα μέλη της παρούσας όσο και των προηγούμενων επιτροπών ως τυχοδιώκτες. Την επόμενη ημέρα και ώρα 8 μ.μ. συγκλήθηκε η γενική συνέλευση με θέμα «*τήν ἐν γένει διαγωγή καί ἀπρεπή συμπεριφορά τοῦ Ἱερέως*». Η Γενική Συνέλευση αποφάσισε να εξουσιοδοτήσει τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου να πράξουν «*ὅτι καλόν αὐτό ἤθελε θεωρήσει*». Η επιτροπή απέστειλε επιστολή στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, με την οποία την ενημέρωνε για όσα είχαν συμβεί και ζητούσε την ανάκλησή του και την αποστολή άλλου εγγάμου Ιερέως. Ο π. Θ. Ανδρουτσόπουλος, με δύο επιστολές του, ζήτησε αρχικά το ποσό των 86 σεληνίων και μετά το ποσό 98 σεληνίων για οδοιπορικά, ποσό το οποίο δεν του καταβλήθηκε. Κατόπιν τούτου, στις 9 Μαΐου, ο Ιερέας καθάισε, χωρίς να έχει αρμοδιότητα, την υφιστάμενη επιτροπή και διόρισε νέα προκαλώντας ρήξη εντός της κοινότητας. Η υφιστάμενη επιτροπή ενημέρωσε για τις εξελίξεις τη Σύνοδο στην Ελλάδα και απέστειλε £50 (λίρες) ως οικονομική συνεισφορά για την κάλυψη των οδοιπορικών του νέου Ιερέως π. Δανιήλ Μαραβέλη⁵³.

Ο Πανοσιολογιώτατος Δανιήλ Μαραβέλης γεννήθηκε το 1884 στη Σμύρνη της Μικράς Ασίας, όπου διδάχθηκε τα πρώτα γράμματα και στη συνέχεια ενεγράφη στο Γυμνάσιο της Ευαγγελικής Σχολής. Από μικρός ξεχώρισε για την αρετή του βίου του και τη μεγάλη του αγάπη για τον Χριστό. Αυτό είχε ως συνέπεια να οδηγηθεί στη νεαρή ηλικία των είκοσι ετών στην Ιερά Μονή των Ιβήρων Αγίου Όρους, όπου και έλαβε τη μοναχική κουρά το 1904. Το ίδιο έτος χειροτονήθηκε Ιεροδιάκονος από τον Δωρόθεο, Επίσκοπο Αρδαμερίου, στο πλευρό του οποίου διακόνησε για δύο χρόνια. Από το 1906 έως το 1908 υπηρέτησε στην άνω Αίγυπτο υπό τον Μητροπολίτη Πτολεμαΐδος Μιχαήλ. Μετά την παρέλευση δέκα ετών από την σε Διάκονο χειροτονία του και συγκεκριμένα το έτος 1914 μετακλήθηκε από τον τότε Μητροπολίτη Εφέσου Ιωακείμ Ευθυβόλη, ο οποίος τον χειροτόνησε ιερέα και ταυτόχρονα του απένειμε το οφίκιο του Αρχιμανδρίτου. Μετά από λίγο οι Μητροπολίτες Εφέσου Ιωακείμ και Σμύρνης Χρυσόστομος τον διόρισαν μέλος της επιτροπής, η οποία είχε ως καθήκον να εξετάσει τις θηριωδίες των Τούρκων εναντίον των Ελλήνων Ορθοδόξων στη Φώκαια και στην Ερυθραία (ή Ερυθρές), θέση η οποία τον οδήγησε στην απέλασή του από τη Σμύρνη εξαιτίας της μανίας των Τούρκων. Μετά την απέλασή του παρέμεινε για λίγο χρονικό διάστημα στην

⁵³https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_102.jpg
g1897-minutes 04/04/2019 Α' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας, σσ.101-102.

Αθήνα, όπου μετά από πρόταση του Μητροπολίτη Αθηνών διορίστηκε Εφημέριος της Ελληνικής Κοινότητας στη Μελβούρνη της Αυστραλίας. Όπως προκύπτει από το πρακτικό της 21^{ης} Ιανουαρίου 1915 του Διοικητικού Συμβουλίου της Κοινότητας της Μελβούρνης, το οποίο συγκλήθηκε μετά την επιστολή του Στυλιανού Καπιτουμάδη στον Ι. Λεκατσά εκ μέρους του Μητροπολίτη Αθηνών, προκειμένου να εξεταστεί η εισήγηση του διορισμού του Αρχιμανδρίτη π. Δανιήλ Μαραβέλη ως νέου Ιερέως στην Κοινότητα της Μελβούρνης, το συμβούλιο έκανε αποδεκτή την εισήγηση και με αυτόν τον τρόπο διορίστηκε ο π. Δανιήλ επισήμως ως Ιερέας του Ιερού Ναού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου της πόλεως της Μελβούρνης, όπου και υπηρέτησε ευόρκως επί οκταετία, και στη συνέχεια μετατέθηκε στη Βρισβάνη της Κουισλάνδης⁵⁴.

Κεφάλαιο Δεύτερο

Ίδρυση της « Όρθοδόξου Μητροπόλεως Αύστραλίας»

1. «Πράξις ἄρσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου περί τῶν ἐν τῇ Διασπορᾷ Ἐκκλησιῶν τῆς 1^{ης} Μαρτίου 1922».

Η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου εξέδωσε την 1^η Μαρτίου 1922 πράξη κατάργησης του Συνοδικού Τόμου με αριθμ. 2388 της 18ης Μαρτίου 1908, χωρίς προηγουμένως να υπάρξει επικοινωνία μεταξύ των δύο Εκκλησιών. Η επικοινωνία μεταξύ του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδος ήταν βεβαίως αδύνατη, καθώς η δεύτερη είχε πάψει με τη συναίνεση της Ελληνικής Κυβερνήσεως τον Μελέτιο Μεταξάκη, ο οποίος είχε εκλεγεί Οικουμενικός Πατριάρχης⁵⁵.

Γι' αυτό στη συνεδρίαση της 16^{ης} Μαΐου του τρέχοντος έτους (1924) η Αγία Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, έχοντας απεριόριστη εκτίμηση στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και αμέριστη επιθυμία για την ηθική υποστήριξή του, αποφάσισε ομόφωνα και σύμφωνα με τους Ιερούς Κανόνες να αναγνωρίσει την κατάργηση της πράξης του 1908 και την υπαγωγή της

⁵⁴Κ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Ε. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΜΗΝΟΣ, «Η Ζωή εν Αυστραλία 1916», ό.π., σ.117.

⁵⁵Β.ΚΟΥΚΟΥΣΑΣ, «Η Ορθόδοξη Εκκλησία στην Αμερική, ανασκόπηση του Εκκλησιαστικού και Κοινωνικού Βίου μέσα από τις πηγές», εκδόσεις Ostrakon, Θεσσαλονίκη 2014, σ.127.

ελληνικής ορθοδόξου διασποράς στην Ευρώπη, Ασία και Αυστραλία στη δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Μετά την παρέλευση σχεδόν δύο μηνών, δηλαδή στις 19 Μαΐου 1924, η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδας απέστειλε εγκύκλιο στις Ελληνικές Ορθόδοξες Ενορίες της Διασποράς, η οποία δημοσιεύτηκε από τον Μητροπολίτη Αυστραλίας Χριστοφόρο το έτος 1927, μεταφρασμένη στην Αγγλική γλώσσα. Στην εν λόγω εγκύκλιο αναφερόταν ότι η Ιερά Σύνοδος της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ελλάδος, κατόπιν έγγραφης ενημέρωσης του Οικουμενικού Πατριάρχου, έχει πλήρως ενημερωθεί για την ίδρυση Αρχιεπισκοπών και Μητροπόλεων στη Διασπορά, στις οποίες υπάγονται όλες οι Ελληνορθόδοξες ενορίες, εξαρτώμενες από τη διοίκηση και πνευματική δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος ανακοίνωσε την απόφασή της και παρακαλούσε όλους, τόσο δηλαδή τον Ιερό Κλήρο όσο και τον ευσεβή λαό των Ελληνικών Ορθοδόξων ενοριών στη Δυτική Ευρώπη, την Αμερική, τον Καναδά, την Αυστραλία και αλλού, να αναγνωρίσουν ως δική τους πνευματική εξουσία το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Θα έπρεπε να σέβονται τόσο το ίδιο το Πατριαρχείο όσο και τους πνευματικούς ταγούς που έχουν διοριστεί απ' αυτό και να υπακούουν χωρίς δισταγμό στις εντολές του⁵⁶.

2. Πατριαρχικός και Συνοδικός Τόμος της 7^{ης} Μαρτίου 1924

Η 7^η Μαρτίου 1924 είναι η γενέθλιος ημέρα για την τοπική Εκκλησία της Αυστραλίας, κατά την οποία ο Οικουμενικός Πατριάρχης Γρηγόριος και οι Μητροπολίτες Κυζίκου Καλλίνικος, Χαλκηδόνος Ιωακείμ, Νεοκαισάρειας Αγαθάγγελος, Ροδοπόλεως Κύριλλος, Νικαίας Βασίλειος, Προύσης Κωνσταντίνος, Σηλυβρίας Ευγένιος και Ανέων Θωμάς εξέδωσαν Πατριαρχικό και Συνοδικό Τόμο ιδρυτικό της Ιεράς Μητροπόλεως Αυστραλίας. Στο σκεπτικό του Τόμου αναφέρονται και οι λόγοι εκδόσεώς του, οι οποίοι δεν ήταν άλλοι παρά η αγάπη, η φροντίδα και η επιμέλεια της Μητέρας Εκκλησίας για τα τέκνα της, ώστε αυτά να μην παραμένουν ακυβέρνητα, χωρίς εκκλησιαστική αρχή. Επιπλέον, η αύξηση των Κοινοτήτων στην Αυστραλία ως απόρροια του μεταναστευτικού κύματος, η έλλειψη Αρχιερέα για να τις

⁵⁶INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ό.π., σ.404.

διαποιμάνει καθώς και το Κανονικό δικαίωμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου για τη διακυβέρνηση και προστασία των Ορθοδόξων της Διασποράς οδήγησαν στη σύσταση Μητροπολιτικής επαρχίας με την επωνυμία «*Ὁρθόδοξος Μητρόπολις Αὐστραλίας*», η οποία θα τελούσε υπό την άμεση και κανονική εξάρτηση της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας και θα καταλάμβανε την εικοστή πρώτη θέση στο Συνταγμάτιο του Πατριαρχείου. Ο εκάστοτε Μητροπολίτης θα έφερε τον τίτλο «*Ἱερώτατος Μητροπολίτης Αὐστραλίας, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξαρχος πάσης Ὠκεανίας*» και θα είχε υπό την εποπτεία του όλες τις υπάρχουσες κοινότητες, αλλά και όσες θα συγκροτούνταν στο μέλλον. Ως οικικοστροφός της τοπικής Εκκλησίας, θα έπρεπε να την πηδαλιουχεί σύμφωνα με τους Θείους και Ιερούς Κανόνες και να μνημονεύει το όνομα του εκάστοτε Οικουμενικού Πατριάρχου⁵⁷.

3. Σύνταγμα Ιεράς Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας (3ης Απριλίου 1959).

Προτού αναφερθούμε στο Σύνταγμα Ιεράς Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας, θα πρέπει να αναφερθούμε στον ρόλο του Οικουμενικού Πατριάρχη Αθηναγόρα, καθώς εκείνος ήταν ουσιαστικά ο ιθύνων νους, ο οποίος συνέταξε και ενεχείρισε το Σύνταγμα της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας στον Μητροπολίτη Ιεζεκιήλ. Το συμπέρασμα αυτό εξάγεται αβίαστα, όπως θα δούμε παρακάτω.

Τη 12^η Αυγούστου 1930, κατόπιν προτάσεως του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Δαμασκηνού και της σύμφωνης γνώμης της περί αυτού Συνόδου, η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου εξέλεξε Νέο Αρχιεπίσκοπο Νοτίου και Βορείου Αμερικής τον από Κερκύρας Αθηναγόρα και μετέπειτα Οικουμενικό Πατριάρχη. Ο Νέος Αρχιεπίσκοπος, αφού περιόδευσε και απέκτησε ίδια γνώμη για τις ανάγκες και τα προβλήματα των Κοινοτήτων της Αρχιεπισκοπής του και μετά την πάροδο σχεδόν ενός έτους από την ανάληψη των καθηκόντων του, συγκάλεσε τον Νοέμβριο του 1931 τη Δ΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση με σκοπό την εκπόνηση Συντάγματος, το οποίο στην συνέχεια απεστάλη στην Κωνσταντινούπολη και επικυρώθηκε από τη Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Αξίζει να αναφερθεί ότι το Σύνταγμα της Αρχιεπισκοπής Νοτίου και Βορείου Αμερικής, το οποίο εκπονήθηκε το 1931, είναι ακριβώς το ίδιο με το Σύνταγμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής

⁵⁷ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ 2 1927-1928, σσ. 130-131.

Αυστραλίας της 3ης Απριλίου 1959. Ελάχιστες διαφορές προκύπτουν μεταξύ τους: μία εξ' αυτών εντοπίζεται στο άρθρο ΙΑ', οι δε υπόλοιπες αφορούν την αρίθμηση των άρθρων και όχι την ουσία τους. Προς επίρρωση των λεγομένων μας παρατίθενται αποσπασματικά κάποια από τα άρθρα του Συντάγματος του 1931 της Αρχιεπισκοπής Βορείου και Νοτίου Αμερικής:

Θ' «...καθορίζονται Έκκλησιαστικά Συνελεύσεις...»

Ι' «Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆςλειτουργεῖ παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Μικτὸν Συμβούλιον..»

ΙΑ' «...λειτουργεῖ παρ' ἐκάστη Κοινότητι....Συμβούλιον⁵⁸...»

Στο αντίστοιχο άρθρο ΙΑ' του Συντάγματος της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, όπως θα δούμε παρακάτω, αναφέρεται ότι ιδρύονται Ορθόδοξες Ελληνικές Κοινότητες μετά Ι.Ν. και άλλων παραρτημάτων που υπάγονται στη Μητρόπολη και θα διοικούνται σύμφωνα με Ειδικό Κανονισμό που θα συντασσόταν.

Το Σύνταγμα της Ιεράς Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας της 3^{ης} Απριλίου 1959 αναφέρει ότι η «*Ορθόδοξος Ἑλληνική Μητρόπολις Αὐστραλίας καί Νέας Ζηλανδίας*» ιδρύεται ως θρησκευτικό σωματείο και είναι Επαρχία του Κλίματος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως με έδρα το Σίδνεϊ, η οποία παραμένει η ίδια από το έτος ιδρύσεως 1924⁵⁹.

Τα διοικητικά θεμέλια της Ιεράς Μητροπόλεως Αυστραλίας τέθηκαν με την πνευματική υπαγωγή και Εκκλησιαστική εξάρτησή της στη δικαιοδοσία και εποπτεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, εισάγοντας τον όρο ότι η Μητρόπολη «*θά σέβεται καί θά ἐφαρμόζει ἀπαρεγκλίτως καί ἀπροφασίστως τίς ἀποφάσεις του*⁶⁰».

Ακολούθως αποτυπώνονταν τα διοικητικά όρια της Μητροπόλεως, στα οποία, εκτός της Αυστραλίας, συμπεριλαμβάνονται κατά το έτος 1959 η Νέα Ζηλανδία και τα νησιά που την περιβάλλουν, η Νέα Γουινέα, η Ινδονησία, οι Φιλιππίνες, οι Ινδίες και η Άπω Ανατολή. Στη συνέχεια τονίζεται ότι η διδασκαλία του Ευαγγελίου πρέπει να γίνεται στην πρωτότυπη

⁵⁸ Β.ΚΟΥΚΟΥΣΑΣ, «Η Ορθόδοξη Εκκλησία στην Αμερική, ανασκόπηση του Εκκλησιαστικού και Κοινωνικού Βίου μέσα από τις πηγές», εκδόσεις Ostrakon, Θεσσαλονίκη 2014, σσ.210-212.

⁵⁹ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ «Σύνταγμα της Ορθοδόξου Ελληνικής Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας Αριθμ. Πρωτ. 128.,Κωνσταντινούπολη 3^{ης} Απριλίου 1959, άρθρο Α.΄», σ.1.

⁶⁰ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Β΄, σσ.1-2.

γλώσσα Του, ενώ εξασφαλίζεται ταυτόχρονα η δυνατότητα σε Ορθοδόξους με διαφορετικό πολιτισμικό υπόβαθρο να διατηρούν στη Θεία Λατρεία τη γλώσσα τους⁶¹.

Επίσης, ο σκοπός ίδρυσης της Μητροπόλεως Αυστραλίας είναι η διατήρηση και η διάδοση της Ορθοδόξου Χριστιανικής Πίστεως, η οικοδομή του θρησκευτικού βίου των Ορθοδόξων Χριστιανών σύμφωνα με την πίστη και τις παραδόσεις της Εκκλησίας και η διδασκαλία του Ευαγγελίου στην πρωτότυπη γλώσσα Του⁶².

Το Σύνταγμα προέβλεπε ότι η ίδρυση των Ιερών Ναών, των Σχολικών και Φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων και η ανακοίνωση δημοσιευμάτων της Ι.Α. θα έπρεπε να εναρμονίζεται πλήρως με τους νόμους και τις διατάξεις των Κρατών στα οποία εκτεινόταν και όριζε ακόμη ότι καμία απόφαση ή ενέργεια των μελών της δεν μπορούσε να αντίκειται στους νόμους των Κρατών αυτών⁶³.

Το Σύνταγμα όριζε ότι όλη διοίκηση ασκείται από τον Μητροπολίτη, του οποίου ο τίτλος ήταν «*Ιερώτατος Μητροπολίτης Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας, Υπέρτιμος και Έξαρχος πάσης Ωκεανίας, Ινδιών και Άπω Ανατολής*» και ο οποίος αναφέρεται στη Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Επίσης, το Σύνταγμα παρείχε τη δυνατότητα διορισμού δύο βοηθών Επισκόπων⁶⁴.

Μια επιπλέον ρύθμιση είναι η εισαγωγή του θεσμού των Βοηθών Επισκόπων καθώς και ο καθορισμός των τυπικών και ουσιαστικών τους προσόντα. Για την προαγωγή υποψηφίου σε Μητροπολίτη ή Βοηθό Επίσκοπο το Σύνταγμα προβλέπει ότι ο υποψήφιος πρέπει να είναι κάτοχος πτυχίου αναγνωρισμένης Ορθοδόξου Σχολής πανεπιστημιακού επιπέδου, να έχει συμπληρώσει το τριακοστό έτος της ηλικίας του, και, εκτός των τυπικών προσόντων, να έχει παρουσιάσει σημαντική εκκλησιαστική δράση όχι μικρότερη των πέντε ετών, ώστε να είναι σε θέση να εγγραφεί στον κατάλογο υποψηφίων προς Αρχιερατεία. Ο κατάλογος θα πρέπει να έχει προϋποβληθεί στη Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ώστε να εγκριθεί και να καταρτισθεί το τριπρόσωπο και στη συνέχεια να ολοκληρωθεί η εκλογή⁶⁵.

Επιπρόσθετα, το Σύνταγμα επέβαλε τη σύσταση Γραφείων της Μητροπόλεως⁶⁶. Εκτός των άλλων προέβλεπε τη σύσταση και τον διορισμό από τον Μητροπολίτη ειδικών επιτροπών,

⁶¹ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Γ', σ.2.

⁶²ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Δ', σσ.2-3.

⁶³ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Ε', σ.3.

⁶⁴ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Στ', σ.3.

⁶⁵ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Ζ', σ.4.

⁶⁶ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Η', σ.4.

στις οποίες θα προέδρευε με σκοπό την κατάρτιση Ειδικών Κανονισμών⁶⁷. Επίσης, προβλέπεται η σύσταση Μεικτού Συμβουλίου υπό την προεδρία του Μητροπολίτου, το οποίο, εκτός από τη διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας, θα έπρεπε να ενεργήσει για την ίδρυση Γενικού Ταμείου, το οποίο θα μεριμνούσε για τη μισθοδοσία και τη σύνταξη του Ιερού Κλήρου της Μητροπόλεως⁶⁸. Επιπλέον, η πρόβλεψη ίδρυσης Ορθοδόξων Ελληνικών Κοινοτήτων μετά Ι.Ν. και άλλων παραρτημάτων που θα υπάγονταν στη Μητρόπολη απετέλεσε μια τομή για τα εκκλησιαστικά αλλά και Κοινοτικά δρώμενα της Μητροπόλεως Αυστραλίας. Η μέχρι τότε πρακτική των Κοινοτήτων ήταν η ίδρυση Ι.Ν., οι οποίοι υπάγονταν απ' ευθείας σ' αυτές και διοικούσαν σύμφωνα με τα κατά τύπους Κοινοτικά καταστατικά⁶⁹.

Το Σύνταγμα προέβλεπε ακόμη τον διορισμό όλων των Εφημερίων, Ιεροκηρύκων, Διακόνων, Ιεροψαλτών και Νεωκόρων από τον Μητροπολίτη και τη διοικητική υπαγωγή τους στην αρμοδιότητά του⁷⁰. Προβλέπει επιπλέον τη συγκρότηση Εκκλησιαστικών Συνελεύσεων και ίδρυση Θεσμού Ιεραποστολής⁷¹. Επίσης, ειδική μέριμνα λαμβάνεται για την Παιδεία, καθώς θεσμοθετείται η λειτουργία Ανωτέρου Εκπαιδευτικού Συμβουλίου με αντικείμενο την προαγωγή και συστηματική οργάνωση των Σχολείων στην έδρα της Μητροπόλεως⁷². Ένα άλλο στοιχείο είναι ότι θεσμοθετήθηκε η υπηρεσία Κατηχητικών Σχολείων, την οποία θα εποπτεύει Διοικητικό Συμβούλιο με έδρα τη Μητρόπολη⁷³. Επίσης, το Σύνταγμα προέβλεπε τη λειτουργία Πνευματικών Δικαστηρίων, με σκοπό την τήρηση της τάξης και πειθαρχίας εντός των ορίων της Ιεράς Μητροπόλεως⁷⁴. Διαφυλάσσεται επιπροσθέτως κατ' αυτόν τον τρόπο η υπαγωγή του Γάμου και του Διαζυγίου, αναφορικά με το πνευματικό τους μέρος, στις εκκλησιαστικές αρχές⁷⁵.

Το Σύνταγμα ανέφερε στο άρθρο ΙΗ' ότι οι προβλεπόμενοι κανονισμοί των άρθρων Δ', Ε', Η', Θ', Ι', ΙΑ', ΙΒ', ΙΓ', ΙΔ' και ΙΕ' θα συντάσσονταν από επιτροπές που θα ορίζονταν από τον Μητροπολίτη και, μετά την έγκρισή τους από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, θα αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος του Συντάγματος⁷⁶. Επίσης, προβλέπεται ότι το Μεικτό Συμβούλιο της Μητροπόλεως έχει την αρμοδιότητα συμπλήρωσης του Συντάγματος. Η

⁶⁷ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Θ', σ.4.

⁶⁸ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Ι', σσ.4-5.

⁶⁹ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΙΑ', σ.5.

⁷⁰ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΙΒ', σ.5.

⁷¹ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΙΓ', σ.5.

⁷² ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΙΔ', σ.5.

⁷³ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΙΕ', σ.5.

⁷⁴ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Ιστ', σ.6.

⁷⁵ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΙΖ', σ.6.

⁷⁶ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., σ.6.

οποιαδήποτε συμπλήρωση θα πρέπει να υποβάλλεται στην Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου προς έγκριση, ώστε να αποκτήσει ισχύ⁷⁷. Η διοίκηση της Ιεράς Μητροπόλεως ορίζεται ότι θα ασκείται σύμφωνα με τους Ιερούς Αποστολικούς και Συνοδικούς Κανόνες και σύμφωνα με την πράξη της Εκκλησίας, όπως αυτή ερμηνεύεται από το Οικουμενικό Πατριαρχείο⁷⁸.

Επίσης, το Σύνταγμα θέτει ως προαπαιτούμενο την προϋπόθεση ότι κανένας αξιωματούχος ή μέλος της Μητροπόλεως Αυστραλίας δεν μπορεί να μην είναι Χριστιανός Ορθόδοξος. Δεν προβλέπεται επίσης να διατηρεί το αξίωμά του ή να είναι απλό μέλος της, εάν δε βρίσκεται σε πλήρη τάξη μ' αυτήν⁷⁹. Πέραν τούτου, δεν επιτρέπεται να αντιβαίνει οιαδήποτε διάταξη Εκκλησιαστικού οργανισμού είτε στους νόμους των Χωρών, στις οποίες εκτεινόταν η Ιερά Μητρόπολη, είτε στους Ιερούς Κανόνες· σε αντίθετη περίπτωση καθίσταται άκυρη⁸⁰.

Τέλος, το Σύνταγμα της 3^{ης} Απριλίου αναφέρει ότι αποτελείται από 22 άρθρα και συντάχθηκε στη βάση του Ιδρυτικού Τόμου της Ιεράς Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας και της εισήγησης της αρμόδιας Συνοδικής Επιτροπής. Εγκρίθηκε και επικυρώθηκε Συνοδικός υπό της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα και της περί αυτόν Αγίας και Ιεράς Συνόδου, τέθηκε σε εφαρμογή και δύναται να τροποποιηθεί στις μη θεμελιώδεις διατάξεις του από Ειδική Εισηγητική Επιτροπή, διοριζόμενη από τον εκάστοτε Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας. Κάθε τροποποίηση θα πρέπει να φέρει την έγκριση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Σε κάθε άλλη περίπτωση, αλλαγές ή τροποποιήσεις δεν είναι έγκυρες⁸¹. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι το Σύνταγμα της 3ης Απριλίου 1959 είναι εν ισχύ και μετά την ανύψωση της Μητροπόλεως Αυστραλίας στις 10 Σεπτεμβρίου 1959 σε Αρχιεπισκοπή. Ως εκ τούτου ο Μητροπολίτης προήχθη σε Αρχιεπίσκοπο, συνεχίζοντας όμως να προσφωνείται Σεβασμιώτατος.

⁷⁷ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΙΘ', σσ.6-7.

⁷⁸ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Κ', σ.7.

⁷⁹ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΚΑ', σ.7.

⁸⁰ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΚΒ', σ.7.

⁸¹ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΚΓ', σσ.7-8.

4. Η Ανύψωση σε Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας (10 Σεπτεμβρίου 1959).

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Αθηναγόρας και η περί αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδος ανύψωσαν με απόφασή τους στις 10 Σεπτεμβρίου 1959 τη Μητρόπολη της Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας σε Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας και στον έχοντα την ποιμαντική και διοικητική μέριμνα αποδόθηκε ο τίτλος *«Ιερώτατος Αρχιεπίσκοπος Αύστραλίας καί Νέας Ζηλανδίας»*. Σκοπός της ανύψωσης ήταν ο ακόλουθος: *«...Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ἐν συνεδρία τῆς περὶ ἡμᾶς ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τὴν σημασίαν τοῦ τίτλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ βουλόμενοι ἅμα συναντιλαβέσθαι τῆ Ὑμετέρᾳ λίαν ἀγαπητῇ Ἱερότητι ἐν τῶ προκειμένῳ αὐτῇ δυσχερεῖ ἔργῳ τῆς πλήρους κανονικῆς καὶ νομικῆς ὀργανώσεως τῶν Κοινοτήτων τῆς λαχούσης αὐτῇ θεοσώστου Ἐπαρχίας...»*. Στις 5 Ιουνίου 1962 ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Αθηναγόρας και η περί αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, μέλη της οποίας ήταν ο Χαλκηδόνης Θωμάς, ο Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος, ο Σάρδεων Μάξιμος, ο Ἰμβρου και Τενέδου Μελίτων, ο Πριγκηποννήσων Δωρόθεος, ο Λαοδικείας Μάξιμος, ο Ἰκονίου Ιάκωβος και ο Φιλαδελφείας Ιάκωβος αποφάσισαν με την υπ' αριθμ. Πρωτ. 351 Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη την αποκοπή της Κορέας από την εκκλησιαστική δικαιοδοσία της Αρχιεπισκοπῆς Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας και την προσάρτηση, διακυβέρνηση και κανονική εξάρτησή της από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Βορείου και Νοτίου Αμερικής, με το αιτιολογικό: *«...ὡς ῥαδιώτερον ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δυναμένης προνοεῖν περὶ αὐτῆς καὶ τό προσῆκον ἐνεργεῖν...»*⁸²

⁸² Β. Σταυρίδης Οικουμενικό Πατριαρχείο Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας Πατριαρχικόν Ἴδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, Παράρτημα Κείμενα Επίσημα ἔγγραφα, Θεσσαλονίκη 1994, σ.298.

5. Ειδικοί Κανονισμοί με τις Προσθήκες και αλλαγές της Α΄ Κληρικολαϊκής Συνέλευσης του 1961.

Οι Ειδικοί Κανονισμοί της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας είναι το σύνολο των κανόνων, διατάξεων και οδηγιών που αφορούν την εύρυθμη λειτουργία και διοίκησή της, όπως αυτοί συντάχθηκαν, συμπληρώθηκαν και τροποποιήθηκαν από την Α΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση του 1961 και οι οποίοι ισχύουν έως σήμερα⁸³.

Καθήκοντα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής

Στους ειδικούς κανονισμούς της Ι.Α. αναφέρεται ότι όλες οι Ποιμαντικές και Διοικητικές Ευθύνες καθώς και τα καθήκοντα και οι εξουσίες της Αρχιεπισκοπής αναλαμβάνονται από τον Αρχιεπίσκοπο σύμφωνα με το άρθρο Ζ΄ του Συντάγματος. Ο Αρχιεπίσκοπος έχει ως αρωγούς στο έργο του δύο βοηθούς Επισκόπους, οι οποίοι εκλέγονται από τη Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου κατόπιν δικής του προτάσεως⁸⁴. Επίσης, προβλέπεται ότι όλα τα μέλη και οι υπηρεσίες της Ιεράς Αρχιεπισκοπής θα πρέπει να είναι ενωμένες με αυτήν και οφείλουν να αναγνωρίζουν και να συμμορφώνονται απαρεγκλίτως με τις αποφάσεις, τους κανονισμούς, και τις διατάξεις της, ώστε να βοηθούν με τον τρόπο αυτόν στην πραγμάτωση του έργου της. Εξάλλου, αναφέρεται η οδηγία ότι οι Ιερείς θα πρέπει να μνημονεύουν το όνομα του Αρχιεπισκόπου στις Ιερές Ακολουθίες, καθώς και το γεγονός ότι ο Αρχιεπίσκοπος θα πρέπει να μνημονεύει το όνομα του Οικουμενικού Πατριάρχου⁸⁵.

Αναφορικά με τους σκοπούς και τα καθήκοντα της Ι.Α. ορίζονται τα εξής: Η Αρχιεπισκοπή είναι ενωμένη με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και υπόκειται στην εξάρτηση, δικαιοδοσία και εποπτεία του⁸⁶. Επιπλέον, η Αρχιεπισκοπή μεριμνά για την απαρασάλευτη διαφύλαξη και ορθή διδασκαλία της Ορθοδόξου Πίστεως από τον Ιερό κλήρο προς τον Λαό και δεσμεύεται να διαφωτίζει τους κληρικούς με εγκυκλίους για την απόκρουση ετεροδιδασκαλιών. Εκτός τούτων επιβάλλει στους παρεκτρεπόμενους τα επιτίμια που προβλέπονται από τους Ιερούς Κανόνες, καθώς είναι υπεύθυνη για την τήρηση των Δογμάτων της Εκκλησίας και την εφαρμογή της Ιεράς Παραδόσεως της Ανατολικής Ορθοδόξου

⁸³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ εκ του Αρχείου της οι Ειδικοί Κανονισμοί της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας Α΄ Κληρικολαϊκής Συνέλευσης, Σίδνεϊ 22-28 Ιανουαρίου 1961, άρθρο 1, σ.1.

⁸⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 2, σ.1.

⁸⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 3, σ.1.

⁸⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος α, σ.1.

Εκκλησίας⁸⁷. Επίσης, η Αρχιεπισκοπή με το Θείο Κήρυγμα, με διαλέξεις, με την έκδοση εγκυκλίων, βιβλίων και περιοδικών ηθικοθρησκευτικού περιεχομένου καταβάλλει κάθε δυνατή φροντίδα, προκειμένου να διάγουν βίον κατά Χριστόν τα μέλη της (κληρικοί και λαϊκοί)⁸⁸. Η Αρχιεπισκοπή μεριμνά για την Ιεροπρέπεια και πειθαρχία των Ιερέων και μοναχών της παρακολουθώντας τα έργα και τη ζωή τους και φροντίζοντας για την αξιοπρεπή κοινωνική εμφάνιση και διαβίωσή τους. Επίσης, μεριμνά για την αναδιοργάνωση του Ταμείου Ασφαλίσεως Κληρικών και για την οργάνωση της συντάξεως αυτών⁸⁹.

Η Αρχιεπισκοπή επιβάλλει καθημερινή ομοιόμορφη διακριτική στολή μελανού χρώματος και λινού υφάσματος για τους κληρικούς και μοναχούς, η οποία σύμφωνα με την υπ' αριθ. 7/1975 εγκύκλιο του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού μπορεί να διαφοροποιηθεί κατόπιν αδείας του Αρχιεπισκόπου σε ανοιχτό χρώμα κρεμ μόνο στις βόρειες και πολύ θερμές περιοχές της Αυστραλίας. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι σταδιακά, αρχής γενομένης επί Αρχιεπισκοπίας Στυλιανού και έως σήμερα, έχει επικρατήσει η χρήση του ράσου ως ένδυμα καθημερινής περιβολής του κλήρου, αλλά όχι καθολικά⁹⁰. Ακόμα, η Αρχιεπισκοπή φροντίζει για την ακριβή και ανελλιπή τήρηση και τέλεση των καθηκόντων από τους Ιερείς, καθώς τηρεί μητρώο και αρχείο κληρικών και μοναχών που αφορά τη δράση, τα προσόντα και την υπηρεσία τους, ώστε να προχωρεί στην αξιολόγηση και τον προβιβασμό τους. Επιπροσθέτως καταρτίζει, αναθεωρεί και υποβάλλει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο τον Κατάλογο των προς Αρχιερατεία εκλογίμων⁹¹.

Η Αρχιεπισκοπή είναι υπεύθυνη για την ίδρυση και οργάνωση Ι.Ν., Σχολείων και Ι.Μ. για την εξυπηρέτηση θρησκευτικών, εκπαιδευτικών και φιλανθρωπικών σκοπών, είναι επιφορτισμένη με την επίβλεψη της ορθής εφαρμογής των ειδικών κανονισμών καθώς και για την καλή διοίκηση, διαχείριση και διατήρηση των εν γένει εκκλησιαστικών περιουσιών των Κοινοτήτων, ενώ επιβλέπει τη διατήρηση της ομόνοιας και συνεργασίας μεταξύ των μελών των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων και βοηθάει στην οργάνωση ή αναδιοργάνωση των Ενοριών-Κοινοτήτων⁹². Σε αυτό το σημείο είναι ανάγκη να αναφερθεί ότι επί Αρχιεπισκοπίας του αιμνήστου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού επήλθε μια πολύ σημαντική διοικητική αλλαγή. Ενώ μέχρι την ποιμαντορία του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού

⁸⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφοι β,γ, σ.1.

⁸⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος δ, σ.1.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφοι ε,στ, σ.1.

⁹⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ζ, σ.2.

⁹¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφοι η,θ,ι, σ.2.

⁹² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ια, σ.2.

Ιεζεκιήλ ιδρύονταν μόνο Κοινότητες ως Σωματεία, σύμφωνα με την κείμενη Νομοθεσία του Κράτους της Αυστραλίας, με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια, ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός εφαρμόζοντας το Σύνταγμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής ίδρυσε Ενορίες στα πρότυπα των Ενοριών της Ελλάδος, δηλαδή με πλήρη Διοικητική εξάρτηση απ' την Αρχιεπισκοπή⁹³.

Η Αρχιεπισκοπή επιβλέπει την ομοιόμορφη τήρηση των διατάξεων περί Θείας Λειτουργίας, Ιερών Ακολουθιών και Ιεροτελεστιών σύμφωνα με το Τυπικό της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας⁹⁴. Επίσης εξετάζει το περιεχόμενο βιβλίων, φυλλαδίων και περιοδικών ηθικοθησκευτικής φύσεως, τα οποία είτε διανέμονται στους μαθητές και τον πιστό λαό είτε χρησιμοποιούνται από τους Ιερείς⁹⁵. Επιπλέον, όλα τα βιβλία που χρησιμοποιούνται στα Σχολεία της Αρχιεπισκοπής πρέπει να υποβάλλονται προς έγκριση, προτού γίνει χρήση τους⁹⁶. Επιπροσθέτως, η Αρχιεπισκοπή επιδεικνύει ειδική μέριμνα για τη μόρφωση της νεολαίας, τη διδασκαλία της γλώσσας του Ευαγγελίου, την ανάπτυξη της εκπαίδευσης, την απόκτηση σχολικών εγκαταστάσεων, τη λειτουργία Κατηχητικών Σχολείων, την ιεραποστολική δράση εντός των χωρίς ναούς και σχολεία μικρών παροικιών. Ιδιαίτερο είναι το ενδιαφέρον της για την υποστήριξη και συντήρηση υποτρόφων μαθητών και φοιτητών και την ίδρυση και στήριξη Εκπαιδευτικών Συλλόγων⁹⁷. Εκτός των άλλων, η Αρχιεπισκοπή παρακολουθεί το έργο των καθηγητών και δασκάλων και μεριμνά για την καταβολή αξιοπρεπούς μισθοδοσίας και την εξασφάλιση της οργανικής τους θέσεως καθώς και για τη δημιουργία ταμείου συντάξεως και ασφαλίσεως⁹⁸.

Η Αρχιεπισκοπή δραστηριοποιείται στη συστηματική διοργάνωση της φιλανθρωπίας, στην κοινωνική πρόνοια και αντίληψη υπέρ των αναξιοπαθούντων και της εργατικής τάξεως⁹⁹. Επίσης, ιδρύει νεκροταφεία, η λειτουργία των οποίων καθορίζεται από το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο¹⁰⁰, διοργανώνει διαλέξεις και ενισχύει την πνευματική κίνηση σε συνεργασία με επιστημονικούς συλλόγους και σωματεία ομογενειακών οργανώσεων και παραγόντων¹⁰¹.

⁹³ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο ΙΑ', σ.5.

⁹⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., παράγραφος ιβ, σ.2.

⁹⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ιγ, σ.2.

⁹⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ιδ, σ.2.

⁹⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ιε, σ.2.

⁹⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ιστ, σ.2.

⁹⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ιζ, σ.2.

¹⁰⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ιη, σ.3.

¹⁰¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος ιθ, σ.3.

Επιπλέον, η Αρχιεπισκοπή διεξάγει την «ΛΟΓΙΑΝ» υπέρ του Οικουμενικού Πατριαρχείου¹⁰² και είναι ο συνδετικός κρίκος και δεσμός του Χριστεπώνυμου πληρώματος¹⁰³.

Ο Αρχιεπίσκοπος εγγυάται την εφαρμογή όλων των ανωτέρω και ασκεί καθήκοντα προϊσταμένου σε όλες τις Ενορίες-Κοινότητες, Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, Φιλανθρωπικές Οργανώσεις και Επιτροπές της Αρχιεπισκοπής, στις οποίες προεδρεύει των συνεδριάσεων και διευθύνει τις συζητήσεις. Σε περίπτωση κωλύματος τον πρόεδρο αναπληρώνει ένας εκ των βοηθών Επισκόπων, ο Πρωτοσύγκελλος ή όποιος οριστεί από τον πρόεδρο¹⁰⁴. Επίσης, ο εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος είναι επιφορτισμένος με τη διοίκηση, τον συντονισμό, την επίβλεψη και την αξιολόγηση των εργαζομένων εκκλησιαστικών υπαλλήλων στα γραφεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Επιπλέον, επιλαμβάνεται της επίλυσης παντός εκκλησιαστικού θέματος ή προβλήματος, εκδίδει αποφάσεις, διορίζει τα μέλη του Πνευματικού Δικαστηρίου και των Επιτροπών που προβλέπονται εκ των ειδικών κανονισμών¹⁰⁵.

Ακόμα, λαμβάνεται πρόνοια για την ύπαρξη έμπειρων καταρτισμένων και ικανών Ιεροκηρύκων, πτυχιούχων Ορθοδόξου Θεολογικής Σχολής, οι οποίοι διορίζονται παύονται ή μετατίθενται από τον Αρχιεπίσκοπο. Το ύψος του ποσού της αμοιβής των Ιεροκηρύκων καθορίζεται από το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο, καθώς η καταβολή της μισθοδοσίας τους καταβάλλεται απ' αυτό. Τον Θείο Λόγο μπορούν να κηρύττουν Ιερείς, θεολόγοι ή και μη, με την πρότερη άδεια του Αρχιεπισκόπου. Κανείς λαϊκός δεν μπορεί να κηρύττει εντός της Εκκλησίας· εξαιρούνται οι λαϊκοί θεολόγοι που φέρουν γραπτή άδεια του Αρχιεπισκόπου¹⁰⁶.

Ένα άλλο στοιχείο αποτελεί το γεγονός ότι η δοκιμασία, χειροτονία, ο διορισμός των Εφημερίων, καθώς και η δοκιμασία και κουρά των μοναχών ανήκουν στον Αρχιεπίσκοπο, όπως επίσης και ο διορισμός των επιθεωρητών Σχολείων, των Καθηγητών, των Δασκάλων, Ιεροψαλτών και Νεωκόρων¹⁰⁷. Κατά την Α΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση υπήρξε συμπλήρωση, η οποία αναφέρει ότι ο διορισμός ή η αιτιολογημένη απόλυση όλων των επιθεωρητών των Σχολείων, των καθηγητών, των δασκάλων, των ιεροψαλτών και νεωκόρων της Ι.Α. γίνεται

¹⁰²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος κ, σ.3.

¹⁰³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος κα, σ.3.

¹⁰⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 5, σ.3.

¹⁰⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 6, σ.3.

¹⁰⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 7, σ.3.

¹⁰⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 8, σ.3.

κατόπιν εντολής του εκάστοτε Αρχιεπισκόπου, μετά από πρόταση των κατά τόπους Διοικητικών Ενοριακών-Κοινοτικών Συμβουλίων και με τη σύμφωνη γνώμη του Ιερέως¹⁰⁸.

Όλοι οι Ιερείς οφείλουν να αναγνωρίζουν τον Αρχιεπίσκοπο ως προϊστάμενο, να υπακούουν και να εκτελούν τις εντολές του, καθώς βρίσκονται υπό την Ποιμαντική και Διοικητική ευθύνη του. Όταν κάποιος κληρικός παρεκκλίνει από την τάξη, ο Αρχιεπίσκοπος είναι υποχρεωμένος να τον παρατηρεί και να τον επαναφέρει σ' αυτήν κάνοντας χρήση των Κανονικών ποινών¹⁰⁹. Κανείς εκ των Ιερέων δεν μπορεί να εκτελεί τα εφημεριακά του καθήκοντα χωρίς διορισμό και δεν μπορεί να τελεί ιεροπραξίες ή ακόμα και να εισέρχεται σε ξένη ενορία άνευ αδείας του Αρχιεπισκόπου. Επίσης, δεν μπορεί να διαμένει εκτός των ορίων της Ενορίας-Κοινότητας στην οποία υπηρετεί, ενώ δεν μπορεί να απουσιάζει από τα καθήκοντά του χωρίς έγγραφη κανονική άδεια¹¹⁰.

Οι Ιερείς που προέρχονται από άλλες Μητροπόλεις θα πρέπει να είναι εφοδιασμένοι με τα κανονικά έγγραφα από τον οικείο Αρχιερέα. Όταν κάποιος εκ των Ιερέων αποχωρεί από το δυναμικό της Ι.Α., θα πρέπει να έχει Κανονικό Απολυτήριο¹¹¹. Επιπλέον, οι Ιερείς δεν επιτρέπεται να εποφθαλμιούν θέσεις συναδέλφων Ιερέων ή να τους δημιουργούν ζητήματα και ανωμαλίες¹¹². Οι Κληρικοί απαγορεύεται να ιδρύουν ή να συμμετέχουν ως μέλη σε σωματεία και συλλόγους χωρίς την άδεια του Αρχιεπισκόπου¹¹³.

Ο Αρχιεπίσκοπος οφείλει να προστατεύει τον Ιερό Κλήρο, τους Διδασκάλους και τους πιστούς. Συν τοις άλλοις, θα πρέπει να ελέγχει και να επαναφέρει στην τάξη κάθε μέλος από τις προαναφερθείσες ομάδες ανθρώπων για τυχόν παράβαση καθήκοντος ή καθυστέρηση ή προσβολή και περιφρόνηση της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας και των λειτουργιών της¹¹⁴. Από τον εκάστοτε Αρχιεπίσκοπο επιλέγονται και διορίζονται σε μεγάλα αστικά κέντρα οι Αρχιερατικοί Επίτροποι, στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα εποπτείας Εκκλησιών και Σχολείων της περιφέρειάς τους¹¹⁵.

¹⁰⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 8, Προσθήκη-Αλλαγή Α' Κληρικολαϊκής,σ.3-4.

¹⁰⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 9, σ.4.

¹¹⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 10, σ.4.

¹¹¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 11, σ.4.

¹¹²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 12, σ.4.

¹¹³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 13, σ.4.

¹¹⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 14, σ.4.

¹¹⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 15, σ.4.

Ο Αρχιεπίσκοπος είναι επιφορτισμένος με το Αγιαστικό, Ποιμαντικό και Κηρυκτικό του έργο και υποχρεούται να περιοδεύει και να επισκέπτεται συχνά όλες τις Κοινότητες της Αρχιεπισκοπής. Εκτός των άλλων, οφείλει να επιθεωρεί την κατάσταση των Ι.Ν., να ελέγχει τα λογιστικά και ληξιαρχικά βιβλία Σχολείων, Φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων και Οργανισμών και να ενημερώνεται για τις εργασίες τους, για την πρόοδο ή τις τυχόν δυσλειτουργίες που παρουσιάζουν, ώστε να δίνει τις κατάλληλες οδηγίες¹¹⁶.

Ο Αρχιεπίσκοπος καθιερώνει Ιερούς Ναούς, μεριμνά για την ευπρέπεια, εγκαινιάζει Σχολεία, εποπτεύει Φιλανθρωπικά Ιδρύματα, πηγνεί Ιερές Μονές και διανεμεί το Άγιο Μύρο που λαμβάνει από το Οικουμενικό Πατριαρχείο¹¹⁷. Επιπλέον, ο Αρχιεπίσκοπος ιδρύει ιερατικούς, διδασκαλικούς και εκπαιδευτικούς συλλόγους, καταρτίζει αξιολογήσεις για Ιερείς και Εκπαιδευτικούς και πίνακες Ι.Ν., Σχολείων και οργανισμών που συνδέονται με την Ι.Α.¹¹⁸ Επιπρόσθετα, ο Αρχιεπίσκοπος ηγείται κάθε φιλανθρωπικής πρωτοβουλίας, εκδίδει άδειες Γάμων και εκτελεί τις αποφάσεις των Πνευματικών Δικαστηρίων. Επίσης, μεριμνά για τη διάσωση και διάδοση της Εκκλησιαστικής Μουσικής με την οργάνωση Βυζαντινών χορών και την ίδρυση συλλόγων¹¹⁹.

Στην Αρχιεπισκοπική εμπίπτει η μέριμνα για τη διατήρηση της ενότητας της Πίστεως αναμεταξύ των Ορθοδόξων Εκκλησιών και η ανάπτυξη της Εκκλησιαστικής επικοινωνίας μετά των λοιπών Εκκλησιών στην Αυστραλία¹²⁰. Επίσης, ο Αρχιεπίσκοπος απονέμει Οφφίκια, μετάλλια ή άλλες τιμητικές διακρίσεις σε Κληρικούς ή λαϊκούς συνεργάτες της Ι.Α., για να τιμήσει με αυτόν τον τρόπο την προσφορά και το έργο τους¹²¹. Εκτός αυτού, βραβεύει και ενισχύει αριστούχους μαθητές και φοιτητές της Ι.Α. ή και της Μητέρας Πατρίδας¹²². Ο εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος αναφέρεται ενώπιον της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου και είναι υποχρεωμένος να υποβάλλει σε Αυτή εκθέσεις για την εν γένει πορεία της Αρχιεπισκοπής¹²³, καθώς και να αιτείται από αυτήν κανονική άδεια, όταν επιθυμεί να απουσιάζει από τα όρια της Επαρχίας του¹²⁴.

¹¹⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 16, σ.4.

¹¹⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 17, σ.5.

¹¹⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 18, σ.5.

¹¹⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 19, σ.5.

¹²⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 20, σ.5.

¹²¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 21, σ.5.

¹²²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 22, σ.5.

¹²³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 23, σ.5.

¹²⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 24, σ.5.

Μετά τις διοικητικές μεταβολές, οι οποίες επήλθαν στη Μητρόπολη Αυστραλίας με τις αποφάσεις του 1959 (δηλαδή: ανύψωσή της σε Αρχιεπισκοπή, την «*Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη Προσαρτήσεως της Περιοχής της Κορέας στην Αρχιεπισκοπή Βορείου και Νοτίου Αμερικής το 1962*», τον «*Πατριαρχικό και Συνοδικό Τόμο Ιδρύσεως Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας το 1970*» και τέλος την «*Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη Αναθέσεως Εξαρχικώς της Προστασίας των εν Ινδία, Κορέα και Ιαπωνία Ορθοδόξων Παροικιών στην Ιερά Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας το 1970*»), ο Ποιμενάρχης της εν Αυστραλία Εκκλησίας προσφωνείται «*Σεβασμιότατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας, Υπέρτιμος και Έξαρχος πάσης Ωκεανίας*».

Ο Αρχιεπίσκοπος δικαιούται να λαμβάνει ως σύνταξη την μηνιαία αποζημίωσή του σε περίπτωση υποβολής παραίτησης για εύλογη αιτία, όπως λόγω υγείας ή γήρατος, αφού πρώτα αυτή γίνει αποδεκτή από τη Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου¹²⁵. Τα ίδια δικαιώματα έχουν και οι βοηθοί Επίσκοποι του¹²⁶. Σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να αναφερθεί ότι για την καλύτερη λειτουργία της Αρχιεπισκοπής σε πνευματικό και διοικητικό επίπεδο επαφιόταν αρχικά στη διακριτική ευχέρεια του Αρχιεπισκόπου, εάν θα είχε έναν ή δύο βοηθούς Επισκόπους· η Εκλογή αυτών γινόταν αποκλειστικά από τη Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου κατόπιν προτάσεως του Αρχιεπισκόπου. Ο αριθμός των Βοηθών Επισκόπων σήμερα έχει παγιωθεί στους πέντε : ένας με έδρα το Σίδνεϊ, ένας με έδρα τη Μελβούρνη, ένας με έδρα την Αδελαΐδα, ένας με έδρα την Πέρθη και ένα με έδρα τη Βρισβάνη. Η εκλογή των βοηθών προβλέπει κατάρτιση καταλόγου υποψηφίων, ο οποίος θα πρέπει να έχει προϋποβληθεί στη Σύνοδο και να λάβει την έγκρισή της, η οποία τελικά θα προχωρήσει στην εκλογή. Τα απαραίτητα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για την εκλογή υποψηφίου σε Βοηθό Επίσκοπο ορίζονται ως εξής: να είναι κάτοχος πτυχίου αναγνωρισμένης Ορθοδόξου Σχολής Πανεπιστημιακού επιπέδου, να έχει συμπληρώσει το τριακοστό έτος της ηλικίας του και, ως βασική προϋπόθεση για την εγγραφή του στον κατάλογο των προς Αρχιερατεία εκλογίμων, να έχει να παρουσιάσει σημαντική Εκκλησιαστική δράση όχι μικρότερη των πέντε ετών. Στις μέρες μας όλοι οι βοηθοί Επίσκοποι εκτελούν επιπλέον χρέη «*Αρχιερατικών Επιτρόπων*» εκτός του βοηθού Επίσκοπου που εδρεύει στο Σίδνεϊ, ο οποίος εκτελεί επιπλέον χρέη Πρωτοσυγκέλλου¹²⁷.

¹²⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 25, σ.5.

¹²⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 26, σ.5.

¹²⁷ Σύνταγμα της Ορθοδόξου Ελληνικής Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας ό.π., άρθρο Στ', σ.3.

Σε περίπτωση χηρείας του Θρόνου διορίζεται από τη Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου προσωρινός αντικαταστάτης Πατριαρχικός Επίτροπος μέχρι την εκλογή νέου Αρχιεπισκόπου¹²⁸.

Η σφραγίδα της Ι.Α. είναι στρογγυλή με αποτυπωμένο στο μέσον της τον δικέφαλο αετό και περιμετρικά με την αναγραφή στα Ελληνικά και στα Αγγλικά της επωνυμίας «Ελληνική Ορθόδοξος Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας», «Greek Orthodox Archdiocese of Australia»¹²⁹. Τέλος, Ειδικοί Κανονισμοί μπορούν να τεθούν σε ισχύ κατόπιν υποβολής και έγκρισης από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, με την προϋπόθεση ότι θα έχουν ψηφιστεί από την Α΄ Κληρικολαϊκή πριν από την υποβολή τους στην Σύνοδο του Πατριαρχείου¹³⁰.

Γραφεία Ιεράς Αρχιεπισκοπής

Από της Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ και μέχρι σήμερα τα κεντρικά γραφεία της Αρχιεπισκοπής στο Σίδνεϊ στεγάζονται σε ιδιόκτητες εγκαταστάσεις επί της Οδού 242 Cleveland St, Redfern παραπλεύρως του Ι.Κ.Ν. του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Η Ιερά Αρχιεπισκοπή διαθέτει ιδιόκτητα γραφεία στη Μελβούρνη, 221 Dorcaw St, South Melbourne, στην Αδελαΐδα, 533 Anzac Highway, Glenelg North SA, στη Βρισβάνη διατηρεί γραφεία στην οδό 241 Church Road, Taigum Brisbane και τέλος στην Πέρθη της Δυτικής Αυστραλίας 390 Charles St, North Perth¹³¹. Στα κατά τόπους γραφεία την ευθύνη λειτουργίας τους έχουν οι Βοηθοί Επίσκοποι. Τα γραφεία λειτουργούν Δευτέρα έως Παρασκευή, 09:00-17:00¹³².

Το υπαλληλικό προσωπικό των κεντρικών γραφείων αποτελείται από:

α) τον Πρωτοσύγκελλο: άγαμο Ιερέα (συνήθως φέροντα το οφίκιον του Αρχιμανδρίτου), απόφοιτο Ορθοδόξου Θεολογικής Σχολής, ο οποίος είναι επιφορτισμένος με τη διεύθυνση των γραφείων και τη διοίκηση των υπαλλήλων. Σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος του Αρχιεπισκόπου ή του βοηθού Επισκόπου αναπληρώνει τον Αρχιεπίσκοπο

¹²⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 27, σ.5.

¹²⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 28, σ.5.

¹³⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 29, σ.6.

¹³¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρα 1 και 12, σσ. 6,7.

¹³²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 14,σ.7

σύμφωνα με τις εντολές του. Μία συνήθης πρακτική είναι η θέση της Πρωτοσυγκελλίας να καλύπτεται και από Βοηθό Επίσκοπο φέροντα τον τίτλο «Πρωτοσυγκελλεύων»¹³³.

β) τον Αρχιδιάκονο: ανήκει στην τάξη των Αγάμων, είναι απόφοιτος Ορθοδόξου Θεολογικής Σχολής και είναι επιφορτισμένος με τη συνοδεία του Αρχιεπισκόπου σε όλες τις ποιμαντορικές επισκέψεις του, καθώς και στις Λειτουργικές και Αγιαστικές Ιεροπραξίες. Ο Αρχιδιάκονος τηρεί τα πρακτικά του Πνευματικού Δικαστηρίου και του Ιεραποστολικού Συμβουλίου. Επιπροσθέτως, στις καθημερινές δραστηριότητες συνεπικουρεί στο έργο του Πρωτοσυγκέλλου σύμφωνα με τις υποδείξεις του. Σε περίπτωση απουσίας του Αρχιδιακόνου τον αναπληρώνει ο ειδικός γραμματέας¹³⁴.

γ) τον Ειδικό Γραμματέα: είναι κληρικός ή λαϊκός, έγγαμος ή άγαμος, που έχει τα τυπικά προσόντα και είναι επιφορτισμένος με τη διεξαγωγή και διεκπεραίωση της αλληλογραφίας, την έκδοση αδειών Γάμου, την καταγραφή των πρακτικών του Αρχιεπισκοπικού και άλλων Συμβουλίων, την τήρηση του αρχείου και την ταξιθέτηση των εγγράφων. Επίσης, έχει τη χρήση της σφραγίδας της Αρχιεπισκοπής¹³⁵.

δ) τον Οικονόμο (λογιστή): είναι κληρικός ή λαϊκός, έγγαμος ή άγαμος, ο οποίος έχει τα απαραίτητα λογιστικά προσόντα σύμφωνα με τον νόμο, είναι υπεύθυνος για τις λογιστικές υποθέσεις της Αρχιεπισκοπής και βοηθός του ταμιά¹³⁶.

ε) τον αρχειοφύλακα: είναι κληρικός ή λαϊκός, έγγαμος ή άγαμος, έχει τα αναγκαία προσόντα και είναι υπεύθυνος για την ταξιθέτηση του αρχείου, για την τήρηση πρωτοκόλλου Γάμων και για τη διεκπεραίωση της αλληλογραφίας¹³⁷.

στ) τον δακτυλογράφο: είναι λαϊκός ή κληρικός, έγγαμος ή άγαμος, απόφοιτος Εκκλησιαστικής Σχολής ή Γυμνασίου ή Ορθοδόξου Θεολογικής Σχολής, γνώστης γραφομηχανής (σήμερα ηλεκτρονικού υπολογιστή) και Αγγλικών.

Επιπρόσθετα βοηθούν τον Αρχιεπισκόπο ο επιστάτης και ο κλητήρας: Ο μεν πρώτος είναι υπεύθυνος για τη συντήρηση των κτηρίων, ο δε κλητήρας είναι υπάλληλος γενικών

¹³³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρα 2-3, σ.6.

¹³⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4,σ.6.

¹³⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 5, σ.6.

¹³⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 6, σ.6.

¹³⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 7,σ.6.

¹³⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 8, σ.6.

καθηκόντων. Και οι δυο πρέπει να έχουν τη βασική εκπαίδευση και να γνωρίζουν Αγγλικά¹³⁹. Ο διορισμός ή η παύση κάθε υπαλλήλου εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Αρχιεπισκόπου και οι υπάλληλοί μισθοδοτούνται σύμφωνα με την εισήγηση του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου¹⁴⁰. Σε περίπτωση μη ευρέσεως προσοντούχων υπαλλήλων από τη θέση του Οικονόμου έως εκείνη του κλητήρα το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο, το οποίο είναι αρμόδιο για τον καθορισμό και την καταβολή της αμοιβής όλων των υπαλλήλων της Ι.Α., μπορεί να προχωρήσει σε πρόσληψη μη προσοντούχων με την προϋπόθεση ότι ο προσλαμβανόμενος θα έχει επαρκή γνώση της Αγγλικής γλώσσας¹⁴¹. Όλα τα παράπονα για ανάρμοστη συμπεριφορά ή μη εξυπηρέτηση υποβάλλονται στον Αρχιεπίσκοπο· επίσης, κάθε ζήτημα που δεν προβλέπεται από τον κανονισμό επιλύεται από το Α.Σ.¹⁴²

Κληρικολαϊκή Συνέλευση

Η Κληρικολαϊκή Συνέλευση είναι το ανώτατο νομοθετικό όργανο της Ι.Α. και διαχειρίζεται όλα τα εκπαιδευτικά, κοσμικά, φιλανθρωπικά και περιουσιακά θέματα ή προβλήματα. Ασφαλώς η δράση κάθε Κληρικολαϊκής Συνέλευσης δε σχετίζεται με την διαχείριση πνευματικών ή κανονικών ζητημάτων, αφού τα ζητήματα αυτά υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του εκάστοτε Αρχιεπισκόπου και του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Η Κληρικολαϊκή Συνέλευση απαρτίζεται από τον Αρχιεπίσκοπο ως Πρόεδρο και τους Βοηθούς Επισκόπους του, ένας εκ των οποίων εκτελεί χρέη αντιπροέδρου, απ' όλους τους Ιερείς, τα μέλη του Α.Σ. και δύο αιρετούς λαϊκούς αντιπροσώπους ανεξαρτήτως φύλου από όλα τα Δ.Σ. των Ενοριών-Κοινοτήτων· εάν παραστεί μόνο ο ένας εκ των δύο αντιπροσώπων, τότε έχει εκείνος διπλή ψήφο. Απαραίτητα προσόντα για τη συμμετοχή λαϊκού αντιπρόσωπου στην Κ.Σ. είναι η προσήλωση στην Ορθόδοξη Πίστη, η Ελληνική Καταγωγή, η συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας, να μην έχει καταδικαστεί για εκκλησιαστικό ή ποινικό αδίκημα, να μην είναι φυγόποινος ή φυγόδικος και να μην ανήκει σε σωματείο ή οργάνωση, της οποίας τα ιδεώδη, οι αρχές και οι σκοποί βρίσκονται κατά τη γνώμη του εκάστοτε Αρχιεπισκόπου σε αντίθεση με τα αντίστοιχα της Ι.Α.

Σε περίπτωση κωλύματος ή ασθένειας λαϊκού αντιπρόσωπου αυτός εκπροσωπείται από τον αντίστοιχο αναπληρωτή του. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, οι Ιερείς μπορούν να

¹³⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 9, σ.7.

¹⁴⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 10, σ.7.

¹⁴¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 11, σ.7.

¹⁴²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρα 13 και 15, σ.7.

εκπροσωπηθούν με έγγραφη εξουσιοδότηση από άλλους Ιερείς. Ονομαστική εξουσιοδότηση για αντιπροσώπευση, η οποία έχει υποβληθεί και έχει γίνει αποδεκτή από την Κληρικολαϊκή, δε μεταβιβάζεται, αλλά ανακαλείται. Επίσης, κανείς δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει περισσότερα του ενός ατόμου και οι δαπάνες όλων των αντιπροσώπων καλύπτονται από τις αντίστοιχες Ενορίες-Κοινότητες στις οποίες ανήκουν .

Οι Κληρικολαϊκές Συνελεύσεις συγκαλούνται τακτικώς κάθε τετραετία· εκτάκτως μόνο για πολύ μεγάλη ανάγκη, εκτιμώμενη από τον Αρχιεπίσκοπο και το Α.Σ. και κατόπιν τουλάχιστον δίμηνης προειδοποίησης. Ο τόπος συγκλήσεως κάθε Κληρικολαϊκής επιλέγεται από την προηγούμενη. Πρόεδρος αυτής αυτοδικαίως είναι ο εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος και Αντιπρόεδρος ένας εκ των Βοηθών Επισκόπων, ο οποίος προεδρεύει μόνο εν απουσία του Προέδρου. Η Κληρικολαϊκή Συνέλευση έχει απαρτία, όταν παρίσταται το ένα τρίτο των μελών της. Σε περίπτωση μη επίτευξης απαρτίας συζητούνται από τα παρευρισκόμενα μέλη μη ουσιώδη θέματα και συγκαλείται αυτή εκ νέου μετά την πάροδο τεσσάρων μηνών· σε εκείνη την περίπτωση θεωρείται ότι υπάρχει απαρτία ανεξαρτήτως αριθμού παρευρισκομένων μελών. Η έναρξη των εργασιών της Κ.Σ. κηρύσσεται με επίσημη θρησκευτική τελετή, οι συνεδριάσεις και συνομιλίες διενεργούνται σύμφωνα με εσωτερικό κανονισμό που καταρτίστηκε από το Α.Σ. και εγκρίθηκε στην πρώτη συνεδρία της Α΄ Κληρικολαϊκής Συνέλευσης. Η ψηφοφορία διενεργείται με ανάταση της χειρός, μυστικώς όταν πρόκειται για την ανάδειξη μελών του Α.Σ. και Ειδικών Επιτροπών ή σε περίπτωση αιτήματος του Αρχιεπισκόπου ή αιτήματος τουλάχιστον τριών αντιπροσώπων, ενώ οι αποφάσεις λαμβάνονται σύμφωνα με την αρχή της πλειοψηφίας.

Οι αρμοδιότητες της κάθε Κληρικολαϊκής Συνελεύσεως είναι ο καταρτισμός και η υποβολή προς έγκριση στο Οικουμενικό Πατριαρχείο νέων ειδικών κανονισμών ή η τροποποίηση υφισταμένων. Επίσης, είναι αρμόδια για τον πειθαρχικό έλεγχο όλων των Ενοριών-Κοινοτήτων και τη λήψη μέτρων σε περίπτωση που έχουν υποπέσει σε πειθαρχικό παράπτωμα. Εκτός των άλλων, η Κ.Σ. εγκρίνει, επικυρώνει ή απορρίπτει τους προϋπολογισμούς και τους απολογισμούς των Ενοριών-Κοινοτήτων και εκλέγει τα μέλη όλων των Συμβουλίων της Αρχιεπισκοπής, πλην των μελών των Πνευματικών Δικαστηρίων .

Περί του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου

Το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο αποτελείται από σαράντα τέσσερα (44) μέλη και απαρτίζεται από τον Αρχιεπίσκοπο ως Πρόεδρο, τους Βοηθούς Επισκόπους ως Αντιπρόεδρους και τους Αρχιερατικούς Επιτρόπους Κουινσλάνδης και Δυτικής Αυστραλίας ως μέλη *ex officio*¹⁴³. Αιρετά μέλη είναι οι κληρικοί από τη Νότια και Δυτική Αυστραλία, ένας από κάθε περιφέρεια, τρεις από την Κουινσλάνδη, έξι από τη Νέα Νότια Ουαλία και τα προάστια αυτής και τέσσερις από τη Βικτώρια. Επιπλέον, τα λαϊκά μέλη είναι δέκα στον αριθμό από την Νέα Νότια Ουαλία και τα προάστια αυτής, έξι από τη Βικτώρια, τρία από τη Νότια Αυστραλία, δύο από την Κουινσλάνδη, ένα από τη δυτική Αυστραλία, ένα από τη Βόρειο Αυστραλία, ένα μέλος από την Τασμανία και ο εκάστοτε πρόεδρος της G.O.Y.A. (Greek Orthodox Youth of Australia), δηλαδή ο Πρόεδρος της Ελληνικής Ορθόδοξης Νεολαίας της Αυστραλίας. Επίτιμα μέλη του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου είναι οι Οφικκιάλιοι και Άρχοντες του Πατριαρχείου, οι οποίοι διαμένουν στην Αυστραλία. Τέλος, η Κληρικολαϊκή Συνέλευση εκλέγει ένα αναπληρωματικό μέλος για κάθε τακτικό, το οποίο κατοικεί μακριά από την Έδρα της Αρχιεπισκοπής. Τα αναπληρωματικά μέλη εκλέγονται συνήθως, εκτός των άλλων προσόντων τους, με κριτήριο τον τόπο κατοικίας τους, ο οποίος θα πρέπει να είναι η Νέα Νότιος Ουαλία¹⁴⁴.

Το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο συνέρχεται τακτικώς τέσσερις φορές τον χρόνο, κατόπιν έγγραφης πρόσκλησης του Προέδρου του, ο οποίος, εκτός της Προεδρίας, είναι και υπεύθυνος για την ακριβή τήρηση των αποφάσεών του. Ακόμη υπογράφει με τον ταμία τις τραπεζικές επιταγές και με τον γραμματέα όλα τα νομικά έγγραφα. Το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο συγκαλείται εκτάκτως, όποτε κριθεί αναγκαίο από τον Πρόεδρο, ή ύστερα από γραπτό αίτημα τουλάχιστον επτά μελών του. Στην πρώτη συνεδρία του εκλέγονται επτά μέλη ως εξής: Δύο λαϊκά μέλη ως αντιπρόεδροι, ο ταμίας και ο βοηθός του, ένας γραμματέας και ο βοηθός του και ένας νομικός σύμβουλος. Το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο έχει τη νόμιμη απαρτία, όταν παρίστανται εννέα τουλάχιστον μέλη του. Οι αποφάσεις του λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και σε περίπτωση ισοψηφίας ο πρόεδρος έχει διπλή ψήφο¹⁴⁵.

Ο ταμίας είναι υπεύθυνος για την είσπραξη όλων των εσόδων του Συμβουλίου, για τον καταρτισμό απολογισμού και προϋπολογισμού και για τη διενέργεια όλων των πληρωμών

¹⁴³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 2, παράγραφοι α,β,γ, σ.11.

¹⁴⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 2, παράγραφοι δ,ζ,η, σ.11.

¹⁴⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρα 3 και 4, σ.12.

σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου¹⁴⁶. Ο γραμματέας είναι επιφορτισμένος με την καταγραφή των πρακτικών των συνεδριάσεων του Συμβουλίου και επιπλέον είναι νόμιμος εκπρόσωπός του, καθώς έχει το δικαίωμα να υπογράψει όλα τα έγγραφα που αφορούν την διοίκηση, διαχείριση και διεκπεραίωση των υποθέσεων του¹⁴⁷. Η θητεία των μελών του είναι τετραετής και ανανεώνεται με το τέλος της κάθε Κληρικολαϊκής Συνέλευσης. Ο χρόνος της θητείας τους μπορεί να παραταθεί για κάποιον σπουδαίο λόγο, όπως επίσης και ο χρόνος σύγκλησης της Κληρικολαϊκής Συνελεύσεως¹⁴⁸.

Οι Αρμοδιότητες του Αρχιεπισκοπικού συμβουλίου εμπίπτουν στην επόπτευση των απολογισμών και προϋπολογισμών όλων των Ιδρυμάτων, των εξαρτωμένων κτημάτων, νεκροταφείων, κινητής και ακινήτου περιουσίας της Ι.Α. και έχει την ευθύνη της διαχείρισής τους. Εκτός από αυτά, έχει τη δικαιοδοσία να συνάπτει δάνεια και συμβόλαια και να προβαίνει σε αγοροπωλησίες. Επίσης, οι αρμοδιότητές του επεκτείνονται στην επόπτευση της διαχείρισης των Ενοριών-Κοινοτήτων, Ι. Ναών, Ι. Μονών, Σχολείων, Φιλανθρωπικών Σωματείων, τα οποία υποχρεούνται να υποβάλλουν σ' αυτό προϋπολογισμούς και απολογισμούς για έγκριση και έλεγχο. Το Α.Σ. διορίζει όλες τις αρμόδιες επιτροπές για τη διοίκηση των Ιδρυμάτων, καθώς καθορίζει και καταβάλλει τους μισθούς των εργαζομένων της Αρχιεπισκοπής, συμπεριλαμβανομένων εκείνων του Αρχιεπισκόπου και των βοηθών Αυτού, εκτός των Ιερέων, οι οποίοι μισθοδοτούνται από τις κοινότητες· γενικά καταβάλλει κάθε δαπάνη που αφορά την Αρχιεπισκοπή¹⁴⁹.

Τα έσοδα του Α.Σ. προέρχονται από την έκδοση πιστοποιητικών Γάμου και Βάπτισης, κληρονομίες, δωρεές και διαφορές προσφορές. Εκτός αυτών, από τις πάγιες εισφορές των Κοινοτήτων, όπως αυτές ορίστηκαν από τη Στ' Κληρικολαϊκή Συνέλευση (αρχικά 5% και από το 2017 έχουν αναπροσαρμοστεί στο 7%) επί Ιεροπραξιών, δισκοφοριών και επί των εισπράξεων των Ι.Ν. Ένα επιπλέον έσοδο αποτέλεσαν στο παρελθόν τα εμβατικά Ιερέων. Εδώ πρέπει να αναφερθεί ότι τα εμβατικά των Ιερέων είναι μια εισφορά πλέον ανενεργή¹⁵⁰.

Το Αρχιεπισκοπικό Συμβούλιο είναι επιφορτισμένο με τη σύνταξη απολογισμού και προϋπολογισμού με τη λήξη κάθε φορολογικού έτους, η οποία στην Αυστραλία συμπίπτει με

¹⁴⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., ό.π., άρθρο 5, σ.12.

¹⁴⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., ό.π., άρθρο 6, σ.12.

¹⁴⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., ό.π., άρθρο 8, σ.12.

¹⁴⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 9, παράγραφοι α-ια, σ.13.

¹⁵⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 10, παράγραφοι α,β,γ,δ, σ.14.

την 30ή Ιουνίου¹⁵¹. Το Α.Σ. χρησιμοποιεί την ίδια σφραγίδα με την Ι.Α. και εορτάζει την Κυριακή της Ορθοδοξίας, κατά την οποία τελείται Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και μνημονεύονται όλοι οι κεκοιμημένοι που εργάστηκαν για την Ι.Α.¹⁵² Η κινητή και ακίνητη περιουσία της Αρχιεπισκοπής υπάγεται στο «*Greek Orthodox Archdiocese Property Trust*». Πρόκειται για έναν μη κερδοσκοπικό οργανισμό διαχείρισης χρημάτων, σύμφωνα με τον νόμο της Αυστραλίας (Section 52 of the Companies ACT 1936)¹⁵³. Ο οργανισμός με την επωνυμία «*Property Trust*» απαρτίζεται από τα μέλη του Α.Σ. και από έναν λαϊκό αντιπρόσωπο ως μέλος από τις έξι Αρχιεπισκοπικές Περιφέρειες, στις οποίες τα τοπικά μέλη του Α.Σ. του «*Property Trust*» και του νομικού συμβούλου αποτελούν τα τοπικά κλιμάκια, τα οποία υπάγονται στο κεντρικό «*Property Trust*»¹⁵⁴.

Περί Ενοριών – Κοινοτήτων

Σύμφωνα με το αυστραλιανό νομικό πλαίσιο όλες οι υφιστάμενες Ενορίες-Κοιότητες θα πρέπει να είναι νομικά κατοχυρωμένες (REGISTERED) ως μη κερδοσκοπικοί Οργανισμοί, με κύρια ενασχόλησή τους τη Θρησκευτική, Εκπαιδευτική και Φιλανθρωπική οικοδομή των μελών τους υπό την καθοδήγηση της Ι.Α και τη δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου¹⁵⁵. Φέρουν την επωνυμία «*Ελληνική Ορθόδοξη Ενορία-Κοινότητα*», συμπληρωμένη με την ονομασία κάθε τοπικού Ι.Ν. Οι Ενορίες- Κοιότητες, σύμφωνα με το καταστατικό τους, ασκούν αποκλειστικά τη διοίκησή τους και φέρουν την κυριότητα της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους¹⁵⁶. Ωστόσο, τα Δ.Σ. είναι υποχρεωμένα να τηρούν τους Πνευματικούς και διοικητικούς κανονισμούς, πράξεις και οδηγίες που διέπουν την Ι.Α. ή προέρχονται απ' αυτήν. Επιπρόσθετα, τα Δ.Σ. πρέπει να βρίσκονται σε πλήρη επικοινωνία και συνεργασία με τον εκάστοτε Αρχιεπίσκοπο και να συμμετάσχουν στις Κληρικολαϊκές Συνελεύσεις¹⁵⁷. Όλες οι Ενορίες-Κοιότητες οφείλουν να υποβάλλουν οικονομικό προϋπολογισμό και απολογισμό εντός τεσσάρων μηνών από την έναρξη του εκάστοτε νέου

¹⁵¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 11, παράγραφος 14, σ.14.

¹⁵²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 13, παράγραφοι α,β, σ.14.

¹⁵³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 15 και 17, παράγραφος α, σ.14.

¹⁵⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 17, παράγραφος δ, σ.15.

¹⁵⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., Περί Ενοριών-Κοινοτήτων άρθρο 1, παράγραφοι, α,β,γ, σ.15.

¹⁵⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., Κοιότητες και Εφημέριοι άρθρο 1, παράγραφος δ, σ.16.

¹⁵⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 3,σ.16.

οικονομικού έτους¹⁵⁸, καθώς επίσης να καταβάλλουν τις οριζόμενες από τις Κληρικολαϊκές Συνελεύσεις ετήσιες επιχορηγήσεις στην Αρχιεπισκοπή¹⁵⁹.

Ίδρυση νέων Ενοριών-Κοινοτήτων γίνεται μετά από έγγραφη αίτηση προς την Ι.Α. και μετά την εξέταση του αιτήματος, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις: να υπάρχει επαρκής αριθμός Ορθοδόξων και η ίδρυση της νέας κοινότητας να μη θέτει σε κίνδυνο άλλη προϋπάρχουσα. Μόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, ακολουθείται η νόμιμη διαδικασία και η Εκκλησιαστική τάξη και σε συνεργασία με την Ι.Α. ανευρίσκεται ο κατάλληλος χώρος για την ανέγερση Ι.Ν. και εκλέγεται προσωρινή Επιτροπή, η οποία είναι επιφορτισμένη με την κατάρτιση καταστατικού· τέλος, τίθεται ο Θεμέλιος Λίθος¹⁶⁰.

Εκκλησιαστικά Δικαστήρια

Τα Πνευματικά Δικαστήρια είναι αρμόδια για την τήρηση της τάξης και την απρόσκοπτη εξυπηρέτηση των Εκκλησιαστικών αναγκών, καθώς και την επιβολή επιτιμίων σε πειθαρχικά παραπτώματα¹⁶¹. Διακρίνονται σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια και λειτουργούν σύμφωνα με τους Ιερούς Κανόνες και την Εκκλησιαστική τάξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το πρωτοβάθμιο Εκκλησιαστικό Δικαστήριο είναι τετραμελές, αποτελούμενο από τον Αρχιεπίσκοπο ως πρόεδρο με τρεις Οφφικιούχους Κληρικούς ως τακτικά μέλη και τρία αναπληρωματικά μέλη¹⁶². Σε περίπτωση που ο Πρωτοσύγκελλος ή άλλος ορισμένος κληρικός με τα απαιτούμενα προσόντα αναπληρώνει τον Πρόεδρο, τότε οι αποφάσεις λαμβάνονται με βάση την αρχή της πλειοψηφίας. Όμως, όταν προεδρεύει ο Αρχιεπίσκοπος, τότε η γνώμη των μελών είναι συμβουλευτική¹⁶³. Το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο συγκαλείται στην έδρα της Αρχιεπισκοπής και είναι επταμελές, αποτελούμενο από τρία τακτικά και τρία αναπληρωματικά μέλη με Πρόεδρο τον εκάστοτε Αρχιεπίσκοπο. Για παραπτώματα, τα οποία συνιστούν την επιβολή καθαίρεσης ή ακύρωσης αυτής ή αργίας πάνω από ένα έτος, οι υποθέσεις εκδικάζονται από την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου¹⁶⁴. Τα πνευματικά δικαστήρια είναι αρμόδια για την έκδοση εκκλησιαστικού διαζυγίου η άλλων

¹⁵⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, παράγραφος α, σ.16.

¹⁵⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 5, σ.17.

¹⁶⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 7, παράγραφοι α,β,γ,δ,ε,στ,ζ,η, σσ.17-18.

¹⁶¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 1, παράγραφος α, σ.18.

¹⁶² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 2, σ.18.

¹⁶³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, σ.19.

¹⁶⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 6, σ.19.

τυχόν γαμικών διαφορών. Για την τέλεση γάμων ισχύουν τα υπό των Ιερών Κανόνων προβλεπόμενα, καθώς και οι διατάξεις και οι κανονισμοί του Οικουμενικού Πατριαρχείου¹⁶⁵.

Εκκλησιαστικά Περιοδικά της Αρχιεπισκοπής: Ο σκοπός τους είναι αμιγώς ηθικοθρησκευτικός· στοχεύουν στην πνευματική και εκπαιδευτική οικοδομή των ομογενών και για τον λόγο αυτόν δημοσιεύονται σε αυτά άρθρα κοινωνικά, θρησκευτικά και πολιτιστικά. Τα περιοδικά εκδίδονται υπό την επιμέλεια και ευθύνη της Ι.Α., διοικούνται με ξεχωριστό ειδικό κανονισμό και τελούν υπό την άμεση εποπτεία του Αρχιεπισκόπου και των Βοηθών Επισκόπων του¹⁶⁶.

Περί Ελληνικών Κατηχητικών Σχολείων

Η Αρχιεπισκοπή, σεβόμενη την πολιτιστική και γλωσσική ποικιλομορφία των ανθρώπων, οι οποίοι διαβιούν εντός των ορίων της, επιτρέπει τη διδασκαλία του Ευαγγελίου σε τοπικές διαλέκτους, καθώς και στην Αγγλική γλώσσα, η οποία είναι η ομιλούμενη. Η διδασκαλία στην πρωτότυπη γλώσσα Του καθώς και η χρήση της Ελληνικής ως λειτουργικής γλώσσας χρησιμοποιείται αποκλειστικά ή πρωτίστως από όλες τις Ελληνορθόδοξες Ενορίες-Κοινότητες¹⁶⁷.

Για τον λόγο αυτόν προβλέφθηκε η ίδρυση Ελληνικών-Κατηχητικών Σχολείων και Ιδρυμάτων σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις της Αυστραλίας. Τα Ελληνικά και Κατηχητικά Σχολεία έχουν ως στόχο τη διαπαιδαγώγηση και κατάρτιση των Ελληνοπαίδων σύμφωνα με το Δόγμα της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Τα Ελληνικά και Κατηχητικά Σχολεία λειτουργούν απαραίτητως μία φορά την εβδομάδα ή όπως επιτάσσουν οι ανάγκες των κατά τόπους Κοινοτήτων-Ενοριών¹⁶⁸.

Υπεύθυνη για την κατάρτιση προγράμματος και διδακτικού υλικού των Κατηχητικών Σχολείων είναι η Αρχιεπισκοπή δια του Διοικητικού Συμβουλίου της, το οποίο απαρτίζεται από μορφωμένους Ιερείς και τρεις λαϊκούς με διάρκεια θητείας τα δύο έτη. Το συμβούλιο εδρεύει στα γραφεία της Αρχιεπισκοπής και συνέρχεται τακτικά μια φορά τον μήνα κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου και έκτακτα, όταν οι περιστάσεις το απαιτούν.¹⁶⁹ Το συμβούλιο

¹⁶⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρα 1-14, σσ.22-24.

¹⁶⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., Περί Περιοδικού, άρθρα 1-4, σ.24.

¹⁶⁷ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ό.π., άρθρο Γ', σ.2.

¹⁶⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρα 2-3, σ.24.

¹⁶⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 4, σ.24.

έχει στρογγυλή σφραγίδα με την επωνυμία «*Ελληνικά Ορθόδοξα Κατηχητικά Σχολεία Αυστραλίας*» και εικονίζει τον Χριστό¹⁷⁰. Την ευθύνη για την κατάρτιση ενιαίου προγράμματος καθώς και για την σύνταξη και έκδοση των απαιτούμενων εγχειριδίων φέρει αποκλειστικά η Αρχιεπισκοπή δια των οργάνων της.

Κύριοι τομείς ευθύνης και δραστηριοποίησης του Διοικητικού Συμβουλίου είναι η ίδρυση Κατηχητικών Σχολείων, ο καταρτισμός προγράμματος λειτουργίας και η εξεύρεση και διανομή κατάλληλων εγχειριδίων. Επίσης, η λειτουργία ανώτερης και κατώτερης σχολής κατηχητών, στην οποία θα εκπαιδεύονται επαρκώς και καταλλήλως οι αυριανοί κατηχητές των Σχολείων. Το προσωπικό μπορεί να είναι έμμισθο ή άμισθο και διακρίνεται σε ανώτερο και κατώτερο. Το ανώτερο προσωπικό απαρτίζεται από τον Γενικό Διευθυντή, τους Επιθεωρητές και τους Διευθυντές των Ενοριακών-Κοινοτικών Κατηχητικών Σχολείων¹⁷¹.

Ο Γενικός Διευθυντής είναι επιφορτισμένος με την οργάνωση, την εισήγηση θεμάτων και τη γραμματειακή υποστήριξη του Διοικητικού Εισηγητικού Συμβουλίου. Οι Επιθεωρητές είναι Κληρικοί ή λαϊκοί υπάλληλοι της Εκκλησίας και έχουν την ίδια ευθύνη. Οι Διευθυντές είναι διακεκριμένα μέλη της κοινότητας με πνεύμα διακονίας προς το κατηχητικό έργο. Το κατώτερο προσωπικό αποτελείται από τους κατηχητές, τις κατηχήτριες και τους βοηθούς αυτών¹⁷². Οι κατά τόπους Ενορίες-Κοινότητες είναι υπεύθυνες για την ίδρυση Κατηχητικών Σχολείων, καθώς και για τη διατήρηση και εξασφάλιση αναγκαίων πόρων, ώστε να συνεχίσουν αυτά να λειτουργούν και να προμηθεύονται το απαιτούμενο υλικό. Τα έξοδα λειτουργίας καλύπτονται από την εβδομαδιαία δισκοφορία, η οποία περιάγεται για τα Κατηχητικά Σχολεία σε όλους τους Ναούς, την πάγια επιχορήγηση από τις Ενορίες-Κοινότητες και από δωρεές¹⁷³.

Σε κάθε Ενορία-Κοινότητα λειτουργεί αρμόδια επιτροπή με ενιαύσια θητεία, υπεύθυνη για την επίβλεψη και συνδρομή του κατηχητικού έργου, αποτελούμενη από τον Ιερέα, ως Πρόεδρο *ex officio*, τρία αιρετά μέλη, από το εν ενεργεία Διοικητικό Συμβούλιο της Ενορίας-Κοινότητας και τρία επιπλέον αιρετά μέλη από την ολομέλεια της Ενορίας-Κοινότητας. Η ανάδειξη των αιρετών μελών επιτυγχάνεται με τη συνεργασία του Ιερέως και του Διοικητικού

¹⁷⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 11, σ.26.

¹⁷¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 5, σ.25.

¹⁷² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 9, σσ.25-26.

¹⁷³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 10, σ.26.

Συμβουλίου της Ενορίας-Κοινότητας και η ανάληψη των καθηκόντων τους γίνεται κατόπιν διορισμού τους από κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο¹⁷⁴.

Η τοπική κατηχητική επιτροπή έχει ως γενικό έργο την πλήρη εφαρμογή του εκπαιδευτικού προγράμματος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και ειδικότερα την ευθύνη συνάθροισης όλων των παιδιών της κοινότητας στο Κατηχητικό Σχολείο με τη συμπαράσταση και βοήθεια των νέων σε ηλικία μελών της, τα οποία έπειτα από κατάλληλη κατάρτιση στις εκπαιδευτικές δομές της Αρχιεπισκοπής θα αναλάβουν το κατηχητικό έργο. Επιπρόσθετα η επιτροπή είναι επιφορτισμένη με την οργάνωση εορτών για τη μαθητιώσα νεολαία¹⁷⁵.

Περί Φιλοπτώχων Αδελφοτήτων και Ευαγών Ιδρυμάτων

Η Φιλόπτωχος Αδελφότητα διακρίνεται στην Κεντρική και στα Ενοριακά τμήματα. Ο σκοπός της είναι η βοήθεια και ανάπτυξη της αλληλεγγύης ως Ευαγγελικής εντολής για τη συνδρομή και στήριξη των αναξιοπαθούντων, δηλαδή χηρών, ορφανών, υπερηλίκων, πτωχών, αρρώστων, απόρων, φυλακισμένων και ανέργων, για τον ενταφιασμό πτωχών και τη βάπτισμα απόρων και γενικά η προσφορά κάθε είδους βοήθειας υλικής ή πνευματικής στον πάσχοντα άνθρωπο¹⁷⁶. Το κεντρικό Συμβούλιο αποτελείται από δεκατρείς κυρίες, οι οποίες εκλέγονται αντιπροσωπευτικά, με πρόεδρο τον Αρχιεπίσκοπο και δύο κληρικούς ως επιπλέον μέλη. Έχει γραμματέα και ταμία και τα τηρούμενα βιβλία ελέγχονται από λογιστή. Ο Αρχιεπίσκοπος εκπροσωπεί σε όλα τα θέματα και τις περιπτώσεις το Συμβούλιο και συνυπογράφει όλα τα έγγραφα και τις πληρωμές. Η ταμίας εισπράττει όλα τα έσοδα και υπογράφει όλα τα εντάλματα πληρωμής· επίσης, με τη βοήθεια λογιστού συντάσσει και υποβάλλει προς έγκριση προϋπολογισμό και απολογισμό. Η γραμματέας είναι υπεύθυνη για τη διεκπεραίωση της αλληλογραφίας, την καταγραφή των πρακτικών, την τήρηση του μητρώου μελών και περιθαλπομένων και για τη σφραγίδα. Το συμβούλιο συγκαλείται μία φορά τον μήνα και έχει απαρτία, όταν παρευρίσκονται τα οκτώ από τα δεκατέσσερα μέλη του¹⁷⁷.

Τα ενοριακά τμήματα της Φιλοπτώχου έχουν τον ίδιο σκοπό με το Κεντρικό τμήμα¹⁷⁸. Τα τοπικά Συμβούλια είναι εννεαμελή και Πρόεδρος είναι ο Ιερέας. Έχουν ταμία και γραμματέα και εξαρτώνται διοικητικά από το Κεντρικό τμήμα, στο οποίο θα πρέπει να

¹⁷⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 7, σ.25.

¹⁷⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 8, σ.25.

¹⁷⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 2, σ.26.

¹⁷⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρα 3-7, σσ.26-27.

¹⁷⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 8, σ.27.

υποβάλλουν κάθε τρεις μήνες έκθεση πεπραγμένων¹⁷⁹. Οι πόροι των ενοριακών Φιλόπτωχων προέχονται από τις ετήσιες συνδρομές των μελών, τις εισπράξεις από το ειδικό κυτίο εντός των Ι.Ν. και από διάφορες κοινωνικοπολιτισμικές εκδηλώσεις φιλανθρωπικού χαρακτήρα, δωρεές, κληρονομίες, και εκδρομές¹⁸⁰. Η Φιλόπτωχος Αδελφότητα εορτάζει την 1^η Νοεμβρίου εκάστου έτους.

Οι Έντεκα Κληρικολαϊκές Συνελεύσεις

Η Α΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (22-28 Ιανουαρίου 1961) συγκλήθηκε στην Ελληνική Λέσχη του Σίδνεϊ και συνέταξε τους ισχύοντες ειδικούς κανονισμούς λειτουργίας της Αρχιεπισκοπής¹⁸¹.

Η Β΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (3-6 Οκτωβρίου 1965) συγκλήθηκε στην Ελληνική Λέσχη στο Σίδνεϊ. Η Δεύτερη Κληρικολαϊκή Συνέλευση αποφάσισε τη σύσταση τοπικών Αρχιεπισκοπικών κλιμακίων, τα οποία είναι επιφορτισμένα σε διακοινοτικό επίπεδο με την οργάνωση και τον συντονισμό των διαφόρων εκδηλώσεων και Εθνικών Επετείων σε συνεργασία με τις εκάστοτε Προξενικές Αρχές καθώς και με τη διοργάνωση μεγάλων εκπαιδευτικών και φιλανθρωπικών δράσεων, οι οποίες ξεπερνούν τις δυνατότητες της κάθε κοινότητας ξεχωριστά.

Η Γ΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (28 Ιανουαρίου - 2 Φεβρουαρίου 1972) συγκροτήθηκε σε σώμα σε αίθουσα της Αρχιεπισκοπής στο Σίδνεϊ¹⁸².

Η Δ΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (25-28 Ιανουαρίου 1981) πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ με κεντρικό θέμα «*Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει*». Ο αριθμός των συνέδρων ξεπερνούσε τα πεντακόσια άτομα, από τα οποία είχαν δικαίωμα ψήφου περίπου τα 228. Κύριο ψήφισμά της ήταν η αξίωση από τις Ελληνικές Προξενικές Αρχές να ενημερώσουν την Ομογένεια για την ακυρότητα των λεγομένων μυστηρίων της αυτοαποκαλούμενης «*αυτοκεφάλου ορθοδόξου εκκλησίας*»¹⁸³.

Η Ε΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (27 - 30 Ιανουαρίου 1985) πραγματοποιήθηκε στη Βρισβάνη της Κουινσλάνδης. Οι σύνεδροι που συμμετείχαν ήταν 250 και οι σημαντικότερες

¹⁷⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρα 9 και 13 σσ.17-28.

¹⁸⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., άρθρο 16, σ.28.

¹⁸¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς, Σίδνεϊ 1993, σ.54.

¹⁸² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., Σίδνεϊ 1993, σ.54.

¹⁸³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Φωνή της Ορθοδοξίας, τεύχος 13, Σίδνεϊ Ιανουάριος 1981, σ.17.

αποφάσεις της ήταν η δυνατότητα εκλογής γυναικών στα Ενοριακά-Κοινοτικά Διοικητικά Συμβούλια και στα Συμβούλια της Νεολαίας, η ίδρυση της Θεολογικής Σχολής της Αρχιεπισκοπής και η ανασυγκρότηση του Ανώτατου Εκπαιδευτικού Συμβουλίου¹⁸⁴.

Η ΣΤ΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (29 Ιανουαρίου - 1 Φεβρουαρίου 1989) συγκλήθηκε στη Μελβούρνη με κεντρικό θέμα «*Ἀληθεύοντες ἐν Ἀγάπῃ*» και με την παρουσία 400 εκπροσώπων. Τα ψηφίσματα αυτής αφορούσαν κυρίως τα Εθνικά Θέματα (το Μακεδονικό, το Βορειο-Ηπειρωτικό, το Κυπριακό) και επιπλέον τη Μετανάστευση και τις δυσκολίες της¹⁸⁵.

Η Ζ΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (24 - 27 Ιανουαρίου 1993) πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ με κεντρικό θέμα «*Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ*». Τα ψηφίσματά της αφορούσαν κυρίως τα Εθνικά Θέματα (το Μακεδονικό, το Βορειοηπειρωτικό, το Κυπριακό) και επιπλέον τη συνεχιζόμενη «*εισβολή*» του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Αυστραλία¹⁸⁶.

Η Η΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (25-28 Ιανουαρίου 1998) πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ με κεντρικό θέμα «*ὁ δέ δίκαιος μου ἐκ πίστεως ζήσεται*». Η Συνέλευση ασχολήθηκε με την ευνομία του Εκκλησιαστικού Συνόλου της Αρχιεπισκοπής μέσα σε μια πανσπερμία ιδεολογικών αιρέσεων και θρησκευμάτων¹⁸⁷.

Η Θ΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (26 - 29 Ιανουαρίου 2003) πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ με κεντρικό θέμα «*Ἡ Ὥρα των Ἰσολογισμών*». Η Συνέλευση ασχολήθηκε με την αποτίμηση της προηγούμενης πενταετίας. Το γενικό πλαίσιο αναφοράς των επιπρόσθετων εργασιών της Συνέλευσης προσδιορίζουν οι παρακάτω θεματικοί άξονες: α) η καυτηρίαση από την Αρχιεπισκοπή του πολέμου στην Γιουγκοσλαβία, β) οι εορτασμοί για τα 2000 χρόνια από τη Γέννηση του Χριστού, γ) η ίδρυση του Millennium Heritage Council στο πλαίσιο των Ολυμπιακών Αγώνων στο Σίδνεϊ, το οποίο ανέπτυξε σπουδαία κοινωνική πολιτισμική και φιλανθρωπική δράση, δ) οι Χειροτονίες νέων Κληρικών, αποφοίτων της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέα στο Σίδνεϊ, ε) η ανέγερση Ι.Ν. και Μοναστικών Συγκροτημάτων και η πλήρης ανάπτυξη επτά δίγλωσσων ημερησίων κολλεγίων¹⁸⁸.

Η Ι΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (27 - 30 Ιανουαρίου 2008) πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ. Τα ψηφίσματα της Συνέλευσης αφορούσαν την αφοσίωση προς το πάνσεπτο

¹⁸⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., τεύχος 62, Σίδνεϊ Φεβρουάριος 1985, σ.25.

¹⁸⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., τεύχος 109-110, Σίδνεϊ Ιανουάριος Φεβρουάριος 1989, σ.10.

¹⁸⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., τεύχος 157, Σίδνεϊ Ιανουάριος Φεβρουάριος 1993, σ.3.

¹⁸⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., τεύχος 223-224, Σίδνεϊ, Ιανουάριος Φεβρουάριος 1998, σ.4.

¹⁸⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ό.π., τεύχος 277, Σίδνεϊ Ιανουαρίου Φεβρουαρίου 2003, σσ.2-3.

Οικουμενικό Πατριαρχείο, τον Προκαθήμενό του και την Ιερά Σύνοδο. Η Κληρικολαϊκή Συνέλευση εξέφρασε την απόλυτη στήριξή της προς το Πατριαρχείο για τις προσπάθειες επαναλειτουργίας της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης και τέλος ασχολήθηκε με τα Εθνικά Θέματα (το Μακεδονικό και το Κυπριακό).

Η ΙΑ΄ Κληρικολαϊκή Συνέλευση (20 - 23 Ιανουαρίου 2013) πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ με κεντρικό θέμα «*Δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως Ἀρχηγόν καί Τελειωτήν Ἰησοῦν*». Τα ψηφίσματά της αφορούσαν την αφοσίωση προς το πάνσεπτο Οικουμενικό Πατριαρχείο, τον Προκαθήμενό του και την Ιερά Σύνοδο. Η Κληρικολαϊκή Συνέλευση εξέφρασε την απόλυτη στήριξή της προς το Πατριαρχείο για τις προσπάθειες επαναλειτουργίας της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Επίσης, διαβεβαίωσε ότι παρακολουθεῖ τη συνεχιζόμενη οικονομική κρίση στην Ελλάδα, αγωνιά για την επίλυση του Κυπριακού, χαιρετίζει τη συμμετοχή στην παρούσα Συνέλευση της Ελληνικής Ορθοδόξου Κοινότητας του Σίδνεϊ και απευθύνει μήνυμα ενότητας στις ελάχιστες σχισματικές κοινότητες της Αυστραλίας¹⁸⁹.

6. Ενορίες- Κοινότητες Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

Η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας διαιρείται σε πέντε Αρχιεπισκοπικές Περιφέρειες, ἴτοι : Α Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Νέας Νότιας Ουαλίας και Καμπέρας με 44 Ενορίες-Κοινότητες, Β΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βικτώριας και Τασμανίας με 47 Ενορίες-Κοινότητες, Γ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βόρειας και Νότιας Αυστραλίας με 23 Ενορίες-Κοινότητες, Δ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βρισβάνης-Κουινσλάνδης με 13 Ενορίες-Κοινότητες και Ε΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Πέρθης – Δυτική Αυστραλίας με 7 Ενορίες-Κοινότητες. Επίσης, ἔχει 130 Ενορίες-Κοινότητες, πέντε εκ των οποίων είναι πολύ μικρές και δε διαθέτουν Ι.Ν.: υπηρετούν σε αυτές 119 Πρεσβύτεροι, εκ των οποίων οι 19 ἄγαμοι, και 5 Διάκονοι. Επίσης, στο ἔργο της Αρχιεπισκοπής βοηθούν 34 Συνταξιούχοι και Σχολάζοντες Ιερείς που καλύπτουν κενά¹⁹⁰.

¹⁸⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ὄ.π., τεύχος 382-384, Σίδνεϊ Ιανουάριος-Μάρτιος 2013, σ.8.

¹⁹⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, Σίδνεϊ 2019, σσ.174-190.

Α' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Νέας Νότιας Ουαλίας & Καμπέρας

1. Ο Καθεδρικός Ιερός Ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου είναι ένας από τους πρώτους Χριστιανικούς Ναούς της Αυστραλίας. Τον Ιανουάριο του 1848 τέθηκε ο θεμέλιος λίθος ως αγγλικανική Εκκλησία και μέχρι το 1967 εξυπηρέτησε τις ανάγκες της Εκκλησίας αυτής στο Σίδνεϊ. Αφού αγοράστηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Ιεζεκιήλ, τελέσθηκε στις 28 Οκτωβρίου του ίδιου έτους η πρώτη δοξολογία και στις 22 Νοεμβρίου 1970 τελέσθηκαν από τον ίδιο τα εγκαίνια. Το 1976 υπηρετούσε ως Προϊστάμενος του Καθεδρικού Ναού ο Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Βουρλάκης. Η ενορία διέθετε ένα απογευματινό Δημοτικό Σχολείο με 110 μαθητές και ένα απογευματινό Γυμνάσιο με 25 μαθητές¹⁹¹. Το 1993 Προϊστάμενος του Καθεδρικού Ναού ήταν ο π. Ιωάννης Γρύλλης και λειτουργούσε ένα απογευματινό Ελληνικό Σχολείο με 15 μαθητές, καθώς και ένα Κατηχητικό με 25 μαθητές. Επιπλέον λειτουργούσαν Συνάξεις Φιλικού Κύκλου και Συνάξεις Γερόντων¹⁹². Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο Αρχιμανδρίτης π. Κύριλλος Ζήσης και λειτουργεί ένα Κατηχητικό σχολείο με 40 μαθητές¹⁹³.
2. Ιερός Ναός Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Newtown. Ιδρύθηκε το 1968 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 η εφημεριακή θέση ήταν κενή, ενώ λειτουργούσαν ένα απογευματινό Δημοτικό Σχολείο με 300 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές¹⁹⁴. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Ζορμπαλάς και η ενορία είχε ένα Δημοτικό Σχολείο με 26 Μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 30 μαθητές, δύο Κατηχητικά με 30 μαθητές, Φιλόπτωχο Αδελφότητα και Σύναξη Γερόντων¹⁹⁵. Ο π. Νεκτάριος Ζορμπαλάς υπηρετεί ως Προϊστάμενος μέχρι και σήμερα. Στην ενορία λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 11 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 3 μαθητές, ένα Λύκειο με 3 μαθητές¹⁹⁶.
3. Ιερός Ναός Αγίας Σοφίας και των θυγατέρων αυτής, Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης Paddington. Η ενορία ιδρύθηκε το 1974 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ και η πρώτη Θεία Λειτουργία τελέσθηκε στις 2 Ιουνίου, Κυριακή της Πεντηκοστής. Το 1976

¹⁹¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, Σίδνεϊ 1976, σ.22.

¹⁹²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.183.

¹⁹³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.80.

¹⁹⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.22.

¹⁹⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.184.

¹⁹⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον, 2019, ό.π., σ.80.

λειτουργούσε ένα απογευματινό Ελληνικό σχολείο με 75 μαθητές και Φιλόπτωχος αδελφότητα, ενώ Προϊστάμενος ήταν ο Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Ζορμπαλάς¹⁹⁷. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου π. Ιωάννης Ευαγγελινίδης και λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 15 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 20 μαθητές¹⁹⁸. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Αγαθάγγελος Μαστέας και λειτουργεί ένα Δημοτικό σχολείο με 10 μαθητές¹⁹⁹.

4. Παλιός Καθεδρικός Ιερός Ναός της του Θεού Σοφίας Paddington. Ιδρύθηκε το 1926 επί Αρχιερατείας του πρώτου Μητροπολίτου Αυστραλίας Χριστοφόρου από τα μέλη της κοινότητας της Νέας Νότιας Ουαλίας²⁰⁰. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο Ιερομόναχος π. Σταύρος Αγγορούδης²⁰¹.
5. Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Surry Hills στο Σίδνεϊ. Θεμελιώθηκε το 1898 και είναι ο πρώτος Ελληνορθόδοξος Ναός της Αυστραλίας. Χτίστηκε με δαπάνες των μελών της Κοινότητας της Νέας Νότιας Ουαλίας. Το οικόπεδο ήταν δωρεά του Ιωάννου Κόμηνου, μεγάλου ευεργέτη, επί Ιερατείας π. Δωροθέου Μπακαλιάρου²⁰². Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου π. Ιωάννης Ευαγγελινίδης²⁰³, ενώ το 1993 υπηρετούσε ως Εφημέριος ο Αρχιμανδρίτης π. Νικόλαος Σεργάκης²⁰⁴. Σήμερα υπηρετεί ως Εφημέριος ο π. Θωμάς Γιάντζης²⁰⁵.
6. Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Redfern. Ήταν αρχικά Προτεσταντικός Ναός, ο οποίος αγοράστηκε με έξοδα της Κοινότητας της Νέας Νότιας Ουαλίας το 1957 και μετατράπηκε σε Ορθόδοξο Ναό επί Αρχιερατείας Θεοφυλάκτου. Το 1976 είχε Δημοτικό Σχολείο με 2.100 μαθητές και δύο Γυμνάσια με 60 μαθητές²⁰⁶. Το 1993 Εφημέριος ήταν ο π. Παναγιώτης Μπασκούτας²⁰⁷. Σήμερα υπηρετεί ως Εφημέριος ο π. Παντελεήμων Χρυσάφης²⁰⁸.

¹⁹⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.σ.22-23.

¹⁹⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.185.

¹⁹⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.σ. 80-81.

²⁰⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.23.

²⁰¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.81.

²⁰² https://en.wikipedia.org/wiki/Holy_Trinity_Greek_Orthodox_Church,_Surry_Hills 24/02/2019.

²⁰³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.23.

²⁰⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.186.

²⁰⁵ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.81.

²⁰⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.23.

²⁰⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.187.

²⁰⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.81.

7. Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Rose Bay. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1957 αυτόνομα και αναγνωρίστηκε από την Ιερά Αρχιεπισκοπή το 1959. Στην πορεία κατέθεσε τα απαραίτητα δικαιολογητικά στην κυβέρνηση της Αυστραλίας και το 1960 απέκτησε καταστατικό, ώστε να μπορεί να λειτουργεί νόμιμα. Το 1961 ξεκίνησε η ανέγερση του Ιερού Ναού και η αποπεράτωση έγινε το 1962 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Από τότε άρχισε να εξυπηρετεί τις λατρευτικές ανάγκες των Ελλήνων ανελλιπώς. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος του Οικουμενικού Θρόνου π. Μιλτιάδης Χρυσανγής. Η ενορία αριθμούσε 500 οικογένειες και διέθετε απογευματινό Ελληνικό και Κατηχητικό Σχολείο, Ορθόδοξο Βιβλιοπωλείο, Δανειστική Βιβλιοθήκη, Αδελφότητα Κυριών, Εκκλησιαστική Χορωδία και Τμήμα Ορθοδόξου Ιεραποστολής²⁰⁹. Το 1993 συνέχιζε την Ιερατεία του ο π. Μιλτιάδης, ο οποίος είχε προαχθεί σε Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου²¹⁰. Σήμερα, υπηρετεί ως Εφημέριος ο π. Γεράσιμος Κούτσουρας και λειτουργεί ένα Δημοτικό με 42 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 23 μαθητές²¹¹.
8. Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου Parramatta. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1960 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ, ενώ έως το 1962 χρησιμοποιούνταν μια αίθουσα για την τέλεση των λατρευτικών αναγκών. Το ίδιο έτος αγοράσθηκε ένα οίκημα, το οποίο για τα επόμενα τρία χρόνια κάλυψε τις λατρευτικές ανάγκες των μελών της κοινότητας και λειτούργησε παράλληλα ως Ελληνικό Σχολείο. Στις 25 Δεκεμβρίου 1965 τοποθετήθηκε ο θεμέλιος λίθος του Ιερού Ναού και στις 11 Σεπτεμβρίου του 1966 τελέσθηκαν τα Θυρανοίξια, ενώ το 1972 τελέσθηκαν τα εγκαίνια μεγάλου σχολικού κτηρίου στο πίσω μέρος του Ναού. Το 1976 η Κοινότητα είχε τρία Ελληνικά απογευματινά Σχολεία με 450 μαθητές, Κατηχητικά σχολεία με 100 μαθητές, Φιλόπρωχο Αδελφότητα, Γυμνάσιο και Ελληνικό Χοροδιδασκαλείο. Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Νικόλαος Τσουλουκίδης²¹². Το έτος 1993 συνέχιζε την Ιερατεία του ο π. Νικόλαος, ο οποίος είχε χειροθετηθεί Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου, και λειτουργούσαν Δημοτικό με 180 μαθητές και κατηχητικό σχολείο με 80 μαθητές²¹³. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο Πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Κόκκινος

²⁰⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.24.

²¹⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.188.

²¹¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.82.

²¹² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.24.

²¹³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.189.

και λειτουργεί Δημοτικό με 80 μαθητές, Γυμνάσιο με 5 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 80 μαθητές²¹⁴.

9. Ιερός Ναός Αγίου Σπυρίδωνος Kingsford. Η κυοφορία για την ίδρυση της Κοινότητας ξεκίνησε επί Αρχιερατείας του Μητροπολίτου Αυστραλίας Θεοφυλάκτου, αλλά τα Θυρανοίξια έγιναν τον Δεκέμβριο του 1961 επί Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Ιεζεκιήλ. Όμως, πολύ σύντομα, ανοικοδομήθηκε για την εξυπηρέτηση των λατρευτικών αναγκών νέος Ιερός Ναός, τα Θυρανοίξια του οποίου τελέστηκαν από τον Αυστραλίας Ιεζεκιήλ το 1974, ενώ τα εγκαίνιά του από τον διάδοχό του Αυστραλίας Στυλιανό. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Στυλιανός Σκούτας και στην ενορία λειτουργούσαν εννέα απογευματινά Δημοτικά Σχολεία με 950 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 60 μαθητές, Κατηχητικό Σχολείο, Σχολή Παραδοσιακών Ελληνικών Χορών, Ποδοσφαιρικές Ομάδες, το περιοδικό «ΓΕΝΕΣΙΣ» που εκδιδόταν κάθε δεύτερο μήνα, Φιλόπτωχος Αδελφότητα και Ελληνικό Βιβλιοπωλείο με τη μέριμνα της Χριστιανικής Ενώσεως στο Σίδνεϊ²¹⁵. Το 1983 ιδρύθηκε από την Ενορία του Αγίου Σπυρίδωνα του Νοτιοανατολικού Σίδνεϊ υπό την αιγίδα της Ελληνικής Ορθοδόξου Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας το Κολλέγιο του Αγίου Σπυρίδωνα²¹⁶. Έως σήμερα υπηρετεί ως Προϊστάμενος ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Στυλιανός Σκούτας, με Εφημέριο τον π. Σωτήριο Δραπανιώτη. Επίσης, λειτουργούν δύο Ελληνικά απογευματινά Δημοτικά Σχολεία με 103 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 100 μαθητές²¹⁷.
10. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Marrickville. Η Κοινότητα συστάθηκε το 1961 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ, ενώ έως το 1965 χρησιμοποιούνταν μια οικία ως Ιερός Ναός. Το 1965 τοποθετήθηκε ο Θεμέλιος Λίθος, ενώ την επόμενη χρονιά, στις 9 Οκτωβρίου, τελέστηκαν τα Θυρανοίξια. Ο Ναός εγκαινιάστηκε στις 15 Ιουλίου 1975. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος Ελλάδιος Ζωγραφάκης και Εφημέριος ο π. Παναγιώτης Μπασκούτας. Λειτουργούσαν επτά Δημοτικά Σχολεία με 1100 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 60 μαθητές²¹⁸. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Κωνσταντίνος Μανδρίδης και Εφημέριος ο π. Λυσίμαχος Κώστογλου²¹⁹. Σήμερα

²¹⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.82.

²¹⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.25.

²¹⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.190.

²¹⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.82-83.

²¹⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.25.

²¹⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.193.

Προϊστάμενος είναι ο Αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος Οικονόμου και λειτουργούν Δημοτικό με 120 μαθητές, Γυμνάσιο με 20 μαθητές, Λύκειο με 5 μαθητές και Κατηχητικό με 55 μαθητές²²⁰.

11. Ιερός Ναός Αγίου Γερασίμου Leichhardt. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1963 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Κωνσταντίνος Μανδρίδης. Λειτουργούσαν Δημοτικό με 478 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 25 μαθητές²²¹. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Κουκουλάς και λειτουργούσαν Συνάξεις Νεολαίας, Συνάξεις Γερόντων, Δημοτικό με 110 μαθητές, Γυμνάσιο με 18 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 25 μαθητές²²². Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Λυσίμαχος Κώστογλου και λειτουργεί Δημοτικό Σχολείο με 150 μαθητές .
12. Ιερός Ναός Αγίας Ευφημίας Bankstown. Η Κοινότητα συγκροτήθηκε στις 2 Ιανουαρίου 1963 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Μετά την πάροδο ενός έτους αγοράστηκε οικόπεδο με οίκημα, το οποίο χρησιμοποιήθηκε ως Ευκτήριος Οίκος έως το 1970, οπότε ανεγέρθηκε ο σημερινός Ναός. Το 1976 στην Κοινότητα λειτουργούσαν τέσσερα Δημοτικά Σχολεία με 500 μαθητές και ένα Γυμνάσιο. Ιερατικός Προϊστάμενος ήταν ο π. Μιχαήλ Αποστολόπουλος²²³. Στην Κοινότητα ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1993 με 31 μαθητές το Γυμνάσιο-Κολλέγιο της Αγίας Ευφημίας. Το 1993 συνέχιζε την Ιερατεία του ο Οικονόμος π. Μιχαήλ Αποστολόπουλος και λειτουργούσαν Δημοτικό με 370 μαθητές, Γυμνάσιο με 120 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 150 μαθητές²²⁴. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Παναγιώτης Πρωτοψάλτης με Εφημέριο τον Οικονόμο π. Παναγιώτη Μαυρομάτη και λειτουργούν Δημοτικό με 70 μαθητές, Γυμνάσιο με 10 μαθητές, Λύκειο με 3 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 35 μαθητές²²⁵.
13. Ιερός Ναός Ταξιάρχου Μιχαήλ Πανορμίτου North Sydney. Έτος ιδρύσεως της κοινότητας είναι το 1962 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Μέχρι να ανεγερθεί ο Ι.Ν. το 1969, προσφερόταν στην κοινότητα κάθε Κυριακή ο Ναός των Μεθοδιστών του Crows Nest για την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας. Το έτος 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Ιωάννης Δασκαλάκης και λειτουργούσαν τέσσερα Ελληνικά

²²⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.83.

²²¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.26.

²²²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.194.

²²³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.26.

²²⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.195.

²²⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.83-84.

απογευματινά σχολεία με 250 μαθητές, ενώ το ίδιο έτος ο αριθμός των παιδιών στα Κατηχητικά σχολεία ανερχόταν στα εκατό²²⁶. Το έτος 1993 υπηρετούσε ο ίδιος Προϊστάμενος, ενώ στην Κοινότητα λειτουργούσαν τρία σχολεία με 105 μαθητές. Το Κατηχητικό Σχολείο είχε 40 μαθητές, ενώ συνεχιζόταν η δράση της Φιλοπτώχου Αδελφότητα και των τμημάτων νεολαίας²²⁷. Σήμερα παραμένει ως Προϊστάμενος ο Πρωτ. Ιωάννης Δασκαλάκης με Εφημέριο τον π. Αναστάσιο Μποζίκη. Τα σχολεία που λειτουργούν είναι δύο με 100 μαθητές, ενώ το Κατηχητικό Σχολείο έχει 40 μαθητές. Εκτός των άλλων δράσεων λειτουργεί τμήμα ηλικιωμένων και ομάδα παιδιών προσχολικής ηλικίας²²⁸.

14. Ιερός Ναός Αγίων Πάντων Belmore. Η Κοινότητα ιδρύθηκε στις 25 Μαρτίου του 1964 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ, ενώ η πρώτη Θεία Λειτουργία τελέστηκε λίγους μήνες αργότερα, στις 10 Μαΐου, στον πρώτο Ι.Ν., ο οποίος αγοράστηκε από την Αγγλικανική Εκκλησία και διαμορφώθηκε κατάλληλα. Μετά την πάροδο περίπου πέντε ετών κατεδαφίστηκε και θεμελιώθηκε ο νέος μεγαλοπρεπής ναός. Ο θεμέλιος λίθος τέθηκε στις 11 Ιουνίου 1972. Κατά το έτος 1976 υπηρετούσε ως Προϊστάμενος ο Αρχιμανδρίτης Παύλος Λάιος, ενώ Εφημέριος ήταν ο π. Χρήστος Τριανταφύλλου. Το 1976 οι μαθητές των Ελληνικών απογευματινών Σχολείων (Δημοτικών και Γυμνασίου), ανέρχονταν σε 1200²²⁹. Το 1993 υπηρετούσε ως Προϊστάμενος ο π. Χρήστος Τριανταφύλλου και λειτουργούσαν Δημοτικό με 180 μαθητές, Γυμνάσιο με 90 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 150 μαθητές²³⁰. Το Ελληνορθόδοξο Κολλέγιο των Αγίων Πάντων ιδρύθηκε και λειτουργεί μέχρι σήμερα υπό την αιγίδα της Ι.Α. ως ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα αναγνωρισμένο από την Κυβέρνηση της Αυστραλίας. Έχει τμήματα από το Νηπιαγωγείο έως και το Λύκειο. Το Κολλέγιο υπηρετεί τις αξίες, τις πεποιθήσεις, τις παραδόσεις και τα έθιμα του ελληνικού πολιτισμού και της ορθόδοξης πίστης. Σήμερα το Κολλέγιο αριθμεί 400 μαθητές Νηπιαγωγείου-Δημοτικού και 300 μαθητές Γυμνασίου. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο Αρχιμ. π. Απόστολος Τριφύλλης, ενώ λειτουργούν Ελληνικά απογευματινά σχολεία: ένα Δημοτικό με 50 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 120 μαθητές²³¹.

²²⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.26.

²²⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.197.

²²⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.85.

²²⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.27.

²³⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.198.

²³¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.84-85.

15. Ιερός Ναός Αναστάσεως Χριστού και Παναγίας Μυρτιδιωτίσης Kogarah. Το 1965 ιδρύθηκε η Κοινότητα επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ και ταυτόχρονα αγοράστηκε οικία επί της οδού 20 Belgarve St. Μετά από τις απαραίτητες διαρρυθμίσεις η οικία χρησιμοποιήθηκε ως Ι.Ν., ο οποίος εξυπηρετούσε τις ανάγκες της κοινότητας. Στα μέσα της δεκαετίας του 70 αγοράστηκαν δύο παράπλευρα οικοπέδα και μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1980 ανεγέρθηκε ο νέος περικαλλής Ι.Ν. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Ιωάννης Βαρβαρής. Στην Κοινότητα λειτουργούσαν εννέα απογευματινά Ελληνικά Σχολεία με 800 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 60 μαθητές, ενώ λειτουργούσε Φιλόπρωχος Αδελφότητα και τμήμα Νεολαίας²³². Το 1993 εξακολουθούσε να υπηρετεί ο ίδιος Προϊστάμενος, ενώ τα σχολεία που λειτουργούσαν ήταν δεκαοκτώ Δημοτικά με 800 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 102 μαθητές και τέσσερα Κατηχητικά με 300 μαθητές²³³. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο Αρχιμ. π. Σωφρόνιος Κονιδάρης, ενώ χρέη Εφημερίου εκτελεί ο Αρχιμ. π. Πρόχορος Αναστασιάδης. Τα σχολεία που λειτουργούν είναι: δέκα Δημοτικά με 365 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές²³⁴.
16. Ιερός Ναός Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Liverpool. Ιδρύθηκε τον Δεκέμβριο του 1967 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ, ενώ το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας ετελείτο σε νοικιασμένη αίθουσα του νοσοκομείου του Liverpool. Το 1969 κτίστηκε ο Ι.Ν., αφού προηγουμένως η Κοινότητα είχε αγοράσει έκταση για τον σκοπό αυτόν. Το 1976 υπηρετούσε ως Προϊστάμενος ο π. Χρήστος Βέργος, ενώ λειτουργούσαν: Φιλόπρωχος Αδελφότητα, τρία απογευματινά Ελληνικά Σχολεία με 150 μαθητές και Κατηχητικό με 40 μαθητές²³⁵. Το 1993 παρέμενε ο ίδιος Προϊστάμενος, ενώ τα σχολεία ήταν: τέσσερα Δημοτικά με 240 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 30 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 50 μαθητές²³⁶. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Δημήτριος Παπαοικονόμου, ενώ εξακολουθούν να λειτουργούν, Δημοτικό Σχολείο με 90 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 30 μαθητές²³⁷.

²³²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.27.

²³³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.200.

²³⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.86-87.

²³⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.28.

²³⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.205.

²³⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ. 88-89.

17. Ιερός Ναός Αγίου Νεκταρίου Burwood. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1967 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ, ενώ τον Ιούλιο του ίδιου έτους αγοράστηκε ο Παλαιός Μεθοδιστικός Ναός επί της οδού 26 Railway Burwood N.S.W., ο οποίος οικοδομήθηκε το 1878 και είναι ιστορικό μνημείο. Μετά τις απαραίτητες μετατροπές και λίγες μέρες μετά την αγορά του λειτούργησε ως Ορθόδοξος Ναός. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Αρχιμ. Ιεζεκιήλ Πετρίτσης και λειτουργούσαν έντεκα Δημοτικά Σχολεία και Φιλόπτωχος Αδελφότητα²³⁸. Το 1993 Προϊστάμενος παρέμενε ο Αρχιμ. π. Ιεζεκιήλ Πετρίτσης και λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 235 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 47 μαθητές και τρία Κατηχητικά Σχολεία με 40 μαθητές²³⁹. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο π. Γεώργιος Λιάγκας, ενώ τα Σχολεία που λειτουργούν είναι ένα Δημοτικό με 100 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 6 μαθητές και τρία Κατηχητικά με 30 μαθητές²⁴⁰.
18. Ιερός Ναός Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Gladesville. Ιδρύθηκε ως ενορία το έτος 1979 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Προϊστάμενος από της ιδρύσεως του έως σήμερα είναι ο π. Άγγελος Αλιφεράκης. Σχολεία που λειτουργούσαν κατά το έτος 1993 ήταν ένα Δημοτικό με 30 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές. Σήμερα λειτουργούν ένα Δημοτικό με 40 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές²⁴¹.
19. Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Hobart. Η Κοινότητα «*St. Martyrs*» ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1970 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Ο Ι.Ν. θεμελιώθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1975 επί Αρχιεπισκοπίας Στυλιανού. Προϊστάμενος ήταν ο π. Ζαχαρίας Δαρδανελιώτης. Ελληνικά Σχολεία που λειτουργούσαν το 1976 ήταν ένα Δημοτικό με 150 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 30 μαθητές²⁴². Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αλέξιος Τριανταφύλλου και συνέχιζαν να λειτουργούν δύο Δημοτικά με 65 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 25 μαθητές²⁴³. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Νεκτάριος

²³⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.28.

²³⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.201.

²⁴⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ. 87.

²⁴¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ. 87-87.

²⁴²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.29.

²⁴³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.206.

Ιωάννου, ενώ λειτουργεί ένα Δημοτικό Σχολείο με 20 μαθητές και ένα Κατηχητικό, επίσης με 20 μαθητές²⁴⁴.

20. Ιερός Ναός Αγίας Αικατερίνης Mascot. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Αγίας Αικατερίνης βρίσκεται κατά μήκος της οδού Coward στο ανατολικό προάστιο της Μασκότ. Η ενορία ιδρύθηκε το 1980 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού, ενώ ο Ι.Ν. αποπερατώθηκε το 1994. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Νικόλαος Μαρκέτος, ενώ λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 100 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 25 μαθητές και τέσσερα Κατηχητικά με 100 μαθητές²⁴⁵. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Αθανάσιος Γιάτσιος. Τα Σχολεία που λειτουργούν είναι Δημοτικό με 40 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 5 μαθητές, Κατηχητικό με 80 μαθητές²⁴⁶.

21. Ιερός Ναός Αγίου Στεφάνου Hurlstone Park. Η ενορία ιδρύθηκε το 1982 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Κατά το έτος 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Μποζίκης και λειτουργούσε Δημοτικό Σχολείο με 60 μαθητές²⁴⁷. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Σταύρος Ιβανός και λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 20 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές και Κατηχητικό με 40 μαθητές²⁴⁸.

22. Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Earlwood. Σήμερα υπηρετεί ως Ιερατικός Προϊστάμενος ο π. Λουκάς Κορδονούρης, ενώ λειτουργούν τρία Δημοτικά Σχολεία με 160 μαθητές και τρία Κατηχητικά Σχολεία με 90 μαθητές²⁴⁹.

23. Ιερός Ναός Αγίας Παρασκευής & Αγ. Βαρβάρας Blacktown. Ιδρύθηκε το έτος 1982 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Κατά έτος το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Αντώνιος Παπαδοκοκολάκης. Λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 150 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 100

²⁴⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ. 90-91.

²⁴⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.203.

²⁴⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.88.

²⁴⁷Επετηρίς 1993, ό.π., σ.204.

²⁴⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.89.

²⁴⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.90.

μαθητές²⁵⁰. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο Οικονόμος π. Σωτήριος Παπαφιλόπουλος, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό με 60 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 25 μαθητές²⁵¹.

24. Ιερός Ναός Αγ. Στυλιανού, Αγ. Πέτρου και Παύλου και Γρηγορίου Παλαμά Gynea. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Κωνσταντίνος Βαρυπάτης. Λειτουργούν τρία Δημοτικά με 100 μαθητές και τρία Κατηχητικά Σχολεία με 70 μαθητές²⁵².

25. Ιερός Ναός Αγ. Θεράποντος Thornleigh. Προϊστάμενος είναι ο π. Ανδρέας Ιωάννου. Λειτουργούν Δημοτικό με 30 μαθητές και Κατηχητικό Σχολείο με 30 μαθητές²⁵³.

26. Κοιμητηριακός Ναός Αγίου Αθανασίου εντός του Κοιμητηρίου Rookwood Cnr. Weekes and Carpenter Ave. Χτίστηκε το 1991 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Εφημέριος του κοιμητηρίου και Πρόεδρος της κοσμητείας από ιδρύσεως παραμένει ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Ιωάννης Γρύλλης²⁵⁴.

27. Ιερός Ναός Αγίων Αποστόλων Newcastle. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το έτος 1960 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 υπηρετούσε ως Ιερατικός Προϊστάμενος ο π. Νικόλαος Μαρκέτος, ενώ λειτουργούσαν Δημοτικό Σχολείο με 125 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές²⁵⁵. Από το 1993 έως σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Νικόλαος Σκορδίλης. Κατά το έτος 1993 λειτουργούσαν ένα Δημοτικό με 45 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 45 μαθητές²⁵⁶. Συνεχίζουν να λειτουργούν σήμερα ένα Δημοτικό με 45 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 30 μαθητές²⁵⁷.

28. Ιερός Ναός Τιμίου Σταυρού Wollongong. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1958 επί Πατριαρχικού Επιτρόπου Αθηναγόρα Καββάδα. Το 1976 υπηρετούσε ως Προϊστάμενος ο π. Νικόλαος Μποζίκης, ενώ λειτουργούσαν έξι Δημοτικά Σχολεία με

²⁵⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.207.

²⁵¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.90.

²⁵² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.91.

²⁵³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.91.

²⁵⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.208.

²⁵⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.29.

²⁵⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.210.

²⁵⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.92.

145 μαθητές²⁵⁸. Το 1993 η εφημεριακή θέση παρέμενε κενή και οι λατρευτικές ανάγκες εξυπηρετούνταν εκ περιτροπής από Εφημερίους του Σίδνεϊ. Τα σχολεία που λειτουργούσαν ήταν τρία Δημοτικά Σχολεία με 80 μαθητές²⁵⁹. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Λαυρέντιος Pescar²⁶⁰.

29. Ιερός Ναός Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Dubbo. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1962 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Κουκουλάς. Λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 50 μαθητές²⁶¹. Το έτος 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Σωτήριος Δημητρίου. Τα Σχολεία που λειτουργούσαν ήταν ένα Δημοτικό με 25 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 25 μαθητές²⁶². Σήμερα η εφημεριακή θέση παραμένει κενή και οι λατρευτικές ανάγκες καλύπτονται εκ περιτροπής από Εφημερίους του Σίδνεϊ²⁶³.

30. Ιερός Ναός Ταξιαρχών Albury. Το 1976 επί Αρχιεπισκοπίας Στυλιανού Προϊστάμενος ήταν ο π. Σταύρος Αγγελάκος, ενώ λειτουργούσε ένα Δημοτικό Σχολείο με 60 μαθητές²⁶⁴. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Θεόδωρος Φιλιππόπουλος και εξακολουθούσε να λειτουργεί ένα Δημοτικό με 12 μαθητές²⁶⁵. Στις μέρες μας ο Ναός εξυπηρετείται από Ιερείς του Σίδνεϊ, ενώ λειτουργεί ένα Δημοτικό με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 10 μαθητές²⁶⁶.

31. Ιερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Wagga Wagga. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1965 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Σκορδίλης και λειτουργούσε ένα Δημοτικό με 70 μαθητές²⁶⁷. Από το έτος 1993 και έως σήμερα η εφημεριακή θέση παραμένει κενή λόγω συρρίκνωσης του ελληνικού στοιχείου, ενώ το 1993 λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 10 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές. Οι λατρευτικές ανάγκες καλύπτονται εκ περιτροπής από Εφημερίους του Σίδνεϊ²⁶⁸.

²⁵⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.29.

²⁵⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.209.

²⁶⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.92.

²⁶¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.29.

²⁶²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.211.

²⁶³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.92.

²⁶⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.30.

²⁶⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.212.

²⁶⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.93.

²⁶⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.30.

²⁶⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.213.

32. Ιερός Ναός Αγίου Παντελεήμονος Goulburn. Το 1976 επί Αρχιεπισκοπίας Στυλιανού υπηρετούσε ως Προϊστάμενος ο π. Εμμανουήλ Σουμπασάκης²⁶⁹. Από το 1993 η εφημεριακή θέση παραμένει κενή λόγω συρρίκνωσης του ελληνικού πληθυσμού²⁷⁰. Σήμερα οι λατρευτικές ανάγκες καλύπτονται εκ περιτροπής από Εφημερίους του Σίδνεϊ²⁷¹.
33. Ιερός Ναός Αγίου Διονυσίου Gosford. Το 1976 επί Αρχιεπισκοπίας Στυλιανού η εφημεριακή θέση ήταν κενή²⁷². Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Κωνσταντίνος Χρήστου, ενώ λειτουργούσε ένα Δημοτικό Σχολείο με 17 μαθητές²⁷³. Σήμερα οι λατρευτικές ανάγκες καλύπτονται εκ περιτροπής από Εφημερίους του Σίδνεϊ²⁷⁴.
34. Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Tamworth. Το 1976 η εφημεριακή θέση ήταν κενή²⁷⁵. Από το 1993 έως και σήμερα η εφημεριακή θέση παραμένει κενή λόγω συρρίκνωσης του ελληνικού στοιχείου²⁷⁶. Στις μέρες μας οι λατρευτικές ανάγκες εξυπηρετούνται από τον π. Βασίλειο Γιαμαίο²⁷⁷.
35. Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου Jervis Bay. Το 1993 εξυπηρετούσε τις λατρευτικές ανάγκες ο π. Άγγελος Αλιφεράκης²⁷⁸. Σήμερα οι ανάγκες καλύπτονται από Ιερείς του Σίδνεϊ²⁷⁹.
36. Αγίου Δημητρίου Queanbeyan. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Παναγιώτης Κωστέλλης²⁸⁰, ενώ σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Κωνσταντίνος Κωστάκος. Λειτουργεί ένα Δημοτικό Σχολείο με 4 μαθητές²⁸¹.
37. Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού Batemans Bay. Εξυπηρετείται από τον Εφημέριο π. Κωνσταντίνο Κωστάκο²⁸².

²⁶⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.30.

²⁷⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.214.

²⁷¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.93.

²⁷² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.30.

²⁷³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.215.

²⁷⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.93.

²⁷⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.30.

²⁷⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.216.

²⁷⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.94.

²⁷⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.217.

²⁷⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.94.

²⁸⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.218.

²⁸¹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.94.

²⁸² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.94.

38. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Καμπέρας. Το έτος 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Σακελάριος π. Γεώργιος Κάρπης. Τα σχολεία που λειτουργούσαν ήταν ένα Δημοτικό με 140 μαθητές και ένα Γυμνάσιο²⁸³. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Αρχιμανδρίτης π. Λεωνίδας Γουΐδερ, ενώ παρέμενε ως Εφημέριος ο π. Γρηγόριος. Λειτουργούσαν τρία Δημοτικά με 150 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 12 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 15 μαθητές²⁸⁴. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Πέτρος Κηπουρός και λειτουργούν ένα Δημοτικό με 80 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές. Επίσης, λειτουργεί και Παιδικός Σταθμός και Γηροκομείο²⁸⁵.
39. Ιερός Ναός Αγίου Χαραλάμπους Central Coast. Ο ναός βρίσκεται υπό ανέγερση και εξυπηρετείται από Ιερείς του Σίδνεϊ. Λειτουργεί ένα Δημοτικό Σχολείο με 35 μαθητές²⁸⁶.

Β΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βικτώριας & Τασμανίας

1. Αρχιεπισκοπικός Ναός Αγίου Ευσταθίου. Αγοράστηκε από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας το 1966 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ και λειτούργησε με τους βοηθητικούς του χώρους ως Πνευματικό και Διοικητικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπής στη Μελβούρνη. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ελευθέριος Τάτσης, ενώ λειτουργούσαν πέντε Δημοτικά Σχολεία και ένα Γυμνάσιο με 500 μαθητές²⁸⁷. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Ιερομόναχος π. Φώτιος Παύλου, ενώ λειτουργούσε ένα Κατηχητικό Σχολείο με 25 μαθητές²⁸⁸. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο Οικονόμος π. Χρήστος Δημολιάνης. Λειτουργεί ένα Δημοτικό Σχολείο με 50 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 30 μαθητές²⁸⁹.
2. Ιερός Ναός Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ανατολικής Μελβούρνης (East Melbourne). Ημερομηνία ιδρύσεως της κοινότητας είναι η 7η Μαρτίου 1898. Η πρώτη Θεία Λειτουργία τελέσθηκε στις 22 Αυγούστου 1897 από τον π. Δωρόθεο Μπακαλιάρo.

²⁸³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.30.

²⁸⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.219.

²⁸⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.95.

²⁸⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019,ό.π., σ.95.

²⁸⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.31.

²⁸⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.225.

²⁸⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.102.

Το 1900 λειτούργησε ο Ναός. Πρώτος Εφημέριος ήταν ο π. Αθανάσιος Καντόπουλος. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Κοντογιάννης²⁹⁰. Ακολούθως, το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Μηνάς Δημόπουλος²⁹¹, ενώ σήμερα Προϊστάμενος είναι ο Αρχιμ. π. Κοσμάς Δαμιανίδης²⁹².

3. Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Prahran. Το έτος 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Αθανασιάδης²⁹³. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Απόστολος Αποστολέλλης²⁹⁴. Σήμερα λειτουργεί ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές, ενώ Προϊστάμενος είναι ο π. Αδαμάντιος Κουραμπής²⁹⁵.
4. Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Footscray. Κατά το έτος 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Στυλιανός Αϊβαλιώτης, ο οποίος εξακολούθησε να υπηρετεί έως το 1993²⁹⁶. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Αντώνιος Βακινιώτης²⁹⁷.
5. Ιερός Ναός Αγίου Ελευθερίου Brunswick. Προϊστάμενος το 1976 ήταν ο π. Μηνάς Δημητρόπουλος²⁹⁸, ενώ το 1993 ο π. Κυριάκος Σταύρου²⁹⁹. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Ματθαίος Παπαδόπουλος. Λειτουργεί ένα Κατηχητικό Σχολείο με 15 μαθητές³⁰⁰.
6. Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Thornbury. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ιωάννης Δάγκαρης, ο οποίος συνέχισε την διακονία του και το 1993³⁰¹. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Χαράλαμπος Βέζος³⁰².
7. Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου North Carlton. Ιδρύθηκε το 1963 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ, ενώ τα Θυρανοίξια τελέστηκαν στις 22-12-1968. Ο Ι.Ν. οικοδομήθηκε με δαπάνες της Φιλοπτώχου Αδελφότητας, η οποία είχε ιδρυθεί το 1957 κατόπιν

²⁹⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.31.

²⁹¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.226.

²⁹²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.100.

²⁹³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.32.

²⁹⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.227.

²⁹⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.102.

²⁹⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.228.

²⁹⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.103.

²⁹⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.32.

²⁹⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.229.

³⁰⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.103.

³⁰¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.230.

³⁰²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.103.

ευλογίας του τότε Μητροπολίτου Αυστραλίας Θεοφυλάκτου. Από την ίδρυσή του έως το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Αρχιμανδρίτης π. Ιερόθεος Κουρτέσης. Το 1972 λειτούργησε το Ελληνικό Κολλέγιο «ο Άγιος Ιωάννης». Κατά το έτος 1976 λειτουργούσαν στην Κοινότητα δύο Δημοτικά Σχολεία και ένα Γυμνάσιο με 1050 μαθητές³⁰³. Από το 1990 είχε ανακύψει διάσταση μεταξύ Ι.Α. και Ενορίας-Κοινότητας με αποτέλεσμα να αποσχιστεί η Ενορία-Κοινότητα από την Αρχιεπισκοπή. Με ανακοίνωση της η Ι.Α. ενημέρωνε τους πιστούς ότι :*«It is with great sorrow that we advise that the Archdiocese and the Mother Church are in dispute with the Trustees and certain other entities associated with the Parish and Community of St. John as to the ownership, title and allegiance of this Parish and Community. The dispute involves questions of Ecclesiastical and Lay Law and remains currently unresolved. We are hopeful that in the fullness of time these matters will be resolved and the rightful authority of the Archdiocese and the mother church will be recognized in respect of the church, college and Monastery and the unauthorized changes introduced since 1990 will be resolved and rectified.*

«Με μεγάλη θλίψη ενημερώνουμε ότι η Αρχιεπισκοπή και η Μητέρα Εκκλησία βρίσκονται σε διαμάχη με τους Διαχειριστές και ορισμένες άλλες οντότητες που συνδέονται με την Ενορία-Κοινότητα του Αγίου Ιωάννη ως προς το ιδιοκτησιακό καθεστώς, την πίστη και αφοσίωσή της. Η διαφορά έγκειται σε ζητήματα Εκκλησιαστικού και Αστικού Δικαίου και παραμένει επί του παρόντος ανεπίλυτη. Ελπίζουμε ότι με την πάροδο του χρόνου αυτά τα θέματα θα επιλυθούν και η νόμιμη Αρχή, δηλαδή η Ι. Αρχιεπισκοπή και η Μητέρα Εκκλησία, θα αναγνωρισθεί από την Ενορία-Κοινότητα και οι μη εξουσιοδοτημένες αλλαγές που εισήχθησαν από το 1990 σε σχέση με την εκκλησία, το κολέγιο και το Μοναστήρι θα επιλυθούν και θα διορθωθούν». Έως το 1993 εξακολουθούσε να είναι Προϊστάμενος ο Αρχιμανδρίτης π. Ιερόθεος Κουρτέσης, ο οποίος αποσηματίστηκε το 1993³⁰⁴. Σήμερα, Προϊστάμενος είναι ο π. Ιορδάνης Κρικέλης³⁰⁵.

8. Ιερός Ναός Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης South Yarra. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1961 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ και μέχρι το 1968 οι λειτουργικές ανάγκες εξυπηρετούνταν σ' έναν μικρό Ναό, ο οποίος λόγω παλαιότητας κατέρρευσε. Ο Νέος

³⁰³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σσ.32-33.

³⁰⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.261.

³⁰⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.103.

Ιερός Ναός αποπερατώθηκε το 1970. Ο Θεμέλιος Λίθος τοποθετήθηκε από τον Πατριαρχικό Έξαρχο και Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κυρό Ιάκωβο, ενώ τα Θυρανοίξια τελέσθηκαν από τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Βασίλειος Χριστοφής και λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 20 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 15 μαθητές³⁰⁶. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Δημήτριος Παπακυριακόπουλος, ο οποίος παραμένει έως σήμερα³⁰⁷.

9. Ιερός Ναός Αγίου Βασιλείου Brunswick. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Δημήτριος Παπακυριακόπουλος³⁰⁸, ενώ το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αθανάσιος Τριανταφύλλου, ο οποίος παραμένει έως σήμερα, με Εφημέριο τον π. Εφραίμ Κούρτογλου. Λειτουργεί ένα Κατηχητικό Σχολείο με 50 μαθητές³⁰⁹.

10. Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Richmond. Ιδρύθηκε το 1961 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Δημήτριος Βαράτης³¹⁰, ενώ το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Αθανασιάδης. Στην Κοινότητα λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 230 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 140 μαθητές και δύο Κατηχητικά Σχολεία με 136 μαθητές³¹¹. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Εμμανουήλ Ιωαννίδης και λειτουργεί ένα Δημοτικό Σχολείο με 30 μαθητές, Γυμνάσιο και Λύκειο με 5 μαθητές³¹².

11. Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Ascot Vale. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1962 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Από το έτος αυτό έως το 1975 οι λατρευτικές ανάγκες εξυπηρετούνταν σε ένα οίκημα κατάλληλα διαμορφωμένο. Ο θεμέλιος λίθος τοποθετήθηκε στις 16 Μαρτίου 1975 από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Θεουπόλεως κ. Παντελεήμονα, ενώ τα Θυρανοίξια τελέσθηκαν στις 14 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ζηνουπόλεως Αρίσταρχο. Από το έτος 1976 έως και σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Παναγιώτης Στυλιανόπουλος με βοηθό Εφημέριο τον π. Εμμανουήλ Λυκοπάντη. Το 1976 λειτουργούσαν στην Κοινότητα ένα

³⁰⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.33.

³⁰⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.104.

³⁰⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974,ό.π., σ.34.

³⁰⁹ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.104.

³¹⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.34.

³¹¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.233.

³¹²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ. 104-105.

Δημοτικό Σχολείο με 105 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 45 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές³¹³. Σήμερα τα Σχολεία που λειτουργούν είναι ένα Δημοτικό με 53 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές, ένα Λύκειο με 7 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 10 μαθητές³¹⁴.

12. Ιερός Ναός Αγίου Αντωνίου Sunshine ιδρύθηκε το 1966 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Εφημέριος ήταν ο π. Λουκάς Κασσάνης. Λειτουργούσαν στην Κοινότητα 2 Δημοτικά Σχολεία με 160 μαθητές³¹⁵. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Παναγιώτης Βερούκιος, ενώ συνέχιζαν να λειτουργούν ένα Δημοτικό με 65 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές³¹⁶. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Ανάργυρος Μοραγιάννης και λειτουργεί ένα Κατηχητικό με 10 μαθητές³¹⁷.
13. Ιερός Ναός Αγίας Αικατερίνης East Malvern. Η Κοινότητα ιδρύθηκε ατύπως στις 8 Νοεμβρίου 1970 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ, ενώ συστάθηκε σε σώμα στις 14 Οκτωβρίου 1974. Ακολούθως, στις 2/11/1975 τέθηκε ο θεμέλιος λίθος και τα Θυρανοίξια τελέστηκαν στις 18/07/1976 από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ζηνουπόλεως Αρίσταρχο, ενώ λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 180 μαθητές. Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Χατζηστυλιανού³¹⁸. Από το 1993 έως σήμερα παραμένει ως Προϊστάμενος ο π. Ανδρέας Παπαδημητρόπουλος. Το 1993 λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 150 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 15 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 50 μαθητές³¹⁹. Σήμερα λειτουργούν ένα Δημοτικό με 150 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 60 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 30 μαθητές³²⁰.
14. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Yarraville. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αντώνιος Αμανατίδης, ενώ λειτουργούσαν πέντε Δημοτικά Σχολεία με 350 μαθητές³²¹. Το 1993 παρέμενε στη θέση του ο π. Αντώνιος και εξακολουθούσαν να λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 45 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 27 μαθητές και ένα Κατηχητικό

³¹³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.34.

³¹⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ. 105.

³¹⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.35.

³¹⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.235.

³¹⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ. 105.

³¹⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.35.

³¹⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.247.

³²⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ. 105-106.

³²¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.35.

με 20 μαθητές³²². Σήμερα λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 117 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 19 μαθητές, ένα Λύκειο με 15 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 30 μαθητές³²³.

15. Ιερός Ναός Αγίων Αναργύρων Oakleigh. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1963 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 λειτουργούσαν δώδεκα Δημοτικά Σχολεία με 850 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 50 μαθητές, ενώ Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Μουτάφης³²⁴. Το 1993 υπηρετούσε ο ίδιος Προϊστάμενος. Επίσης, λειτουργούσαν σχολεία, Δημοτικά και Γυμνάσια, με 230 μαθητές και τρία Κατηχητικά με 150 μαθητές³²⁵. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Γεώργιος Αδαμάκης με Εφημέριο τον π. Ιωάννη Δεμερτίδη. Λειτουργούν Σχολεία απογευματινά με 400 μαθητές, ένα Κατηχητικό με 25 μαθητές, Παιδικός Σταθμός και Προσχολικό Κέντρο³²⁶.

16. Ιερός Ναός Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου Preston. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1967 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Προϊστάμενος ήταν ο π. Μεθόδιος Λιβανός με Εφημέριο τον π. Ιωάννη Μέγγο. Λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 100 μαθητές³²⁷. Το 1993 ο π. Μεθόδιος παρέμενε στην διακονία του, ενώ λειτουργούσε ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές³²⁸. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Βασίλειος Κουρτέσης³²⁹.

17. Ιερός Ναός Αγίου Νεκταρίου Fawkner. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1967 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ιωάννης Λιμογιάννης, ενώ λειτουργούσαν έξι Δημοτικά Σχολεία με 600 μαθητές³³⁰. Το 1993 λειτουργούσαν ένα Δημοτικό με 87 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 38 μαθητές και δύο Κατηχητικά Σχολεία με 100 μαθητές, ενώ Προϊστάμενος από το 1993 έως σήμερα παραμένει ο π. Σπυρίδων

³²²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.248.

³²³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.106.

³²⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.35.

³²⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.249.

³²⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.106.

³²⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.35.

³²⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.251.

³²⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.107.

³³⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σσ.35-36.

Βανδώρος³³¹. Στις μέρες μας λειτουργούν ένα Δημοτικό με 24 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 12 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές³³².

18. Ιερός Ναός Ταξιαρχών Mentone. Το 1976 επί Αρχιεπισκοπίας Στυλιανού Προϊστάμενος ήταν ο π. Στυλιανός Παπαδόπουλος και λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 210 μαθητές³³³. Το 1993 Εφημέριος ήταν ο π. Ιωάννης Κουγιουμτζής και λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 83 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 72 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 85 μαθητές³³⁴. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Χρυσόστομος Πολυζωίδης και λειτουργούν Δημοτικά Σχολεία με 196 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 40 μαθητές, ένα Λύκειο με 28 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 30 μαθητές³³⁵.
19. Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου North Altona. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1968 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ, ενώ ο πρώτος Ι.Ν. στεγαζόταν επί της οδού 112-114 Mills Street. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Καλοδήμος. Λειτουργούσαν τέσσερα Δημοτικά Σχολεία με 220 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 12 μαθητές³³⁶. Το 1993 παρέμενε ως Προϊστάμενος ο ίδιος Ιερέας και συνέχιζαν να λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 120 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 30 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές³³⁷. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο π. Γεώργιος Φράγκος, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 90 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 70 μαθητές³³⁸.
20. Ιερός Ναός Τιμίου Σταυρού Box Hill. Η Κοινότητα ιδρύθηκε στις 21 Ιουνίου 1968 επί Πατριαρχικού Επιτρόπου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Ιακώβου Τζαναβάρη. Στις 10 Οκτωβρίου 1971 τέθηκε ο θεμέλιος λίθος και στις 23 Ιουλίου 1972 τελέσθηκαν τα Θυρανοίξια του Ναού επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Παπαϊωάννου, ενώ λειτουργούσαν οκτώ Δημοτικά Σχολεία με 450 μαθητές³³⁹. Το 1993 η εφημεριακή θέση ήταν κενή, ενώ λειτουργούσαν δύο Δημοτικά

³³¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.236.

³³²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.107.

³³³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.36.

³³⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.237.

³³⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.107-108.

³³⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.36.

³³⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.238.

³³⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.108.

³³⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.37.

Σχολεία με 65 μαθητές, δύο Γυμνάσια με 25 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 10 μαθητές³⁴⁰. Σήμερα, Προϊστάμενος είναι ο π. Διονύσιος Ράλλης, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό με 70 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 15 μαθητές³⁴¹.

21. Ιερός Ναός Αγίου Παντελεήμονος Dandenong. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1959, επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Έως το 1968 οι λατρευτικές ανάγκες της εξυπηρετούνταν από διάφορες Αγγλικανικές Εκκλησίες, οι οποίες παραχωρούσαν είτε τους ίδιους τους Ναούς τους είτε διάφορους βοηθητικούς χώρους γύρω από αυτούς. Στις 31 Μαΐου 1971 τελέσθηκαν τα Θυρανοίξια του Ναού από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ζηνουπόλεως Αρίσταρχο. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αντώνιος Κούλης, ενώ λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 220 μαθητές³⁴². Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αντώνιος Κρινάς και τα σχολεία που λειτουργούσαν ήταν τρία Δημοτικά με 130 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 45 μαθητές και δύο Κατηχητικά με 70 μαθητές³⁴³. Σήμερα Προϊστάμενος παραμένει ο π. Αντώνιος Κρινάς και εξακολουθούν να λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 122 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 30 μαθητές, ένα Λύκειο με 20 μαθητές και δύο Κατηχητικά με 25 μαθητές³⁴⁴.

22. Ιερός Ναός Αγίων Θεοφανίων Frankston. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1959 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Αρχιμ. π. Χρυσόστομος Βογιατζόγλου και λειτουργούσε ένα Δημοτικό Σχολείο με 40 μαθητές³⁴⁵. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Σπυρίδων Οργαντίδης. Λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 60 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 30 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 15 μαθητές³⁴⁶. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο Οικονόμος π. Δούκας Γεωργαλάς και λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 42 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 15 μαθητές³⁴⁷.

³⁴⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.239.

³⁴¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.108-109.

³⁴²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.36.

³⁴³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.240.

³⁴⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.109.

³⁴⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.37.

³⁴⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.241.

³⁴⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.109.

23. Ιερός Ναός Αγίας Παρασκευής, Αγίου Ιωάννου Ελεήμονος και Αγίας Βαρβάρας St. Albans. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αντώνιος Παπαδόπουλος, ενώ λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 100 μαθητές³⁴⁸. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Συνέσιος Φράγκος και λειτουργούσε ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές³⁴⁹. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Δημοσθένης Νικολάου, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 50 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές³⁵⁰.
24. Ιερός Ναός Τριών Ιεραρχών Clayton. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1978 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Χριστόδουλος Καπέτας. Λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 40 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 150 μαθητές³⁵¹. Σήμερα Ιερατικός Προϊστάμενος είναι ο π. Χαράλαμπος Πυρέλης³⁵².
25. Ιερός Ναός Αγίου Αθανασίου Springvale. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1980 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού με δαπάνες των Ορθοδόξων Ελλήνων. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ευστάθιος Λαδάς, ενώ λειτουργούσαν ένα Δημοτικό με 35 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 22 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 35 μαθητές³⁵³. Ο π. Ευστάθιος, παραμένει Προϊστάμενος μέχρι σήμερα και συνεχίζουν να λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 56 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 15 μαθητές³⁵⁴.
26. Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Lalor-Thomastown. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1978 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Κτίστηκε με την συνδρομή των ενοριτών. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Λιλιμπάκης. Τα Σχολεία που λειτουργούσαν ήταν ένα Δημοτικό με 120 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές και δύο Κατηχητικά με 40 μαθητές³⁵⁵. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο Αρχιμ. π. Ευμένιος Βασιλόπουλος, ενώ λειτουργούν ένα

³⁴⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.38.

³⁴⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.242.

³⁵⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.109-110.

³⁵¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.243.

³⁵²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.110.

³⁵³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.244.

³⁵⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.110.

³⁵⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.245.

Δημοτικό Σχολείο με 80 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 30 μαθητές, ένα Λύκειο με 5 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 50 μαθητές³⁵⁶.

27. Ιερός Ναός Υπαπαντής του Κυρίου Coburg. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1978 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού και αποπερατώθηκε με δαπάνες των ενοριτών. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ευστάθιος Παπαδόπουλος. Τα Σχολεία που λειτουργούσαν ήταν ένα Δημοτικό με 50 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 15 μαθητές και τέσσερα Κατηχητικά με 100 μαθητές³⁵⁷. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο π. Λεωνίδας Ιωάννου με Εφημέριο τον π. Ευστάθιο Παπαδόπουλο, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 94 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές³⁵⁸.

28. Ιερός Ναός Εισοδίων της Θεοτόκου North Balwyn. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1979 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού με δαπάνη των ευσεβών Χριστιανών. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Οικονόμος π. Γεώργιος Κοτσώνης και λειτουργούσε ένα Κατηχητικό με 35 μαθητές³⁵⁹. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Νικόλαος Βρεττάκος, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 20 μαθητές και δύο Κατηχητικά με 70 μαθητές³⁶⁰.

29. Ιερός Ναός Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Bentleigh. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1979 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Βασίλειος Χριστοφής. Λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 70 Μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 35 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές³⁶¹. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Παναγιώτης Ζουμπούλης και λειτουργούν ένα Δημοτικό με 110 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές, ένα Λύκειο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 50 μαθητές³⁶².

³⁵⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.110-111.

³⁵⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.252.

³⁵⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.111.

³⁵⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.246.

³⁶⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.111-112.

³⁶¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.253.

³⁶²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.112.

30. Ιερός Ναός Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Forest Hill – Nunawading. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1985 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού και ο Ι.Ν. οικοδομήθηκε με τη συνεισφορά των πιστών. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Παπαϊωάννου και Εφημέριος ο π. Διονύσιος Δημητριάδης³⁶³. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Σταύρος Κακάβας, ενώ λειτουργούν δύο Δημοτικά Σχολεία με 130 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 70 μαθητές, και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές³⁶⁴.
31. Ιερός Ναός Αγίου Χαραλάμπους Templestowe. Η ενορία ιδρύθηκε το 1985 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού και ο Ι.Ν. αποπερατώθηκε με δαπάνες των ενοριτών. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ηλίας Κεντρωτής και λειτουργούσε ένα Κατηχητικό Σχολείο με 50 μαθητές³⁶⁵. Σήμερα ο π. Ηλίας συνεχίζει την διακονία του με Εφημέριο τον π. Αντώνιο Cagnoni. Λειτουργούν ένα Δημοτικό με 20 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 60 μαθητές³⁶⁶.
32. Ιερός Ναός Παναγίας Σουμελά East Keilor. Η ενορία ιδρύθηκε το 1992 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Ο Ι.Ν. αποπερατώθηκε με δαπάνες των ενοριτών. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ιωάννης Αϊβαλιώτης και λειτουργούσαν ένα Δημοτικό με 90 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 70 μαθητές και Κατηχητικό με 20 μαθητές³⁶⁷. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο π. Κωνσταντίνος Αποστολέλλης και συνεχίζουν να λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 100 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές, ένα Λύκειο με 15 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 12 μαθητές³⁶⁸.
33. Ιερός Ναός Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Sunshine. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1959, ενώ ο Ι.Ν. αποπερατώθηκε το 1960 με έξοδα των Ελλήνων-Κυπρίων³⁶⁹. Προϊστάμενος είναι ο π. Ευάγγελος Γεωργίου, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 10 μαθητές, Γυμνάσιο και Λύκειο με 8 μαθητές³⁷⁰.

³⁶³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.254.

³⁶⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019,ό.π., σ.113.

³⁶⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.255.

³⁶⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.113-114.

³⁶⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.256.

³⁶⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.114.

³⁶⁹ <http://saintandrew.com.au/history.html>.

³⁷⁰ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.114.

34. Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Gippsland. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1955 αδεία και προτροπή του Μητροπολίτου Αυστραλίας κυρού Θεοφυλάκτου. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο Αρχμ. π. Θεόδωρος Κεντρίδης και λειτουργούσαν τρία Δημοτικά Σχολεία με 65 μαθητές³⁷¹. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Θεόδωρος Σταματόπουλος, ενώ λειτουργούσε ένα Δημοτικό Σχολείο με 60 μαθητές³⁷². Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Ιωάννης Αδάμ, ενώ λειτουργεί ένα Δημοτικό Σχολείο με 15 μαθητές³⁷³.
35. Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Geelong. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1956 αδεία και προτροπή του Μητροπολίτου Αυστραλίας κυρού Θεοφυλάκτου. Το 1976 λειτουργούσε στην Κοινότητα ένα Δημοτικό Σχολείο με 50 μαθητές. Προϊστάμενος ήταν ο π. Παναγιώτης Βερούκιος³⁷⁴. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αντώνιος Βακινιώτης. Τα Σχολεία που λειτουργούσαν ήταν δύο Δημοτικά με 80 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές³⁷⁵. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο π. Στέργιος Πατσιούρης και λειτουργεί ένα Δημοτικό Σχολείο με 45 μαθητές³⁷⁶.
36. Ιερός Ναός Αγ. Γεωργίου Shepparton. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1959, ενώ το 1965 τοποθετήθηκε ο θεμέλιος λίθος του Ι. Ναού. Τα εγκαίνια του Ναού τελέστηκαν στις 8 Μαΐου 1966 από τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Πολιτάκης και λειτουργούσε ένα Δημοτικό Σχολείο με 25 μαθητές³⁷⁷. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Στέργιος Καπακουλάκης και εξακολουθούσε να λειτουργεί ένα Δημοτικό με 25 μαθητές³⁷⁸. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Πλάτων Δερλής³⁷⁹.

³⁷¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.36.

³⁷²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.257.

³⁷³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.115.

³⁷⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.38.

³⁷⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ. 258.

³⁷⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.115.

³⁷⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.38.

³⁷⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.259.

³⁷⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.115.

37. Ιερός Ναός Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Mildura. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1935 επί Αρχιερατείας του Μητροπολίτου Αυστραλίας Τιμοθέου Ευαγγελινίδη. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αλέξιος Τριανταφύλλου και λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 128 μαθητές³⁸⁰. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ευθύμιος Λαμπρόπουλος³⁸¹. Σήμερα λειτουργούν ένα Δημοτικό με 30 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 25 μαθητές και Προϊστάμενος είναι ο π. Κυριακός Περιπετσάκης³⁸².
38. Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Bendigo. Η εφημεριακή θέση παραμένει κενή και οι ανάγκες εξυπηρετούνται από Ιερείς της Μελβούρνης³⁸³.
39. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Ballarat. Η εφημεριακή θέση παραμένει κενή και οι ανάγκες εξυπηρετούνται από Ιερείς της Μελβούρνης³⁸⁴.
40. Ιερός Ναός Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Wangaratta. Η εφημεριακή θέση παραμένει κενή³⁸⁵.
41. Ιερός Ναός Παναγίας Ελεούσης Bacchus Marsh. Η εφημεριακή θέση παραμένει κενή³⁸⁶.
42. Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Robinvale. Ο Ναός εξυπηρετείται από τον π. Κυριακό Περιπετσάκη³⁸⁷.
43. Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Hobart. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1956 επί Αρχιερατείας του Μητροπολίτου Αυστραλίας κυρού Θεοφυλάκτου. Κατά το έτος 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Χρήστος Πάμιας. Στην Κοινότητα λειτουργούσε ένα Δημοτικό Σχολείο με 60 μαθητές³⁸⁸. Το 1993 λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 130 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 130 μαθητές, ενώ Προϊστάμενος ήταν ο π. Τιμόθεος Ευαγγελινίδης³⁸⁹. Σήμερα λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 120 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 12 μαθητές, ένα Λύκειο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές, ενώ Προϊστάμενος είναι ο π. Παναγιώτης Νικολάκος³⁹⁰.

³⁸⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.38.

³⁸¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.260.

³⁸²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.116.

³⁸³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.116.

³⁸⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.116.

³⁸⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.116.

³⁸⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.117.

³⁸⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.117.

³⁸⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.38.

³⁸⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.262.

³⁹⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.117.

44. Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Hobart. Ήταν Αγγλικανική Εκκλησία, η οποία χτίστηκε το 1849. Τον Νοέμβριο του 2007 η Αγγλικανική Εκκλησία, σε συνεργασία με την τοπική κοινωνία και στο πλαίσιο μίας προσπάθειας να συντηρήσει το κτήριο λόγω παλαιότητας και εκτεταμένων ζημιών, δημιούργησε έναν φιλανθρωπικό μη κερδοσκοπικό οργανισμό. Ωστόσο, αποφασίστηκε τελικά να πουληθεί το κτήριο και αγοράστηκε από την Ελληνική Ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας³⁹¹. Προϊστάμενος είναι ο π. Τιμόθεος Ευαγγελινίδης και λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 30 μαθητές³⁹².
45. Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Launceston εξυπηρετείται από τον π. Τιμόθεο Ευαγγελινίδη³⁹³.
46. Ρωσσόφωνος Ενορία Αγίας Σκέπης South Yarra. Προΐσταται ο π. Τύχων Romonov³⁹⁴.

Γ' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βόρειος & Νότιος Αυστραλία

1. Ιερός Ναός Αγίου Παντελεήμονος Glenelg. Η ενορία ιδρύθηκε το 1981 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Παύλου και Εφημέριος του Ναού ήταν ο π. Δημήτριος Μωραΐτης. Λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 38 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 22 μαθητές³⁹⁵. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Παναγιώτης Φωτάκης, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 20 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 2 μαθητές³⁹⁶.
2. Ιερός Ναός Προφήτου Ηλιού Norwood. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1959 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Χαράλαμπος Στράτου και λειτουργούσαν έξι Δημοτικά Σχολεία με 220 μαθητές³⁹⁷. Από το 1984 έως και σήμερα, Προϊστάμενος παραμένει ο π. Σταύρος Ψαρομμάτης. Το 1993 λειτουργούσαν στην κοινότητα δύο Δημοτικά Σχολεία με 130 μαθητές, δύο Γυμνάσια με 25 μαθητές και

³⁹¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Holy_Trinity_Church,_North_Hobart.

³⁹² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.117.

³⁹³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.118.

³⁹⁴ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.118.

³⁹⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.266.

³⁹⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.126.

³⁹⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.39.

τρία Κατηχητικά Σχολεία με 75 μαθητές³⁹⁸. Σήμερα λειτουργούν τρία Δημοτικά Σχολεία με 105 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 30 μαθητές³⁹⁹.

3. Ιερός Ναός Αγίου Σπυρίδωνος Unley. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1959 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Η πρώτη Θεία Λειτουργία τελέσθηκε σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο (οικία), ενώ στις 16 Δεκεμβρίου 1962 αποπερατώθηκε ο Ιερός Ναός. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Κυριάκος Ψάλιος, ο οποίος παρέμενε και το 1993 στη θέση του⁴⁰⁰. Σχολεία που λειτουργούσαν το 1993 ήταν επτά Δημοτικά με 92 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 17 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 35 μαθητές⁴⁰¹. Το 2004 ιδρύθηκε το Ελληνορθόδοξο Κολέγιο του Αγίου Σπυρίδωνος, το οποίο σήμερα έχει 75 μαθητές. Επίσης, λειτουργεί παιδικός σταθμός με 35 μαθητές⁴⁰².
4. Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Thebarton. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1960 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Διογένης Πατσιούρης, ο οποίος παραμένει έως σήμερα. Το 1976 λειτουργούσαν στην Κοινότητα πέντε Δημοτικά Σχολεία με 350 μαθητές⁴⁰³. Το 1993 υπήρχαν τέσσερα Δημοτικά με 125 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 50 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 30 μαθητές⁴⁰⁴. Στις μέρες μας λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 95 μαθητές και ένα Γυμνάσιο με 19 μαθητές. Το 1983 ιδρύθηκε το «*St George College*», το οποίο ήταν το πρώτο Ορθόδοξο Κολλέγιο στη Νότια Αυστραλία. Το 1984 φοιτούσαν στο Κολλέγιο 31 φοιτητές. Σήμερα φοιτούν στο Νηπιαγωγείο 26 μαθητές, στο Δημοτικό 169 μαθητές και στο Γυμνάσιο 126 μαθητές⁴⁰⁵.
5. Ιερός Ναός Γεννήσεως Χριστού Port Adelaide. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1959 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Σταύρος Κοτσονόπουλος⁴⁰⁶. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Χρήστος Κελίδης. Στην Κοινότητα λειτουργούσαν ένα Δημοτικό με 150 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 60 μαθητές

³⁹⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.267.

³⁹⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.127.

⁴⁰⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.39.

⁴⁰¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.268.

⁴⁰²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.127.

⁴⁰³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.40.

⁴⁰⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.270.

⁴⁰⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.128.

⁴⁰⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.40.

και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές⁴⁰⁷. Από τις 22 Οκτωβρίου 2012 Προϊστάμενος είναι ο π. Ιωάννης Χωραΐτης, ενώ στην Κοινότητα λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 137 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 39 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές⁴⁰⁸.

6. Ιερός Ναός Αγίου Αντωνίου Prospect. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1967 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Τα Θυρανοίξια του Ναού έγιναν στις 31 Δεκεμβρίου 1972 και Προϊστάμενος ήταν ο π. Άγγελος Δραπανιώτης. Λειτουργούσαν πέντε Δημοτικά Σχολεία με 237 μαθητές⁴⁰⁹. Το 1993 παρέμεινε Προϊστάμενος ο π. Άγγελος Δραπανιώτης και λειτουργούσαν πέντε Δημοτικά Σχολεία με 146 μαθητές, δύο Γυμνάσια με 48 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές⁴¹⁰. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Νικόλαος Παύλου, ενώ λειτουργούν τρία Δημοτικά Σχολεία με 80 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με έξι μαθητές και ένα Κατηχητικό με 16 μαθητές⁴¹¹.
7. Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Salisbury η Ενορία ιδρύθηκε το 1981 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Χρήστος Τσορλακίδης, ο οποίος παραμένει έως σήμερα, ενώ λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 99 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 11 μαθητές, Κατηχητικό με 53 μαθητές⁴¹². Στις μέρες μας λειτουργούν ένα Δημοτικό με 40 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 14 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές⁴¹³.
8. Ιερός Ναός Αγίου Ανδρέου Noarlunga. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1986 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Κατά το έτος 1993 λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 33 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές. Προϊστάμενος ήταν ο π. Ιωάννης Ψάλιος⁴¹⁴. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Μιχαήλ Ψαρομμάτης. Λειτουργούν ένα Δημοτικό με 20 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 5 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 25 μαθητές⁴¹⁵.

⁴⁰⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.269.

⁴⁰⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.129.

⁴⁰⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.40.

⁴¹⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.272.

⁴¹¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.129.

⁴¹²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.273.

⁴¹³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.130.

⁴¹⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.274.

⁴¹⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.130.

9. Ιερός Ναός Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Athelstone. Η Ενορία ιδρύθηκε το 2000 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Μετά από σχεδόν οκτώ χρόνια, στις 10 Μαρτίου 2019, τελέσθηκαν τα Θυρανοίξια της Ορθόδοξης Εκκλησίας των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης. Ο ναός είναι ένα ακριβές αντίγραφο της βυζαντινής αρχιτεκτονικής. Ο θόλος κοσμεί την οροφή της εκκλησίας αποτελώντας ένα νέο ορόσημο για την περιοχή Athelstone, όπου χιλιάδες Έλληνες έχουν κατοικήσει από τις αρχές του 1900. Προϊστάμενος είναι ο π. Ευθύμιος Ευθυμίου. Λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 40 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με πέντε μαθητές και ένα Κατηχητικό με 40 μαθητές⁴¹⁶.
10. Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου Port Pirie. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1924. Την ίδια χρονιά η Αγγλικανική Εκκλησία παραχώρησε στην Ελληνική Κοινότητα ιδιόκτητο χώρο, όπου χτίστηκε αρχικά ξύλινη Εκκλησία, η οποία εξυπηρέτησε τις λατρευτικές ανάγκες των ομογενών έως το 1960, οπότε εγκαινιάστηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Ιεζεκιήλ ο νέος ναός. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Εμμανουήλ Ζαΐκης, ο οποίος παρέμενε και το 1993⁴¹⁷. Σήμερα η Κοινότητα εξυπηρετείται κατ' εντολή του Βοηθού Επισκόπου⁴¹⁸.
11. Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου & Κοιμήσεως της Θεοτόκου Berri. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1958, ενώ ο θεμέλιος λίθος του Ι. Ναού τέθηκε το 1967. Το 1976 η οργανική θέση ήταν κενή⁴¹⁹. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Παναγιώτης Κατσιναδέλλης και λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 50 μαθητές και ένα κατηχητικό με 60 μαθητές⁴²⁰. Σήμερα τις ανάγκες της κοινότητας εξυπηρετεί ο π. Δημήτριος Μωραΐτης. Λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 30 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 30 μαθητές⁴²¹.
12. Ιερός Ναός Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Renmark. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1969 επί Αρχιεπισκοπίας Ιεζεκιήλ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Χαράλαμπος Ζέρβας⁴²². Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Σωτήριος Δραπανιώτης, ενώ λειτουργούσε ένα

⁴¹⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.130.

⁴¹⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.40.

⁴¹⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.131.

⁴¹⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.41.

⁴²⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.276.

⁴²¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.131-132.

⁴²²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.41.

Δημοτικό Σχολείο με 20 μαθητές⁴²³. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Δημήτριος Μωραΐτης και συνεχίζουν να λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 20 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με έξι μαθητές και ένα Κατηχητικό με 22 μαθητές⁴²⁴.

13. Ιερός Ναός Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Whyalla. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Θεόδωρος Κούσιαντας⁴²⁵. Σήμερα εξυπηρετείται από τον π. Αχίλλειο Καραμανίδη⁴²⁶.

14. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου, Darwin. Η Κοινότητα ιδρύθηκε την ίδια ημέρα με την κατάθεση του Θεμέλιου Λίθου του Ιερού Ναού στις 30 Αυγούστου 1953 επί Αρχιερατείας Θεοφυλάκτου. Τα εγκαίνια τελέστηκαν το 1959. Προϊστάμενος το 1976 ήταν ο π. Παναγιώτης Βασιλειάδης⁴²⁷. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Ιωήλ Ξανθός, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 180 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 25 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 30 μαθητές⁴²⁸.

15. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Thevenard Kent St., Οι ελάχιστες οικογένειες των πιστών εξυπηρετούνται κατ' εντολή του Επισκόπου⁴²⁹.

16. Port Lincoln. Οι ελάχιστες οικογένειες εξυπηρετούνται κατ' εντολή του Επισκόπου⁴³⁰.

17. Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννη Προδρόμου Port Augusta. Η Κοινότητα δεν έχει Ι.Ν. Οι ελάχιστες οικογένειες εξυπηρετούνται κατ' εντολή του Επισκόπου⁴³¹.

18. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου, Coober Pedy. Η Κοινότητα δεν έχει Ι.Ν. Οι ελάχιστες οικογένειες εξυπηρετούνται κατ' εντολή του Επισκόπου⁴³².

19. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Wallaroo. Η Ενορία εξυπηρετείται από τον π. Χρήστο Τσορακλίδη⁴³³.

⁴²³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.277.

⁴²⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.132.

⁴²⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.41.

⁴²⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.131.

⁴²⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.41.

⁴²⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.133-134.

⁴²⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.133.

⁴³⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.133.

⁴³¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.133.

⁴³²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.133.

⁴³³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.132.

20. Mt Gambler. Η Κοινότητα δεν έχει I.N. και οι ελάχιστες οικογένειες εξυπηρετούνται κατ' εντολή του Επισκόπου⁴³⁴.
21. Alice Springs. Η Κοινότητα δεν έχει I.N. και οι ελάχιστες οικογένειες εξυπηρετούνται κατ' εντολή του Επισκόπου⁴³⁵.
22. Tennant Creek. Η Κοινότητα δεν έχει I.N. και οι ελάχιστες οικογένειες εξυπηρετούνται κατ' εντολή του Επισκόπου⁴³⁶.

Δ' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Βρισβάνης–Κουινσλάνδης

1. Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1920. Ο πρώτος Ιερός Ναός θεμελιώθηκε το 1929 επί Πατριαρχικής Επιτροπείας του Αρχιμανδρίτου Θεοφυλάκτου Παπαθανασόπουλου, ενώ το 1959 αποπερατώθηκε ο νέος Ιερός Ναός. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Γρηγόριος Σακελλαρίου, ενώ στα Σχολεία της Κοινότητας φοιτούσαν 350 μαθητές⁴³⁷. Το 1993 Προϊστάμενος παρέμενε ο π. Γρηγόριος, ενώ λειτουργούσαν τέσσερα Δημοτικά Σχολεία με 210 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 20 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 120 μαθητές⁴³⁸. Σήμερα λειτουργούν τρία Δημοτικά Σχολεία με 110 μαθητές, δύο Γυμνάσια με 40 μαθητές, δύο Λύκεια με 30 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 50 μαθητές. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Δημήτριος Τσάκας με Εφημέριο τον π. Σταύρο Καρβελά. Τέλος, στην Κοινότητα λειτουργούν Γηροκομείο και Γηριατρείο με την Επωνυμία «Αγ. Νικόλαος»⁴³⁹.
2. Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Mount Gravatt. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1965. Το 1969 αγοράστηκε Λουθηρανικός Ναός και χρησιμοποιήθηκε για τις λατρευτικές ανάγκες της Κοινότητας έως τα Θυρανοίξια του νέου Ναού που τελέστηκαν στις 15 Αυγούστου του 1975. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Ισίδωρος Σιδερής. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Κωνσταντίνος Λεντάκης, ενώ λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 103 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 8 μαθητές και δύο Κατηχητικά με 140

⁴³⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.133.

⁴³⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.133.

⁴³⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.133.

⁴³⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.42.

⁴³⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.284.

⁴³⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 201, ,ό.π., σ.139.

μαθητές⁴⁴⁰. Σήμερα λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 48 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 32 μαθητές, ένα Λύκειο με έξι μαθητές και δύο Κατηχητικά με 46 μαθητές. Προϊστάμενος είναι ο π. Κωνσταντίνος Λεντάκης με Εφημέριο τον π. Νικόλαο Brown⁴⁴¹.

3. Ιερός Ναός Αγίας Παρασκευής Taigum. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1986 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Παπουτσάκης. Το 1993 λειτουργούσαν δύο Δημοτικά με 45 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με έξι μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 60 μαθητές⁴⁴². Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Παναγιώτης Καπανδρίτης, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 20 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 20 μαθητές⁴⁴³.
4. Ιερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου Innisfail. Το 1925 ιδρύθηκε αδελφότητα με την επωνυμία «*Ελληνική Αδελφότης Βορείου Κοινισλάνδης*», η οποία μετονομάστηκε το 1934 σε κοινότητα. Το 1935 ο Μητροπολίτης Αυστραλίας κυρός Τιμόθεος με τον Εφημέριο της κοινότητας π. Ηλία Κωτιάδη τοποθέτησαν τον θεμέλιο λίθο. Είναι η δεύτερη Κοινότητα που ιδρύθηκε στην πολιτεία του Κούνισλαντ. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Απόστολος Αποστολέλλης και λειτουργούσε ένα Δημοτικό Σχολείο με 60 μαθητές⁴⁴⁴. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Νικόλαος Κοτσώνης⁴⁴⁵. Στις μέρες μας, λόγω συρρίκνωσης του ελληνικού στοιχείου, η Κοινότητα εξυπηρετείται από τους Ιερείς του Αγ. Γεωργίου Βρισβάνης⁴⁴⁶.
5. Ιερός Ναός Αγίων Θεοδώρων Townsville. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1947, ενώ στις 18 Ιουνίου του 1950 έγιναν τα εγκαίνια του Ιερού Ναού από τον Μητροπολίτη Αυστραλίας κυρό Θεοφύλακτο. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Λεωνίδας Γουΐδερ⁴⁴⁷, ενώ το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Σπυρίδων Μπόνιας. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Αλέξιος Καπανδρίτης. Λειτουργούν ένα Δημοτικό με 30 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 30 μαθητές⁴⁴⁸.

⁴⁴⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.42.

⁴⁴¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.139-140.

⁴⁴²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.287.

⁴⁴³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.140.

⁴⁴⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.43.

⁴⁴⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.289.

⁴⁴⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.141.

⁴⁴⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.43.

⁴⁴⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.141-142.

6. Ιερός Ναός Αγίου Στεφάνου Home Hill. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1961. Η εφημεριακή θέση είναι κενή λόγω έλλειψης Ελληνισμού και ο Ι.Ν. εξυπηρετείται από τον Ιερέα του Τάουνσβιλ⁴⁴⁹.
7. Ιερός Ναός Αγίας Άννης, Gold Coast. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1965 επί αρχιεπισκοπίας του αιμνήστου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Ιεζεκιήλ. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο Σακελλάριος π. Ηλίας Πολιτάκης και λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 38 μαθητές και τέσσερα Κατηχητικά Σχολεία με 45 μαθητές⁴⁵⁰. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Ρωμανός Στεργίου. Λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 60 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 5 μαθητές, ένα Λύκειο με 2 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 25 μαθητές⁴⁵¹.
8. Ιερός Ναός Αγίου Νεκταρίου Rockhampton. Η εφημεριακή θέση είναι κενή λόγω έλλειψης Ελληνισμού και εξυπηρετείται από τους Ιερείς του Αγ. Γεωργίου της Βρισβάνης⁴⁵².
9. Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού Carns. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1993 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Στην Ενορία λειτουργεί γηροκομείο και εξειδικευμένο κέντρο για παιδιά και ενήλικες με κινητικές και πνευματικές αναπηρίες. Προϊστάμενος είναι ο Οικονόμος π. Μενέλαος Χατζόγλου. Λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 16 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 15 μαθητές. Επίσης, στην Ενορία λειτουργεί και ένας Παιδικός Σταθμός⁴⁵³.
10. Greek Orthodox Community of Gladstone: Κατασκηνώσεις Νεολαίας Bribie Island. Οι κατασκηνώσεις έχουν Παρεκκλήσιο της Παναγίας Θεοτόκου και λειτουργούν ως παράρτημα της Θεολογικής Σχολής του Αγ. Ανδρέα. Διαθέτουν καταλύματα φιλοξενίας για 25 άτομα και αίθουσα εκδηλώσεων χωρητικότητας 250 ατόμων⁴⁵⁴.

⁴⁴⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.142

⁴⁵⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.288.

⁴⁵¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.140.

⁴⁵²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.142.

⁴⁵³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.141.

⁴⁵⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.138.

11. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Toowoomba. Η εφημεριακή θέση είναι κενή λόγω έλλειψης Ελληνισμού και ο Ι.Ν. εξυπηρετείται από τους Ιερείς του Αγ. Γεωργίου της Βρισβάνης⁴⁵⁵.
12. Ελληνική Κοινότητα Sunshine Coast. Η Κοινότητα δεν έχει Ι.Ν. και για τον λόγο αυτόν η Ενωτική Εκκλησία παραχωρεί τον ναό της μια φορά το μήνα. Η λειτουργία τελείται από τους Ιερείς του Αγ. Γεωργίου Βρισβάνης⁴⁵⁶.
13. Mackay Hellenic Association. Η Κοινότητα δεν έχει Ι.Ν. Οι ελάχιστες οικογένειες εξυπηρετούνται από τους Ιερείς του Αγ. Γεωργίου της Βρισβάνης⁴⁵⁷.
14. Biloela. Οι ελάχιστες οικογένειες εξυπηρετούνται από τους Ιερείς του Αγ. Γεωργίου της Βρισβάνης⁴⁵⁸.

Ε΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Πέρθη – Δυτική Αυστραλία

1. Ιερός Ναός Αγίου Νεκταρίου. Η Ενορία ιδρύθηκε το 1986 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Το 1986 Ιερατικός Προϊστάμενος ήταν ο π. Γεώργιος Λίτας, ο οποίος παρέμεινε έως το 1993, ενώ λειτουργούσε ένα Κατηχητικό Σχολείο με 20 μαθητές⁴⁵⁹. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Ιωάννης Αθανασίου, ενώ εξακολουθεί να λειτουργεί το Κατηχητικό Σχολείο με 20 μαθητές⁴⁶⁰.
2. Ιερός Ναός Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1924 με τη συνδρομή της Καστελλοριζιακής Αδελφότητας επί Αρχιερατείας πρώτου Μητροπολίτου Αυστραλίας κυρού Χριστοφόρου. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Κονδυλός Κεφάλας⁴⁶¹. Το 1993 λειτουργούσαν δύο Δημοτικά Σχολεία με 200 μαθητές, δύο Γυμνάσια με 75 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 37 μαθητές, ενώ Προϊστάμενος ήταν ο π. Στυλιανός Βακράς⁴⁶². Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Ελπίδιος Καραλής με Εφημέριο τον π. Ευάγγελο Μπατάλη. Συνεχίζουν να

⁴⁵⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019...,ό.π., σ.142.

⁴⁵⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.143.

⁴⁵⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.142.

⁴⁵⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.142.

⁴⁵⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.294.

⁴⁶⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.146.

⁴⁶¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.44.

⁴⁶²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.296.

λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 70 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 6 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 15 μαθητές⁴⁶³.

3. Ιερός Ναός Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Πέρθης. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1958 επί Αρχιερατείας του Μητροπολίτου Αυστραλίας κυρού Θεοφυλάκτου. Το 1976 λειτουργούσε ένα Δημοτικό Σχολείο με 150 μαθητές⁴⁶⁴. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Θεόκλητος, ενώ λειτουργούσαν Δημοτικό Σχολείο με 942 μαθητές, Γυμνάσιο με 32 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 45 μαθητές⁴⁶⁵. Στις μέρες μας Προϊστάμενος είναι ο π. Εμμανουήλ Σταματίου, ενώ λειτουργούν ένα Δημοτικό με 30 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 30 μαθητές⁴⁶⁶.
4. Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Bunbury. Η Κοινότητα ιδρύθηκε το 1937 επί Αρχιερατείας του Μητροπολίτου Αυστραλίας Τιμοθέου Ευαγγελινίδου με τον μόχθο των πρώτων μεταναστών⁴⁶⁷. Το 1976 Προϊστάμενος ήταν ο π. Αθανάσιος Βλαχόπουλος και λειτουργούσε ένα Δημοτικό με 20 μαθητές. Το 1993 Προϊστάμενος ήταν ο π. Παναγιώτης Δημητράκος, ενώ στην Κοινότητα λειτουργούσαν ένα Δημοτικό Σχολείο με 25 μαθητές και ένα Κατηχητικό με 25 μαθητές⁴⁶⁸. Σήμερα Προϊστάμενος είναι ο π. Σωτήριος Βλαχόπουλος⁴⁶⁹.
5. Ιερός Ναός Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ Geraldton. Εξυπηρετείται από τον π. Σωτήριο Βλαχόπουλο⁴⁷⁰.
6. Ιερό Παρεκκλήσιο Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου, Πρέβελη⁴⁷¹.
7. Ιερός Ναός Παντοκράτορος. Εξυπηρετείται από τον π. Εμμανουήλ Σταματίου⁴⁷².

⁴⁶³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.147.

⁴⁶⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.44.

⁴⁶⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.297.

⁴⁶⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.148.

⁴⁶⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.298.

⁴⁶⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς 1924-1974, ό.π., σ.44.

⁴⁶⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.148.

⁴⁷⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.148.

⁴⁷¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.146.

⁴⁷²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.146.

Ιερές Μονές

1. Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου του Βουνού. Ιδρύθηκε το έτος 1962⁴⁷³. Σήμερα Ηγούμενος είναι ο Αρχιμανδρίτης π. Κυριακός Σταυρονικητιανός. Η Ι.Μ. έχει Ναΐδριο αφιερωμένο στους Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγου και Όσιο Χριστόδουλο τόν εν Πάτμω. Στην Ι.Μ. λειτουργεί εκκλησιαστικό κηροπλαστείο⁴⁷⁴.
2. Ιερά Μονή Παναγίας Παντανάσσης. Ηγούμενος ο Αρχιμανδρίτης π. Ευσέβιος Παντανασσιώτης. Στην Ι.Μ. εγκαταβιούν 5 μοναχοί και ένας δόκιμος. Η Μονή κατέχει το Μετόχιον Αγίου Αρσενίου στο Σίδνεϊ⁴⁷⁵.
3. Γυναικεία Ιερά Μονή Τιμίου Σταυρού. Ηγουμένη είναι η μοναχή Φιλοθέη. Στην Ι.Μ. εγκαταβιούν 5 μοναχές και 1 δόκιμη⁴⁷⁶.
4. Γυναικεία Ιερά Μονή Παναγίας Γοργοεπηκόου. Ηγουμένη είναι η μοναχή Καλλισθένη. Στην Ι.Μ. εγκαταβιούν 3 μοναχές⁴⁷⁷.
5. Ιερά Μονή Παναγίας Άξιον Εστιν, Μελβούρνη. Λειτουργεί ως Ενοριακός Ναός, επειδή βρίσκεται εντός του αστικού ιστού της πόλης της Μελβούρνης. Προϊστάμενος Πρωτοπρεσβύτερος π. Δημήτριος Catrinei με Εφημέριο τον π. Σπυρίδωνα Μπόνια. Λειτουργεί ένα Κατηχητικό σχολείο με 30 μαθητές⁴⁷⁸.
6. Ιερά Μονή Παναγίας Καμαριανής. Ιδρύθηκε το έτος 1987⁴⁷⁹. Προϊστάμενος είναι ο Οικονόμος του Οικουμενικού Θρόνου π. Ελευθέριος Τάτσης⁴⁸⁰.
7. Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου. Ιδρύθηκε το 1981 αδεία και προτροπή του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Το 1993 Εφημέριος του Ναού ήταν ο π. Ελευθέριος Τάτσης. Σήμερα Ιερατικός Προϊστάμενος είναι ο π. Σιλουανός

⁴⁷³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.222.

⁴⁷⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ. 68.

⁴⁷⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ. 68.

⁴⁷⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.68.

⁴⁷⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ.97.

⁴⁷⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ. 97.

⁴⁷⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.264.

⁴⁸⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σ. 98.

Φωτεινάς με Εφημέριους τον π. Ιερεμία Krieg, τον π. Δανιήλ Bradshaw και τον Διάκονο π. Goran Jovic. Στην Ιερά Μονή λειτουργούν ένα Δημοτικό Σχολείο με 50 μαθητές, ένα Γυμνάσιο με 10 μαθητές και ένα Κατηχητικό Σχολείο με 50 μαθητές⁴⁸¹.

8. Ιερά Μονή Αγ. Ιωάννου του Βουνού ιδρύθηκε το 1975⁴⁸². Ηγούμενος είναι ο Αρχιμανδρίτης π. Ευάγγριος Κουτούζης. Στην Ι.Μ. εγκαταβιούν 2 μοναχοί⁴⁸³.

⁴⁸¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, σ.126

⁴⁸²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.301.

⁴⁸³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, σ.126.

Κεφάλαιο Τρίτο

Ελληνορθόδοξη Εκπαίδευση στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

1. Θεολογική Σχολή του Αποστόλου Ανδρέα με έδρα το Σίδνεϊ «*St. Andrew's Greek Orthodox Theological College.*»

Η ίδρυση Θεολογικής Σχολής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στους Αντίποδες αποτέλεσε ένα από τα βασικά ζητήματα της Μητροπόλεως – Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας στον τομέα της ορθόδοξης χριστιανικής εκπαίδευσης, η οποία απασχόλησε σχεδόν όλους τους Μητροπολίτες-Αρχιεπισκόπους. Η ίδρυση ενός πνευματικού κέντρου, το οποίο θα εκπαίδευε όχι μόνο τους μελλοντικούς ιερείς, αλλά και εκπαιδευτικούς και λαϊκούς, οι οποίοι στη συνέχεια θα πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στους μετανάστες, φάνταζε επιβεβλημένη⁴⁸⁴.

Ο πρώτος Μητροπολίτης Αυστραλίας που οραματίστηκε την ίδρυση Θεολογικής Σχολής ήταν ο Μητροπολίτης Τιμόθεος κατά τη δεκαετία του 1930. Δυστυχώς, εξαιτίας των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών, που επικρατούσαν στην Αυστραλία εκείνη την εποχή, δεν ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί το όραμά του αυτό⁴⁸⁵. Ο διάδοχός του, ο Μητροπολίτης Θεοφύλακτος, χειροτονώντας νέους κληρικούς Έλληνες μετανάστες στα μέσα της δεκαετίας του 1950, εξέταζε σοβαρά την πιθανότητα ίδρυσης Θεολογικής Σχολής. Το 1959, όταν έφτασε ο Αρχιεπίσκοπος Ιεζεκιήλ, δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα, με αποτέλεσμα να διοριστεί Επιτροπή υπεύθυνη για την κατάρτιση σχεδίου, ώστε να ιδρυθεί Εκκλησιαστικό Σεμινάριο, το οποίο θα προετοίμαζε τους Ιεροσπουδαστές για την μετέπειτα εισαγωγή τους στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης.

Ωστόσο, η ίδρυση Θεολογικής Σχολής στην Αυστραλία παρέμενε ένας ανεκπλήρωτος ευσεβής πόθος μέχρι την άφιξη του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού, ο οποίος ήταν ο ίδιος ακαδημαϊκός και είχε όλα τα προσόντα και τις απαιτούμενες γνώσεις, για να προσπαθήσει

⁴⁸⁴GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA, "St. Andrew's Greek Orthodox Theological College", Handbook Sydney, pp.3-6.

⁴⁸⁵ <https://www.parliament.nsw.gov.au/about/Pages/1930-to-1939-Depression-and-Crisis.aspx>. «1930 έως 1939 - Κατάθλιψη και κρίση. Η κατάθλιψη, που ξεκίνησε από τη συντριβή της χρηματιστηριακής αγοράς της Wall Street τον Οκτώβριο του 1929, έπληξε την οικονομία της Νέας Νότιας Ουαλίας και γενικότερα της Αυστραλίας με μεγάλη σοβαρότητα. Η ανεργία, ήδη υψηλά στο 10% στα μέσα του 1929, ήταν 21% στα μέσα του 1930 και αυξήθηκε, φτάνοντας σχεδόν το 32% στα μέσα του 1932. Η εργοστασιακή παραγωγή μειώθηκε σχεδόν κατά 10% το 1929-30 και κατά ένα άλλο 30% το 1930-31. Η κυβέρνηση, η οποία είχε δανειστεί σε μεγάλο βαθμό για δημόσια έργα, είχε επίσης το υψηλότερο επίπεδο δημόσιων δαπανών στην Αυστραλία, ειδικά λόγω των πληρωμών κοινωνικών υπηρεσιών...».

αποτελεσματικά για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Από την άφιξή του στην Αυστραλία το 1975 ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός επαναλάμβανε «*εὐκαιρῶς ἀκαίρως*» την επιθυμία του και αναζητούσε τρόπους υλοποίησης της ίδρυσης Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημιακού επιπέδου και όχι τη λειτουργία ενός Εκκλησιαστικού Σεμιναρίου.

Στην τέταρτη Κληρικολαϊκή Συνέλευση, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ τον Ιανουάριο του 1981, ο Αρχιεπίσκοπος εισηγήθηκε σχέδιο ίδρυσης Θεολογικής Σχολής και οι αντιπρόσωποι υπερψήφισαν την άμεση εφαρμογή ενός τέτοιου σχεδίου. Στο ίδιο Συνέδριο ο Sir Arthur T. George υποσχέθηκε να προσφέρει ένα σημαντικό χρηματικό ποσό για την ανέγερση εγκαταστάσεων, στις οποίες θα στεγαζόταν η Θεολογική Σχολή.

Τον Μάιο του 1984 ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός διόρισε μια προσωρινή Επιτροπή αποτελούμενη από τους Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Μιλτιάδη Χρυσανγή, τον Δρα Ιωάννη Χρυσανγή ως γραμματέα, τον Michael S. Diamond, τον καθηγητή Εμμανουήλ Αρώνη και τον Dr. Harry Simmons. Σκοπός της προσωρινής Επιτροπής ήταν να εξετάσει και να προτείνει τρόπους, ώστε να λειτουργήσει η Θεολογική Σχολή και να καταρτίσει ένα προτεινόμενο πρόγραμμα σπουδών. Μετά από συγκριτική μελέτη και έρευνα η Επιτροπή παρουσίασε την έκθεσή της, η οποία έγινε δεκτή και εγκρίθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό.

Στη συνέχεια, στις 13 Δεκεμβρίου στο Σίδνεϊ, κατά τη συνεδρίαση του μη κερδοσκοπικού οργανισμού διαχείρισης χρημάτων της Αρχιεπισκοπής «*Property Trust*», θεσπίστηκαν:

α) Επιτροπή αρμόδια για την εξεύρεση πόρων και την επίβλεψη των εργασιών για την ανέγερση κτηριακών εγκαταστάσεων, όπου θα στεγαζόταν η Θεολογική Σχολή. Η επιτροπή απαρτιζόταν από τον Sir Arthur T. George, τον Νικήτα Κατρή και τον Peter Confos.

β) Το Διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από τον Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό, τον Sir Arthur T. George, τον Μιχαήλ Γ. Μπαρμπούτη, τον Michael S. Diamond, τον Γιώργο Ν. Παπαναστασίου και τρία άλλα μέλη.

γ) Το Ακαδημαϊκό Συμβούλιο, το οποίο απαρτιζόταν από τον Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό, τον Ιερολογιώτατο Δρα Ιωάννη Χρυσανγή, τον Αιδεσιμολογιώτατο π. Μιλτιάδη Χρυσανγή, τον Καθηγητή Αλέξανδρο Καμπιτόγλου, τον καθηγητή Εμμανουήλ Αρώνη και τον Δρα Harry Simmons.

Στις 15 Φεβρουαρίου 1985 ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός με εγκύκλιό του ανήγγειλε την ίδρυση της Θεολογικής Σχολής, ενός «*Ιερού ονείρου*», όπως χαρακτηριστικά τόνιζε, και καλούσε όλους τους Προϊσταμένους να μεριμνήσουν για την εξεύρεση και σύσταση υποψηφίων φοιτητών, οι οποίοι στην συνέχεια θα αξιολογούνταν από εξεταστική επιτροπή που ήδη είχε συσταθεί, ενώ ενημέρωνε σχετικά για τις προϋποθέσεις που έπρεπε να πληρούν οι ενδιαφερόμενοι. Τα προαπαιτούμενα προσόντα για την εγγραφή στη Θεολογική Σχολή του Αποστόλου Ανδρέα ήταν: α) το απολυτήριο Λυκείου ή Ισοτίμου Σχολής, β) ο αιτών να διακρίνεται για το ήθος και την ευσέβειά του και γ) να επιθυμεί να υπηρετήσει την Εκκλησία είτε ως Κληρικός είτε ως Εκπαιδευτικός.

Από τον Φεβρουάριο του έτους 1986 άρχισε η λειτουργία της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου στο Σίδνεϊ. Τον Μάρτιο του έτους 1990 έλαβαν τα πτυχία τους οι πρώτοι απόφοιτοι⁴⁸⁶. Το πρόγραμμα Σπουδών της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου περιλαμβάνει τους εξής τομείς: Τομέας Α΄ Κλασσικών Σπουδών (Field A Humanities), Τομέας Β΄ Βιβλικών Σπουδών (Field B Biblical Studies), Τομέας Γ΄ Ιστορίας και Δογματικής (Field C History and Doctrine) και Τομέας Δ΄ Ποιμαντικής και Πρακτικής Θεολογίας (Field D Pastoral and Practical Theology). Η Σχολή είναι αναγνωρισμένη από το Αυστραλιανό Υπουργείο Παιδείας ως Σχολή ισότιμη με τις άλλες Πανεπιστημιακές Σχολές. Επιπροσθέτως, είναι μέλος του Συνδέσμου Θεολογικών Σχολών του Σίδνεϊ (Sydney College of Divinity). Επίσης, έχει αναγνωρισθεί ως ισότιμη με τις Θεολογικές Σχολές των Πανεπιστημίων της Ελλάδος⁴⁸⁷.

Το Ελληνικό Ορθόδοξο Συμβούλιο της Εκπαίδευσης (GOBE)

Το Ελληνικό Ορθόδοξο Συμβούλιο Εκπαίδευσης είναι το κεντρικό όργανο, το οποίο αντιπροσωπεύει τα ημερήσια σχολεία της Αρχιεπισκοπής σε όλη την Αυστραλία και παρέχει ισχυρή φωνή σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Λειτουργεί υπό την αιγίδα του εκάστοτε Αρχιεπισκόπου και προεδρεύεται από τον ίδιο ή από βοηθό του Επίσκοπο. Το Συμβούλιο συνεργάζεται στενά με τα Κολλέγια και έχει την εξουσία να καθορίζει τα θρησκευτικά, πνευματικά, πολιτιστικά και οργανωτικά πρότυπα, τα οποία αναμένει η Αρχιεπισκοπή από την αποστολή της εκπαίδευσης. Μέρμνα του Ελληνικού Ορθόδοξου Συμβουλίου είναι να παρέχει συμβουλές για τον συντονισμό μεταξύ των Ελληνικών Ορθόδοξων Αρχιεπισκοπικών Σχολών στους ακόλουθους τομείς: Ορθόδοξες Σπουδές, μοντέρνα και κλασική ελληνική γλώσσα,

⁴⁸⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ, ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ τεύχος 65 , Σίδνεϊ Μάιος 1985, σ.74.

⁴⁸⁷GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA, "St. Andrew's Greek Orthodox Theological College" Hanbook Sydne, pp.15-18.

προώθηση του ήθους, του φρονήματος και των αξιών των Ελληνικών Ορθοδόξων Σχολείων, συντονισμός της ανταπόκρισης στα σχετικά θέματα μέσω μιας Εθνικής φωνής στον τομέα της εκπαίδευσης, προώθηση κοινών εκστρατειών διαφήμισης και μάρκετινγκ, επαγγελματική ανάπτυξη του προσωπικού μέσω του Θεολογικού Κολλεγίου του Αποστόλου Ανδρέα⁴⁸⁸.

Ημερήσια Ελληνορθόδοξα Δίγλωσσα Κολλέγια

Κολλέγιο Αγ. Σπυρίδωνα «*ST. SPYRIDON COLLEGE*»: Δημοτικό και Γυμνάσιο στη Νέα Νότιο Ουαλία. Το Κολλέγιο ιδρύθηκε το 1983 από την Ενορία του Αγίου Σπυρίδωνα του Νοτιοανατολικού Σίδνεϊ υπό την αιγίδα της Ελληνικής Ορθοδόξου Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Το Κολλέγιο του Αγίου Σπυρίδωνα είναι ένα σχολείο που παρέχει εκπαίδευση σε περίπου 800 μαθητές. Οι μαθητές του Κολλεγίου προέρχονται από τριάντα διαφορετικά πολιτιστικά υπόβαθρα. Όλοι μοιράζονται ένα περιβάλλον φροντίδας που προάγει την εκπαιδευτική αριστεία⁴⁸⁹.

Κολλέγιο Αγ. Ευθυμίας «*ST. EUPHEMIA*»: Δημοτικό και Γυμνάσιο με έδρα τη Νέα Νότιο Ουαλία. Το Ελληνικό Ορθόδοξο Κολλέγιο της Αγίας Ευφημίας είναι σχολείο στο Bankstown, Νέα Νότια Ουαλία, Αυστραλία. Το Κολλέγιο αυτό ξεκίνησε τη λειτουργία του στις 30 Ιανουαρίου 1989 με 29 μαθητές από το Νηπιαγωγείο έως και το 3^ο έτος. Ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός τέλεσε τα εγκαίνια του Κολλεγίου στις 26 Φεβρουαρίου 1989. Το Γυμνάσιο-Κολλέγιο ξεκίνησε το 1993 με 31 μαθητές⁴⁹⁰.

Κολλέγιο Αγ. Πάντων «*ALL SAINTS*»: Δημοτικό και Νηπιαγωγείο με έδρα τη Νέα Νότιο Ουαλία. Το Ελληνορθόδοξο Κολλέγιο των Αγίων Πάντων ιδρύθηκε και λειτουργεί μέχρι σήμερα υπό την αιγίδα της Ι.Α. ως ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα αναγνωρισμένο από την Κυβέρνηση της Αυστραλίας. Έχει τμήματα από το Νηπιαγωγείο έως και το 12^ο έτος, (απόφοιτους Γυμνασίου). Το Κολλέγιο υπηρετεί τις αξίες, τις πεποιθήσεις, τις παραδόσεις και τα έθιμα του ελληνικού πολιτισμού και της ορθόδοξης πίστης. Σήμερα το Κολλέγιο αριθμεί 400 μαθητές Νηπιαγωγείου-Δημοτικού και 300 μαθητές Γυμνασίου⁴⁹¹.

⁴⁸⁸ <https://www.greekorthodox.org.au>. 03/03/2019.

⁴⁸⁹ <https://www.stspyridon.nsw.edu.au>. 03/03/2019.

⁴⁹⁰ <https://www.steuphemia.nsw.edu.au>. 03/03/2019.

⁴⁹¹ <https://privateschoolsguide.com/all-saints-grammar>. 03/03/2019.

Κολλέγιο Αγ. Ιωάννου «*ST. JOHN'S GREEK ORTHODOX COLLEGE*»: Δημοτικό και Γυμνάσιο. Το St John's College είναι ένα ανεξάρτητο σχολείο βασισμένο στην Ελληνική Ορθόδοξη Παράδοση. Το 1979 το κολλέγιο έδρευε στο North Carlton. Το 1984 το κολλέγιο μεταφέρθηκε στη σημερινή του θέση στο Preston. Το Σχολείο ιδρύθηκε για να παρέχει εκπαίδευση βασισμένη στον ελληνικό πολιτισμό και την Ορθόδοξη Πίστη, διακονώντας τη μεγάλη Ελληνορθόδοξη παροικία της Μελβούρνης. Σήμερα δέχεται φοιτητές από ένα ευρύ φάσμα πολιτισμών, παραμένοντας υπό την αιγίδα της Ελληνορθόδοξης Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας⁴⁹².

Κολλέγιο «*ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΓΥΡΟΙ*». Ιδρύθηκε στις αρχές του 1983. Το σχολείο έγινε πραγματικότητα, όταν οι ηγέτες της Ορθόδοξης Κοινότητας Oakleigh μαζί με τον π. Νικόλαο Μουτάφη ίδρυσαν ένα σχολείο, κυρίως για να ικανοποιήσουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες των οικογενειών ελληνικής καταγωγής, οι οποίες ζούσαν στα νοτιοανατολικά προάστια της Μελβούρνης. Την εποχή εκείνη περίπου το 41% των κατοίκων του Oakleigh ήταν ελληνικής καταγωγής. Έτσι γεννήθηκε το Oakleigh Grammar (πρώην Ελληνικό Ορθόδοξο Κολλέγιο Oakleigh). Το 2012 με πνεύμα ενθουσιασμού και προσδοκίας μετατράπηκε το Ορθόδοξο Κολλέγιο του Oakleigh σε Grammar Oakleigh και άνοιξε τις πόρτες του σε μαθητές όλων των πολιτιστικών και θρησκευτικών υποβάθρων. Το σχολείο συνεχίζει και αυξάνει την πολυπολιτισμικότητά του. Εφάρμοσε επίσης ένα διεθνές πρόγραμμα φοιτητών το 2016, το οποίο απευθύνεται σήμερα σε φοιτητές από την Κίνα και την Καμπότζη και συνεχίζει να επεκτείνεται⁴⁹³.

Κολλέγιο Αγ. Γεωργίου Θεμπάρτον και των Δυτικών Προαστίων «*ST. GEORGE COLLEGE*»: Νηπιαγωγείο, Δημοτικό και Γυμνάσιο. Ιδρύθηκε το 1983. Το κολλέγιο St. George ήταν το πρώτο Ορθόδοξο Κολλέγιο στη Νότια Αυστραλία. Το 1984 υπήρχαν 31 φοιτητές. Ιδρύθηκε με σκοπό την παροχή αριστείας στην εκπαίδευση μέσω προγραμμάτων υψηλής ποιότητας, διδασκαλίας και εκμάθησης. Σήμερα πάνω από 500 μαθητές, από τον παιδικό σταθμό έως και το γυμνάσιο, αναπτύσσονται σε ένα περιβάλλον, το οποίο παρέχει υψηλής ποιότητας εκπαίδευση μέσα σε υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις. Παρόλο που είναι ένα Ελληνορθόδοξο Κολλέγιο, είναι πολυπολιτισμικό και γλωσσολογικά πολυδιάστατο. Επίσης, δίνει ισότιμες ευκαιρίες φοίτησης σε όλους τους μαθητές, ανεξάρτητα από την εθνικότητα, το θρησκευτικό υπόβαθρο ή το φύλο⁴⁹⁴.

⁴⁹² https://en.wikipedia.org/wiki/St._John%27s_Greek_Orthodox_College 03/07/2019.

⁴⁹³ <https://www.oakleighgrammar.vic.edu.au/about-us/community/alumni/> 03/07/2019.

⁴⁹⁴ <https://sgc.sa.edu.au/our-college/our-story/03/07/2019>.

Ημερήσιο Ελληνορθόδοξο Δημοτικό Σχολείο «Ο Άγιος Σπυρίδων». Το κολέγιο ιδρύθηκε το 2004 και λειτούργησε με 8 μαθητές και έναν καθηγητή. Οι αρχικοί μαθητές ήταν ενορίτες του Αγίου Σπυρίδωνα. Το Κολλέγιο, ως Χριστιανικό Σχολείο και ως μέρος της Ορθόδοξης Εκκλησίας, έχει ως στόχο να εκπαιδεύσει τους μαθητές του με σεβασμό στις χριστιανικές αξίες. Η χριστιανική πίστη βρίσκεται στο επίκεντρο των επιδιώξεων του Σχολείου. Οι αξίες του Κολλεγίου είναι: Σεβασμός, Εμπιστοσύνη, Αγάπη και Φιλία⁴⁹⁵.

Το Alphington Grammar School είναι ένα Σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το οποίο βρίσκεται στο Alphington της Βικτώριας της Αυστραλίας και ιδρύθηκε από την Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα της Μελβούρνης και της Βικτώριας το 1989. Το Σχολείο σχεδιάστηκε για να αντικατοπτρίζει την πολιτιστική ποικιλομορφία της Μελβούρνης με μαθητές από περίπου 30 εθνοτικά και θρησκευτικά υπόβαθρα. Η ελληνική Κοινότητα της Μελβούρνης υποστηρίζει το σχολείο και λειτουργεί τμήματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας τα Σαββατοκύριακα⁴⁹⁶.

Το Κολλέγιο του Αγίου Ανδρέα «*ST. ANDREW'S GRAMMAR GREEK ORTHODOX SCHOOL*». Το Κολλέγιο του Αγίου Ανδρέα είναι ένα σχολείο καθημερινής εκπαίδευσης. Το Σχολείο περιλαμβάνει Νηπιαγωγείο, Δημοτικό και Γυμνάσιο. Ο στόχος του σχολείου είναι να παρέχει στους μαθητές του μια μοναδική Ορθόδοξη Χριστιανική και Ελληνική εμπειρία, με ιδιαίτερη έμφαση στην ακαδημαϊκή αριστεία, την ελληνική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό μέσα σε ένα ασφαλές περιβάλλον φροντίδας⁴⁹⁷.

Τέλος, σε όλες γενικώς τις Ενορίες-Κοινότητες της Αρχιεπισκοπής λειτουργούν Ελληνικά Απογευματινά και Κατηχητικά Σχολεία υπό τη διεύθυνση των Ιερατικών Προϊσταμένων και με τη βοήθεια δασκάλων. Σε όλες τις Ενορίες-Κοινότητες υπάρχουν οργανωμένες Φιλόπρωτοι Αδελφότητες Κυριών, τμήματα Ελληνικής Ορθόδοξου Νεολαίας και χορευτικά συγκροτήματα παραδοσιακών Ελληνικών χορών.

⁴⁹⁵ <https://www.saintspyridon.sa.edu.au/about-us/> 03/07/2019.

⁴⁹⁶ <https://www.alphington.vic.edu.au/> 03/07/2019.

⁴⁹⁷ <https://www.sag.wa.edu.au/our-school/> 03/07/2019.

2. Βυζαντινή Μουσική Παράδοση στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Millennium Heritage Council.

Με τους επετειακούς εορτασμούς για το 2000 η Ιερά Αρχιεπισκοπή προέβη στο πλαίσιο της πνευματικής και αναπτυξιακής της προσπάθειας στην ίδρυση ανάλογων Θεσμών, Συμβουλίων και Επιτροπών. Πρώτος απ' όλους τους οργανισμούς συγκροτήθηκε με άνδρες και γυναίκες απ' όλες τις Πολιτείες της Αυστραλίας το Millennium Heritage Council. Από αυτόν προέκυψε οργανικά η 200μελής Μεικτή Χορωδία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής (Millennium Choir), η οποία μαζί με μαθητικές Χορωδίες των Κολλεγίων στο Σίδνεϊ πρόβαλαν την Ομογένεια παγκοσμίως με τη λαμπρή συμμετοχή τους στους Ολυμπιακούς Αγώνες «Σίδνεϊ 2000».

Ένας ακόμη οργανισμός είναι ο πρωτοποριακός Οργανισμός «*Provi-Care*» (από σύντμηση του Providence και Care). Το πρώτο συνθετικό νοείται από το θείο και το δεύτερο από τον ανθρώπινο παράγοντα, ώστε να εκτιμάται Ορθοδόξως η «*θε ανδρική*» σε όλες τις δράσεις της Εκκλησίας. Μέλημα άκρως επώδυνο και υπεύθυνο αυτού του Οργανισμού είναι να προσφέρει κάθε δυνατή βοήθεια στα συνεχώς αυξανόμενα θύματα του αλκοολισμού και των ναρκωτικών. Στις φιλοδοξίες του Οργανισμού είναι η ίδρυση στις μεγαλύτερες πόλεις της Αυστραλίας Κέντρων Αποτοξίνωσης και Επανένταξης των συγκεκριμένων θυμάτων, καθώς και η ίδρυση Επιστημονικών Τμημάτων Έρευνας για τα σχετικά προβλήματα⁴⁹⁸.

Αυστραλιανή Βυζαντινή Χορωδία.

Η Χορωδία ιδρύθηκε στη σημερινή της μορφή από τον Γιώργο Φούρη, τον Πρωτοψάλτη της Εκκλησίας των Αγίων Πάντων στο Belmore του Σίδνεϊ το 1998. Η Χορωδία παραμένει εγκατεστημένη στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας και αποτελείται από 22 νέους Έλληνες Αυστραλούς, αφιερωμένους στη μελέτη και διάδοση της μουσικής μας παράδοσης. Με την ευλογία του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού και τις συνεχείς προσπάθειες του αείμνηστου Γιώργου Κομπή η Χορωδία έχει ψάλει σε πολλές ενορίες και έχει εμφανιστεί και στο Φεστιβάλ του Σίδνεϊ. Το έργο της Χορωδίας, εκτός από τις τακτικές συναυλίες της, είναι πολύπλευρο. Κατ' αρχάς εκπαιδεύει τους νέους ιεροψάλτες να αναλάβουν τα αναλόγια κάθε ενορίας. Στο παρελθόν είχε οργανώσει μάλιστα σεμινάρια που κάλυπταν διάφορες πτυχές της

⁴⁹⁸ <https://www.greekorthodox.org.au.03/07/2019>.

βυζαντινής μουσικής και υμνολογίας. Ψάλλει, επίσης, σε εορταστικές εκδηλώσεις, αγρυπνίες, σε μυστήρια και σε πανηγύρεις των ενοριών. Τέλος, επιτελεί πολιτιστικό έργο βοηθώντας την τοπική Κοινότητα να διατηρήσει ζωντανή τη βυζαντινή μουσική. Οι περισσότεροι νέοι ιεροψάλτες του Σίδνεϊ είναι μέλη της Αυστραλιανής Βυζαντινής Χορωδίας⁴⁹⁹.

Βυζαντινή Εκκλησιαστική Χορωδία «Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός»

Η Βυζαντινή Εκκλησιαστική Χορωδία στην Αδελαΐδα «Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός» ιδρύθηκε το 1994 από τον δάσκαλο της βυζαντινής μουσικής Ηλία Φραγκούλη, ο οποίος είναι ο Χοράρχης της Χορωδίας. Ο ίδιος ίδρυσε ταυτόχρονα το σωματείο φίλων της Βυζαντινής Μουσικής. Ο Μουσικός Σύνδεσμος αποτελείται από περισσότερα από 50 μέλη, από τα οποία τα πιο πολλά είναι παιδιά μεταναστών δεύτερης και τρίτης γενιάς, και έχει ως αποστολή να διαδώσει τη Βυζαντινή Μουσική στην Αυστραλία σύμφωνα με τις παραδόσεις της Μεγάλης Εκκλησίας του Χριστού⁵⁰⁰.

3. Έντυπα Και Επιστημονικές Εκδόσεις

Η Εκδοτική εταιρεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής «*St. Andrew's Orthodox Press PTY, LTD*» χρησιμοποιείται για εκδόσεις της Θεολογικής Σχολής και για την Εκκλησιαστική Εφημερίδα «*Το Βήμα της Εκκλησίας*». Η εφημερίδα αυτή αποτελεί τον καθρέφτη ολόκληρης της Ομογένειας στην Ε΄ Ήπειρο, σε όλες τις δραστηριότητες, τα προβλήματα και τους αγώνες της· γι' αυτό και διανέμεται από τους ανά την Αυστραλία Ιερούς Ναούς.

«*ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ*», μηνιαία εφημερίδα με έτος πρώτης κυκλοφορίας το 1970. Με την άφιξη του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού εμπλουτίστηκε, ενώ το 1980 διακόπηκε η κυκλοφορία της, για να επανεκδοθεί λίγο αργότερα με τη σημερινή της μορφή.

Η Εφημερίδα «*ΤΟ ΒΗΜΑ*» είναι μηνιαίας κυκλοφορίας και τη δώρισε στην Ιερά Αρχιεπισκοπή ο ομογενής και δραστήριος επιχειρηματίας Γρηγ. Γαβριηλίδης. Πρόκειται για την παλαιότερη Ελληνική Εφημερίδα των Αντιπόδων, αφού εκδίδεται στο Σίδνεϊ από το 1913.

Επιστημονικές εκδόσεις της Αρχιεπισκοπής είναι οι ακόλουθες:

α) Α΄ Θεολογική Επιθεώρηση «*Phronema*». Εξαμηνιαία έκδοση στην αγγλική γλώσσα.

⁴⁹⁹ <https://www.greekorthodox.org.au.03/07/2019>.

⁵⁰⁰ <https://www.greekorthodox.org.au.03/07/2019>.

β) Επιστημονική σειρά «*Greek Orthodox Youth in Dialogue*», της οποίας έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα 7 τόμοι και αφορούν τα Συνέδρια της Ελληνορθόδοξου Νεολαίας στην Αυστραλία.

Τέλος, η Ιερά Αρχιεπισκοπή λειτουργεί Εκκλησιαστικό Βιβλιοπωλείο από τον Ιανουάριο του 1980 με πρωτοβουλία του τότε προϊσταμένου της οικονομικής υπηρεσίας της Αρχιεπισκοπής Σπύρου Ψωμά⁵⁰¹.

⁵⁰¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σσ. 89-91.

Κεφάλαιο Τέταρτο:

Φιλανθρωπικό Έργο & Ιδρύματα Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

Η Στέγη της Εκκλησίας για παιδιά με ειδικές ανάγκες

Η Ιερά Αρχιεπισκοπή διαθέτει:

Το ESTIA FOUNDATION of Australia (Η Στέγη της Εκκλησίας για παιδιά με ειδικές ανάγκες). Το ELPIDA House (Respite Programme) με φιλοξενούμενα στο πρόγραμμα προσωρινής διαμονής 120 άτομα, πέντε (5) εβδομάδες τον χρόνο για κάθε άτομο. Το Lichouri House (μονάδες μόνιμης διαμονής). Το πρόγραμμα μόνιμης διαμονής άρχισε να λειτουργεί τον Ιανουάριο του 2004. Στη μονάδα διαμονής Gladesville κατοικούν μόνιμως 10 άτομα σε ανεξάρτητα μικρά διαμερίσματα με φροντίδα ειδικευμένου προσωπικού επί 24ώρου βάσεως. Πρόγραμμα Ημερησίας Φροντίδος (Day Care Programme) με αριθμό φιλοξενουμένων στο πρόγραμμα 20 άτομα. Τον οργανισμό Provicare, ο οποίος παρέχει δωρεάν εμπιστευτικές συμβουλές και υποστήριξη για άτομα που είναι επηρεασμένα από αλκοόλ ή ναρκωτικά⁵⁰².

Στα μέσα της δεκαετίας του 60 και για την επόμενη δεκαετία η Ι.Α. ξεκίνησε μια μεγάλη προσπάθεια για να καλύψει τις καθημερινές ανάγκες Ελλήνων μεταναστών, οι οποίοι εξαιτίας της άγνοιας της Αγγλικής γλώσσας δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν στις καθημερινές ανάγκες, υποχρεώσεις και υποθέσεις, δηλαδή σε θέματα υγείας, νομικά, κοινωνικά, οικογενειακά, γραφειοκρατικά. Σκοπός των Ελληνικών Κέντρων Πρόνοιας είναι να εξασφαλίσουν τα ίσα δικαιώματα των Ελλήνων μεταναστών σε κρατικές υπηρεσίες της Αυστραλίας.

Τα Ελληνικά Κέντρα Πρόνοιας δραστηριοποιούνται με ομάδες συγκεντρώσεων γερόντων, ομάδες ανέργων γυναικών και ανδρών, κέντρα φροντίδας παιδιών κατά τη διάρκεια σχολικών διακοπών, ομάδα πνευματικής υγείας, φροντιστήρια μαθητών γυμνασίου, ομάδα υποστήριξης εργασιακών δικαιωμάτων, νομικό και φορολογικό κέντρο, σεμινάρια γάμου για μελλόνυμφους, κέντρα προσχολικής φροντίδας, υπηρεσία φυλακισμένων, κέντρα προσχολικής και μετασχολικής φροντίδας, κέντρο έρευνας και επαγγελματικού προσανατολισμού.

⁵⁰²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ημερολόγιον 2019, ό.π., σσ.75-78.

Σήμερα λειτουργούν: το Ελληνικό Κέντρο Πρόνοιας στο Σίδνεϊ, το Ελληνικό Κέντρο Πρόνοιας στη Μελβούρνη, το Ελληνικό Κέντρο Πρόνοιας στην Αδελαΐδα, η Υπηρεσία Ελληνικών γευμάτων, το Κοινωνικό πρόγραμμα, το Πρόγραμμα εθελοντών, το Ελληνικό Κέντρο Πρόνοιας στη Βρισβάνη, το Κέντρο ηλικιωμένων, το Ελληνικό Κέντρο Πρόνοιας στην Πέρθη⁵⁰³.

«Η Βασιλειάδα»

Η Ιδέα της Βασιλειάδας προέρχεται από την έμπρακτη αγάπη του Μεγάλου Βασιλείου προς τον άνθρωπο. Θεμελιώδης αξία της Βασιλειάδας είναι να είναι ίσοι και να δικαιούνται φροντίδα υψηλής ποιότητας όλοι οι άνθρωποι ανεξάρτητα από την εθνικότητα, τη φυλή, τη θρησκεία, το φύλο και την ηλικία. (Οργανισμός Γηροκομείων – Νοσοκομείων «Η Βασιλειάδα», St. Basil's Homes). Ο στόχος της Βασιλειάδας είναι να παρέχει τις καλύτερες δυνατές υπηρεσίες φροντίδας ηλικιωμένων σε ένα πολιτιστικά κατάλληλο περιβάλλον, το οποίο ενισχύει την αξιοπρέπεια, την ανεξαρτησία και την ποιότητα ζωής όλων των αποδεκτών της φροντίδας του.

Το όραμα της Βασιλειάδας είναι να συνεχίσει ο οργανισμός να παρέχει ποιοτικές υπηρεσίες φροντίδας ηλικιωμένων, οι οποίες θα επεκταθούν, ώστε να περιλαμβάνουν εγκαταστάσεις φροντίδας υψηλών προδιαγραφών, νοσοκομείο, κέντρα ημερήσιας φροντίδας και υπηρεσίες υποστήριξης στο σπίτι. Οι υπηρεσίες αυτές ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ηλικιωμένων, οι οποίοι προέρχονται από διαφορετικά πολιτισμικά και γλωσσικά υπόβαθρα.

Η Βασιλειάδα πρεσβεύει την αξιοπρέπεια, την ανεξαρτησία και τον αυτοπροσδιορισμό του ατόμου, δεσμεύεται για την παροχή ποιοτικής φροντίδας σε ένα πολιτιστικά και γλωσσικά κατάλληλο περιβάλλον, σέβεται το δικαίωμα του ατόμου να διατηρεί την αξιοπρέπειά του και να εκτιμάται από τους φροντιστές, την οικογένειά του και την κοινότητα εν γένει. Επιπλέον, στηρίζει το δικαίωμα του ατόμου να εμπλέκει την οικογένεια και την Κοινότητα στον σχεδιασμό και την παροχή φροντίδας. Εκτός των άλλων, προβάλλει το δικαίωμα του ατόμου να έχει πρόσβαση σε πληροφορίες, που επιτρέπουν την επιλογή στην παροχή φροντίδας, καθώς και το δικαίωμα του ατόμου στην εμπιστευτικότητα των προσωπικών πληροφοριών και αρχείων.

⁵⁰³ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σσ. 64-66.

Ο οργανισμός της «Βασιλειάδας» δεσμεύεται για την αντιμετώπιση όλων των τροφίμων της ως αξιόλογων ατόμων με συγκεκριμένες ανάγκες, ενδιαφέροντα και προτιμήσεις. Παρέχει ένα οικιστικό περιβάλλον, το οποίο αντικατοπτρίζει την ποικιλομορφία των κατοίκων και των Κοινοτήτων που ζουν στην Αυστραλία. Εξασφαλίζει ένα υγιές εργασιακό περιβάλλον, στο οποίο η απασχόληση, η καθημερινή διαχείριση και οι διοικητικές πολιτικές και πρακτικές αξίζουν και επιβεβαιώνουν την πολιτιστική και γλωσσική πολυμορφία των ενοίκων και του προσωπικού του. Διαθέτει κατάλληλους μηχανισμούς και εξειδικευμένο προσωπικό για την άσκηση των δικαιωμάτων των ενοίκων, συμπεριλαμβανομένης της παροχής αγαθών ή επίλυσης διαφορών. Εφαρμόζει τον Χάρτη δικαιωμάτων των κατοίκων της Κοινοπολιτείας. Για τον σχεδιασμό του προγράμματος λειτουργίας της λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις των ενοίκων και των οικογενειών τους. Προσπαθεί να παρέχει στους τρόφιμους πληροφορίες και υπηρεσίες στη μητρική τους γλώσσα. Εγγυάται τη διασφάλιση της διαφύλαξης της εμπιστευτικότητας σε όσα θέματα σχετίζονται με τις προσωπικές πληροφορίες και τα αρχεία των τροφίμων της⁵⁰⁴.

Ιδρύματα της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας στο Σίδνεϊ της Νέας Νοτίου Ουαλίας

«Γηροκομείο «Αδελφή Δωροθέα» «Sister Dorothea Village»

Είναι γηροκομείο 87 κλινών. Το όνομά του το πήρε από τη Μοναχή Δωροθέα, ιδρυτικό μέλος της Βασιλειάδας. Διαθέτει 78 δωμάτια με κοινές ευκολίες καθώς και τρία διπλά και τρία μονά δωμάτια με ιδιωτικές ευκολίες.

Τα Διαμερίσματα «Αιγαίον»

Η Ιερά Αρχιεπισκοπή έχει οικοδομήσει δύο πτέρυγες με 22 διαμερίσματα, την πρώτη το 1973 και τη δεύτερη το 1988. Από αυτά μόνο τα δέκα είναι εντελώς αυτόνομα, ενώ στα υπόλοιπα δώδεκα οι χώροι είναι κοινόχρηστοι για τους ενοίκους. Οι ένοικοι θα πρέπει να μπορούν να αυτοεξυπηρετούνται και να ανήκουν στην τρίτη ηλικία⁵⁰⁵.

⁵⁰⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σσ. 68-74.

⁵⁰⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σσ. 68-74.

Γηριατρείο «Η Βασιλειάς»

Είναι εξειδικευμένο κέντρο για αρρώστους, δυναμικότητας 60 κλινών και διαθέτει ιατρείο, φυσικοθεραπευτήρια και εξειδικευμένο προσωπικό. Εντός του ιδρύματος υπάρχει παρεκκλήσιο αφιερωμένο στον Μέγα Βασίλειο. Τα Θυρανοίξια τέλεσε ο Αρχιεπίσκοπος κυρός Στυλιανός το έτος 1989⁵⁰⁶.

«Lourantos Village»

Είναι γηροκομείο 84 κλινών. Ο αείμνηστος Sir Νικόλαος Λουντάρος δώρισε το απαραίτητο ποσό για την ανοικοδόμηση και τον εξοπλισμό του. Προϋπόθεση για την εισαγωγή των αιτούντων είναι ότι δε θα πρέπει να είναι κατάκοιτοι. Το ίδρυμα διαθέτει τρία δωμάτια για ανδρόγυνα καθώς και 58 δωμάτια με κοινές και 20 με ιδιωτικές ευκολίες⁵⁰⁷.

St. Basil Lakemba

Γηροκομείο 168 κλινών αφιερωμένο στη φροντίδα ηλικιωμένων μελών της ελληνικής κοινότητας. Μπορεί να φιλοξενήσει γέροντες που χρειάζονται αυξημένη φροντίδα και δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν, ανθρώπους που έχουν προβλήματα υγείας και στοιχειωδώς καλύπτουν τις ανάγκες τους και ανθρώπους με άνοια. Το προσωπικό, που μιλάει ελληνικά, εξασφαλίζει την επικοινωνία με τους τροφίμους που δεν μιλούν άλλη γλώσσα και τους κάνει να αισθάνονται σιγουριά και ασφάλεια. Στις εγκαταστάσεις υπάρχει ορθόδοξο εκκλησάκι, αφιερωμένο στον Άγιο Βασίλειο⁵⁰⁸.

St. Basil Miranda

Είναι κέντρο ημέρας στο Miranda και έχει 101 κρεβάτια. Το Miranda St. Basil's παρέχει κοινωνική υποστήριξη και σημαντικές δραστηριότητες στους ηλικιωμένους για μια πιο άνετη ζωή. Στις εγκαταστάσεις του κέντρου παρέχεται φαγητό και ένα πλήρες πρόγραμμα δραστηριοτήτων, το οποίο περιλαμβάνει μαγειρική, κηπουρική και μουσική. Επίσης, το

⁵⁰⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ. 68.

⁵⁰⁷ <https://carepage.com.au/aged-care-homes/st-basils-lakemba-lourantos-village05/07/2019>.

⁵⁰⁸ <https://www.stbasils.org.au/locations/lakemba/05/07/2019>

Miranda του St. Basil's διαθέτει σύγχρονα κτήρια σε υπέροχους ανοιχτούς χώρους. Το παρεκκλήσι του Αγίου Βασιλείου Miranda είναι αφιερωμένο στον Απόστολο Αγίου Λουκά⁵⁰⁹.

St. Basil's Annandale

Το St. Basil's Annandale φιλοξενεί ανθρώπους, οι οποίοι στο παρελθόν ήταν άστεγοι, και άτομα με άνοια, παρέχοντάς τους ειδική υποστήριξη και προσοχή. Προγράμματα διαφοροποιημένης θεραπείας και ασφαλείς εσωτερικοί και εξωτερικοί χώροι σε συνδυασμό με τους πολύχρωμους κήπους του δημιουργούν μια ζεστή, φιλόξενη και ασφαλή ατμόσφαιρα για τους ενοίκους. Έχει τη δυνατότητα να φιλοξενήσει 83 ενοίκους⁵¹⁰.

St Basil's Randwick

Το St Basil's Randwick είναι συγκρότημα διαμερισμάτων, στα οποία έχουν πρόσβαση όλα τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Τα καταλύματα του St Basil's Randwick αποτελούνται από 73 ευρύχωρα διαμερίσματα που διαθέτουν από ένα έως τρία υπνοδωμάτια και 114 κλίνες φροντίδας ηλικιωμένων και ασθενών⁵¹¹.

St Basil's Kogarah

Το St Basil's Kogarah είναι ένα Γηροκομείο 55 κλινών, αφιερωμένο στη φροντίδα ηλικιωμένων μελών της ελληνικής κοινότητας. Μπορεί να φιλοξενήσει γέροντες που χρειάζονται αυξημένη φροντίδα και δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν, ανθρώπους που έχουν προβλήματα υγείας και στοιχειωδώς καλύπτουν τις ανάγκες τους και ανθρώπους με άνοια. Το ίδρυμα διαθέτει ορθόδοξο εκκλησάκι, αφιερωμένο στον Αγ. Σάββα του εν Καλύμνω⁵¹².

Συγκρότημα της Βασιλειάδας στο Fawkner της Μελβούρνης (Βικτώρια)

Τα εγκαίνια του Γηροκομείου πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 29 Νοεμβρίου 1992 από τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κυρό Στυλιανό. Η «Βασιλειάδα» διαθέτει παραρτήματα στη Βικτώρια. Αναλυτικότερα: Γηροκομείο (Hostel) δυναμικότητας 150 κλινών, Γηριατρείο-

⁵⁰⁹ <https://www.stbasils.org.au/locations/miranda/05/07/2019>

⁵¹⁰ <https://www.stbasils.org.au/locations/annandale/05/07/2019>.

⁵¹¹ <https://www.stbasils.org.au/locations/randwick/05/07/2019>.

⁵¹² <https://www.stbasils.org.au/locations/kogarah/05/07/2019>.

Γηροκομείο (Nursing Home) δυναμικότητας 30 κλινών και το Γηροκομείο «Παναγία Καμαριανή» (Homes for the aged). Επίσης, διαθέτει διαμερίσματα για ηλικιωμένους.

Συγκρότημα της Βασιλειάδας στη Νότια Αυστραλία

«Aegean Village»

Η «Βασιλειάδα» λειτουργεί παραρτήματα στη Νότια Αυστραλία με την επωνυμία «St. Basils Homes for the aged» με διαμερίσματα ηλικιωμένων. Το Aegean Village διαθέτει πάνω από 100 δωμάτια, τα οποία υποστηρίζουν όλα τα επίπεδα και τις ανάγκες φροντίδας⁵¹³.

St. Basils St. Peter

Το παράρτημα της Βασιλειάδας St Peters είναι ένα συγκρότημα κατοικιών, οι οποίες έχουν σχεδιαστεί για να είναι φιλικές σε ανθρώπους που πάσχουν από άνοια, με χρώματα και σχέδια, τα οποία θυμίζουν ευρωπαϊκά σπίτια στα μέσα του αιώνα. Καταλαμβάνει μια έκταση πάνω από 1070 τ.μ. στο ισόγειο. Εκεί υπάρχουν 13 μονόκλινα δωμάτια και άλλοι βοηθητικοί και κοινόχρηστοι χώροι. Ο πρώτος όροφος έχει παρόμοια διάταξη και καλύπτει μια έκταση πάνω από 1809 τ.μ. Διαθέτει 17 μονόκλινα δωμάτια⁵¹⁴.

St Basil's Croydon

Το St Basil's Croydon είναι ένα συγκρότημα διαμερισμάτων, το οποίο λειτουργεί όλο το εικοσιτετράωρο με μια ειδική ομάδα ιατρών, νοσηλευτών, φαρμακοποιών και θεραπευτών, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες νοσηλείας σε άτομα τρίτης ηλικίας και αρρώστους. Η υπηρεσία ανακούφισης Plateia - St Basil είναι επίσης ενεργή στο ίδρυμα Croydon, παρέχοντας ημερήσιες δραστηριότητες⁵¹⁵.

St John's Community Care Disability Care Services Κουινσλάνδη

Το «St John's Community Care Disability Care Services» παρέχει υπηρεσίες φροντίδας σε άτομα με αναπηρία. Δύο κτηριακά συγκροτήματα φιλοξενούν έως δέκα νέους ανάπηρους ανθρώπους με απαιτητικές και σύνθετες ανάγκες φροντίδας. Οι τρόφιμοι λαμβάνουν 24ωρη φροντίδα από ειδικευμένο προσωπικό.

⁵¹³ <https://www.stbasils.com.au/Facilities-Services/Aegean-Village05/07/2019>.

⁵¹⁴ <http://www.stbasils.com.au/Facilities-Services/St-Peters05/07/2019>.

⁵¹⁵ <http://www.stbasils.com.au/Facilities-Services/Croydon-Park05/07/2019>.

Υποστήριξη «*Lifestyle*» στο σπίτι. Το πρόγραμμα παρέχει φροντίδα και υποστήριξη στα άτομα με αναπηρίες, επιτρέποντάς τους να παραμείνουν ανεξάρτητα στο σπίτι τους και βοηθώντας τα να έχουν πρόσβαση στη ζωή της κοινότητας. Τα άτομα αυτά πάσχουν από πνευματική, σωματική, αισθητηριακή, νοητική, νευρολογική ή ψυχολογική δυσλειτουργία ή συνδυάζουν όλες αυτές τις βλάβες.

Εκμάθηση και ανάπτυξη δεξιοτήτων καθημερινής διαβίωσης. Παρέχει τη δυνατότητα σε άτομα με αναπηρία, συμπεριλαμβανομένων ατόμων που έχουν διπλή διάγνωση (διανοητική αναπηρία και συνυπάρχουσα ψυχική ασθένεια), να αναπτύξουν συγκεκριμένες δεξιότητες, προκειμένου να είναι δυνατή και ανεξάρτητη η καθημερινή διαβίωση . Κοινωνική Ανάπαυση: Αυτό το πρόγραμμα παρέχει το Σάββατο το απόγευμα Ανάπαυση για νέους με Αναπηρία. Οι συμμετέχοντες συνοδεύονται από εξειδικευμένο προσωπικό και λαμβάνουν μέρος σε δραστηριότητες αναψυχής και ψυχαγωγίας⁵¹⁶. Τέλος, παράρτημα του Οργανισμού φροντίδας ηλικιωμένων «*Η Βασιλειάδα*». Δραστηριοποιείται στη Δυτική Αυστραλία και περιλαμβάνει Γηροκομείο και Γηριατρείο.

⁵¹⁶ <http://stjohnscommunitycare.org/disability-care/05/07/2019>.

Κεφάλαιο Πέμπτο

Η αντικανονική εισβολή του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στο Εκκλησιαστικό Έδαφος της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.

Από τα τέλη της δεκαετίας του 80 σοβούσε ένα μεγάλο εκκλησιαστικό ζήτημα: αυτό της εισπήδησης του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Το θέμα προέκυψε από την ενέργεια του Αρχιμανδρίτου Ιεροθέου Κουρτέση, ο οποίος, ως Προϊστάμενος της Ενορίας Κοινότητας Αγ. Ιωάννου Carlton στη Μελβούρνη, επέδειξε απείθεια και διέπραξε άλλα Κανονικά παραπτώματα, έως του σημείου να προσφέρει την ενορία, δηλαδή τον Ι.Ν., τα Σχολεία, τη Φιλόπτωχο Αδελφότητα και εν τέλει τον λαό του Θεού, ώστε να υπαχθεί μαζί μ' αυτόν στην εκκλησιαστική δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Για τους λόγους αυτούς τελικά καθαιρέθηκε. Το αίτημά του αυτό εξετάστηκε ευμενώς από τον τότε Πατριάρχη Ιεροσολύμων Διόδωρο, ο οποίος με την υπ' αριθμ. 324 (10/07/1991) επιστολή του ενημέρωνε τον Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό ότι θα έστελνε τετραμελή αντιπροσωπεία αποτελούμενη από τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Αβήλων Ησύχιο, Πορφυρουπόλεως Τιμόθεο, Γέροντα Αρχιγραμματέα και τον Αρχιμανδρίτη Συνέσιο Παπαγεωργίου, προκειμένου να εξετάσουν το ζήτημα. Ο Πατριάρχης, για να θεμελιώσει τις αξιώσεις του σε ξένη εκκλησιαστική δικαιοδοσία, αναφερόταν στην παράδοση της Λογίας του Παλαιφάτου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων⁵¹⁷.

Η αντίδραση του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού ήταν άμεση και οξεία. Με την από 25^{ης} Ιουλίου επιστολή του προς τον Ιεροσολύμων Διόδωρο ανέφερε ότι: «...*Παρά ταῦτα δὲν ἐθεώρησα μέχρι τοῦδε σκόπιμον νὰ ἀντιμετωπίσω ἐπίσημως τὴν ἐπιχειρουμένη ἀνίερων εισβολή σας εἰς τὴν ὑπὸ τὴν ταπεινότητα μου Ἰερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Αὐστραλίας, ἀποτελοῦσαν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εὐελπιστῶν ὅτι ἐν τέλει θα ἐπικράτει ἡ στοιχειώδης σύνεσις καὶ ἐντροπὴ ἐφ' ὅσον ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ πρὸ πολλοῦ σᾶς κατέλιπε...*» σε άλλο σημείο ανέφερε ότι: «.....*Ὁ καθηρημένος κ. Κουρτέσης, καὶ οἰοσδήποτε ἄλλος δύναται νὰ σᾶς προσφέρῃ τὴν περιουσίαν τοῦ, τὴν ὁποίαν ὄφειλε νὰ σᾶς ἀποστείλῃ, ὄχι ὅμως καὶ τὸ δικαίωμα εἰσπηδήσεως εἰς ξένην ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν. Διὰ τοῦτο μετὰ βδελυγμίας σᾶς ἐπιστρέφω τὸ ἀπαράδεκτον ἐγγράφον σάς, καὶ ἀπὸ σήμερον ἐπίσημως ἀποδύομαι εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα νὰ ἀποκαλύψω διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου τὴν ἐγκληματικὴν, ὄχι μόνον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ Ἔθνος ὀλόκληρον, συμπεριφορὰν σας, ὥστε νὰ σᾶς ἀποκηρύξῃ κάθε*

⁵¹⁷ Β. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, Οικουμενικό Πατριαχείο. Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας, Πατριαρχικόν Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσσαλονίκη 1994, σσ.378-379.

εύσεβης και νοήμων άνθρωπος....». Στη συνέχεια ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός επέστρεψε σε ένδειξη διαμαρτυρίας δια μέσου του Πρέσβευς της Ελλάδος στην Καμπέρα τον Ανώτατο Ταξιάρχη του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, τον οποίον του είχε απονεμίσει τιμητικά ο αείμνηστος προκάτοχος του Πατριάρχου Διοδώρου Βενέδικτος. Μετά την παρέλευση δύο ετών, στην Κληρικολαϊκή Συνέλευση του 1993, σύσσωμη η εν Αυστραλία Εκκλησία ζήτησε με ψήφισμά της από το Ελληνικό Κοινοβούλιο την αναχαίτιση των διασπαστικών ενεργειών του Πατριάρχου Διοδώρου, ώστε να σταματήσει η επιχειρούμενη εισβολή, και από τη Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου να εφαρμόσει τα υπό των Ιερών Κανόνων οριζόμενα⁵¹⁸.

Η απάντηση στο κάλεσμα του φιλοχρίστου πληρώματος της εν Αυστραλία Εκκλησίας δεν άργησε να έρθει. Την Παρασκευή 30 Ιουλίου 1993 συγκλήθηκε μείζων και υπερτελής Σύνοδος στην Κωνσταντινούπολη υπό την προεδρία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και τη συμμετοχή του τότε Πατριάρχου Αλεξανδρείας Παρθενίου, μετά των Μητροπολιτών Ιαννουπόλεως Παύλου και Αξώμης Πέτρου και του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Σεραφείμ, μετά των Μητροπολιτών Περιστερίου Χρυσοστόμου και Διδυμοτείχου και Ορεστιάδος Νικηφόρου, καθώς και των Μητροπολιτών Άκκρας Πέτρου και Νέας Σμύρνης Αγαθαγγέλου ως εκπροσώπων της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Κύπρου, καθώς και των μελών της Συνόδου του Οικουμενικού Θρόνου.

Μερικές από αντικανονικές ενέργειες, οι οποίες βάραιναν τόσο τον Πατριάρχη Διόδωρο όσο και τους Επισκόπους Αβήλων, νυν Καπιτωλιάδος, κ. Ησύχιο, Πορφυρουπόλεως, νυν Βόστρων, κ. Τιμόθεο, Γέροντα Αρχιγραμματέα και τον Αρχιμανδρίτη Συνέσιο Παπαγεωργίου, ήταν κατ' αρχάς η απροκάλυπτη εισβολή του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων τον Ιούλιο του 1991 στην Ενορία-Κοινότητα του Αγίου Ιωάννου Carlton Μελβούρνης, για να προστατεύσει αντικανονικώς και αναρμοδίως τον καθηρημένο Ιερόθεο Κουρτέση και να αποδεχθεί ως δήθεν δωρεά του την εν λόγω Ενορία-Κοινότητα μαζί με τον ναό, τα Σχολεία, τα φιλανθρωπικά και άλλα συναφή Ιδρύματα. Επίσης, η χρησιμοποίηση της Ενορίας-Κοινότητας από τους Επισκόπους Αβύλων, νυν Καπιτωλιάδος, Ησυχίου και Πορφυρουπόλεως, νυν Βόστρων, Τιμοθέου σε συνεργασία με τους Καθηρημένους πρεσβυτέρους Ιερόθεο Κουρτέση και Βασίλειο Κουρτέση ως ορμητήριο και βάση ανήκουστων δραστηριοτήτων σε βάρος της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα τη διάσπαση της ενότητας και της ειρήνης του Ελληνισμού στην εν λόγω Ενορία-Κοινότητα και κατ' επέκταση στην πόλη της Μελβούρνης. Επιπροσθέτως, ο εμπαιγμός και

⁵¹⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Φωνή της Ορθοδοξίας, τεύχος 157, Σίδνεϊ Ιανουάριος -Φεβρουάριος 1993, σ.17.

εξαπάτηση του Οικουμενικού Πατριαρχείου από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Διόδωρο στις μεταξύ τους επαναλαμβανόμενες επικοινωνίες προς εξεύρεση λύσεως. Επίσης, η επαναλαμβανόμενη τακτική του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων να επεκταθεί και σε άλλες εκκλησιαστικές δικαιοδοσίες, όπως εκείνη του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις Μητροπόλεις Γερμανίας, Ουγγαρίας, Πορτογαλίας και εκείνη του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην Κένυα. Τέλος, η πρακτική του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων να προσεταιρίζεται καθηρημένους ή σχισματικές παλαιοημερολογίτικες ομάδες στην Ελλάδα, όπως του αυτοκαλούμενου «Επισκόπου Ωρωπού και Φυλής Κυπριανού», ώστε να ιδρύσει και να λειτουργήσει Μετόχια και Ιερούς Ναούς χωρίς την άδεια της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Από τις προαναφερθείσες αντικανονικές ενέργειες προέκυπταν τα εκκλησιαστικά αδικήματα «της εισπήδησης σε ξένη χώρα, παρ' ενορία πράξης, φατρίας και τυρείας και συνωμοσίας εναντίον άλλης Εκκλησίας». Άπαντες οι κατηγορούμενοι κρίθηκαν ένοχοι για όλα τα αδικήματα και τους επιβλήθηκε η ποινή της καθαίρεσης, εκτός του Πατριάρχου Διοδώρου, ο οποίος κρίθηκε μεν ένοχος, άλλα κατ' άκρα παραχώρηση δεν καθαιρέθηκε για την αποφυγή μεγαλύτερου σχίσματος. Ωστόσο, για ένα χρονικό διάστημα διεγράφη το όνομά του από τα Ιερά Δίπτυχα και σταμάτησε η Μυστηριακή Κοινωνία με τις λοιπές Ορθόδοξες Εκκλησίες⁵¹⁹. Μετά την παύση των αντικανονικών ενεργειών της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων και της αποχώρησής της από ξένες δικαιοδοσίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου, του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, της Εκκλησίας της Ελλάδος και τη μεταμέλεια των Επισκόπων, η πράξη καθαίρεσής τους ανακλήθηκε και επανήλθε η Εκκλησιαστική Κοινωνία μεταξύ των Εκκλησιών⁵²⁰.

⁵¹⁹ Β. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας «Πρακτικόν τῆς ἐν Φαναρίῳ συνελεύσεως Μείζονος καί Ὑπερτελοῦς Ἱεράς Συνόδου», ό.π., σσ.394-399.

⁵²⁰ ἹΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ τευχος 176-177 «Οικουμενικόν Πατριαρχείον Ανακοινωθέν», Σίδνεϊ Ιανουαρίου—Φεβρουαρίου 1994, σ.10.

Κεφάλαιο Έκτο: Νεολαία

Κεντρική Επιτροπή Νεολαίας Δήλωση Αποστολής.

Η Κεντρική Επιτροπή Νεολαίας (Κ.Ε.Ν.) απαρτίζεται από νέες και νέους της Νέας Νότιας Ουαλίας, αντιπροσωπευτικά απ' όλες τις κοινότητες. Ιδρύθηκε το 1989 και τελεί υπό την αιγίδα της Ελληνικής Ορθοδόξου Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας με επικεφαλής τον εκάστοτε Αρχιεπίσκοπο. Σκοπός της Κ.Ε.Ν. είναι η οργάνωση και ο συντονισμός όλων των κατά τόπους νεολαιών της Αυστραλίας. Διανέμει οπτικοακουστικό και έντυπο υλικό κατάλληλο για τον καταρτισμό της νεολαίας, αποστέλλει κατάλληλα εκπαιδευμένους ομιλητές για τις εβδομαδιαίες συνάξεις και έχει την ευθύνη για τον συντονισμό παναυστραλιανών συνεδρίων νεολαίας.

Η Κ.Ε.Ν. διοργανώνει μια σειρά εκδηλώσεων, οι οποίες είναι πολιτιστικές, φιλανθρωπικές και κοινωνικές, επιτρέπουν την επικοινωνία μεταξύ των μελών της και έχουν Θρησκευτικό και Εθνικό χαρακτήρα. Η Κ.Ε.Ν. συμμετέχει στις εορτές των Χριστουγέννων και των Θεοφανίων με Χριστουγεννιάτικα κάλαντα, καθώς και στον Αγιασμό των υδάτων, βουτώντας στα νερά για τον Τίμιο Σταυρό. Οργανώνει πνευματικές επισκέψεις σε μοναστήρια, οι οποίες εισάγουν τη νεολαία στη μοναστική και μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας, και τέλος διοργανώνει διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις. Επίσης, πραγματοποιεί ομιλίες στην Αρχιεπισκοπή για ζητήματα που αφορούν τη σημερινή νεολαία. Ετήσιες συναντήσεις και διασκέψεις Νεολαίας της Νέας Νότιας Ουαλίας επιτρέπουν σε όλες τις ηλικιακές ομάδες να μάθουν περισσότερα για ορισμένες πτυχές της πίστης τους, καθώς και να κάνουν ένα διάλειμμα από την καθημερινότητά τους⁵²¹.

⁵²¹ <https://www.cycnsw.org.au/about-us> 05/07/2019.

Παναυστραλιανά Συνέδρια Ελληνορθοδόξου Νεολαίας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.

Το πρώτο Συνέδριο συγκλήθηκε στη Μελβούρνη στις 16-17 Αυγούστου 1982 με θέμα *«Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείται»*. Επιγραμματικά τα κύρια θέματα της εισηγητικής ομιλίας του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού ήταν: α) Η νεανική ηλικία ως το κρισιμότερο στάδιο της ανθρώπινης ζωής, β) Η οικογένεια ως θεμέλιο των ηθικών, θρησκευτικών και κοινωνικών καταβολών του ανθρώπου, γ) Η εκπαίδευση ως χώρος ειδικού μορφωτικού και επαγγελματικού οπλισμού του ανθρώπου και δ) Η κοινωνία ως το ευρύτετο πεδίο δράσεως και η πηγή των πλέον αντιφατικών εμπειριών του ανθρώπου. Στην πορεία της πρώτης ημέρας του Συνεδρίου εκφωνήθηκαν ομιλίες από τους π. Κυριάκο Ψάλιο με θέμα *«Νεολαία και Οικογένεια»*, και Σωτήριο Λιώλιο και Σ. Γεωργίου με θέμα *«Νεολαία και Έκπαίδευσις»*. Την επόμενη μέρα, μετά την τέλεση της Ακολουθίας του Όρθρου, κύριοι ομιλητές του συνεδρίου ήταν ο Γ. Παπαδόπουλος με θέμα *«Νεολαία και Κοινωνία»*, π. Εμμ. Χρυσανγής και ο Καθηγητής Μ. Αντωνιάδης με θέμα *«Νεολαία και Έκκλησία»*. Οι αποφάσεις του Α΄ Παναυστραλιανού Συνεδρίου Ορθοδόξου Νεολαίας αφορούσαν τη συστηματικότερη καλλιέργεια της Ελληνικής Ορθοδόξου Πίστεως και Κληρονομιάς από όλους τους εμπλεκόμενους, δηλαδή Ιερείς, διδασκάλους Ελληνικών Σχολείων και αρμόδιες κοινοτικές επιτροπές για τη νεολαία, την ίδρυση Οργανισμών Νεολαίας σε όλες τις Ενορίες - Κοινότητες της Αυστραλίας και την ίδρυση κεντρικού γραφείου Νεολαίας στο Σίδνεϊ καθώς και περιφερειακών γραφείων σε όλες τις Αρχιεπισκοπικές Περιφέρειες. Τέλος, αποφασίστηκε η διοργάνωση Εθνικών Συνεδρίων Ελληνικής Ορθοδόξου Νεολαίας κάθε δύο έτη⁵²².

Το Δεύτερο Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο Σίδνεϊ (2-4 Σεπτεμβρίου 1984) με θέμα *«Παράδοση και Ζωή»*. Κύριοι ομιλητές ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός και ο Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου Χρήστος Γιανναράς. Κύριοι άξονες της εναρκτήριας ομιλίας του Αρχιεπισκόπου ήταν: α) *«Η Παράδοση είναι καρπός τῆς σοφίας και πείρας»*, β) *«Η Παράδοση είναι ἐκδήλωση ἀλληλεγγύης»*, γ) *«Η Παράδοση προϋποθέτει βασικῶς ἓνα κοινό 'κοσμοείδωλο' καὶ ἓναν κοινό 'μύθο'»* και δ) *«Η Παράδοση είναι ἔκφραση πίστεως»*. Στο Συνέδριο αποφασίστηκε η χρήση των μέσων επικοινωνίας και των τεχνολογιών της εποχής εκείνης στην οργάνωση μορφωτικών συγκεντρώσεων στις κατά τόπους κοινότητες, στη

⁵²²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 32^ο, Σίδνεϊ Άγουστος 1982, σσ.85-89.

δημιουργία βιβλιοθηκών σε όλες τις Ενορίες-Κοινότητες και τέλος στη διοργάνωση Σεμιναρίων για την επιμόρφωση στελεχών της νεολαίας⁵²³.

Το τρίτο συνέδριο συνήλθε στη Μελβούρνη (24-27 Αυγούστου 1986) με θέμα «*Η Πνευματική περιπέτεια τοῦ μετανάστη*» και με την παρουσία 350 νέων και νεανίδων, αντιπροσώπων από όλην την Αυστραλία. Κύριοι εισηγητές του Συνεδρίου ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός με θέμα: «*Η Πνευματική περιπέτεια τοῦ μετανάστου*» και ο Καθηγητής του Α.Π.Θ. Ν. Κοκάντζης με θέμα: «*Προβλήματα οἰκογενειῶν μεταναστῶν, Κοινωνικο-ψυχολογικές ἀπόψεις*». Την έναρξη των εργασιών κήρυξε ο Κυβερνήτης της Βικτώριας D. McCaughey και αμέσως μετά έλαβε τον λόγο ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας, ο οποίος εκφώνησε την εισηγητική του ομιλία με βασικά σημεία: α) Μία βασική διάκριση, β) Έξοδος- ένας σκληρός αλλά σωτήριος πνευματικός νόμος, γ) Η λανθάνουσα Χριστολογική διάσταση της μεταναστεύσεως και δ) λίγες αξιωματικές συμπερασματικές κρίσεις⁵²⁴.

Το τέταρτο συνέδριο με θέμα «*Γάμος και Οικογένεια*» συγκλήθηκε στη Μελβούρνη, (27-29 Ιανουαρίου του 1989). Κύριοι ομιλητές του Συνεδρίου ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός με θέμα: «*Γάμος καὶ Οἰκογένεια*» και ο Καθηγητής της Αμερικανικής Γεωργικής Σχολής Θεσσαλονίκης Burce Lansdale με θέμα «*Το μήνυμα της 'ἀγκαλιᾶς' σὲ μιὰ Χριστιανικὴ οἰκογένεια*». Τέλος, στο συνέδριο αναγνώστηκε μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου, ο οποίος τόνιζε ότι «...*βασικὴ προϋπόθεσις ἐπιτυχίας ἑνὸς γάμου εἶναι ἡ συναίσθησις καὶ ἡ βαθεῖα συνείδησις ὅτι οἱ σύζυγοι καὶ οἱ γονεῖς εἶναι συνεργοὶ Θεοῦ...*»⁵²⁵.

Το πέμπτο συνέδριο συγκλήθηκε στην Αδελαΐδα (29 Σεπτεμβρίου - 2 Οκτωβρίου 1991). Θέμα του Συνεδρίου ήταν «*Οἱ Πατέρες της Ἐκκλησίας καὶ ἐμεῖς*». Κύριοι εισηγητές του Συνεδρίου ήταν Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός με θέμα «*Φυσικοὶ καὶ Πνευματικοὶ Πατέρες*» και ο Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α. Παντελής Β. Πάσχος με θέμα «*Οἱ Μυστικοὶ-Νηπτικοὶ Πατέρες καὶ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος*»⁵²⁶.

Το ἕκτο συνέδριο συγκλήθηκε στη Βρισβάνη (23-26 Ιανουαρίου 1994) με θέμα «*Οἱ Ἠθικὲς ἀξίεις του κόσμου καὶ ἡ Χριστιανικὴ ἠθική*». Βασικοί ομιλητές του συνεδρίου ήταν ο

⁵²³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 57°, Σίδνεϊ Σεπτέμβριος 1984, σσ.101-105,109.

⁵²⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 81°, Σίδνεϊ Σεπτέμβριος 1986, σσ.89-95.

⁵²⁵ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 109-110, Σίδνεϊ Ιανουάριος-Φεβρουάριος 1989, σσ.21-22.

⁵²⁶ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 144°, Σίδνεϊ Δεκέμβριος 1991, σ.129.

Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός με θέμα «*Η κατά κόσμον άξιοκρατία και ή Χριστιανική ήθική*» και ο Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Ε.Κ.Π.Α. Ευάγγελος Θεοδώρου με θέμα «*Άζίες και ή σωστή Ιεράρχησή τους*». Τέλος, αναγνώσθηκε μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου⁵²⁷.

Το έβδομο συνέδριο συγκλήθηκε στο Σίδνεϊ (23-25 Ιανουαρίου 1998) με θέμα «*Πίστις, μιὰ δύναμη πέρα από το άνθρωπινο*». Κύριοι εισηγητές του Συνεδρίου ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός και ο τότε Μητροπολίτης Βρεσθένης και σήμερα πρώην Αμερικής Δημήτριος. Στόχος και των δύο ομιλητών ήταν να αναδείξουν τις ανθρωπολογικές, κοινωνιολογικές και παράλληλα τις καθαρά θεολογικές πτυχές του θέματος «*Πίστις*». Στο συνέδριο αναγνώσθηκε μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου⁵²⁸.

Το όγδοο συνέδριο συνήλθε στη Μελβούρνη⁵²⁹ (1-3 Οκτωβρίου 2001) με θέμα «*Πνευματική ταυτότητα και πολυμορφία σε μιὰ πλουραλιστική κοινωνία*». Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξε ο Κυβερνήτης της Βικτώριας John Landy και συμμετείχαν παραπάνω από 450 νέοι και νέες. Κύριοι ομιλητές ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός και ο Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου Χρήστος Γιανναράς.

Το ένατο συνέδριο συνήλθε στη Βρισβάνη (25-28 Ιανουαρίου 2007) με θέμα «*Η εϋθύνη της Νεολαίας στην σύγχρονη κοινωνία*». Στο συνέδριο συμμετείχαν παραπάνω από 500 σύνεδροι. Κύριοι ομιλητές ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός και ο Καθηγητής Πανεπιστημίου Χριστόφορος Χαραλαμπίκης⁵³⁰.

Το δέκατο Εθνικό Συνέδριο Νεολαίας διοργανώθηκε από την Ενορία-Κοινότητα της Κοίμησης της Θεοτόκου στη Βρισβάνη (29 Σεπτεμβρίου - 1η Οκτωβρίου 2013) με θέμα «*Η όρολογία και ή ψυχολογία των κοινωνικοπολιτικων εξέλιξεων στην σύγχρονη εποχή*». Στο συνέδριο συμμετείχαν πάνω από 400 σύνεδροι. Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξε ο αναπληρωτής του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού Θεοφιλέστατος Επίσκοπος

⁵²⁷ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 176,177, Σίδνεϊ Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 1994, σσ.6-8.

⁵²⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 176-177, Σίδνεϊ Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 1998, σσ.5-7.

⁵²⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 265, Σίδνεϊ Οκτώβριος 2001, σ.106.

⁵³⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 320, Σίδνεϊ Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2007, σ.1.

Απολλωνιάδος Σεραφείμ, ενώ παρίσταντο ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δέρβης Ιεζεκιήλ και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δορυλαίου Νίκανδρος⁵³¹.

⁵³¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 398-400, Σίδνεϊ Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2013, σσ.1-4.

Κεφάλαιο Έβδομο

Διατελέσαντες Μητροπολίτες και Αρχιεπίσκοποι Αυστραλίας και οι Βοηθοί Επίσκοποί τους.

1. Ο Από Σερρών πρώτος Μητροπολίτης Αυστραλίας Χριστόφορος.

Τον Δεκέμβριο του 1872 γεννήθηκε στο Βαθύ της νήσου Σάμου ο Χριστόφορος, κατά κόσμον Χαρίδημος, γιος του εμπόρου Γεωργίου Κνήτη και της Φιορίτσας το γένος Φωκά. Έλαβε τη βασική εκπαίδευση στα σχολεία της ιδιαίτερης πατρίδας του και στη συνέχεια, με τη φροντίδα του τότε Μητροπολίτου Σάμου Γαβριήλ, εγγράφηκε το 1894 στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, απ' όπου αποφοίτησε το έτος 1898 με βαθμό «Άριστα», έχοντας υπερακοντίσει τους συμφοιτητές του. Τον Ιούλιο του ίδιου έτους έλαβε τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης από τον Μητροπολίτη Ρόδου Κωνσταντίνο στο Παρεκκλήσιο της Αγίας Τριάδος εντός της Σχολής. Μετά την εις Διάκονο χειροτονία του επέστρεψε στη γενέτειρά του, όπου υπηρέτησε στην εκπαίδευση ως θεολόγος, διδάσκων το μάθημα των Θρησκευτικών στο Δημόσιο Γυμνάσιο, στο Πυθαγόρειο. Διακρίθηκε για τον αδαμάντινο χαρακτήρα του, για τον ζήλο του και τέλος για την εργατικότητα του, η οποία τον οδήγησε να συγγράψει πόνημα, το οποίο αφορούσε την Ορθόδοξη Χριστιανική Κατήχηση για τους μαθητές των τελευταίων τάξεων του Γυμνασίου και εκδόθηκε με δαπάνη του Δημοσίου Ταμείου της Ηγεμονίας⁵³².

Το 1905, ύστερα από αίτημα της Πρεσβυτεριανής Εκκλησίας προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη Ιωακείμ Γ' για την αποστολή Ορθόδοξου Ιερέα με αποστολή να μελετήσει τα θέματα της Πρεσβυτεριανής Εκκλησίας, ο Πατριάρχης απέστειλε στο Εδιμβούργο της Σκωτίας τον Ιεροδιάκονο Χριστόφορο από τη Σάμο, ο οποίος γράφτηκε εκεί στο Ιστορικό Πανεπιστήμιο του Αγ. Ανδρέου⁵³³. Στη συνέχεια, την 1^η Αυγούστου 1906 και αφού ο Χριστόφορος είχε μετεγραφεί στο Πανεπιστήμιο της

⁵³²London Conference of 1832 «Η νήσος Σάμος συμμετείχε από νωρίς στην Ελληνική Επανάσταση του 1821 έχοντας αποτρέψει πολλές προσπάθειες των Οθωμανικών στρατευμάτων να την καταλάβουν, ωστόσο δεν συμπεριλήφθηκε στα όρια του πρώτου ανεξάρτητου Κράτους της Ελλάδας μετά το 1832. Αντ' αυτού, το 1834 δόθηκε στο νησί το καθεστώς αυτοδιοίκησης ως ημι-ανεξάρτητο κράτος, το Πριγκιπάτο της Σάμου (Ηγεμονία της Σάμου). Προνόμιο που εκχωρήθηκε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, καταβάλλοντας το ετήσιο ποσό των 2700 λιρών, ως φόρο υποτέλειας. Η ηγεμονία της Σάμου είχε κυβερνήτη Έλληνα Ορθόδοξο που οριζόταν από την Υψηλή Πύλη και έφερε τον τίτλο του "Πρίγκιπος".».

⁵³³UNIVERSITY OF ST. ANDREW –SCOTLAND- Scotland's first university, founded 1413 <https://www.st-andrews.ac.uk/> 22/03/2019.

Οξφόρδης μετά από σύσταση του Οικουμενικού Πατριάρχου, ο D.M. Kay καθηγητής του στο πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου έγραφε μεταξύ άλλων: «*Ευχαρίστως βεβαιώνω την άριστη φήμη και την χριστιανική ευγένεια, που αποπνέει το πρόσωπο του Κνήτη. Οι Σκωτσέζοι, που τον έχουν γνωρίσει, ενδέχεται να έχουν νέο ενδιαφέρον για τη Μεγάλη Εκκλησία στην οποία ανήκει. Η μοναδική μου ανησυχία ήταν ότι η αρχική έλλειψη γνώσης αγγλικών, θα έπρεπε να είχε εμποδίσει τη βαθύτερη μελέτη του για τα ουσιαστικότερα στοιχεία του χριστιανισμού της Σκωτίας*»⁵³⁴.

Τη δαπάνη των σπουδών του στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης ανέλαβαν οι ομογενείς της Μεγάλης Βρετανίας.

Το 1909 κατέθεσε τη διδακτορική του διατριβή με τίτλο «*Ordination and Matrimony in the Eastern Orthodox Church.*» (Η χειροτονία και ο Γάμος στην Ανατολική Ορθόδοξον Έκκλησιαν), η οποία δημοσιεύτηκε έναν χρόνο αργότερα στην εφημερίδα των Θεολογικών Σπουδών⁵³⁵ και αναγορεύτηκε Διδάκτωρ Φιλολογίας⁵³⁶. Αξιοσημείωτα είναι όσα έγραψε ο καθηγητής του στην Εκκλησιαστική Ιστορία στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης Beresford James Kidd: «*Χαίρομαι ιδιαίτερα που ήρθα στο Διοικητικό Συμβούλιο της Θεολογίας την Πέμπτη και άκουσα την έκθεση των δύο Εξεταστών, υπέρ του να σας χορηγήσουν το Πιστοποιητικό B.Litt. Η ίδια η έκθεση ήταν απλώς τυπική, αλλά πρόσθεσε κάποιες προφορικές μαρτυρίες. Έμειναν έκπληκτοι με την ευκολία, με την οποία γράφετε στα αγγλικά, μετά από σύντομη εξοικείωση με αυτά. Εντυπωσιάστηκαν από την πληρότητα του έργου σας και είπαν ότι, ενώ το πρώτο μέρος της διατριβής σας ήταν καλό, σε κάποια σημεία γνωστό σε άλλα όχι, το δεύτερο μέρος ήταν μια νέα συνεισφορά στη γνώση του θέματος - τουλάχιστον μεταξύ των Δυτικών. Το συμβούλιο δέχθηκε τις συστάσεις τους χωρίς καμία ερώτηση. Και πρέπει να σας συγχαρούμε πολύ για το αίσιο τέλος των σπουδών σας εδώ. Εκτός από την ικανοποίηση που φυσικά αισθάνεστε, ελπίζω ότι θα διαπιστώσετε ότι η διάκριση που έχετε κερδίσει θα εκτιμηθεί ιδιαίτερα από τους φίλους σας πίσω στην Πατρίδα σας*»⁵³⁷.

534 INTERNATIONAL DIRECTORY 1927...ό.π., σ. 309 «I gladly bear testimony to the excellent bearing and Christian courtesy uniformly displayed by Mr. Knetes. Scotsmen who have met him are likely to have a new interest in the Great Church to which he belongs. My only regret is that his initial want of English should have hindered his deeper study of the profounder elements in Scottish Christianity»

⁵³⁵C. KNETES, [1872-1958], "Ordination and Matrimony in the Eastern Orthodox Church. I," *Journal of Theological Studies* 11 No 43 (April 1910): 348-400.

⁵³⁶Bachelor of Letters or Bachelor of Literature Academic & Science » British Degree

⁵³⁷« I was very glad to be at the Board of the Theology on Thursday and to hear the report of the two Examiners in favor of granting you the Certificate for B.Litt. The report itself was merely formal, but they added some testimony by word of mouth. They expressed themselves astonished at the ease with which you write English after

Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του στην Αγγλία εγκαταστάθηκε στην Κωνσταντινούπολη, όπου διορίστηκε Αρχιεπίσκοπος και Αρχισυντάκτης της Εφημερίδος «*Εκκλησιαστική Αλήθεια*». Στις 23 Απριλίου 1910 έλαβε τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης και ταυτόχρονα προχειρίστηκε σε Αρχιμανδρίτη. Στις 7 Δεκεμβρίου 1910 εξελέγη επί Πατριαρχίας Ιωακείμ Γ΄ Επίσκοπος Σταυρουπόλεως και τοποθετήθηκε ως Αρχιερατικός Προϊστάμενος της Ελληνορθόδοξης κοινότητας Σταυροδρομίου, όπου και διαποιόμεινε για τα επόμενα εννέα έτη. Επίσκοπος χειροτονήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου τ.ε. στον Ιερό Ναό των Εισοδίων του Πέραν.

Ο Επίσκοπος Χριστόφορος ήταν δεινός ρήτορας, με αποτέλεσμα να καθηλώνει τους πιστούς, οι οποίοι συνέρρεαν στον Ιερό Ναό της Κοινότητας Σταυροδρομίου για να τον ακούσουν. Επί Πατριαρχίας Γερμανού Ε΄ του εμπιστεύθηκε η Αγία και Ιερά Σύνοδος το 1918 τη διαποιόμανση της Ιεράς Μητροπόλεως Σερρών. Όμως δε μετέβη εκεί αμέσως λόγω των πολεμικών επιχειρήσεων και της μανίας των βαρβαρικών επιδρομών από τα Βουλγαρικά στρατεύματα που άφησαν πίσω τους σωρό ερειπίων.

Αν και η Αρχιερατεία του στις Σέρρες ήταν βραχεία, η αγάπη που ενέπνευσε στους Σερραίους ήταν μεγάλη και αποτυπώνεται με γλαφυρότητα στο τηλεγράφημα, το οποίο εστάλη στη Σύνοδο του Πατριαρχείου μετά την ανακοίνωση της προαγωγής του σε Μητροπολίτη Αυστραλίας. Το τηλεγράφημα απεστάλη από φορείς της Πόλεως των Σερρών και ανέφερε: «*Διερμηνεύομεν βαθεῖαν θλίψιν ἐπὶ μεταθέσει Μητροπολίτου ἡμῶν Χριστοφόρου ἐφελκύσαντος γενικὴν συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν εἰλικρινῆ ὀλοκλήρου ἐπαρχίας. Ἰκετεύομεν Ὑμᾶς ὅπως ἀνακληθῆ ἡφθίσα ἀπόφασις, ἵνα ἐπανέλθῃ ἡ γαλήνη εἰς τὰς τρωθείσας καρδίας ἡμῶν. Ἄδυνατοῦμεν ἀποχωρισθῆναι Ἱεράρχου ἐργασθέντος μετὰ ζήλου καὶ ἀνιδιοτελείας. Πεποιθότες ὅτι Ὑμετέρα Παναγιότης, ἣτις ἰδιαίτερος ἀγαπᾷ τὴν Πόλιν Σερρῶν, δὲν θὰ κωφεύσῃ εἰς τὰς τόσας παρακλήσεις τῶν προσφιλῶν τῆς Σερραίων. Ἀναμένομεν ἐναγωνίως τηλεγραφικῶς εὐνοϊκὴν ἀπόφασιν Ἐκκλησίας*». Βεβαίως, η απάντηση του Πατριάρχου Γρηγορίου Ζ΄

such short acquaintance with it. They were impressed with the thoroughness of your work; and they said that while the earlier part of your thesis went over ground that was more or less familiar, the latter part was a fresh contribution to the knowledge of the subject - at least, among us Westerns. The Board accepted their recommendations without question. And you are much to be congratulated on the happy conclusion to your years of study here. Apart from the satisfaction which you naturally feel, I hope you will find that the distinction you have won will be highly appreciated by your friends at home. »

ήταν αρνητική, διότι η προαγωγή του Μητροπολίτου Χριστοφόρου ελήφθη κατόπιν προηγούμενου δικού του αιτήματος⁵³⁸.

Η Εκλογή και Ποιμαντορία του Μητροπολίτη Αυστραλίας Χριστόφορου

Η εκλογή του έλαβε χώρα την 9^η Φεβρουαρίου 1924, έχοντας συνυποψηφίους του τον Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Κωνσταντίνο και Δαρδανελίων και Λαμψάκου Κύριλλο. Οι Συνοδικοί Αρχιερείς, οι οποίοι τον εξέλεξαν, ήταν οι Κυζικίου Καλλίνικος, Χαλκηδόνος Ιωακείμ, Νεοκαισαρείας Αγαθάγγελος, Ροδοπόλεως Κύριλλος, Νικαίας Βασίλειος (εκπροσωπώντας και τη γνώμη του Δέρκων Καλλινίκου), Προύσης Κωνσταντίνος, Συληβρίας Ευγένιος και Ανέων Θωμάς. Στις 8 Ιουλίου του 1924 ο Μητροπολίτης Χριστόφορος έφτασε στην Αυστραλία και ανέλαβε τα Αρχιερατικά του καθήκοντα.

Ο Αυστραλίας Χριστόφορος συνάντησε μεγάλα προβλήματα στην ενάσκηση των καθηκόντων του εξαιτίας της συγκρότησης των Κοινοτήτων στα πρότυπα σωματείων, καθώς αυτό επέβαλλαν οι τότε νόμοι της Αυστραλίας, ώστε να μπορούν να αδειοδοτηθούν και να λειτουργήσουν Ιεροί Ναοί. Εξάλλου, μεγάλο πρόβλημα αποτελούσε η αδιάλλακτη στάση πολλών λαϊκών, οι οποίοι επιθυμούσαν να συνεχίσουν να διαχειρίζονται τα εκκλησιαστικά ζητήματα κατά τρόπον ξένο προς τα χριστιανικά ήθη, τα οποία διαπνέουν την αντίληψη της Εκκλησίας. Δυστυχώς, αρκετοί από τους κοινοτάρχες είχαν και τη σύμπραξη των Ιερατικώς Προϊσταμένων των Κοινοτήτων, οι οποίοι ήταν έρμια των περιστάσεων. Η παρουσία του νέου Μητροπολίτη έβαλε ένα τέλος στη διοικητική εξάρτηση των Ιερέων από τις κοινότητες και τους υπήγαγε πνευματικά και διοικητικά στις εντολές της προϊσταμένης τους αρχής, η οποία δεν ήταν άλλη από τη Μητρόπολη και τον Μητροπολίτη.

Η άρνηση της κοινότητας της Αγίας Τριάδος να δεχθεί τον Χριστόφορο ως εκκλησιαστική της αρχή και να επιτρέψει την είσοδό του στον ομώνυμο ναό οδήγησε στην καθαίρεση του Προϊσταμένου π. Αθηναγόρα Βαράκλα την 1^η Δεκεμβρίου 1927

⁵³⁸INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ό.π., σ. 317.

με την υπ' αριθμ. Πρωτ. 3398⁵³⁹ απόφαση της Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η οποία ανεκλήθη στη συνέχεια με νέα απόφαση της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου.

Ο Αυστραλίας Χριστοφόρος αντιμετώπισε την ίδια αντίδραση και στη Μελβούρνη, όπου η αντιπαράθεση κορυφώθηκε στο πρόσωπο του ιερέα, του πρόξενου και της αδελφότητας των Ιθακησίων, οι οποίοι συνενώθηκαν εναντίον του. Δυστυχώς, το παράδειγμα του Εφημέριου της Αγίας Τριάδος στο Σίδνεϊ ακολούθησε και ο π. Ειρηναίος Κασσιμάτης,⁵⁴⁰ Εφημέριος του Ιερού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Μελβούρνης, όταν ο Αυστραλίας Χριστόφορος επισκέφτηκε την ενορία του για την τέλεση κανονικών εγκαινίων. Όπως ήδη αναφέρθηκε, στα πρώτα «εγκαίνια» του ναού

⁵³⁹ «“Εἴ τινες τοίνυν κληρικοί, ἢ μονάζοντες, εὐρεθεῖεν συνομνύμενοι, ἢ φατριάζοντες, ἢ κατασκευὰς τυρεύοντες ἐπίσκοποι, ἢ συγκληρικοί, ἐκπιπέτωσαν πάντη τοῦ οἰκείου βαθμοῦ”, ο τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ΙΗ΄ διακελεύεται κανῶν.

Ἐπειδὴ, τοίνυν τοιοῦτος συνωμότης καὶ τυρευτὴς κατὰ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου καὶ κατὰ τῆς ἐκκλησίας κατηλέγχθη καὶ ὁ τέως ἐφημέριος τῆς ἐν Σίδνεϋ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αὐστραλίας Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος ἀρχιμανδρίτης Ἀθηναγόρας Βαράκλας, σειρὰν ὄλην ἀνευθλαβῶς καὶ στασιαστικῶς διαπραξάμενος βαρέων ἀντικανονικῶν καὶ ἀντιπειθαρχικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐγκλημάτων καὶ σκληροτράχηλον ἐπιδεξάμενος ἐν τοῖς ἐγκλίμασι τούτοις ἐμμονήν, παρὰ τὰς πολλαπλὰς πρὸς αὐτόν νοουθεσίας καὶ πρτροπὰς, αἵτινες παρὰ τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου καὶ παρὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας μακροθύμως ἐπὶ μακρὸν πρὸς αὐτόν ἐγένοντο, οὐ μὴν δ’ ἀλλὰ κατεφρόνησε καὶ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ ἡμερομηνίαν ιβ΄ Ἰουλίου αἰκς΄ δι΄ ἧς ἐξεφέρετο κατ’ αὐτοῦ ἀπόφασις καθαιρέσεως, διδομένης αὐτῷ προθεσμίας ἐξήκοντα καὶ μίᾳς ἡμερῶν πρὸς ἀναψηλάφησιν, καὶ ἦτις ἀπόφασις τακτικῶς ἐκοινοποιήθη αὐτῷ, ἢ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱεροτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, λαβόντες ὑπ’ ὄψιν ὅτι ἔληξεν ἤδη καὶ ἡ τῆς χρήσεως τῶν τελευταίων ἐνδίκων μέσων προθεσμία, ἄνευ οὐδεμιᾶς συναισθήσεως καὶ ἐπιγνώσεως καὶ μετανοίας παρ’ αὐτοῦ, ἐξακολουθοῦντος τούναντίον καὶ μέχρι σήμερον ἐμμένῃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀντικανονικῇ πολιτείᾳ, καὶ ἀνταρσίᾳ κατὰ τοῦ τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ σκάνδαλον γίνεσθαι τῷ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, ἔγνωμεν διὰ ταῦτα, συμφώνως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσιν, ὑποβαλεῖν ἤδη αὐτόν ὀριστικῶς καὶ τελιωτικῶς τῇ ποινῇ τῆς ἀπὸ τοῦ ἱερατικοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἱερωσύνης καθαιρέσεως.

Ἐφ’ ᾧ καὶ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀποφαινόμεθα ὅπως ὁ εἰρημένος τέως ἀρχιμανδρίτης Ἀθηναγόρας Βαράκλας, διὰ τὰ μεγάλα αὐτοῦ ἀντικανονικά καὶ ἀντιπειθαρχικά ἐκκλησιαστικά ἐγκλήματα καὶ τὴν ἀμετανόητον αὐτοῦ ἐν τῇ κακίᾳ ἐμμονήν, ὑπάρχη ἀπὸ τοῦ νῦν καθηρημένος τοῦ ἱερατικοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καὶ ἀξιώματος καὶ ἐστερημένος πάσης τῆς ἱερωσύνης χάριτος καὶ δυνάμεως, ἐκπτώτος τε καὶ ἀπόβλητος τῶν ἱερῶν θριγκίων καὶ τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τοῦ ἐντεῦθεν λαϊκός ὢν καὶ λογιζόμενος καὶ παρὰ πάντων ὡς τοιοῦτος λαϊκός γνωριζόμενος καὶ ὀνομαζόμενος.

Μηδεὶς δὲ μῆτε τῶν ἀπὸ τοῦ κλήρου τολμήσῃ συμφορέσαι αὐτῷ ἢ συλλειτουργῆσαι, μῆτε τῶν λαϊκῶν τις ὡς ἱερέα καὶ κληρικόν δέξεται ἢ τιμῆσῃ ἢ τὴν αὐτοῦ ἀσπάζεται δεξιάν καὶ εὐλογίαν παρ’ αὐτοῦ ἐκζητήσῃ ἢ συμπράξῃ αὐτῷ ὡς ἱερεῖ καὶ κληρικῷ, ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγγνώστου καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ τοῦ ἀπὸ Κυρίου Παντοκράτορος.

Ἐν ἔτει αἰκς΄., κατὰ μῆνα Δεκέμβριον (α΄), Ἐπιμεθήσεως ΙΑ΄. »

⁵⁴⁰ http://users.sch.gr/markmarkou/1961/koim/irinaios_kassimatis.htm 04/04/2019

«Ο κατὰ κόσμον Ἐκτωρ Κασσιμάτης γεννήθηκε στο Αργοστόλι της Κεφαλληνίας το 1892. Αποφοίτησε ἀπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης το 1916. Διάκονος χειροτονήθηκε το 1916 καὶ Πρεσβύτερος το 1920. Υπηρέτησε ὡς Εφημέριος στη Μελβούρνη (1921-1926), στον Ἅγιο Φραγκίσκο (1926-1932) καὶ στο Γκάρυ τῆς Ἰνδιάννα (1932-1951). Στις 8 Νοεμβρίου 1951 χειροτονήθηκε πτιουλάριος Ἐπίσκοπος Αβύδου, Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Υπηρέτησε ὡς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος στο Μπουένος Ἄιρες ἀπὸ το 1951 μέχρι το 1958. Ἐκοιμήθη στη Νέα Πεντέλη Ἀττικῆς τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1961.»

είχε τελεσθεί η Ακολουθία του Αγιασμού από τον π. Αθανάσιο και όχι εγκαίρως από Αρχιερέα. Κατά την άφιξη του Αυστραλίας Χριστοφόρου στη Μελβούρνη, ο π. Ειρηναίος επέδειξε απείθεια και στασιασμό προς τον Επίσκοπό του, ενώ μέρος των μελών της κοινότητας προσπάθησε να σφραγίσει τον ναό, ώστε να αποτρέψει την εγκαινιάσή του, ενέργεια που τελικά αποφεύχθηκε. Ο π. Ειρηναίος επέδειξε κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας αντiekκλησιαστική συμπεριφορά και για τη συμπεριφορά του αυτή καθαιρέθηκε. Η καθαίρεση, ωστόσο, διήρκησε για λίγο, αφού μετά την πάροδο δύο ετών και συγκεκριμένα το 1926 μετέβη στην Αμερική και κατόπιν ευδοκίμου υπηρεσίας προήχθη στον βαθμό του Επισκόπου της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Αβύδου. Όπως ήδη έχει αναφερθεί, οι Κοινότητες λειτουργούσαν ως αυτοδιοίκητα Σωματεία με ανώτατο διοικητικό και εκτελεστικό όργανο τη Γενική Συνέλευση των μελών της. Ως εκ τούτου, η αντίδραση στο πρόσωπο του νέου Μητροπολίτη Χριστοφόρου οφείλεται στο γεγονός ότι η παρουσία του έβαλε τέλος στις πνευματικές και διοικητικές αυθαιρεσίες Κοινοταρχών, Ιερέων και λαϊκών και τους υπήγαγε στη διοικητική και πνευματική εξάρτηση της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας. Έτσι τους υποχρέωνε να εφαρμόζουν τους Κανόνες και τις εντολές της προϊσταμένης τους αρχής, η οποία δεν ήταν άλλη από τη Μητρόπολη και το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Μεσούσης της κρίσης και δεδομένης της καθαίρεσης του π. Ειρηναίου η Κοινότητα της Μελβούρνης, σε συνεργασία με τον Αυστραλίας Χριστόφορο, προχώρησε στην κάλυψη της κενής εφημεριακής θέσης. Για τον σκοπό αυτόν κάλεσε τον π. Χριστόφορο Δημόπουλο⁵⁴¹ με τηλεγράφημα τον Νοέμβριο του 1924 στη Μελβούρνη. Ο π. Χριστόφορος Δημόπουλος, κατά κόσμον Πάτροκλος, ήταν Κωνσταντινουπολίτης, γεννημένος στα Ταταύλα το 1874. Έλαβε σπουδαία μόρφωση, καθώς φοίτησε στα ακόλουθα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Πόλεως της εποχής εκείνης: στην Κοινοτική Σχολή Ευαγγελιστρίας Ταταύλων, στη Γυμνασιακή Σχολή της Παναγίας Σταυροδρομίου (σημερινό Ζωγράφειο Λύκειο) και στη Γαλλική Σχολή «*Freres Chretiens*».

Ο π. Χριστόφορος ήταν καλλικέλαδος και μουσικολογώτατος. Ο Μητροπολίτης Δράμας, ο μετέπειτα Σμύρνης Άγιος Χρυσόστομος, εκτίμησε τα χαρίσματά του και το έτος 1903 τον κάλεσε κοντά του, προκειμένου να του αναθέσει

⁵⁴¹ International Directory S.A. Adelaide 1927, pp.327-329.

τα καθήκοντα του πρωτοψάλτου και βοηθού γραμματέως της Ιεράς Μητροπόλεως. Μετά την πάροδο σχεδόν ενός χρόνου, την 5^η Μαΐου 1904, κατά την εορτή της Αναλήψεως του Σωτήρος, χειροτονήθηκε από τον Δράμας διάκονος και παρέμεινε κοντά του έως το 1906. Το 1906 επιστρέφει στη γενέτειρά του, όπου προσλαμβάνεται ως Διάκονος από την Κοινότητα του Σταυροδρομίου και παράλληλα ως γραμματέας του κοινοτικού συμβουλίου της Μεταμόρφωσης Σωτήρος, Κοιμητηρίου Σισλί, όπου διακόνησε έως το 1914.

Έπειτα από τριετή διακονία χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος κατόπιν εντολής του Πατριάρχου Γερμανού του Ε΄ από τον τότε Σταυρουπόλεως Χριστόφορο, μετέπειτα Μητροπολίτη Αυστραλίας, και έλαβε το όνομα Χριστόφορος προς τιμήν του γέροντός του Χριστοφόρου Κνήτου. Η εύορκος διακονία του στην Κωνσταντινούπολη υπό την πνευματική καθοδήγηση του πνευματικού του πατρός ήταν ο λόγος που κλήθηκε να διακονήσει στην Αυστραλία.

Ο Χριστόφορος, παρά τις αντιξοότητες που αντιμετώπιζε, προσπαθούσε να επανδρώσει με άξιους κληρικούς τη νεοσύστατη Μητρόπολη. Μία εκ των χειροτονιών του ήταν εκείνη του π. Χριστόφορου Μάνεση, ο οποίος γεννήθηκε τον Αύγουστο του 1898 στην Καλλιμασιά της Χίου, μια κωμόπολη, η οποία έχει προσφέρει σπουδαίες εκκλησιαστικές μορφές, όπως οι Οικουμενικοί Πατριάρχες Ιωακείμ Β΄ και Ιωακείμ Δ΄. Ο μικρός Χριστόφορος, αν και καταγόταν από φτωχή οικογένεια, έλαβε επιμελημένη μόρφωση. Αφού αποφοίτησε από το Δημοτικό Σχολείο της Καλλιμασιάς, ενεγράφη στο μεγαλώνυμο Γυμνάσιο Χίου, από όπου και αποφοίτησε. Ακολούθως υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία και απολύθηκε στις 17 Αυγούστου 1923 με το βαθμό του ανώτερου υπαξιωματικού. Καθ' όλη τη μαθητική και στρατιωτική του πορεία τον διέκρινε και τον ξεχώριζε από τους υπολοίπους το φιλακόλουθο πνεύμα που διατηρούσε. Όπως αναφέρθηκε, ο π. Χριστόφορος γεννήθηκε από φτωχή οικογένεια, γεγονός το οποίο τον ανάγκασε να μεταναστεύσει μαζί με τον νεότερο αδελφό του στο Πόρτ- Πιρί της Αυστραλίας. Η αγάπη του για τις Ιερές Ακολουθίες και η κατά Θεόν κλήση τον οδήγησαν να αποδεχθεί το αίτημα των συμπάροικών του και, αφού παντρεύτηκε την Ευαγγελία Σωτηρίου Σπαρτάλη, η οποία καταγόταν απ' το Καστελλόριζο, έλαβε τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης στις 29 Νοεμβρίου 1925 στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Μεμβούρνης και στις 6 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, στον

ίδιο ναό, τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης από τον Μητροπολίτη Χριστόφορο. Στη συνέχεια διορίστηκε Εφημέριος στην Κοινότητα του Πόρτ- Πίρι (Port Pirie)⁵⁴².

Εκλογή του Αυστραλίας Χριστόφορου σε Μητροπολίτη Βιζύης

Δυστυχώς, η ποιμαντορία του Χριστόφορου Κνήτη δεν ήταν αγλαόκαρπος, αλλά θυελλώδης. Αφού είχε συμπληρώσει τετραετία από την ημέρα εκλογής του, η Σύνοδος στο Φανάρι τον μετέθεσε στη Μητρόπολη Βιζύης στις 4 Φεβρουαρίου του 1928. Ο λόγος για τη μετάθεση αυτή ήταν το γεγονός ότι είχε κληθεί τον Φεβρουάριο του 1926 ενώπιον των Αυστραλιανών Δικαστηρίων στο Σίδνεϊ, αντιμετωπίζοντας την κατηγορία της ανηθικότητας. Ο Αυστραλίας Χριστόφορος κατηγόρησε τέσσερις νέους Έλληνες για σκευωρία και συνωμοσία εναντίον του, με στόχο να πλήξουν την τιμή και την υπόληψή του. Η υπόθεση απορρίφθηκε και ο Αυστραλίας Χριστόφορος απαλλάχτηκε της κατηγορίας, όμως η κατάσταση είχε επιδεινωθεί. Ο Αυστραλίας Χριστόφορος δυναμίτισε ακόμη περισσότερο την ήδη τεταμένη κατάσταση με την οικοδόμηση μιας νέας εκκλησίας, αφιερωμένης στην του Θεού Σοφία στο προάστιο του Σίδνεϊ Paddington το 1927, η οποία έγινε και ο πρώτος Μητροπολιτικός Ναός της Αυστραλίας⁵⁴³. Ένας εκ των διαδόχων του, ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Ιεζεκιήλ, σημειώνει ότι: «... Ο πρώτος ούτος Μητροπολίτης Αυστραλίας παρ' ὄλην τὴν μὀρφωσιν καὶ τὰ προσόντα αὐτοῦ, ἐλάχιστα ἠδυνήθη νὰ προσφέρῃ διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς ἀρτισυστάτου Μητροπόλεως». Στη Μητρόπολη Βιζύης, μετά την συνθήκη της Λωζάνης του 1923 που επέβαλε την ανταλλαγή των πληθυσμών, δεν κατοικούσαν πλέον Χριστιανικοί πληθυσμοί. Το γεγονός αυτό οδήγησε τον Χριστόφορο να αποσυρθεί στη Σάμο, όπου εφησύχασε, έως την κοίμησή του στο Βαθύ στις 7 Αυγούστου 1958.

2.Ο Εψηφισμένος Μητροπολίτης Αυστραλίας Γερμανός Πολυζωίδης και η μη αποδοχή της εκλογής του.

⁵⁴²INTERNATIONAL DIRECTORY 1927, ό.π., pp.331-335.

⁵⁴³ AUSTRALIAN DICTIONARY OF BIOGRAPHY, Volume9,(MUP),1983 National Center of Biography, Australian National University,<http://adb.anu.edu.au/biography/knetes-christophoros-6984/text12137>, published first in hardcopy1983.

Ο Μητροπολίτης Γερμανός Πολυζωίδης (1897-1993), μετά την εκλογή του Χριστόφορου Κνήτη σε Μητροπολίτη Βιζύης και Μηδείας, εξελέγη στις 4 Φεβρουαρίου 1928 Μητροπολίτης Αυστραλίας από τον Πατριάρχη Βασίλειο και τους Κυζίκου Καλλίνικο, Χαλκηδόνο Αγαθάγγελο, Προύσης Νικόδημο, Πριγκηποννήσων Θωμά, Σηλυβρίας Ευγένιο, Ηλιουπόλεως Γεννάδιο, Νικαίας Βενιαμίν, Δέρκων Φώτιο, Νεοκαισαρείας Αμβρόσιο, Σάρδεων & Πισιδίας Γερμανό, Ροδοπόλεως Κύριλλο, Ίμβρου & Τενέδου Ιάκωβο. Συνυποψήφιοί του ήταν οι Πανοσιολογιώτατοι Αρχιμανδρίτες π. Κωνσταντίνος Βαλιάδος και ο π. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης, ο μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Αμερικής. Ο Αρχιμανδρίτης π. Γερμανός Πολυζωίδης και μετέπειτα Μητροπολίτης Ιεράπολης Γερμανός Πολυζωίδης ήταν μια μεγάλη μορφή. Δυστυχώς, η εκλογή του δεν έγινε αποδεκτή και κηρύχθηκε άκυρη⁵⁴⁴.

Ο Γερμανός Πολυζωίδης, κατά κόσμον Ιπποκράτης Ιωάννης, γεννήθηκε το έτος 1897 στην Κωνσταντινούπολη. Αρχικά φοίτησε στην Ιερά Πατριαρχική και Θεολογική Σχολή της Χάλκης και στη συνέχεια χειροτονήθηκε διάκονος στην Αθήνα από τον πρώην Κιτίου (1911-1918), Μητροπολίτη Αθηνών (1918-1920), μετέπειτα Οικουμενικό Πατριάρχη (1921 - 1923) και τέλος Πατριάρχη Αλεξανδρείας (1926 - 1935) Μελέτιο Μεταξάκη. Το φθινόπωρο του 1919 ξεκίνησε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, όπου και έλαβε διδακτορικό τίτλο από το ίδιο Πανεπιστήμιο, ενώ συνδύαζε τις σπουδές του με τα καθήκοντα του γραμματέως στην Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Με αυτήν του την ιδιότητα ήταν ενεργό μέλος κατά τη διάρκεια της δημιουργίας της Αρχιεπισκοπής και υπέγραψε τον Καταστατικό Χάρτη της στην πρώτη Κληρικολαϊκή Συνέλευση τον Σεπτέμβριο του 1921.

Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος το 1927 από τον πρώτο Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Αλέξανδρο (1930-1948). Ο π. Γερμανός ήταν ο πρώτος ιερέας της νεοϊδρυθείσας κοινότητας του Αγίου Δημητρίου στην Astoria της Νέας Υόρκης⁵⁴⁵. Τον επόμενο χρόνο εκλέχτηκε Μητροπολίτης Αυστραλίας, εκλογή που δεν αποδέχθηκε, για να παραμείνει στην Αμερική. Υπηρέτησε στον Αγ. Δημήτριο για 14 χρόνια. Τον Νοέμβριο του 1941, μετά το θάνατο του Επισκόπου Καλλίστου Παπαγεωργόπουλου, η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον εξέλεξε Επίσκοπο Νύσσης, εκλογή την οποία αποδέχθηκε και παρέμεινε στη Νέα Υόρκη ως βοηθός του τότε Αρχιεπισκόπου Αμερικής και μετέπειτα Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα. Αρχικά είχε σκεφτεί ότι θα διαδεχτεί τον επίσκοπο Κάλλιστο ως Επίσκοπος του Σικάγου, αλλά αντ' αυτού διορίστηκε ως ο πρώτος Επίσκοπος του Σικάγο, επισκοπή που την

⁵⁴⁴B. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, Οικουμενικόν Πατριαρχείο η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Υπόμνημα εκλογής Γερμανού Πολυζωίδη (1928), ό.π., σ.405.

⁵⁴⁵ <http://www.saintdemetriosastoria.com/church/about/parish-history/05/07/2019>.

εποχή εκείνη είχε υπό την εποπτεία της όλες τις ελληνορθόδοξες κοινότητες των 10 νότιων πολιτειών.

Ήταν πολυγραφότατος, καθώς συνέγραψε 18 βιβλία. Εξάλλου, υπηρέτησε ως μέλος Διδακτικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΔΕΠ) στο «Holy Cross Greek Orthodox Theological School, then in Pomfret Connecticut» - μετέπειτα Θεολογικό Ινστιτούτο - Σχολή του Τιμίου Σταυρού στο Μπρούκλιν της Μασαχουσέτης. Το 1962, έπειτα από πρόταση του Αρχιεπισκόπου Αμερικής Ιακώβου, η Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον προβίβασε σε Τιτουλάριο Μητροπολίτη Ιεραπόλεως. Κοιμήθηκε εν Κυρίω στην κατοικία του στην Αστόρια το 1993⁵⁴⁶.

3. Μητροπολίτης Τιμόθεος Ευαγγελινίδης

Ο κατά κόσμον Τηλέμαχος γεννήθηκε από γονείς ευσεβείς, τον Ιωάννη και την Ειρήνη Ευαγγελινίδη, στο χωριό Πολύχιντο της Νήσου Λέσβου στις 23 Απριλίου 1880. Μετά τις εγκύκλιες σπουδές φοίτησε αρχικά στην Ευαγγελική Σχολή της Σμύρνης και στη συνέχεια στη Μεγάλη του Γένους Σχολή. Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση των σπουδών του στις δύο αυτές Σχολές έλαβε το μοναχικό σχήμα στην Ιερά Μονή Λειμώνος. Στις 5 Δεκεμβρίου 1899 χειροτονήθηκε διάκονος και στις 12 Αυγούστου 1907 πρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Μηθύμνης Στέφανο· ο π. Τιμόθεος παρέμεινε κοντά του και διακόνησε ως Πρωτοσύγκελλός του επί τριετία (1907-1910). Το 1910 εισήχθη στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από όπου αποφοίτησε το 1914, εκπονώντας την επί πτυχίω διατριβή «*Περί τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου*». Υπηρέτησε ως Εφημέριος στην ακμάζουσα Ελληνική παροικία στο Βουκουρέστι και ως αποκρισάριος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Πατριαρχείο της Ρουμανίας. Ήταν γλωσσομαθής. Ομιλούσε εκτός της μητρικής του την Τουρκική, Γερμανική, Αγγλική, και Ρουμανική γλώσσα.

Τον Φεβρουάριο του 1928, μετά την απομάκρυνση του Μητροπολίτη Χριστόφορου Κνήτου, ο Αρχιμανδρίτης Θεοφύλακτος Παπαθανασόπουλος στάλθηκε στο Σίδνεϊ ως Πατριαρχικός Επίτροπος, μέχρι να εκλεγεί και να αφιχθεί ένας νέος Μητροπολίτης. Ο π. Θεοφύλακτος υπηρέτησε ως Πατριαρχικός Επίτροπος για τέσσερα χρόνια στο Σίδνεϊ μέχρι την εκλογή του Μητροπολίτου Αυστραλίας Τιμόθεου Ευαγγελινίδη.

⁵⁴⁶W.SAMONIDES, Ph.D.Orthodox Observer SEPTEMBER - OCTOBER 2018 • Vol. 83 • No. 1333 New York 2018 σ.18.

Ο Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ευαγγελινίδης, όπως προαναφέρθηκε, υπηρετούσε ως αποκρισάριος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας και επιλέχθηκε να γίνει ο δεύτερος Μητροπολίτης Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας. Ο Νέος Μητροπολίτης εκλέχθηκε με κριτήριο όχι μόνο τη σπουδαία του μόρφωση και τις διοικητικές του ικανότητες, αλλά και το γεγονός ότι δεν απέβλεπε στην οικονομική του αποκατάσταση, διότι γνώριζε ότι κάθε εξάρτηση από τις κοινότητες για τη διαβίωσή του δεν θα του έδινε την δυνατότητα να ασκήσει απρόσκοπτα την ποιμαντική αλλά και διοικητική διακονία του.

Στις 19 Νοεμβρίου 1931 η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου εξέλεξε τον Αρχιμανδρίτη Τιμόθεο Ευαγγελινίδη νέο Μητροπολίτη Αυστραλίας. Στο τριπρόσωπο που καταρτίστηκε συμπεριλήφθηκαν οι Αρχιμανδρίτες Ιωάννης Ανδρεάδης και Γεράσιμος Καλοκαιρινός. Στις 30 Νοεμβρίου 1931 χειροτονήθηκε από τον Πατριάρχη Φώτιο Β΄ Μητροπολίτης Αυστραλίας⁵⁴⁷. Την είδηση της χειροτονίας του νέου Μητροπολίτη και της άμεσης άφιξής του στην Αυστραλία κάλυψαν οι Αγγλόφωνες εφημερίδες της Αυστραλίας, πράξη που αποδεικνύει τον σεβασμό και τη σπουδαιότητα της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Αυστραλία. Η είδηση δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «*Chronicle*»⁵⁴⁸. Τελικά, ο νέος Μητροπολίτης ανέλαβε τα αρχιερατικά του καθήκοντα στην Αυστραλία στις 26 Ιουλίου του 1932.

Η άφιξη του νέου Μητροπολίτη συνέπεσε με την περίοδο της μεγάλης οικονομικής κρίσης, χαμηλών αποδόσεων και υψηλής ανεργίας για την Αυστραλία. Κατά τη διάρκεια της κρίσης πολλοί άνθρωποι υπέστησαν ολοκληρωτική καταστροφή, χάνοντας επιχειρήσεις, σπίτια, μέχρι και τους βασικούς πόρους διαβίωσής τους. Οι ελληνικές κοινότητες και άλλες αδελφότητες αντιμετώπισαν οικονομικές δυσκολίες και έχασαν πολλά μέλη τους. Ενδεικτικό δείγμα της κατάστασης που επικρατούσε ήταν το γεγονός ότι μόνο τρεις από τις ελληνικές εφημερίδες κατόρθωσαν να επιβιώσουν: «Το Εθνικό Βήμα» (Ελληνική εβδομαδιαία εφημερίδα του Σίδνεϊ), ο «Πανελλήνιος Κήρυξ» (Ελληνική εβδομαδιαία εφημερίδα του Σίδνεϊ) και το «Φως» (Ελληνική εβδομαδιαία εφημερίδα της Μελβούρνης). Για τους λόγους αυτούς ο Μητροπολίτης Τιμόθεος, με την άφιξή του τον Ιούλιο του 1932, ανακοίνωσε τον διορισμό ενός δωδεκαμελούς Κληρικολαϊκού Συμβουλίου και κάλεσε τα δύο συμβούλια, Σίδνεϊ και Μελβούρνης, να ενωθούν σε μια ισχυρή κοινότητα.

⁵⁴⁷Β. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, Οικουμενικόν Πατριαρχείο η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Υπόμνημα εκλογής Τιμοθέου Ευαγγελινίδου(1931), ό.π., σ.406.

⁵⁴⁸ CHRONICLE (Adelaide, S.A. : 1895 - 1954) S,A. Thursday 21 January 1932 p. 40.

Ο Μητροπολίτης Τιμόθεος Ευαγγελινίδης επέδειξε ευστροφία και αγάπη, ώστε να μπορέσει να θεραπεύσει τις διαιρέσεις που είχαν δημιουργηθεί από τον προκάτοχό του. Αποδέχθηκε την ανεξαρτησία των Κοινοτήτων και συνεργάστηκε μαζί τους, προσπαθώντας να τις βοηθήσει ουσιαστικά, ώστε να επιβιώσουν. Αυτός ο τρόπος προσέγγισης, κατανόησης και αγάπης ακολουθήθηκε και από τον διάδοχό του Μητροπολίτη Θεοφύλακτο Παπαθανασόπουλο. Στις 21 Μαΐου 1933 ο Μητροπολίτης Τιμόθεος επικύρωσε όλα τα μυστήρια που τέλεσαν οι καθηρημένοι ιερείς, ανακοίνωσε την απομάκρυνση του σχίσματος και κάλεσε τους εκπροσώπους της κοινότητας και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να συνεργαστούν, ώστε να επικρατήσει η αρμονία και η ενότητα στην κοινότητα⁵⁴⁹.

Επί Αρχιερατείας Τιμοθέου περιήλθαν με Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη (24 Μαΐου 1938)⁵⁵⁰ στην εκκλησιαστική δικαιοδοσία της Μητροπόλεως Αυστραλίας οι επαρχίες των Ινδιών και της εν γένει Άπω Ανατολής. Ο λόγος της υπαγωγής των επαρχιών αυτών στη Μητρόπολη Αυστραλίας ήταν η Οικοδομή του Χριστεπωνύμου πληρώματος, καθώς και η παραμυθία, ενίσχυση και στήριξή τους. Ακολούθως, τον Δεκέμβριο του 1939, συγκάλεσε το Α΄ Ιερατικό Συνέδριο.

Η Ποιμαντορία του Τιμόθεου ήταν επιτυχημένη. Εργάστηκε εντατικά στην Αυστραλία κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης πριν από τον πόλεμο για την ίδρυση Φιλανθρωπικών Σωματείων και την οικονομική διοργάνωση των Κοινοτήτων, οι οποίες ήταν σε οικονομική δυσχέρεια. Ακολούθησε, ωστόσο, οικονομική ευημερία, την οποία απολάμβαναν οι Αυστραλοί και κατά συνέπεια και οι Έλληνες μετανάστες, ειδικά με την αποστολή αμερικανικών στρατευμάτων και οικονομικής ενίσχυσης από τις Η.Π.Α. μετά το 1942. Δυστυχώς, ούτε η συνακόλουθη ευμάρεια δε βοήθησε τον Μητροπολίτη Τιμόθεο να επιλύσει τις διαφωνίες και να συνενώσει τα διεστώτα μέρη προς ίδιον όφελος του Ελληνισμού και της Εκκλησίας. Στην πρώτη δεκαετία της Αρχιερατείας του, αν και μόχθησε πάρα πολύ, ώστε να επέλθει η ομόνοια και η αγάπη μεταξύ των Κοινοτήτων και της Εκκλησίας, η προσπάθειά του αυτή δεν απέφερε δυστυχώς καρπούς. Στις 16 Ιανουαρίου 1947 εξελέγη Μητροπολίτης Ρόδου. Στις 7 Ιουλίου του 1949 εξελέγη Αρχιεπίσκοπος Αμερικής σε διαδοχή του από Αμερικής Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Αθηναγόρα. Ενώ ετοιμαζόταν για τη μετάβαση στη νέα έδρα του, υπέστη καρδιακή προσβολή και γι' αυτό υπέβαλε την παραίτησή του από τον θρόνο

⁵⁴⁹<http://dev.kythera-family.net/C.FIFIS>, The Pre-World War II Greek Community of Australia: Class Divisions and Trends p.81.

⁵⁵⁰Β. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, Οικουμενικόν Πατριαρχείο η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. «Πατριαρχική και Συνοδική Πράξις περί τῶν ἐν Ἰνδίαϊς καὶ τῇ Ἄπῳ Ἀνατολῇ Ὀρθοδόξων Παροικιῶν 1938», ὁ.π., σσ.295-296.

της Αμερικής και η Σύνοδος της Κωνσταντινούπολης τον αποκατέστησε εκ νέου ως Μητροπολίτη Ρόδου. Δεν πρόλαβε όμως να επανέλθει στην Ρόδο, γιατί υπέστη δεύτερη καρδιακή προσβολή. Απεβίωσε στις 6 Οκτωβρίου 1949 και τάφηκε στην Κωνσταντινούπολη στο Κοιμητήριο του Βαλουκλή. Το έτος 1961 τα οστά του μεταφέρθηκαν στη γενέτειρά του⁵⁵¹.

4. Μητροπολίτης Θεοφύλακτος Παπαθανασόπουλος.

Ο Βασίλειος Παπαθανασόπουλος, και μετέπειτα Θεοφύλακτος, γεννήθηκε την 1^η Ιανουαρίου του 1891, ημέρα που η Εκκλησία εορτάζει την Περιτομή του Κυρίου και τη μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου, Επισκόπου Καισαρείας της Καππαδοκίας, στον Πύργο Ηλείας. Ήταν γιος του Δημητρίου και της Καλλιόπης Παπαθανασοπούλου. Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του στον Πύργο της Ηλείας, ενεγράφη στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Εντάχθηκε ως δόκιμος μοναχός στην Ιερά Μονή Σταυρονικήτα του Αγίου Όρους και εκάρη μοναχός στις 2 Δεκεμβρίου 1917, λαμβάνοντας το όνομα Θεοφύλακτος. Χειροτονήθηκε ιερέας από τον Επίσκοπο Νύσσης Παΐσιο στις 24 Δεκεμβρίου. Μετά την αποφοίτησή του από τη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών δίδαξε στην Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή και ταυτόχρονα υπηρέτησε ως ιεροκήρυκας στις εκκλησίες της πρωτεύουσας⁵⁵².

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο Αρχιμανδρίτης Θεοφύλακτος Παπαθανασόπουλος από το έτος 1932 μετατέθηκε από το Σίδνεϊ και υπηρέτησε στην Κοινότητα της Μελβούρνης για δεκατέσσερα χρόνια. Μετά τη μετάθεση το 1947 του Τιμοθέου ως Μητροπολίτη στη Ρόδο ο Αρχιμανδρίτης Θεοφύλακτος έγινε ο τρίτος Μητροπολίτης Αυστραλίας στις 22 Απριλίου 1947. Εξελέγη από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Μάξιμο και τους Πριγκηποννήσων Δωρόθεο, (που εκπροσωπούσε και τους Ηλιουπόλεως Γεννάδιο, Αίνου Γερμανό), Κυδωνιών Αγαθάγγελο (που εκπροσωπούσε και τον Ίμβρου και Τενέδου Ιάκωβο), Χαλδίας Κύριλλο, Λαοδικείας Μάξιμο, Προικονήσου Φιλόθεο, Γάνου και Χώρας Παγκράτιο, Νεοκαισαρείας Χρυσόστομο και Σάρδεων Μάξιμο⁵⁵³. Παρά τον αρχικό του ενθουσιασμό, ο Θεοφύλακτος αντιμετώπισε μακροχρόνιες διαμάχες για τη διοίκηση της Εκκλησίας και την επιθετική στάση από μέλη των παλαιών Κοινοτήτων, τα οποία αρνήθηκαν να δεχτούν τη δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

⁵⁵¹A. ΜΑΡΤΙΝΟΣ Θ.Η.Ε. τόμος 3, Αθήναι 1963, ό.π., σ.482

⁵⁵²A. ΜΑΡΤΙΝΟΣ, Θ.Η.Ε. τόμος 3, Αθήναι 1963, ό.π., σ.482

⁵⁵³ H. L. N. Simmons, Australian Dictionary of Biography, Volume 15.

Μετά την παρέλευση τεσσάρων μηνών από την ανάρρησή του στον Μητροπολιτικό θρόνο της Αυστραλίας, ο Μητροπολίτης Θεοφύλακτος απέστειλε την από 25^{ης} Αυγούστου επιστολή προς την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με την οποία ενημέρωνε ότι στη Νέα Ζηλανδία ήταν εγκατεστημένοι περί τους χίλιους Ορθοδόξους Χριστιανούς, Έλληνες στην καταγωγή, οι οποίοι είχαν συγκροτηθεί σε Κοινότητα και διέθεταν Ιερό Ναό και είχαν επιπλέον την οικονομική δύναμη να συντηρήσουν εξ ιδίων πόρων ιερέα. Τελικά, το αίτημα του Θεοφυλάκτου να προσαρτηθεί η νήσος της Νέας Ζηλανδίας στην πνευματική δικαιοδοσία της Μητρόπολής του έγινε δεκτό στις 3 Νοεμβρίου 1947 με την υπ' αριθμ. Πρωτ. 597 Συνοδική έγκριση. Ο Κωνσταντινουπόλεως Μάξιμος υπέγραψε την έγκριση.

Με το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου η Ελλάδα ήρθε αντιμέτωπη με τον εμφύλιο σπαραγμό και με την επί σειρά ετών εξαθλίωση του λαού, γεγονός που οδήγησε στη λεγόμενη μεγάλη Μετανάστευση. Οι Έλληνες, οι οποίοι συνέρρεαν κατά πλήθη ως μετανάστες στην Αυστραλία, αύξησαν δραματικά τον αριθμό των πιστών σε πάνω από 75 χιλιάδες. Μεταξύ των νεοφερμένων ήταν εκατοντάδες, ίσως και χιλιάδες, μορφωμένοι και πολύγλωσσοι Έλληνες, ακόμη και από την παροικία της Αιγύπτου. Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, εξαιτίας της απώλειας της αφρόκρεμας του ποιμνίου του λόγω της μετανάστευσης τόσων πολλών μελών του, οδηγήθηκε στη δημιουργία εξαρχιών σε άλλες δικαιοδοσίες, συμπεριλαμβανομένης και εκείνην της Αυστραλίας, γεγονός εκκλησιαστικώς απαράδεκτο και αντικανονικό, το οποίο αντίκειται στους Θείους και Ιερούς κανόνες⁵⁵⁴.

Το έτος 1955 ο «Πάνταινος», το επίσημο περιοδικό του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, δημοσίευσε μια σειρά αρνητικών σχολίων. Τα σχόλια αυτά δύνανται να θεωρηθούν ως προσωπικές επιθέσεις κατά του Θεοφυλάκτου, καθώς τον κατηγορούν ότι αγνοεί την ευημερία και την εκπαίδευση του ποιμνίου του. Εκτός των άλλων, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας απαίτησε να δημιουργήσει μια ανεξάρτητη Ορθόδοξη Εκκλησία, η οποία να καλύπτει όλους τους πιστούς (ανεξάρτητα από την εθνική και δικαιοδοτική προέλευσή τους). Τούτο κρίνεται περιττό, διότι ήδη από την άφιξη του πρώτου Μητροπολίτου Αυστραλίας το 1924 είχαν δοθεί

⁵⁵⁴ ιδ' Αποστολικός Κανών: Περί επισκόπου, έπιτηδώντος έτέρα έπαρχία, λδ' Αποστολικός Κανών: Ειδέναι χρή τούς έπισκόπους τόν έαυτών πρώτον. λε' Αποστολικός Κανών: Περί ύπερορίου χειροτονίας, Κανών Θ' τής έν Άντιοχεία Τοπικής Συνόδου Ειδέναι χρή τούς έπισκόπους τόν έαυτών πρώτον. Κανών στ' Α' Οικουμενικής Συνόδου: Πρώτοι έστωσαν καί έπισκόπων καί μητροπολιτών. Κανών η' Α' Οικουμενικής Συνόδου Κανών: Περί Ναυατιανών έπιστρεφόντων. Κανών ιε' Α' Οικουμενικής Συνόδου Κανών ιε': Περί τοϋ μεταβαίνοντος από έκκλησίας εις έκκλησίαν κληρικοϋ. Κανών β' της Β' Οικουμενικής Συνόδου: Τόν έπίσκοπον μή έπιέναι άκλητον εις άλλην παροικίαν. Κανών η' της Γ' Οικουμενικής Συνόδου: Ό Άντιοχείας μή έκλεγέτω τούς Κύπρου έπισκόπους. Κανών ε' της Δ' Οικουμενικής Συνόδου: Περί μεταδόσεως από άλλης εις άλλην έπαρχίαν. Κανών ιβ' της Δ' Οικουμενικής Συνόδου: Μή διαιρεϊν μίαν μητρόπολιν εις δύο. Κανών κη' της Δ' Οικουμενικής Συνόδου: Περί τών τόν Κωνσταντινουπόλεως προνομίων.

σε εκείνον εντολές από το Πατριαρχείο στην Κωνσταντινούπολη να αναλάβει αυτό ακριβώς το έργο. Ευτυχώς, αυτές οι διχαστικές τακτικές απέτυχαν στην Αυστραλία, αν και είχαν περιορισμένη επιτυχία στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής⁵⁵⁵.

Κατά το τέλος της Αρχιερατείας του, ορισμένοι κοινοτικοί παράγοντες και πολιτικοί διασπαστικοί κύκλοι ενώθηκαν και δημιούργησαν την «*Ομοσπονδία Ελληνικών Ορθοδόξων Κοινοτήτων Αυστραλίας*». Ο Αυστραλίας Θεοφύλακτος πέθανε στις 2 Αυγούστου 1958 στο νοσοκομείο Alfred στη Μελβούρνη μετά τον τραυματισμό του σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα δύο ημέρες νωρίτερα. Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων Αθηναγόρας προέστη της εξοδίου ακολουθίας του Μητροπολίτου Αυστραλίας κυρού Θεοφύλακτου στον καθεδρικό ναό της Αγίας Σοφίας του Σίδνεί στις 12 Αυγούστου 1958. Ετάφη στο νεκροταφείο Botany της ίδιας πόλης.

5. Πατριαρχικός Επίτροπος ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων Αθηναγόρας Καββάδας.

Από τις 12 Αυγούστου 1958 έως τις αρχές του 1959 διετέλεσε Πατριαρχικός Επίτροπος ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων Αθηναγόρας Καββάδας, στενός συνεργάτης του από Αμερικής Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα, αφού και εκείνος, ως πρώην Επίσκοπος Βοστώνης (1938-1949), προερχόταν από την Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Παρά την ολιγόμηνη τοποτηρητεία του, επέδειξε μεγάλο ζήλο για την εκκλησιαστική διοργάνωση της Μητροπόλεως Αυστραλίας. Ίδρυσε ναούς, χειροτόνησε και μετέθεσε Ιερείς για την εύρυθμη λειτουργία της .

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, με τη βοήθεια του Αρχιεπίσκοπου Θυατείρων Αθηναγόρα και κληρικών της Μητροπόλεως Αυστραλίας, προχώρησε στην εκκλησιαστική αναδιοργάνωση της Μητροπόλεως Αυστραλίας με την κατάρτιση, έγκριση και επικύρωση του Συντάγματος της Ορθοδόξου Ελληνικής Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας (Αριθ. Πρωτ. 128 της 3^{ης} Απριλίου 1959), το οποίο παρέδωσε στον διάδοχό του Ιεζεκιήλ λίγους μήνες μετά την αναχώρηση του Αρχιεπισκόπου Θυατείρων.

⁵⁵⁵ Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, «Πανταϊνός»(Αλεξάνδρεια, Αίγυπτος) 47, 1955, σσ. 95, 137, 155-156.

6. Ο Μητροπολίτης - Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Ιεζεκιήλ.

Ο Αυστραλίας Ιεζεκιήλ γεννήθηκε το 1913 στην «πρωτεύουσα» της Πελοποννήσου, την Πάτρα, πόλη που κήρυξε και μαρτύρησε ο Πρωτόκλητος των Αποστόλων Ανδρέας, τον οποίο θεωρούσε προστάτη του. Ήταν ταπεινής καταγωγής, η οικογένειά του ήταν φτωχή, το κοσμικό του όνομα ήταν Χρήστος Τσουκαλάς. Ο Αρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος ήταν Πνευματικός του και τον οδήγησε στον Χριστό και στην Εκκλησία, όπως τόσες άλλες ψυχές που εξομολογούσε. Μετά το τέλος των εγκυκλίων σπουδών του φοίτησε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1934, μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του στην Θεολογική Σχολή, εκάρη μοναχός στη μονή Κορώνης, χειροτονήθηκε διάκονος στην Αθήνα και το 1935 πρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Ιεζεκιήλ († 1953).

Διακόνησε από τη θέση του Πρωτοσυγκέλλου και ιεροκήρυκα στις Ιερές Μητροπόλεις Θεσσαλιώτιδος, Θηβών και Λεβαδείας και Γορτύνης και Μεγαλουπόλεως. Το 1937 μετέβη στην Αμερική κατόπιν προσκλήσεως του τότε Αρχιεπισκόπου και μετέπειτα Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα. Στον Νέο Κόσμο υπηρέτησε ως Προϊστάμενος των ελληνορθόδοξων Κοινοτήτων Πόρτ Σμούθ Νιου Χάμσαϊρ, Χάβερχιλ Μασαχουσέτης και Χάρτφορντ Κονέκτικατ. Το 1941 υπηρέτησε ως καθηγητής και αργότερα ως υποδιευθυντής της ελληνορθόδοξης Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού, η οποία είχε ιδρυθεί το 1937 από τον τότε Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Αθηναγόρα, αρχικά έδρευε στο Πόμφρετ του Κονέκτικατ και το έτος 1946 μεταφέρθηκε στο Μπρούκλιν της Μασαχουσέτης. Το 1943 πήρε μεταπτυχιακό δίπλωμα Θεολογίας από το Θεολογικό σεμινάριο του Χάρτφορντ και ανακηρύχθηκε Μάγιστρος της Θεολογίας. Ακολούθως, το 1949, διορίστηκε διευθυντής της Σχολής του Τιμίου Σταυρού.

Στις 17 Σεπτεμβρίου του 1950 χειροτονήθηκε Επίσκοπος Ναζιανζού και διορίστηκε στη Γ' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια με έδρα την Βοστώνη, όπου διακρίθηκε για την πλούσια ποιμαντική και φιλανθρωπική του δράση. Μετά από τέσσερα σχεδόν χρόνια, τον Μάρτιο του 1954, μετατέθηκε στη Β' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια, όπου διαδέχτηκε τον εκλιπόντα Επίσκοπο Σικάγο Γεράσιμο.

Στις 24 Φεβρουαρίου 1959 εξελέγη Μητροπολίτης Αυστραλίας από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα και τους Χαλκηδόνας Θωμά, Ειρηνοπόλεως Κωνσταντίνο, Δέρκων Ιάκωβο, Θεοδορουπόλεως Λεόντιο, Προικονήσου Φιλόθεο και Φιλαδελφείας Ιάκωβο. Το

τριπρόσωπο αποτελούνταν από τους Νανζιανζού Ιεζεκιήλ και τους Πανοσιολογιώτατους Αρχιμανδρίτες π. Χρυσόστομο Παπαλάμπρου και π. Μελέτιο Διακανδρέου⁵⁵⁶.

Πριν από τη μετάβασή του στην Αυστραλία επισκέφτηκε το Οικουμενικό Πατριαρχείο για το μήνυμα και την αποδοχή της εκλογής. Εκεί παρέλαβε και το μόλις καταρτισθέν «*Σύνταγμα της Ορθοδόξου Ελληνικής Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας της 3^{ης} Απριλίου 1959*»⁵⁵⁷.

Στην Αυστραλία ο Ιεζεκιήλ έφτασε στις 27 Απριλίου 1959, Παρασκευή της Διακαινησίμου, και η ενθρόνισή του έγινε στις 8 Μαΐου 1959. Με την ανάληψη των καθηκόντων του ο νέος Μητροπολίτης - και μετ' ολίγον Αρχιεπίσκοπος - ξεκίνησε μεγάλη περιοδεία σε όλην την Αυστραλιανή ήπειρο και επισκέφτηκε σχεδόν το σύνολο των περιοχών και χωριών, όπου διέμεναν Ελληνικοί πληθυσμοί. Στόχος του ήταν η διαζώσης επικοινωνία και η προσωπική αντίληψη των προβλημάτων που είχαν οι κοινότητες και οι πάροικοι που δεν είχαν συστήσει κοινότητα. Ο νέος Αρχιεπίσκοπος, χωρίς να χάσει χρόνο, προχώρησε στην οργάνωση της αχανούς επαρχίας του, όπως όριζε το νέο Σύνταγμα που του είχε επιδοθεί από την Αγία και Ιερά Σύνοδο της Κωνσταντινούπολης και σύμφωνα με τις διάζώσης κατευθύνσεις, οι οποίες του είχαν δοθεί από τον Πατριάρχη Αθηναγόρα⁵⁵⁸.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιεζεκιήλ, εν αναμονή της έγκρισης των ειδικών κανονισμών και μέχρι τη συγκρότηση του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου από την Κληρικολαϊκή Συνέλευση, όπως προβλεπόταν από τα προηγούμενα άρθρα του Κανονισμού, διόρισε προσωρινά ως μέλη Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου τα ακόλουθα πρόσωπα, τα οποία είχαν όλα τα δικαιώματα, τις τιμές και τα καθήκοντα του αξιώματος αυτού, προκειμένου να αντιπροσωπευθεί η Αρχιεπισκοπή στην πρώτη Κληρικολαϊκή Συνέλευση:

1. Πρωτοσύγκελλος Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Κοσμάς Κλαβίδης.
2. Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Βογιατζόγλου.
3. Αιδεσιμότατος Πρεσβύτερος Ιωάννης Ευαγγελινίδης.
4. Αιδεσιμότατος Πρεσβύτερος Βασίλειος Χριστοφής.
5. Δημήτριος Βαρβαρέσσος.
6. Ι. Σταμελάτος.

⁵⁵⁶ Κωδικας Υπομνημάτων Οικουμενικού Πατριαρχείου ΠΙΒ σ. 210.

⁵⁵⁷ Α. ΜΑΡΤΙΝΟΣ, Θ.Η.Ε. τόμος 3, Αθήναι 1963, ό.π., σσ. 482-487.

⁵⁵⁸ Α. ΜΑΡΤΙΝΟΣ, Θ.Η.Ε. τόμος 3, Αθήναι 1963, ό.π., σσ. 484-486.

7. Α. Τζωρτζάτος.
8. Ι. Ισαακίδης.
9. Μ. Μπαραμπούτης.
10. Λ. Μανδάλης.
11. Χαρ. Παρουλάκης.

Σημειωτέον ότι εξαιτίας της δήλωσης παραίτησης του Ι. Ισαακίδη προστέθηκαν ως μέλη του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου οι Παναγιώτης Αρώνης, Χ. Γεωργοπούλου και Θησέως Μαρμαρά. Η πρώτη Κληρικολαϊκή Συνέλευση συγκαλείται στο Σίδνεϊ από τον Αρχιεπίσκοπο Ιεζεκιήλ (22 — 28 Ιανουαρίου 1961).

Αξιοζήλευτη μέχρι και σήμερα παραμένει η δράση του Αρχιεπισκόπου Ιεζεκιήλ στην Αυστραλία, ο οποίος, όταν ανέλαβε ως οιακοστρόφος της, διαπίστωσε την παντελή έλλειψη υποδομών. Έτσι, φρόντισε το 1960 να προχωρήσει στην αγορά νέου Αρχιεπισκοπικού Μεγάρου για τη στέγαση των διοικητικών υπηρεσιών, αφού το παλαιό κτήριο είχε κριθεί ακατάλληλο. Επίσης, ίδρυσε Παιδικό Σταθμό στο Σίδνεϊ, οίκο Μετανάστριας και γραφείο εξυπηρέτησης μεταναστών. Επιπλέον, στη Μελβούρνη ίδρυσε Παιδικό Σταθμό επ' ονόματι του Αγίου Στυλιανού για τις ανάγκες των μεταναστών, ο οποίος πρόσφερε στέγη σε νέες μητέρες.

Η περιουσία της Αρχιεπισκοπής ξεπερνούσε το 1963 τις 50.000 λίρες, ενώ η συνολική περιουσία, συμπεριλαμβανομένης και αυτής των Κοινοτήτων, ξεπερνούσε το ενάμιση εκατομμύριο λίρες. Τα έσοδα της Αρχιεπισκοπής αποτελούσαν οι εισφορές Γάμων και Βαπτίσεων, η πάγια ετήσια εισφορά από τις Κοινότητες, οι δωρεές πιστών καθώς και οι δυσκοφορίες για τη «Λογία» του Οικουμενικού Πατριαρχείου κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα.

Η Αρχιεπισκοπή κάλυπτε τα πάγια έξοδα συντήρησης κτηριακών εγκαταστάσεων, καθώς και τις μισθοδοσίες του Αρχιεπισκόπου, των βοηθών Επισκόπων και των εργαζομένων σε αυτήν.

Οι κατά τύπους κοινότητες λειτουργούσαν ως ανεξάρτητα σωματεία με ξεχωριστή νομική και διοικητική υπόσταση και ήταν αναγνωρισμένες από την Κυβέρνηση της Αυστραλίας. Ως προς τη διοικητική τους δομή χωρίζονταν σε Διοικητικό Συμβούλιο και Γενική Συνέλευση. Στην άσκηση διοίκησης της εκάστοτε κοινότητας δεν είχε παρά μόνο συμβουλευτικό ρόλο ο αντίστοιχος Ιερέας, όποτε ασφαλώς αυτό του επιτρεπόταν από τις

συνθήκες που επικρατούσαν. Στο Σίδνεϊ και στη Μελβούρνη, όπου είχαν ιδρυθεί περισσότερες από μία κοινότητες, συγκροτήθηκε συντονιστική επιτροπή με το όνομα Διακοινοτικό Συμβούλιο και απαρτιζόταν αντιπροσωπευτικά από μέλη όλων των Κοινοτήτων. Η Κοινότητα ήταν υπεύθυνη για την καταβολή της μισθοδοσίας των Ιερέων, καθώς και για την κάλυψη όλων των λειτουργικών και μη εξόδων. Τα έσοδα των Κοινοτήτων προέχονταν από την κηροπωλησία, τις δυσκοφορίες, τις ετήσιες συνδρομές και δωρεές, τις κοινωνικοπολιτιστικές εκδηλώσεις, καθώς και από ενοίκια, αν η Κοινότητα διέθετε ακίνητη περιουσία⁵⁵⁹.

Ο ζήλος του Αρχιεπισκόπου Ιεζεκιήλ για την ελληνική γλώσσα αλλά και την κατήχηση των Ελληνοπαίδων ήταν μεγάλος και για τον λόγο αυτόν οραματίστηκε την ίδρυση και λειτουργία προπαρασκευαστικής Ιερατικής Σχολής στο Σίδνεϊ. Είχε κατά νου να προετοιμάζει τους προς ιερωσύνη μαθητές Γυμνασίου, ώστε να συνεχίσουν τις μετέπειτα θεολογικές τους σπουδές στην Σχολή της Χάλκης. Δυστυχώς, αυτό το όνειρό του δεν υλοποιήθηκε.

Ο Αυστραλίας Ιεζεκιήλ υπήρξε φιλομόναχος, πρᾶος και καλοκάγαθος, με αστείρευτη αγάπη για τον πάσχοντα άνθρωπο και ιδιαιτέρως για τους νέους, γι' αυτό και προχώρησε στην ίδρυση Φιλοπτώχου Αδελφότητας σε κάθε Κοινότητα και ανέθεσε την οργάνωσή τους σε κυρίες, οι οποίες σε συνεργασία με τον Αρχιεπίσκοπο στάθηκαν αρωγοί στον πάσχοντα άνθρωπο, είτε αυτός ήταν νέος μετανάστης είτε εμπερίστατος συνάνθρωπος ή και ασθενής. Οι Φιλόπτωχες Αδελφότητες ανέπτυξαν σπουδαία φιλανθρωπική δράση και στη γενέτειρα, καθώς ενίσχυαν διάφορα ιδρύματα και σχολεία της Ελλάδος της εποχής εκείνης. Ταυτόχρονα ο Αρχιεπίσκοπος Ιεζεκιήλ συσπείρωσε τη νεολαία, αφού σε κάθε Κοινότητα ιδρύθηκαν Χριστιανικές Ενώσεις Νέων και Νεανίδων, ενώ επί των ημερών του ιδρύθηκε και η Παναυστραλιανή Ομοσπονδία νέων με την ονομασία «Ελληνική Νεολαία Αυστραλίας».

Κατά την Αρχιεπισκοπία του Ιεζεκιήλ εκδίδονταν στην Αυστραλία οι εφημερίδες «Εθνικό Βήμα» και «Πανελλήνιος Κήρυξ» στο Σίδνεϊ, «Φως», «Μακεδών Κήρυξ», «Πυρσός» και «Νέος Κόσμος» στη Μελβούρνη, με εβδομαδιαία κυκλοφορία. Εκτός αυτών εκδίδονταν εφημερίδες με μηνιαία κυκλοφορία στις κοινότητες Αγίου Ιωάννου στη Μελβούρνη, Αγίου Γεωργίου και Αγίας Τριάδος στο Σίδνεϊ. Η Ιερά Αρχιεπισκοπή είχε την ευθύνη της έκδοσης του ετήσιου Ημερολογίου καθώς και του μηνιαίου Περιοδικού «Φωνή της Ορθοδοξίας».

⁵⁵⁹Α.ΜΑΡΤΙΝΟΣ Θ.Η.Ε. Τόμος 3, Αθήναι 1963, ό.π., σ.484.

Όπως έχει επισημανθεί, η διακονία του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Ιεζεκιήλ υπήρξε επιτυχημένη αλλά και πολυκύμαντη. Η βασική αιτία ήταν η προσπάθειά του να αναμορφώσει εκκλησιαστικά την Αρχιεπισκοπή, όπως ασφαλώς όριζε και το Σύνταγμα του 1959. Αυτό οδήγησε σε μια νέα διένεξη μεταξύ των παλαιών Κοινοτήτων (ΕΟΚ) και της Αρχιεπισκοπής, με αποτέλεσμα τη δημιουργία σχίσματος και απόσχισης των παλαιών ιστορικών Κοινοτήτων της Αυστραλίας (Μελβούρνης, Σίδνεϊ, Αδελαΐδας και Νιούκαστλ), οι οποίες εγκατέλειψαν την Αρχιεπισκοπή.

Η κατάσταση επιδεινώθηκε δραματικά μετά την ανάμιξη του ψευδοεπισκόπου Σεργίου Οχοτέγκο, ο οποίος υποστήριζε ότι ήταν αρχηγός της Αυτόνομης Λευκορωσικής ανεξάρτητης Εκκλησίας, η οποία ήταν ασφαλώς ανύπαρκτη. Ο Σέργιος Οχοτέγκο προέβη σε χειροτονίες Ελλήνων, οι οποίοι στη συνέχεια υπηρέτησαν για πολλές δεκαετίες στις κατά τόπους ελληνικές κοινότητες. Αυτήν την ανωμαλία θέλησε να θεραπεύσει ο Οικουμενικός Πατριάρχης Αθηνάγορας με την υπ' αριθμ. Πρωτ. 787 επιστολή του, με την οποία ενημέρωνε, ώστε να μην πλανηθεί, το Χριστεπώνυμο πλήρωμα ότι όλες οι χειροτονίες του ψευδοεπισκόπου Σεργίου ήταν αντικανονικές, άκυρες και δεν υφίσταντο, με αποτέλεσμα οι φερόμενοι μετά τη χειροτονία τους ως ιερείς να μη φέρουν την Αποστολική Διαδοχή και τη Θεία Χάρη. Επομένως, όλα τα «Μυστήρια» και οι «Ιεροτελεστίες» που τελούσαν ήταν ανίερές πράξεις, οι οποίες βεβήλωναν και διακωμωδούσαν τα Ιερά Μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Επιπλέον, ο Πατριάρχης επιστούσε την προσοχή των Ελλήνων Ορθοδόξων της Αυστραλίας στο γεγονός ότι όσοι συμμετείχαν σε Λειτουργίες των ψευδοϊερέων, αντί να αγιάζονταν, κολάζονταν. Οι Γάμοι, οι Βαπτίσεις καθώς και οι κηδείες, οι τελούμενες από τους σχισματικούς ή καθηρημένους ιερείς, ήταν άνευ Θείας Χάριτος, άρα δεν ίσχυαν και δεν πρόσφεραν κανένα πνευματικό εφόδιο. Η επιστολή ήταν επεξηγηματική, γραμμένη με πατρική στοργή, με ύφος ενωτικό και παρακλητικό, προέτρεπε τους Έλληνες της Αυστραλίας να συνταχθούν με τη μόνη κανονική Εκκλησία, δηλαδή την Αρχιεπισκοπή, να ακολουθήσουν αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπό της και να εγκαταλείψουν τις έριδες και τις διασπαστικές τάσεις, οι οποίες υποκινούνταν από την φιλαυτία και τον εγωισμό ορισμένων Κοινοτικών κύκλων⁵⁶⁰.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιεζεκιήλ κατάφερε να αναμορφώσει την Αρχιεπισκοπή μετά από μεγάλο και κοπιαστικό αγώνα και παρά την «*ίσχυρη αντίδραση ενίων κοινοταρχών*», αλλά,

⁵⁶⁰ Β. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, Οικουμενικόν Πατριαρχείο η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. «*Πατριαρχική Επιστολή Αριθμ. Πρωτ.787 περι του Ουκρανου Ψευδοεπισκόπου Σεργίου Οχοτέγκο Φανάριον 18 Σεπτεμβρίου 1962*», ό.π., σσ.356-359.

δυστυχώς, η υγεία του κλονίστηκε και αποφάσισε να παραιτηθεί στις 24 Φεβρουαρίου του 1968. Η απόφασή του αυτή έγινε δεκτή με μεγάλη θλίψη από τη Σύνοδο της Κωνσταντινούπολης και ορίστηκε προσωρινός Πατριαρχικός Επίτροπος ένας εκ των βοηθών του, ο Ναζιανζού Διονύσιος, μέχρι την εκλογή νέου Αρχιεπισκόπου.

7. Πατριαρχικός Επίτροπος από τις 28 Οκτωβρίου έως τις 9 Σεπτεμβρίου 1968 ο Μητροπολίτης Φιλαδελφείας (Γερμανίας) Ιάκωβος Τζαναβάρης - Παπαϊωάννου.

Στις 28 Οκτωβρίου του 1968 έφθασε στην Αυστραλία και έτερος Πατριαρχικός Επίτροπος, ο Μητροπολίτης Φιλαδελφείας Ιάκωβος, κατά κόσμον Γεώργιος Τζαναβάρης. Γεννήθηκε το 1920 στο χωριό Αντιά Καρύστου Ευβοίας. Ήταν γιος Ιερέως, περάτωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στο Αμαρούσιο Αττικής και στη συνέχεια φοίτησε στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από την οποία αποφοίτησε το 1942. Όντας τριτοετής φοιτητής, χειροτονήθηκε Διάκονος στις 29 Ιουνίου 1941 από τον Μητροπολίτη Χαλκηδόνος Μάξιμο και τοποθετήθηκε στη Μητρόπολη Χαλκηδόνος. Το 1946 διορίστηκε Κωδικογράφος της Ιεράς Συνόδου και στις 21 Οκτωβρίου 1947 προήχθη σε Υπογραμματέα. Στις 14 Δεκεμβρίου 1950 προήχθη σε Αρχιγραμματέα. Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στις 25 Δεκεμβρίου 1950 από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα. Την ίδια ημέρα έλαβε και το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη. Μετά την πάροδο τεσσάρων ετών, στις 5 Αυγούστου 1954, εξελέγη από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως Μητροπολίτης Φιλαδελφείας. Η χειροτονία του σε Επίσκοπο τελέσθηκε στις 8 Αυγούστου 1954 στον Πατριαρχικό Ναό από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα, συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Πριγκηποννήσων Δωρόθεο, Θεοδωρουπόλεως Λεόντιο, Ειρηνουπόλεως Κωνσταντίνο, Κυδωνιών Αγαθάγγελο, Ικονίου Ιάκωβο και Ροδοπόλεως Ιερώνυμο. Ο Μητροπολίτης Ιάκωβος συμμετείχε ως μέλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην «Επιτροπή Πανχριστιανικών Ζητημάτων» και στην «Εκτελεστική Επιτροπή του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών». Το 1964 εγκατέλειψε την Κωνσταντινούπολη, καθώς απελάθηκε από τις Τουρκικές αρχές. Αναχώρησε για τη Βοστώνη των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, όπου συμπλήρωσε τις θεολογικές του σπουδές με την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής στην Εκκλησιολογία του Ρωμαιοκαθολικού θεολόγου Yves Congar.

Στις 12 Αυγούστου 1969 εξελέγη Μητροπολίτης Γερμανίας. Την Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου 1971 άφησε την τελευταία του πνοή έπειτα από αυτοκινητιστικό δυστύχημα στη Γερμανία⁵⁶¹.

8. Αποκατάσταση Αρχιεπισκόπου Ιεζεκιήλ.

Μετά από ενάμιση σχεδόν χρόνο, δηλαδή στις 12 Αυγούστου 1969, η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου αποκατέστησε τον σχεδόν προ διετίας οικειοθελώς παραιτηθέντα Αρχιεπίσκοπο Ιεζεκιήλ στον Αρχιεπισκοπικό Θρόνο, θέση στην οποία παρέμεινε έως τον Αύγουστο του 1974, όταν προήχθη σε Μητροπολίτη Πισιδίας και εγκατέλειψε οριστικά την Αυστραλία. Με την επιστροφή του στην Ελλάδα ο Πισιδίας Ιεζεκιήλ διορίστηκε Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Βλατάδων, όπου και παρέμεινε μέχρι τον Αύγουστο του 1975. Στις 16 Σεπτεμβρίου 1979 εξελέγη Μητροπολίτης Κώου και στις 14 Δεκεμβρίου 1982 παραιτήθηκε. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 22 Ιουλίου 1987. Η νεκρώσιμη ακολουθία και ο ενταφιασμός του έγιναν στο Άγιον Όρος κατόπιν επιθυμίας του⁵⁶².

9. Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός Χαρκιανάκης.

Γεννήθηκε στο Ρέθυμνο Κρήτης (29-12-1935) και σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης στα Πριγκηπόνησα. Στα τέλη του 1957 χειροτονήθηκε διάκονος. Με την αποφοίτηση και τη χειροτονία του το 1958 έλαβε υποτροφία από το Οικουμενικό Πατριαρχείο για την ολοκλήρωση μεταπτυχιακών σπουδών στη Συστηματική Θεολογία και τη Φιλοσοφία της Θρησκείας στη Βόννη της Γερμανίας (1958-1966). Ένας εκ των καθηγητών του ήταν ο τότε Καρδινάλιος Γιόζεφ Ράτσινγκερ, ο μετέπειτα Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ΄.

Προκειμένου να γίνει Διδάκτωρ Θεολογίας από μια Ορθόδοξη Θεολογική Σχολή και όχι από μια ανάλογη Δυτική Σχολή, κατέθεσε το 1965 τη διδακτορική του διατριβή με θέμα «Το αλάθητο της Εκκλησίας στην Ορθόδοξη Θεολογία» στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ιδέα του αλάθητου την εποχή εκείνη ήταν «αποκλειστικό δικαίωμα» του Πάπα και δεν ήταν ευρέως διαδεδομένη η άποψη ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι φορέας του Αλάθητου, όταν αποφαίνεται εν σώματι.

⁵⁶¹ Οικουμενικό Πατριαρχείο Επίσκεψης Έτος 2^ο Αρ. 44, CHAMBESY –GENEVE SUISSE 14-12-1971.

⁵⁶² Α.ΜΑΡΤΙΝΟΣ, Θ.Η.Ε. Τόμος 3, Αθήναι 1963, ό.π., σ.484.

Μετά την επιστροφή του από τη Γερμανία το 1966 διορίστηκε Ηγούμενος της ιστορικής πατριαρχικής μονής των Βλατάδων Θεσσαλονίκης (14ος αι.). Τότε του ζητήθηκε από την Ιερά Σύνοδο της Κωνσταντινούπολης να συνδράμει με άλλους μελετητές της τοπικής Θεολογικής Σχολής στην ίδρυση του «*Πατριαρχικού Ινστιτούτου Πατερικών Σπουδών*». Σύντομα έγινε αντιπρόεδρος αυτού του ερευνητικού κέντρου, θέση που κατείχε για μερικούς μήνες, πριν αναλάβει τελικά την προεδρία. Μετά την ολοκλήρωση της διατριβής του με θέμα «*Το περί Εκκλησίας Σύνταγμα της Β' Βατικανής Συνόδου*» (Θεσσαλονίκη 1969), ανακηρύχθηκε υφηγητής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Στη συνέχεια δίδαξε σε διάφορες Σχολές και ακαδημαϊκά ιδρύματα εντός της Ελλάδας και του Εξωτερικού και ιδιαίτερα στο Πανεπιστήμιο του Ρέγκενσμπουργκ της Γερμανίας. Όταν εγκαταβίωσε στη Μονή Βλατάδων, εκλέχθηκε το 1970 ομόφωνα από την Ιερά Σύνοδο της Κωνσταντινούπολης Έξαρχος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Αγίου Όρους και το 1973 Τιτουλάριος Μητροπολίτης Μιλητουπόλεως.

Πέντε χρόνια αργότερα (13 Φεβρουαρίου 1975) εκλέχθηκε ομόφωνα επί Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας από τους Συνοδικούς Αρχιερείς Χαλκηδόνας Μελίτωνας (εκπροσωπώντας και τον Ροδοπόλεως Ιερώνυμο), Χαλδίας Κύριλλο (εκπροσωπώντας και τον Ίμβρου Φώτιο), Λαοδικείας Μάξιμο (εκπροσωπώντας και τον Σταυρουπόλεως Μάξιμο), Σάρδεων Μάξιμο (εκπροσωπώντας και τον Ειρηνουπόλεως Συμεών), Μύρων Χρυσόστομο (εκπροσωπώντας και τον Νεοκαισαρείας Χρυσόστομο) και Φιλαδελφείας Βαρθολομαίο (εκπροσωπώντας και τον Κολωνίας Γαβριήλ). Συνυποψήφιοί του ήταν οι Επίσκοποι Κνανέων Χριστόφορος και Σασίμων Ιερεμίας. Ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός έφθασε στο Σίδνεϊ τον Απρίλιο του 1975.

Έκανε πολλές δημοσιεύσεις για τη Συστηματική Θεολογία και Εκκλησιολογία σε διεθνή θεολογικά περιοδικά και είχε εκπροσωπήσει το Οικουμενικό Πατριαρχείο στις Συνελεύσεις του Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών και σε διμερείς διαλόγους. Επίσης, από το 1975 δίδαξε την Ορθόδοξη Θεολογία και την πνευματικότητα στο Πανεπιστήμιο του Σίδνεϊ. Το 1980 εκλέχθηκε ομόφωνα από όλους τους εκπροσώπους των Ορθοδόξων Εκκλησιών Πρόεδρος τους στον Επίσημο Θεολογικό Διάλογο με την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, ενώ ο Συμπρόεδρος, ο Καρδινάλιος Johannes Willebrands, διορίστηκε από το Βατικανό. Αφού υπηρέτησε πιστά για περισσότερο από δύο δεκαετίες σ' αυτήν την εξαιρετικά υπεύθυνη και δύσκολη θέση, υπέβαλε την τρίτη και τελική παραίτησή του (15 Απριλίου 2003) – τις δύο

προηγούμενες φορές το σχετικό αίτημά του δεν είχε γίνει δεκτό -, όταν δημοσίευσε μια εκτεταμένη Έκθεση [*Περί την Κακοδαιμονίαν του Επίσημου Θεολογικού Διαλόγου Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών*], Επιστημονική Επετηρίδα Θεολογικής Σχολής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Νέα σειρά, τομ. 13 (2003)] σσ.30-42.

Ήταν, εκτός των άλλων, διακεκριμένος δοκιμιογράφος και ποιητής, έχοντας εκδώσει 47 ποιητικές συλλογές. (Όλες αυτές οι εκδόσεις ήταν κυρίως στην ελληνική και μερικές μεταφρασμένες στην αγγλική γλώσσα).

Για την ουσιαστική συμβολή του στον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό έλαβε από την αρμόδια ελλανόδοικο επιτροπή το υψηλού κύρους Βραβείο «Gottfried von Herder Prize» από το Πανεπιστήμιο της Βιέννης (1973), με κύριο εισηγητή τον διεθνώς διαπρεπή κλασικό φιλόλογο και καθηγητή του Πανεπιστημίου Βιέννης Albin Lesky.

Λίγα χρόνια αργότερα ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός έλαβε από την Ακαδημία Αθηνών το Βραβείο Ποίησης για το έτος 1980 με κύριο εισηγητή τον διεθνώς γνωστό συγγραφέα Παντελή Πρεβελάκη.

Το Πανεπιστήμιο Lublín Πολωνίας τον ανακήρυξε Επίτιμο Διδάκτορα (1985), ενώ το Συλλογικό Σώμα των εν Σίδνεϊ Θεολογικών Σχολών (Sydney College of Divinity) τον ανακήρυξε Πρώτο Επίτιμο Διδάκτορά του (2001). Από το ίδιο Συλλογικό Ακαδημαϊκό Σώμα και με αξιολόγηση από ανεξάρτητη Ακαδημαϊκή Επιτροπή διαφόρων Σχολών αναγνωρίστηκε επισήμως ως Καθηγητής. Ακόμη, το Πανεπιστήμιο Κρήτης (Σχολή Επιστημών της Αγωγής) τον ανακήρυξε Επίτιμο Διδάκτορα (2014).

Γνωστός από το 1986 ως Ιδρυτής και Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής του Απ. Ανδρέα, δίδασκε έκτοτε σ' αυτήν τα μαθήματα Συστηματικής Θεολογίας.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός, ο οποίος υπήρξε ο μακροβιότερος Αρχιεπίσκοπος της Αυστραλίας με 44 έτη καλλίκαρπης Ποιμαντορίας, κοιμήθη στις 25 Μαρτίου 2019, στις 5:45 το απόγευμα. Η εξόδιος ακολουθία τελέσθηκε στις 30 Μαρτίου στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και ετάφη στο κοιμητήριο του Rookwood⁵⁶³.

⁵⁶³GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA, THE GREEK AUSTRALIAN VEMA, APRIL 2019, pp. 26-29.

Συγγραφικό Έργο

1. Σ. Χαρκιανάκης, Ἡ περὶ Γνώσεως Διδασκαλία Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Χάλκη 1958.
2. Σ. Χαρκιανάκης, Περὶ τὸ Ἀλάθητον τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, Διδακτορική Διατριβή, Ἀθῆναι 1965.
3. Σ. Χαρκιανάκης, Ἡ Συνείδησις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ Ἀλάθητον Αὐτῆς, Θεσσαλονίκη 1969.
4. Σ. Χαρκιανάκης, Τὸ περὶ τῆς Ἐκκλησίας Σύνταγμα τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου, Διατριβὴ ἐπὶ Ὑφηγεσίᾳ, Θεσσαλονίκη 1969.
5. Σ. Χαρκιανάκης, Ἡ Δ΄ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ΠΣΕ, Θεσσαλονίκη 1969.
6. Σ. Χαρκιανάκης, Ἄρθρα εἰς τὸ Περιοδικὸν Κληρονομία, Θεσσαλονίκη 1969.
7. Σ. Χαρκιανάκης, Περὶ τὸ Πρόβλημα τῆς Διδακτικῆς Αὐθεντίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ (Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Βιβλίου τοῦ Unfehlbar? H. Küng, 1970.) Κληρονομία 3, Θεσσαλονίκη 1971, σσ. 55-110.
8. Σ. Χαρκιανάκης, Ἡ ὑπὸ τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσημος Ἐπίδοσις Ὁμολογίας Πίστεως εἰς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖον, Κληρονομία 3, Θεσσαλονίκη 1971, σσ.193-206.
9. Σ. Χαρκιανάκης, Θέματα Ὁρολογίας τοῦ Συγχρόνου Θεολογικοῦ Διαλόγου Κληρονομία 4, Θεσσαλονίκη 1972, σσ.162-164.
10. Σ. Χαρκιανάκης, Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὡς Ἑρμηνευτὴς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ Ζωοδότης τῆς σημερινῆς Ἐκκλησίας, Κληρονομία 4, Θεσσαλονίκη 1972, σσ. 403-420.
11. Σ. Χαρκιανάκης, Μητροπολίτης Πριγκιπωννήσων Δωρόθεος Κληρονομία 6, Θεσσαλονίκη 1974, σσ. 426-428.
12. Σ. Χαρκιανάκης, Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας καὶ αἱ Διορθόδοξοι Σχέσεις, ἐν Ἰώ. Ἔ. Αναστασίου, Ἀθηναγόρας Ἀ΄Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὁ Ἡπειρώτης, Ἰωάννινα σσ. 213-238.
13. Σ. Χαρκιανάκης, Ἄρθρα δίγλωσσα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά, εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Σίδνεϊ (1975-2019).
14. Σ. Χαρκιανάκης, Μνήμη Ἰκονίου Ἰακώβου, (Ἐπετηρὶς Ἑστίας Θεολόγων Χάλκης), Ἀθήνα 1980, σσ.137- 143.
15. Σ. Χαρκιανάκης, Εἰσηγητικὴ Ομιλία Ἀρχιεπισκόπου Στυλιανοῦ στὴν Δ΄ Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν» Το Ἐκκλησιαστικὸ μας Πρόβλημα στὴν Αυστραλία», Σίδνεϊ 1981.

16. Σ. Χαρκιανάκης, Ὁ Νέος Ἐρωτόκριτος τοῦ Παντελεῆ Πρεβελάκη», Οἱ Ἐκδόσεις τῶν Φίλων, Αθήνα 1997.
17. Σ. Χαρκιανάκης, Ἀξιωματικά Προϋποθέσεις καὶ Συνέπειαι: Ἐνιαίου Συμβόλου τῆς Πίστεως, Μνήμη Συνόδου Ἁγίας Β' Οικουμενικῆς (ἐν Κωνσταντινουπόλει 381) Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον – Πατριαρχικόν Ἴδρυμα Μελετῶν Θεσσαλονίκη 1983, σσ. 267-276.
18. Σ. Χαρκιανάκης, Το Θρησκευτικό στοιχείο στην Εθνική Γλώσσα των Ελλήνων, Βασιλείου Ν. Αναγνωστοπούλου επιμ., Μνήμη Μητροπολίτου Ικονίου Ιακώβου, Αθήνα 1984, σσ. 355-360.
19. Σ. Χαρκιανάκης, Ποιμαντική αναφορά Α' (Εισηγητική Ομιλία Αρχιεπισκόπου Στυλιανού στην ΣΤ' Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν), Μελβούρνη 1989.
20. Σ. Χαρκιανάκης, Ποιμαντική αναφορά Β', Ζ' Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις, Σίδνεϊ 1993.
21. Σ. Χαρκιανάκης, «Στο Περιθώριο Του Διαλόγου» (1980-1990), Αθήνα 1991.
22. Σ. Χαρκιανάκης, Πίστη καὶ Πολιτισμὸς Ἀρμός. Τιμητικός Τόμος στον Καθηγητὴ Ν.Κ. Μητσόπουλο για τα 25 χρόνια Πνευματικῆς του προσφοράς στο Πανεπιστήμιο, Θεσσαλονίκης 1991.
23. Σ. Χαρκιανάκης, Κείμενα Διδακτικά, Θεολογική Σχολή Αποστόλου Ανδρέα, Σίδνεϊ 1986 -2018.
24. Σ. Χαρκιανάκης, «Ὁ Πεντζίκης τοῦ ἐπέκεινα καὶ τοῦ ἐνθάδε», Αθήνα 1994.
25. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐνσαρκώσεις τοῦ δόγματος», Αθήνα 1996.
26. Σ. Χαρκιανάκης, Ἄρθρα στην Μηνιαία δίγλωσση (Ελληνικά, Αγγλικά), Εφημερίδα Το Βήμα 1 (11 Ιουλίου 1996-2019).
27. Σ. Χαρκιανάκης, «Περὶ Προσευχῆς», Αθήνα 1999.
28. Σ. Χαρκιανάκης, «Παρόντα κι ἐπιούσια», Αθήνα 1999.
29. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐν ὑπακοῇ πίστεως Ἐγκύκλιοι: Χριστουγέννων, 1ης Νέου Ἴτους, Πάσχα, Ἐθνικῶν Ἐπετείων», Αθήνα 2002.

Πολύ αξιόλογο εἶναι καὶ τὸ ποιητικὸ ἔργο τοῦ Αρχιεπισκόπου Στυλιανού, τὸ ὁποῖο ἀπαρτίζεται ἀπὸ 47 συλλογές:

1. Σ. Χαρκιανάκης, «Χῶμα καὶ στάχτη», Αθήνα 1978.
2. Σ. Χαρκιανάκης, «Παραλήρημα τοῦ Νότου», Αθήνα 1979.
3. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας», Αθήνα 1980.

4. Σ. Χαρκιανάκης, «Εἷς ὧτα ακουόντων», Αθήνα 1981.
5. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἀπαράκλητοι καιροί», Αθήνα 1982.
6. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων», Αθήνα 1983.
7. Σ. Χαρκιανάκης, «Τροπικὰ ιδιόμελα», Θεσσαλονίκη 1984.
8. Σ. Χαρκιανάκης, «Μεροληψίες», Θεσσαλονίκη 1985.
9. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐν γῆ ἄλλοτρία», (συγκεντρωτική έκδοση), Αθήνα 1985.
10. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων», Θεσσαλονίκη 1986.
11. Σ. Χαρκιανάκης, «Πορτραῖτα του νερού», Θεσσαλονίκη 1987.
12. Σ. Χαρκιανάκης, «Χέρια σκιάς», Θεσσαλονίκη 1988.
13. Σ. Χαρκιανάκης, «Διάκριση πνευμάτων», Θεσσαλονίκη 1989.
14. Σ. Χαρκιανάκης, «Νοσταλγία παραμέτρων», Αθήνα 1990.
15. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐν γῆ ἄλλοτρία II», (συγκεντρωτική έκδοση), Αθήνα 1990.
16. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἡ ἄλλη έκδοχή Ποιήματα», Αθήνα 1991.
17. Σ. Χαρκιανάκης, «Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους», Αθήνα 1992.
18. Σ. Χαρκιανάκης, «Σπασμένοι συνειρμοί», Αθήνα 1993.
19. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐγρὰ τοπία», Αθήνα 1994.
20. Σ. Χαρκιανάκης, «Fireworks and sparrows», (εκδ. Primavera), Sydney 1994.
21. Σ. Χαρκιανάκης, «Τεφρὲς ακτές», Αθήνα 1995.
22. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐν γῆ ἄλλοτρία III», (συγκεντρωτική έκδοση), Αθήνα 1996.
23. Σ. Χαρκιανάκης, «Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας», Αθήνα 1996.
24. Σ. Χαρκιανάκης, «Μετρητές ἀλγηδόνες», Αθήνα 1997.
25. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐπιφυλάξεις», Αθήνα 1998.
26. Σ. Χαρκιανάκης, «Λιτανεία χρωμάτων», Αθήνα 1999.
27. Σ. Χαρκιανάκης, «Ὅμβρια ὕδατα», Αθήνα 2000.

28. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἡ δομή τῶν κρυστάλλων», Αθήνα 2001.
29. Σ. Χαρκιανάκης, «Ὁ βαθμός τῆς ἐκπλήξεως», (ἀνθολογία) Αθήνα 2001.
30. Σ. Χαρκιανάκης, «Νεροσυρμή», Αθήνα 2002.
31. Σ. Χαρκιανάκης, «Australian Passport», (δίγλωσση ἀνθολογία) Sydney 2002.
32. Σ. Χαρκιανάκης, «Οἱ πρώτες ὕλες», Αθήνα 2003.
33. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ», Αθήνα 2004.
34. Σ. Χαρκιανάκης, «Mother. A Moving Reflection of God», Adelaide 2005
35. Σ. Χαρκιανάκης, «Σπηλαιώδη τοπία», Αθήνα 2005.
36. Σ. Χαρκιανάκης, «Σκευὴ κεραμέως», Αθήνα 2006.
37. Σ. Χαρκιανάκης, «Θολὰ ποτάμια», Αθήνα 2007.
38. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἄχρονες ὥρες», Αθήνα 2008.
39. Σ. Χαρκιανάκης, «Παίδων καὶ ἐφήβων», Αθήνα 2009.
40. Σ. Χαρκιανάκης, «Πικραμύδαλα», Αθήνα 2009.
41. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἐπιφωνήματα», Αθήνα 2010.
42. Σ. Χαρκιανάκης, «Ἡ χαμένη πανοπλία», Αθήνα 2011.
43. Σ. Χαρκιανάκης, «Σπαράγματα», Αθήνα 2012.
44. Σ. Χαρκιανάκης, «Ὑστερόγραφα Α΄», Αθήνα 2013.
45. Σ. Χαρκιανάκης, «Ὑστερόγραφα Β΄», Αθήνα 2014.
46. Σ. Χαρκιανάκης, «Ὑστερόγραφα Γ΄», Αθήνα 2015.
47. Σ. Χαρκιανάκης, «Ὑστερόγραφα Δ΄», Αθήνα 2016.

Το ποιητικό ἔργο, ἡ συγγραφικὴ δεινότητά, καθὼς καὶ ἡ πολὺπλευρὴ προσωπικότητά του, ἡ ὁποία υπερέβαινε τὸν ὅριο τῆς Ἐκκλησίας οδήγησαν τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Κρήτης νὰ τὸν ἀναγορεύσει σὲ Επίτιμο Διδάκτορα τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος. Σύμφωνα με τὸ σκεπτικὸ τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ἀνακήρυξη σὲ Επίτιμο Διδάκτορα πραγματοποιήθηκε ὡς ἀπόδοση τιμῆς γιὰ τὸ ἐξαιρετικὸ πνευματικὸ καὶ ἀκαδημαϊκὸ ἔργο του, καὶ, παράλληλα, γιὰ τὴ συμβολή του στὴ βελτίωση τῶν σχέσεων τῶν Ἐκκλησιῶν, στὸν διάλογο μεταξὺ Καθολικῆς

και Ορθόδοξης Εκκλησίας, στη συμφιλίωση και την ειρηνική συμβίωση των λαών της Ευρώπης και παγκοσμίως⁵⁶⁴.

Σημαντικές Αποφάσεις Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού και Εκκλησιαστική Διοργάνωση της Αρχιεπισκοπής.

Όπως προαναφέρθηκε, ο από Μιλητουπόλεως Αυστραλίας Στυλιανός έφτασε στην Αρχιεπισκοπή τον Απρίλιο του 1975 και εντός δύο μηνών είχε προσωπική γνώση και επαφή με όλες σχεδόν τις Κοινότητες ανά την Αυστραλία, πράγμα εντυπωσιακό, αν αναλογιστούμε τις αποστάσεις της αχανούς Ηπείρου και τα συγκοινωνιακά μέσα της εποχής. Αυτή του η γνώση τον οδήγησε στην απόφαση να μη διαπραγματευτεί με τίποτα και με κανένα, προκειμένου να εφαρμόσει την Εκκλησιαστική Τάξη στο ακέραιο. Ένα από τα πρώτα θέματα, με τα οποία ασχολήθηκε, ήταν η ιεροπρέπεια⁵⁶⁵ των Κληρικών. Για τον λόγο αυτόν απέστειλε εγκύκλιο, η οποία ήταν γραμμένη με στοργικό ύφος, αναφορικά με την επιτέλεση του έργου των ιερέων, αλλά συνάμα δεν άφηνε κανένα περιθώριο παρερμηνείας ή παρακοής. Η εγκύκλιος αποσκοπούσε στην καλύτερη διακονία της εκλεκτής μερίδας του Λαού του Θεού και σε ορισμένες βελτιώσεις ως προς την αμφίεση και γενικά την εμφάνιση του Ιερού Κλήρου. Ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός, κατά τις περιοδείες του, είχε διαπιστώσει ότι μερικοί από τους ιερείς δεν είχαν διόλου γενειάδα, καθώς και ότι η αμφίεσή τους δεν ήταν πάντοτε η αρμόζουσα σε κληρικό. Για τους λόγους αυτούς απαιτούσε, από τη στιγμή της αποστολής της εγκυκλίου να φέρουν όλοι οι κληρικοί υπογένειο, το οποίο αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα του Ορθόδοξου Κλήρου, διότι ο Λαός το αναζητούσε και, όταν δεν το έβρισκε, δυσανασχετούσε ακόμη κι αν δεν εξέφραζε άμεσα τη δυσαρέσκειά του. Επίσης, επέβαλε η ενδυμασία των κληρικών να είναι οπωσδήποτε χρώματος μαύρου, μπλε ή σκούρου γκρι. Τέλος συνιστούσε στους ιερείς να φορούν και το χαρακτηριστικό για κληρικούς κολάρο προς διάκριση από τους γενειοφόρους λαϊκούς. Αξίζει να σημειωθεί ότι, με την πάροδο των ετών, ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός κατόρθωσε και άλλαξε πλήρως την αμφίεση των κληρικών, αφού σχεδόν άπαντες οι κληρικοί, μετά την πρώτη δεκαετία της Αρχιερατείας του και έως σήμερα, φορούν το τιμημένο ράσο.

⁵⁶⁴ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ, ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, «Απόφαση αναγόρευσης σε Επίτιμο Διδάκτορα» Αρ. Πρωτ.52, Ρέθυμνο 27/05/2014.

⁵⁶⁵ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 7, Σίδνεϊ 1975.

Λίγους μήνες μετά την ενθρόνισή του ο Στυλιανός απέστειλε ποιμαντορική εγκύκλιο, η οποία φανέρωνε τον βαθύ θεολογικό του λόγο καθώς και τη γνώση του για τα σύγχρονα προβλήματα των πιστών στην Αυστραλία. Μέσα σε λίγες γραμμές ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός, χρησιμοποιώντας τον λόγο ως όχημα για να μεταφέρει την Αλήθεια του Ευαγγελικού μηνύματος και ταυτόχρονα να θεραπεύσει τις ψυχές του ποιμνίου του, έφεγε την κοινωνική ανισότητα και την αποστασία του ανθρώπου από τον Θεό, φαινόμενα πολύ συνηθισμένα την εποχή εκείνη, τα οποία έτειναν να μεταλλάξουν τον άνθρωπο σε θηρίο. Επιπροσθέτως, στηλίτευε την υποκρισία των Χριστιανών, οι οποίοι παρασύρονταν από τις βιοτικές μέριμνες και ξεχνούσαν την αποστολή τους, η οποία ήταν και παραμένει η διακονία του συνανθρώπου, απαλλαγμένη από φυλετικές και κοινωνικές διακρίσεις. Χαρακτηριστική ήταν η επισήμανσή του ότι η αιτία της κοινωνικής κακοδαιμονίας ήταν η προσωπική αποστασία ενός εκάστου χριστιανού και όχι η στάση των μη χριστιανών εντός της κοινωνίας των ανθρώπων⁵⁶⁶.

Ένα μεγάλο πρόβλημα στην Εκκλησία της Αυστραλίας ήταν η διοργάνωση χοροεσπερίδων εν μέσω της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ο Αυστραλίας Στυλιανός προσπάθησε και τελικά κατόρθωσε να ανατάξει αυτή την απαράδεκτη συνήθεια προς ωφέλεια και πνευματική οικοδομή του ποιμνίου του, βάζοντας τέρμα σε στρεβλώσεις και παθογένειες, οι οποίες ταλάνιζαν για πολλές δεκαετίες το σώμα της Εκκλησίας στην Αυστραλία. Όλη η Εγκύκλιος είναι θεολογικού χαρακτήρα και αναδεικνύει την ύψιστη σημασία της προσευχής και της νηστείας στην περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ενώ ταυτόχρονα καυτηριάζει την πνευματική νοχέλεια και τη φαρισαϊκή αλαζονεία, δίνοντας έμφαση στην κατάνυξη των Ιερών Ακολουθιών της περιόδου της χαρμολύπης. Κατακλείνοντας την Εγκύκλιο ανέφερε: «... Άλλωστε δεν ξεχνούμε ότι εκκλησιαζόμενοι οι πιστοί καλούνται να γίνουν 'οι τα Χερουβείμ μυστικώς εικονόζοντες'».»⁵⁶⁷.

Επίσης, άλλο ένα μεγάλο πνευματικό πρόβλημα, με το οποίο ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός ασχολήθηκε άμεσα, ήταν η απαράδεκτη συνήθεια ορισμένων να επιμένουν να κοινωνήσουν από τον Αμνό, ο οποίος φυλάσσεται στο Άγιο Αρτοφόριο, πριν από τη Θεία Λειτουργία, προκειμένου να φύγουν άμεσα από τον Ναό. Αυτή η μηχανική και μαγική αντίληψη της Θείας Ευχαριστίας δεν έχει καμία θέση στην Εκκλησία μας και στην Ορθόδοξη Παράδοσή μας. Είχε, άλλωστε, ληφθεί μέριμνα για τις ημέρες των μεγάλων Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών, όταν συνήθως κοινωνούν οι πολλοί εργαζόμενοι, ώστε η Θεία

⁵⁶⁶ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Εγκύκλιος, Σίδνεϊ «Χριστούγεννα 1975».

⁵⁶⁷ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 3, Σίδνεϊ 1976.

Λειτουργία να αρχίζει και να τελειώνει πολύ νωρίς, για να μην υπάρξει πρόβλημα για κανέναν⁵⁶⁸.

Επίσης, ένα μεγάλο πρόβλημα διοικητικής φύσεως και πειθαρχίας ήταν το ζήτημα της κανονικής αδειάς του Ιερού Κλήρου. Την εποχή εκείνη οι ιερείς έφευγαν για διακοπές σε διάφορους προορισμούς χωρίς πρότερη συνεννόηση και έγκριση από την προϊσταμένη αρχή. Αυτό δημιουργούσε τεράστια προβλήματα διοικητικής αλλά και πνευματικής φύσης. Θα πρέπει να αναλογιστούμε ότι η κάθε ενορία είχε έναν ιερέα και γι' αυτό δεν μπορούσαν ιδιαίτερα οι πιο απομακρυσμένες να εξυπηρετήσουν τις έκτακτες ανάγκες τους, όπως η τέλεση Εξόδιων Ακολουθιών. Συνεπώς, η πρακτική αυτή ήταν απαράδεκτη και δημιουργούσε μεγάλα προβλήματα. Γι' αυτόν τον λόγο και επειδή, παρά τις συνεχόμενες ποικιλοτρόπως γερόμενες συστάσεις του Αρχιεπισκόπου, πολλοί κληρικοί μετακινούνταν εκτός της πόλεως ή της επαρχίας που υπηρετούσαν ή ακόμη και εκτός της πολιτείας, χωρίς να λάβει γνώση και να χορηγήσει κανονική άδεια η Προϊσταμένη Εκκλησιαστική Αρχή, τονίζοταν με εγκύκλιο ότι τυχόν παραβάτης αυτής της υποχρέωσης στο μέλλον θα αντιμετώπιζε τις ανάλογες εν προκειμένω κανονικές κυρώσεις⁵⁶⁹.

Στην ορθή τήρηση της Τυπικής διάταξης των Ακολουθιών του Νυχθημέρου απέβλεπε άμεσα ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός. Η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας υπάγεται στο κλίμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, άρα και όλοι οι Ιερείς της θα έπρεπε να τηρούν απαρεγκλίτως και χωρίς καμία δικαιολογία την κανονική τάξη της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, χωρίς να δικαιούνται να επικαλούνται τι γνώριζαν ο καθένας ως το κανονικό και ορθό, πριν έρθουν στην Αυστραλία. Αναλυτικότερα μια απ' τις τυπικές παραβάσεις ήταν η πρακτική να περικόπτεται αυθαίρετα η ακολουθία του Εσπερινού από τους Ιερείς. Ωστόσο, ο Εσπερινός αποτελεί μετά του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας μια αδιάσπαστη λατρευτική πράξη και ενότητα και δεν επιτρέπεται να περικόπτεται. Ο Αρχιεπίσκοπος όρισε ότι κάθε Σάββατο απόγευμα καθώς και κατά την παραμονή κάθε εορτής, στην οποία επρόκειτο να τελεστεί Θεία Λειτουργία, θα πρέπει, χωρίς καμία παρέκκλιση, να τελεστεί και η Ακολουθία του Εσπερινού, ανεξαρτήτως εάν υπάρχει εκκλησίασμα ή όχι⁵⁷⁰.

Επειδή το θέμα της Κοινωνίας των Αχράντων Μυστηρίων πριν από την τέλεση της Θείας Λειτουργίας δεν είχε λυθεί, ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός επανήλθε: *«Ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς ορισμένους Ναοὺς ἀντορθόδοξος καὶ ἀντιχριστιανικὴ συνήθεια, τοῦ νᾶ*

⁵⁶⁸ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ὑπ. Αριθ. Εγκυκλίου 3, Σίδνεϊ 1978.

⁵⁶⁹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ὑπ. Αριθ. Εγκυκλίου 3, Σίδνεϊ 1978.

⁵⁷⁰ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ὑπ. Αριθ. Εγκυκλίου 7, Σίδνεϊ 1978.

κοινωνοῦν πιστοὶ πρὸ τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν Τιμίων Δώρων ἐν τῇ Θεῖᾳ Εὐχαριστίᾳ, ἐρχομενοὶ ὄρθου βαθέως καὶ μεταλαμβάνοντας ἀπὸ τοῦ δι' ὑστάτην ἀνάγκην φυλασσομένου ἐν τῷ Ἄρτοφορίῳ Τιμίου Ἄρτου τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ἀποτελεῖ ὕβριν καὶ ὑψίστην ἀσέβειαν, ἡ ὁποία ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νᾶ δικαιολογηθῆ καὶ ἐπισύρει βαρυτάτας κανονικὰς ποινὰς διὰ τε τὸν λειτουργὸν καὶ τὸν προσερχόμενον πιστόν..»⁵⁷¹.

Απαγόρευε να κοινωνοῦν τα νήπια μετὰ τη βάπτισή τους των Αχράντων Μυστηρίων ἀπὸ το Ἄρτοφόριο καὶ τόνιζε ὅτι καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ Ἱερεῖς ἐπρεπε να ἀκολουθήσουν την Παράδοση, δηλαδή τη Μετάληψη κατὰ την τέλεση της ἐπόμενης ἀπὸ την Βάπτιση Θεῖας Λειτουργίας. Ἐδινε κατ' οικονομία την ἀδεια να κοινωνοῦν τα νεοφώτιστα ἀπὸ τον Ἀμνὸ του Ἄρτοφορίου, μόνο ὅταν δεν υπήρχε Ναός, ὥστε να μη μείνει το νεοφώτιστο χωρὶς Θεῖα Κοινωνία.

Απαγόρευε αὐστηρὰ να προσφέρεται στον Παράνυμφο να πει ἀπὸ το Ποτήριο των Νεονύμφων. Επιστούσε δε την προσοχή για την ἀποφυγὴ οποιουδήποτε λειτουργικὸ ἀυτοσχεδιασμοῦ, διότι κάθε παρέκκλιση θα ἐπέφερε τις ἀπὸ τους Ἱερούς Κανόνες προβλεπόμενες κυρώσεις.

Ἐνα ἄλλο ζήτημα εἶχε ἀνακύψει ἀπὸ το αἴτημα πολλῶν γονέων για την ἀπόδοση κατὰ την βάπτιση των παιδιῶν διπλοῦ ὀνόματος για κοινωνικὸς καὶ συναισθηματικὸς λόγους. Στο θέμα δεν εἶχε δοθεῖ ἡ δέουσα σημασία. Ο Στυλιανὸς συμπύκνωσε μέσα σε λίγες γραμμὲς την ἐλληνικὴ καὶ την ὀρθόδοξη παράδοση, προκειμένου να ἐξηγήσει ὅτι ἡ συνήθεια αὐτὴ δεν ἔχει καμία σχέση ἢ σύνδεση με την Ἑλληνορθόδοξη πρακτικὴ· για τον σκοπὸ αὐτὸν επικαλέστηκε τα κείμενα της ἐλληνικῆς Γραμματείας καὶ τα Ἀγιολόγια καὶ Συναξάρια, στα ὁποῖα δεν ἀπαντᾶται πρόσωπο με διπλὸ ὄνομα. Επιπλέον τόνιζε καὶ την ψυχολογικὴ διάσταση του προβλήματος, ὅτι δηλαδή ἦταν ἀπαράδεκτο να ὀνομάζουμε με δύο ὀνόματα ἕνα πρόσωπο, καθὼς ἡ προσωπικότητα του ἀνθρώπου εἶναι μία καὶ ενιαία, γι' αὐτὸ ἕνα καὶ ενιαίῳ πρέπει να εἶναι καὶ το ὄνομά του. Τέλος, ἐπισήμανε καὶ την πρακτικὴ διάσταση του θέματος στην καθημερινὴ χρῆση των ὀνομάτων, ὅτι δηλαδή ὁ κάθε ἀνθρώπος προσφωνεῖται με ἕνα ὄνομα⁵⁷².

Ἡ συνύπαρξη με ετεροδόξους εἶναι ἕνα θέμα που ἀφορᾶ ολόκληρη τὴ Διασπορά καὶ πολλὲς φορές ἔχουν δημιουργηθεῖ παρανοήσεις ἀπὸ ἀβλεψίες. Για τον λόγῳ αὐτὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Στυλιανὸς τόνισε ὅτι ἀπαγορευόταν αὐστηρὰ ἡ παρουσία ετεροδόξου

⁵⁷¹ἹΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ὑπ. Αριθ. Εγκυκλίου 7, Σίδνεϊ 1978.

⁵⁷²ἹΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ὑπ. Αριθ. Εγκυκλίου 5, Σίδνεϊ 1980.

κληρικού με τα άμφιά του κατά την τέλεση μεικτού Γάμου. Η απαγόρευση ήταν καθολική και δεν επιτρεπόταν ο ετερόδοξος κληρικός να φέρει άμφια, έστω και εάν δεν ελάμβανε μέρος στο Μυστήριο. Στον ετερόδοξο κληρικό επιτρεπόταν μόνο να κάθεται εντός του ναού με το υπόλοιπο εκκλησίασμα χωρίς καμία ιερατική αμφίεση. Ο λόγος ήταν η αποφυγή σκανδαλισμού των πιστών, αλλά και για να μην επέλθει σύγχυση και θεωρηθεί ότι επήλθε Μυστηριακή Κοινωνία με τους ετεροδόξους⁵⁷³.

10. Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Μακάριος

Εκλογή Νέου Αρχιεπισκόπου

Στις 9 Μαΐου 2019 και ενώ συνεδρίαζε στο πλαίσιο των τακτικών συνεδριών της, η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, προεδρευομένη από τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο και τους περί αυτόν Αγίους Αρχιερείς, δηλαδή τους Μητροπολίτες Γερμανίας Αυγουστίνο, Τρανουπόλεως Γερμανό, Καναδά Σωτήριο, Ανέων Μακάριο, Λαοδικείας Θεοδώρητο, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου Ευγένιο, Γάνου και Χώρας Αμφιλόχιο, Κυδωνίας και Αποκορώνου Δαμασκηνό, Κώου και Νισύρου Ναθαναήλ, Σιγκαπούρης Κωνσταντίνο, Σύμης Χρυσόστομο και Σικάγο Ναθαναήλ, προχώρησε στην εκλογή νέου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας εξαιτίας της χηρείας του Θρόνου μετά την εκδημία του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Στυλιανού. Το Τριπρόσωπο συγκροτήθηκε από τους Πανοσιολογιώτατους Αρχιμανδρίτες Κύριλλο Ζήση και Ελπίδιο Καραλή, καθώς και από τον Επίσκοπο Χριστουπόλεως Μακάριο, τον οποίο η Ι. Σύνοδος εξέλεξε παμψηφεί.

Ο κατά κόσμον Κωνσταντίνος και μετέπειτα Μακάριος γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το έτος 1973 από τους ευσεβείς γονείς Εμμανουήλ και Φωτεινή Γρινιεζάκη. Μετά το τέλος των εγκύκλιων σπουδών του φοίτησε στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών και μετά την αποφοίτησή του εισήχθη στη Θεολογική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Εντάχθηκε στην ιστορική ανδρική Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου του Επανωσήφη επί Ηγουμενίας του Ιερομονάχου Μακαρίου Κτενόπουλου. Στη συνέχεια ενδύθηκε το Αγγελικό Σχήμα και ακολούθως έλαβε τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης από τον

⁵⁷³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 8, Σίδνεϊ 1985.

τότε Αρχιεπίσκοπο Κρήτης Τιμόθεο στις 18 Οκτωβρίου του 1993. Χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος στις 25 Ιουνίου 1997 από τον ίδιο Αρχιεπίσκοπο και προχειρίστηκε σε Αρχιμανδρίτη στις 23 Απριλίου 1998 στη Μονή της Μετανοίας του.

Συμπλήρωσε τις ακαδημαϊκές του σπουδές, μετεκπαιδευόμενος στον τομέα της Συστηματικής Θεολογίας με γνωστικό αντικείμενο τη Χριστιανική Ηθική στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης (Master of Sacred Theology), την Ιστορία της Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο του Harvard (Master of Arts) και την Βιοηθική στο Πανεπιστήμιο του Monash (Master of Bioethics). Το 2002 αναγορεύθηκε Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης με τον βαθμό «άριστα». Το θέμα της Διδακτορικής Διατριβής του ήταν: *«Κλωνοποίηση: Θεραπευτικά και άναπαραγωγικά προοπτικά και ένδεχόμενα συνέπειες αυτής»*. Από το 2003 δίδασκε στην Πατριαρχική Ακαδημία Ηρακλείου Κρήτης, ενώ ήταν επισκέπτης Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού στη Βοστώνη και των Ιατρικών Σχολών των Πανεπιστημίων Αθηνών, Θεσσαλίας και Κρήτης. Στις 27 Απριλίου του 2008, ημέρα της Λαμπροφόρου Αναστάσεως, έλαβε στον Πατριαρχικό Ναό από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο το Οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου του Οικουμενικού Θρόνου. Από το 2009 σύστησε και διοίκησε την Εκδοτική Σειρά *«Παντοδαπά της Βιοηθικής»*, η οποία βρίσκεται υπό την ευθύνη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ενώ από το επόμενο έτος της ίδρυσής της διορίστηκε από την Ιερά Σύνοδο της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας μέλος της Πανορθόδοξης Επιτροπής Βιοηθικής.

Στις 27 Απριλίου 2015 τα μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον εξέλεξαν Επίσκοπο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Χριστουπόλεως. Έως την ημέρα της εκλογής του στον τρίτο βαθμό της Ιερωσύνης διακόνησε την Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης από διάφορες νευραλγικές θέσεις. Χειροτονήθηκε λίγες ημέρες μετά την εκλογή του (16 Μαΐου) από τον Αρχιεπίσκοπο Κρήτης Ειρηναίο στον ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Μηνά Ηρακλείου. Στη συνέχεια διορίστηκε από την Ιερά Σύνοδο με πρόταση του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου σε Βοηθό Επίσκοπο του Μητροπολίτου Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας Στεφάνου, με σκοπό την οργάνωση του θεολογικού και κατηχητικού έργου της. Τον Μάιο του ίδιου έτους εκλέχθηκε πρώτος Κοσμήτορας του Τμήματος Σπουδών Ορθοδόξου Θεολογίας της Αυτονόμου Εκκλησίας της Εσθονίας.

Ο νέος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας είναι πολυγραφότατος:

1. Μ. Γρινιεζάκης, Παράκλησις τῶν θλιβομένων, εκδόσεις Τὸ Παλίμψηστον, Θεσσαλονίκη 2002.
2. Μ. Γρινιεζάκης, Πατριαρχικόν κοντάκιον, εκδόσεις Τὸ Παλίμψηστον, Θεσσαλονίκη 2004.
3. Μ. Γρινιεζάκης, Κλωνοποίηση, εκδόσεις Γρηγόρη, Αθήνα 2005.
4. Μ. Γρινιεζάκης, Τὸ ἦθος καὶ τὸ ὕφος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ραδιοφώνου, εκδόσεις Ακρίτας, Αθήνα 2007.
5. Ε.Γαλανάκης, Πορείες καὶ ἀλήθειες γιὰ τον ἀγαπημένο μου Χριστό, ἐπιμέλεια Μ. Γρινιεζάκη, εκδόσεις Ακρίτας, Αθήνα 2007.
6. Μ. Γρινιεζάκης, Βιοηθικὲς θέσεις τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Εφέσου κυροῦ Χρυσοστόμου, εκδόσεις Μυγδονία, Αθήνα 2009.
7. Σ. Γιαγκάζογλου, Β. Γιάγκος, Μ. Γρινιεζάκης, Β. Θερμός, Λ. Καμπερίδης, Χ. Καρακόλης, Α. Καριώτογλου, Χ. Κούρτης, Κ. Κυριακίδης, Θ. Μαρτζούχος, Γ. Μπαμπινιώτης, Σ. Παπαβασιλείου, Λ. Πάτρας, Λ. Προγκίδης, Σ. Ράμφος, Α. Σμυρναῖος, Χ. Σταμούλης, Ν. Σταυροπούλου, Π. Τέτσης, Η. Φιλιππίδης, Συλλογικὸ ἔργο Εσωστρέφεια, εκδόσεις Ακρίτας, Αθήνα 2009.
8. Μ. Βαρβουνάκη, Μ. Γιωσαφάτ, Γ. Γριγοράδου-Σουρέλη, Μ. Γινιεσάκης, Μ. Δημητριάδου, Τ. Ζαχαριάδης, Α. Ζούρα-Μαστομιχαλάκη, Β. Θερμός, Α. Καλλιγέρης, Ε. Αγγελουπούλου-Καραγιάννη, Α. Κατσιάρας, Α. Κουνάνος, Γ. Κόρδης, Π. Κουφογιάννη-Καρανίκα, Η. Λιαμής, Ν. Πετροπούλου, Σ. Σκλήρης, Ν. Σταυροπούλου, Φ. Φάρος, ἐπιμέλεια Μ. Κοκκίνου, Συλλογικὸ ἔργο Οικογένεια σε κρίση, εκδόσεις Ακρίτας, Αθήνα 2009.
9. Μ. Γρινιεζάκης, Ἡ δύναμη τῆς συγγνώμης, εκδόσεις Εν πλω, Αθήνα 2010.
10. Α. Μαυροφόρου-Γιαννούκα, Μ. Γρινιεζάκης, Βιοηθικοὶ Προβληματισμοὶ στὴν Ἱατρικὴ Δεοντολογία, Πανεπιστημιακὲς εκδόσεις Θεσσαλίας 2012.
11. Μ. Γρινιεζάκης, Κλωνοποίηση, εκδόσεις Γρηγόρη, Αθήνα 2014.
12. Μ. Γρινιεζάκης, Εἰσαγωγή στὴ βιοηθική, εκδόσεις Γρηγόρη, Αθήνα 2014.
13. Μ. Γρινιεζάκης, Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου..., εκδόσεις Εν πλω, Αθήνα 2016.
14. Μ. Γρινιεζάκης, Το ἱερατικὸ ἦθος, εκδόσεις Γρηγόρη, Αθήνα 2017.

Ο ἀπὸ Χριστουπόλεως Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Μακάριος ἐφθάσε στο αεροδρόμιο τοῦ Σίδνεϊ στὴν 18 Ἰουνίου 2019 καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. Ἀπὸ νωρὴς το ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ Ἐπίσκοποι Δέρβης Ιεζεκιήλ, Ἀπολλωνιάδος Σεραφεῖμ καὶ Μιλητουπόλεως Ἰάκωβος μαζί με

τον κλήρο και τον λαό είχαν κατακλύσει τους χώρους διεθνών αφίξεων του αεροδρομίου, προκειμένου να υποδεχθούν τον νέο Αρχιεπίσκοπο.

Ο Αυστραλίας Μακάριος, με την άφιξή του, δήλωσε τα εξής: «*Έφτασα στην ευλογημένη γη της Αυστραλίας και βλέπω όλους εσάς για πρώτη φορά, όμως νιώθω ότι σας γνωρίζω χρόνια*». Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ανέφερε ότι: «*Έρχομαι από μακριά, έρχομαι από την Κρήτη, όμως αισθάνομαι ότι ήρθα στο σπίτι μου!*» Στη συνέχεια τόνισε ότι: «*Από σήμερα και μέχρι το τέλος της ζωής μου ανήκω στην Αυστραλία! Δοξάζω τον Θεό, που με αξίωσε να φέρω τα βήματά μου σε αυτό το ευλογημένο κράτος και κλίνω το κεφάλι μου ενώπιον της Αυστραλιανής σημαίας*»⁵⁷⁴. Κατά την άφιξή του, κλήρος και λαός τον υποδέχθηκαν αναφωνώντας με στεντόρεια φωνή «*Άξιος!*», ψάλλοντας το «*Εύλογητός εί, Χριστέ ό Θεός ήμών*», το «*Τή υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια*», τη «*Φήμη*» του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας και τους Εθνικούς Ύμνους της Ελλάδος και της Αυστραλίας⁵⁷⁵.

Στις 21 Ιουνίου, κατά την πρώτη του έξοδο και ενώ ακόμη δεν είχε ενθρονιστεί, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Μακάριος επισκέφτηκε το Κέντρο Φιλοξενίας της Βασιλειάδας στο Ράντγουικ. Ο Αρχιεπίσκοπος προσκύνησε το παρεκκλήσιο της δομής, το οποίο είναι αφιερωμένο στον Άγιο Παΐσιο· στη συνέχεια ξεναγήθηκε στους χώρους του και συνομίλησε με τρόφιμους του γηροκομείου⁵⁷⁶.

Το Σάββατο 29 Ιουνίου 2019 οργανώθηκε στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Redfern η τελετή της ενθρόνισης του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου. Στην τελετή παρέστησαν ο Εκπρόσωπος της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου Μητροπολίτης Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας Στέφανος, ο οποίος τον ενθρόνισε δίνοντάς του την Ποιμαντορική Ράβδο ως βακτηρία και επιστηριγμό του ποιμνίου του, ο Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος ως εκπρόσωπος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής Παντελεήμων ως εκπρόσωπος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο Μητροπολίτης Αρκαλοχωρίου Ανδρέας ως εκπρόσωπος της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης και οι εκπρόσωποι της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Αρχιεπισκοπής Αμερικής Μητροπολίτης

⁵⁷⁴ <https://www.Romfea.gr>. Τρίτη, 18 Ιουνίου 2019

⁵⁷⁵ Απολυτίκιο της Πεντηκοστής, Ήχος πλ. δ' και Κοντάκιον Ηχος πλ. δ'

⁵⁷⁶ <http://www.greekorthodox.org.au> 21/06/2019

Σικάγο Ναθαναήλ και Επίσκοπος Μηδείας Απόστολος, ο οποίος είναι Αρχιγραμματέας της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Αρχιεπισκοπής Αμερικής.

Από τους πολιτειακούς παράγοντες της Αυστραλίας παραβρέθηκαν ο υπουργός Μετανάστευσης David Coleman ως εκπρόσωπος του Πρωθυπουργού της Αυστραλίας Scott Morrison, ο αρχηγός του Εργατικού Κόμματος Αυστραλίας Anthony Albanese, η Πρωθυπουργός της Νέας Νότιας Ουαλίας Gladys Berejiklian και η βουλευτής του Εργατικού κόμματος της Ν. Ν. Ουαλίας Σοφία Κότση, η οποία εκπροσώπησε την παράταξή της. Την ελληνική πολιτική ηγεσία εκπροσώπησαν ο υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας Τέρενς Κουίκ και ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στο Σίδνεϊ κ. Χρήστος Καρράς.

Στην Επιβατήριο ομιλία μεταξύ άλλων τόνισε: «... Πρωταρχική επιθυμία και συνάμα παράκλησή μου προς όλους σας είναι να αγιάσουμε την Αυστραλιανή γη με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Δεν ανήκω στον εαυτό μου αλλά στον Χριστό και στο ποίμνιό μου. Είμαι εδώ για να μοιραστώ μαζί σας ό,τι είμαι και ό,τι έχω....Από εσάς περιμένω να καταθέσετε στην τράπεζα της ευλογημένης συνεργασίας μας τη δική σας αγάπη, να έρθετε κοντά μου, για να μοιραστούμε τη δωρεά της θείας φιλανθρωπίας και να σμιλέψουμε την εν εκκλησία ενότητα για τη δόξα του Χριστού και της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Γιατί εσείς αποτελείτε από εδώ και πέρα το περίγραμμα της ζωής μου, εσείς είστε οι αδελφοί μου και η χαρά μου. Εσείς είστε τα φτερά μου που θα με βοηθούν να πετώ ψηλά. Θέλω να σας αγκαλιάσω όλους όχι εξουσιαστικά, αλλά με αγάπη πατρική και καρδιακή. Δεν πρέπει να χάνουμε άλλο πολύτιμο χρόνο. Οι νέοι αποτελούν προτεραιότητα για τη νέα Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Δεν είναι απλώς το μέλλον αλλά και το παρόν της Εκκλησίας μας ...»⁵⁷⁷.

Μέσα σε κλίμα συγκινησιακά φορτισμένο και σε ατμόσφαιρα, η οποία απέπνεε τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό, ολοκληρώθηκε η τελετή της ενθρόνισης του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Μακαρίου. Έπειτα από σχεδόν 44 χρόνια γυρίζει η Εκκλησία της Αυστραλίας σελίδα και ο Κλήρος και ο Λαός Της, νοσταλγώντας την μεγάλη μορφή του προκατόχου του, έχουν στραμμένο με λαχτάρα το βλέμμα τους στον μέλλον, το οποίο προδιαγράφεται λαμπρό· αναμένεται μεγάλη πνευματική συγκομιδή, «αγιάζοντας την Αυστραλιανή γη με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου».

⁵⁷⁷ <https://neoskosmos.com> 30 June 2019.

11. Θεσμός των Βοηθών Επισκόπων

Στο Σύνταγμα της 3^{ης} Απριλίου 1959 και συγκεκριμένα στο άρθρο ΣΤ' επαφιόταν στην διακριτική ευχέρεια του Μητροπολίτη, εάν θα είχε έναν ή δύο βοηθούς Επισκόπους, με αποτέλεσμα το Οικουμενικό Πατριαρχείο να προχωρήσει άμεσα στην εκλογή του Ναζιανζού Διονύσιου.

Επίσκοπος Ναζιανζού Διονύσιος

Ο Επίσκοπος Ναζιανζού Διονύσιος, κατά κόσμον Παναγιώτης Ψιάχας, γεννήθηκε στη Χαλκηδόνα της Βιθυνίας στις 30 Μαρτίου 1916. Το 1934 ενεγράφη στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, απ' όπου αποφοίτησε το 1941. Το ίδιο έτος έλαβε τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης από τον Προύσης Πολύκαρπο, ενώ την εις πρεσβύτερο χειροτονία του τέλεσε ο Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος στις 15 Οκτωβρίου 1945. Από την εις Διάκονο χειροτονία του και ως το 1947 τοποθετήθηκε ως Διάκονος και μετέπειτα Εφημέριος στα Ταταύλα της Πόλης, ενώ ταυτόχρονα κατείχε τη θέση του επιμελητή στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Ακολούθως διορίζεται Εφημέριος στον Καθεδρικό Ναό του Λονδίνου, τον αφιερωμένο στην Του Θεού Σοφία, όπου παραμένει για τα επόμενα δώδεκα χρόνια μέχρι την εκλογή του (14 Νοεμβρίου 1959) σε βοηθό Επίσκοπο του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Ιεζεκιήλ με το αξίωμα του Επισκόπου της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ναζιανζού. Η σε Επίσκοπο χειροτονία του τελέσθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων Αθηναγόρα, συμπαραστατούμενο από τους Επισκόπους Βίλνας Ματθαίο, Ρηγίου Μελέτιο, Θερμών Χρυσόστομο και Απαμείας Ιάκωβο, ανήμερα της εορτής του Αγίου Νικολάου το 1959.

Μετά την έκδοση του Πατριαρχικού και Συνοδικού Τόμου Ιδρύσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας στις 8 Ιανουαρίου 1970, ο Επίσκοπος Ναζιανζού Διονύσιος προήχθη από την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου σε Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας, ενώ στις 21 Απριλίου 2003 εξελέγη Μητροπολίτης Προύσης. Διακρίθηκε για την αφοσίωσή του στο Σεπτό Κέντρο της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, την απλότητά του, την προθυμία του και τη δύναμη να ασκήσει τα καθήκοντά του στη Νέα Ζηλανδία και στις χώρες της Εξαρχίας. Εκοιμήθη στις 6 Ιανουαρίου 2008⁵⁷⁸.

⁵⁷⁸ <http://www.orthodoxarchdiocese.org.nz/the-metropolis/history/09/05/2019>.

Ο Επίσκοπος Μυρίνης Χρυσόστομος

Ο Επίσκοπος Μυρίνης Χρυσόστομος Παπαλάμπρου γεννήθηκε στο νησί της Χίου. Μετά την αποφοίτησή του από το γυμνάσιο σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, απ' όπου αποφοίτησε το 1922. Στη συνέχεια επέστρεψε στη Χίο, όπου υπηρέτησε ως ιερέας και καθηγητής στο «*Ανώτερον Παρθεναγωγείον Χίου*». Κατά τη διάρκεια της εκεί παραμονής του ίδρυσε τον Σύνδεσμο Ελλήνων Ορθοδόξων Γυναικών της Χίου.

Το 1927 μετακόμισε στις Ηνωμένες Πολιτείες και ανέλαβε καθήκοντα σε διάφορες ενορίες. Το 1936 διορίστηκε Εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Σπυρίδωνος Νέας Υόρκης, Washington Heights New York⁵⁷⁹.

Από το έτος 1937 έως το 1960 υπηρέτησε ως Εφημέριος στον Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Τριάδας, Charlotte, North Carolina.

Στις 6 Σεπτεμβρίου 1960 εξελέγη από την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Επίσκοπος Μυρίνης, όντας βοηθός του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Ιεζεκιήλ. Χειροτονήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1960 από τον τότε Αρχιεπίσκοπο Βορείου και Νοτίου Αμερικής Ιάκωβο.

Έπειτα από βραχεία διακονία στην Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας παραιτήθηκε το 1963 και επέστρεψε στην Αμερική (Charlotte, North Carolina) ως εφησυχάζων Ιεράρχης. Πέθανε στις 10 Ιανουαρίου 1988⁵⁸⁰.

Ο Επίσκοπος Ζηνουπόλεως Αρίσταρχος

Ο Ζηνουπόλεως Αρίσταρχος, κατά κόσμον Αντώνιος Μαυράκης, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου την 1^η Σεπτεμβρίου 1932. Μετά την ολοκλήρωση των γυμνασιακών σπουδών φοίτησε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από την οποία αποφοίτησε το 1955. Στη συνέχεια έλαβε υποτροφία από το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών και συνέχισε τις Θεολογικές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο DURHAM. Εκτός από την εναίσιμο επί πτυχίω Διατριβή που υπέβαλε στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης με θέμα «*Ἡ Ἠθικὴ διδασκαλία τοῦ Κλήμεντος Ἀλεξανδρείας*», εκπόνησε και τη διδακτορική του διατριβή στο

⁵⁷⁹ Saintspyridon.net/welcome-to-st.-spyridon/history-of-our-community 09/05/2019.

⁵⁸⁰ W. SAMONIDES, DORTHODOX OBSERVE • Vol. 84 • No. 1335, N.YORK JANUARY - FEBRUARY 2019.p.19.

Πανεπιστήμιο του Durham με θέμα « *The Sacrament of Marriage and Divorce in the Church of England and the Church of Greece in recent times (1850-1980), with its Theological Implications*», Athens 1992. Στις 25 Δεκεμβρίου 1950 χειροτονήθηκε διάκονος από τον Επίσκοπο Μαρεώτιδος Αμβρόσιο και στις 18 Μαρτίου 1956 πρεσβύτερος, από τον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας Αθηναγόρα τον Α΄. Με αυτήν του την ιδιότητα εξυπηρετούσε τις Κοινότητες Λίβερπουλ και Μάντσεστερ. Μετά από τέσσερα χρόνια ευόρκου διακονίας τοποθετήθηκε Εφημέριος στον Καθεδρικό Ναό του Λονδίνου, ενώ ταυτόχρονα εκτελούσε και χρέη ιδιαίτερου γραμματέως του Αρχιεπισκόπου Θυατείρων καθώς και γραμματέως του Αρχιεπισκοπικού Δικαστηρίου. Το 1958 χειροθετήθηκε Αρχιμανδρίτης. Στο Λονδίνο ίδρυσε το πρώτο Σώμα Ελλήνων Προσκόπων και την Ένωση Ελλήνων Αιγύπτου Αφρικής.

Στις αρχές του 1964, ύστερα από πρόσκληση του τότε Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής Ιακώβου, εντάχθηκε στην οργανική δύναμη της Αρχιεπισκοπής. Αφού αρχικά υπηρέτησε στην Κοινότητα του Αγ. Παύλου της Πολιτείας Georgia, διορίστηκε στη συνέχεια με απόφαση του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου υποδιευθυντής της Θεολογικής Σχολής Τιμίου Σταυρού.

Μετά την πάροδο δύο ετών επανέκαμψε στο Λονδίνο, όπου συνέχισε την καλλίκαρπη και μακρά προσφορά του. Στις 16 Ιανουαρίου 1968 εκλέχθηκε από τη Σύνοδο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας Επίσκοπος Μαρεώτιδος. Την εις Επίσκοπο χειροτονία του τέλεσε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ο Γ΄ στις 12 Ιανουαρίου 1969. Μετά την παρέλευση δυο μηνών διορίστηκε Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, διευθυντής του Εκκλησιαστικού περιοδικού «Πάνταινος» και Πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Δικαστηρίου.

Στη συνέχεια, την 1^η Φεβρουαρίου 1972, μετά από πρόταση του τότε Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Ιεζεκιήλ προς την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, εντάχθηκε στο κλίμα του και αποσπάστηκε στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας ως Βοηθός Επίσκοπος στη δεύτερη Αρχιεπισκοπική περιφέρεια της Μελβούρνης με τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ζηνουπόλεως.

Μετά από βραχύβια παραμονή στη Μελβούρνη μετατέθηκε στην Πέρθη της Δυτικής Αυστραλίας, όπου και παρέμεινε μέχρι τον Ιούνιο του 1975. Με απόφαση του τότε νεοεκλεγέντος Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού επέστρεψε στη Μελβούρνη μέχρι και

το 1981, οπότε αποχώρησε και εντάχθηκε στην Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, όπου και διακόνησε από το 1981 μέχρι τις 9 Αυγούστου 2002, όταν εκοιμήθη⁵⁸¹.

Ο Επίσκοπος Θεουπόλεως Παντελεήμων Σκλάβος

Ο Γεώργιος Σκλάβος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Μετά το τέλος των γυμνασιακών του σπουδών το 1955 φοίτησε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και αποφοίτησε το 1959. Η εισαγωγή του στη Σχολή συνέπεσε με μια μεγάλη καμπή για την ιστορία τόσο εκείνης όσο και της Ρωμοσύνης ολόκληρης εξαιτίας του οργανωμένου πογκρόμ της νύχτας της 6ης Σεπτεμβρίου 1955, όταν ο Τουρκικός όχλος όχι μόνο κατέστρεψε και ρήμαξε τις περιουσίες των Ορθοδόξων στην Κωνσταντινούπολη, άλλα και εκδίωξε τους τελευταίους εναπομείναντες Ρωμιούς. Χειροτονήθηκε διάκονος από τον τότε Πρόεδρο της Σχολικής Εφορίας, τον Μητροπολίτη Πριγκιποννήσων Δωρόθεο. Μετά την αποφοίτησή του επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη και διορίστηκε αρχικά στον Ιερό Ναό Παναγούδας. Στην συνέχεια, το 1961 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος από τον Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Παντελεήμονα τον Α΄ (Παπαγεωργίου) και διορίστηκε Προϊστάμενος στον Ίερό Ναό Αγίου Ελευθερίου Ντεπώ. Το 1964 επισκέφτηκε ο τότε Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Ιεζεκιήλ τη Θεσσαλονίκη προς αναζήτηση μορφωμένων κληρικών για τη στελέχωση της Αρχιεπισκοπής του. Κατά την διάρκεια της παραμονής του στη Θεσσαλονίκη πρότεινε στον Παντελεήμονα να ενταχθεί στις τάξεις της Αρχιεπισκοπής. Η πρόταση έγινε αποδεκτή και ο π. Παντελεήμων μετέβη την ίδια χρονιά με το υπερωκεάνιο «Πατρίς» στην Αυστραλία ως συνοδός των μεταναστών, γιατί ήταν ο πιο εύκολος τρόπος για να γίνει αποδεκτός από την Αυστραλιανή Κυβέρνηση, αφού εκείνη την εποχή ήταν η περίοδος των μεγάλων μεταναστεύσεων. Μετά από 23 ημέρες ταξίδι έφθασε αρχικά στο Πέρθ και μετά επισκέφτηκε την Αρχιεπισκοπή στο Σίδνεϊ, όπου και διορίστηκε Εφημέριος στον Άγιο Γεώργιο Θέρμπαρτον στην Αδελαΐδα, και στη συνέχεια, τον Ιούλιο του 1970, Προϊστάμενος στον Καθεδρικό ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και διοικητικός υπάλληλος στα γραφεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής στο Σίδνεϊ.

Μετά από εισήγηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Ιεζεκιήλ προς την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου εξελέγη Τιτουλάριος Επίσκοπος Θεουπόλεως την 1η Ιανουαρίου 1971. Την εις Επίσκοπο χειροτονία του ετέλεσε ο τότε Αρχιεπίσκοπος Ιεζεκιήλ.

⁵⁸¹ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς, 1924-1974, ό.π., σ.48.

Από τον Οκτώβριο του 1973 έως τον Αύγουστο του 1974 υπηρέτησε στη Μελβούρνη. Μετά την αποχώρηση του Αρχιεπισκόπου Ιεζεκιήλ τοποθετήθηκε Πατριαρχικός Επίτροπος και ενθρόνισε τον μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό. Μετά την έλευση του νέου Αρχιεπισκόπου μετατέθηκε στην 3^η Αρχιεπισκοπική περιφέρεια με έδρα την Αδελαΐδα.

Ως Βοηθός Επίσκοπος της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας διετέλεσε Αρχιερατικός Επίτροπος Σίδνεϊ και Μελβούρνης (1971-1975) και Αρχιερατικός Επίτροπος Αδελαΐδας και εκ νέου Μελβούρνης (1975-1983). Το 1984, με επιστολή του στη Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, αποσύρθηκε της ενεργού υπηρεσίας και επέστρεψε στην Ελλάδα. Εκεί διορίστηκε καθηγητής στη Μέση Εκπαίδευση και εξελίχθηκε στον βαθμό του Γυμνασιάρχη. Υπηρέτησε ταυτόχρονα για δύο χρόνια ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους. Στις 9 Ιανουαρίου 2018, με πρόταση της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος, η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον εξέλεξε σε ενεργεία Μητροπολίτη Βρυούλων και συνάμα Συνοδικό της Μέλος. Τέλος, έχει βραβευθεί με το παράσημο του Αργυρού Ιωβηλαίου από τη Βασίλισσα της Αγγλίας Ελισάβετ⁵⁸².

Επίσκοπος Δέρβης Ιεζεκιήλ Κεφάλας

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δέρβης Ιεζεκιήλ, κατά κόσμον Χρήστος, γεννήθηκε το 1938 στον Ακρίτα Κιλκίς της Μακεδονίας. Φοίτησε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, από όπου αποφοίτησε το 1962. Χειροτονήθηκε διάκονος τον Ιούλιο του 1962 και το ίδιο έτος πρεσβύτερος. Κατόπιν χειροθετήθηκε Αρχιμανδρίτης στην Κωνσταντινούπολη. Τον Σεπτέμβριο του ιδίου έτους διορίστηκε στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας. Ακολούθως, υπηρέτησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Γερασίμου Leichhardt Σίδνεϊ και στη συνέχεια ως Προϊστάμενος στον Ιερό Ναό των Αγίων Πάντων Belmore NSW επί 15 χρόνια. Η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον εξέλεξε Επίσκοπο την 1^η Μαρτίου 1977 με τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Δέρβης. Τότε διορίστηκε Βοηθός Επίσκοπος του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού. Ως Βοηθός Επίσκοπος υπηρέτησε τρία χρόνια στο Πέρθ της Δυτικής Αυστραλίας και πέντε στην Αδελαΐδα. Από το 1984 υπηρέτησε ως Βοηθός Επίσκοπος στην Β΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια με έδρα τη Μελβούρνη. Από τις 25 Μαρτίου 2019, ημέρα κοίμησης του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού, έως την εκλογή του από

⁵⁸²ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Πεντηκονταετηρίς, 1924-1974, σ.48 και Επετηρίς Οικουμενικού Πατριαρχείου 2019, σσ. 631-632.

Χριστουπόλεως Μακαρίου ως νέου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας διορίστηκε Πατριαρχικός Επίτροπος και παραμένει έως σήμερα Βοηθός Επίσκοπος στην ίδια Αρχιερατική⁵⁸³.

Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως Παύλος Λάιος

Ο Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως Παύλος Λάιος, κατά κόσμον Απόστολος, γεννήθηκε στην Άρτα το 1938. Αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης το 1962. Στις 21 Φεβρουαρίου 1984 εκλέχθηκε από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου και μετά από πρόταση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού παμψηφεί βοηθός Επίσκοπός του με τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Χριστιανουπόλεως. Μέχρι τη στιγμή εκείνη ήταν Προϊστάμενος του Ιερού Καθεδρικού Ναού στο Σίδνεϊ. Την Κυριακή της Ορθοδοξίας, την 11^η Μαρτίου 1984, χειροτονήθηκε τιτουλάριος Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως. Τη χειροτονία ετέλεσε ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός με συνιερουργούς τον Επίσκοπο της Σερβικής Εκκλησίας Βασίλειο και τον Βοηθό Επίσκοπο Δέρβης Ιεζεκήλ. Ο Βοηθός Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως τοποθετήθηκε στη Γ' Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια με έδρα την Αδελαΐδα έως το 1989⁵⁸⁴. Από το 1989 εφησύχαζε στην Αυστραλία και το 1994 αποσχίστηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και ίδρυσε δική του εκκλησιαστική κοινότητα, την οποία ονόμασε «*Αυτοκέφαλη Έλληνική Ορθοδοξη Εκκλησία Αμερικής και Αυστραλίας*». Στις 15 Οκτωβρίου 1994 καθαιρέθηκε από την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την πράξη του αυτή: «... Έπειδή τοίνυν και ό Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως Παύλος, βοηθός παρά τῷ Αρχιεπισκόπῳ Αύστραλίας κ. Στυλιανῶ, αὐτοβούλως και ἄνευ ἀδείας τοῦ κυριάρχου αὐτοῦ ἐνεργῶν, ἀντί φωτός σκότος και σκάνδαλον μέγα ἐν αὐτῇ γίνεταί, συνεργαζόμενος μὲν και συλλειτουργῶν, μετὰ καθηρημένων κληρικῶν και παρασυναγωγῆν μετ' αὐτῶν στήσας, αὐτοανακηρυχθεῖς ἀρχηγός τῆς οὔτω καλουμένης «Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀμερικής και Αύστραλίας», πλεῖστα δ' ὅσα βαρέα ἀντικανονικά και ἀντιπειθαρχικά ἐκκλησιαστικά ἀνομήματα διαπράττων, ἐπὶ σκανδαλισμῶ και ψυχικῇ λύμῃ τοῦ ἐν Αύστραλία Ὁρθοδόξου πληρώματος, και σκληροτραχήλως και ἀμετανοήτως ἐν αὐτοῖς ἐμμενῶν, ἐπὶ ἐπιδιώξει ἀνοσίων ἰδιοτελῶν σκοπῶν, παρά τὰς ἀπὸ μέρους τῆς κυριάρχου Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας κατ' ἐπανάληψιν πρὸς αὐτὸν γενομένας νουθεσίας και προτροπὰς μέχρι τῆς ὑστάτης στιγμῆς, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν και ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν και

⁵⁸³ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Ἐπετηρίς 1993, ὁ.π., σ. 10.

⁵⁸⁴ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τεύχος 49, Σίδνεϊ Φεβρουάριος 1984, σσ.15,34

συλλειτουργῶν, τὴν ἀντικανονικὴν καὶ πολλαχῶς ψυχοφθόρον τῷ ἐν Αὐστραλία Ὁρθοδόξῳ πληρώματι πολιτείαν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐμμονὴν τοῦ εἰρημένου ὑπ' ὄψει ἔχοντες καὶ ἐπ' αὐτῆς διασκεψάμενοι, ἔγνωμεν, συμφώνως τοῖς θειοῖς καὶ ἱεροῖς κανόσιν, καθυποβαλνεῖν αὐτόν τῃ ποινῇ τῆς ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἱερωσύνης καθαιρέσεως, καὶ εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν τοῦτον ἐπαναγαγεῖν ...»⁵⁸⁵. Στις 12 Ιουνίου 2019, ὕστερα ἀπὸ υποβολὴ αιτήματος μετανοίας, ἀποκαταστάθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου με τὸ ἴδιο ἀξίωμα⁵⁸⁶.

Επίσκοπος Αριανζού Ιωσήφ Χαρκιολάκης

Ο Μητροπολίτης Προικοννήσου, υπέρτιμος καὶ ἑξάρχος πάσης Προποντίδος Ιωσήφ, κατὰ κόσμον Εμμανουήλ Αντωνίου Χαρκιολάκης, γεννήθηκε στὴ Σητεία τῆς Κρήτης τὸ 1955, ὅπου ολοκλήρωσε τὶς ἐγκύκλιες σπουδές του. Αποφοίτησε ἀπὸ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1978. Διετέλεσε τραπεζικὸς υπάλληλος (1973-1975), Κατηχητὴς τῆς Ι. Μητροπόλεως Ἀττικῆς (1974-1977) καὶ Διευθυντὴς τοῦ Χριστιανικοῦ Ἰδρύματος Νεότητος «*Ὁ Παντοκράτωρ*» (1977-1979) στὸ Παλαιὸ Φάληρο Ἀττικῆς. Διάκονος χειροτονήθηκε στὶς 3 Ιουνίου 1979 καὶ υπηρέτησε ὡς ἱεροκήρυκας τῆς Ἱεράς Συνόδου στὴν Ι. Μητρόπολη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης. Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε στὶς 27 Δεκεμβρίου 1981 καὶ υπηρέτησε ὡς ἱεροκήρυκας καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας (1982-1986). Τὸ 1987 μετέβη στὴν Αυστραλία, ὅπου δίδαξε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Αποστόλου Ἀνδρέου στὸ Σίδνεϊ γιὰ τρία χρόνια (1987-1989), ἐνῶ παράλληλα υπηρέτησε ὡς Προϊστάμενος τῆς Ἐνορίας Ἀγ. Νικολάου Marrickville καὶ σε διάφορες ἐπιτελικές θέσεις τῆς Ι. Ἀρχιεπισκοπῆς. Επίσκοπος Αριανζοῦ ἐξελέγη ἀπὸ τὴν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο στὶς 12 Ὀκτωβρίου 1989 καὶ χειροτονήθηκε στὶς 3 Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Τοποθετήθηκε ὡς Βοηθὸς Επίσκοπος στὴ Γ' Ἀρχιεπισκοπικὴ Περιφέρεια (Νότιος καὶ Βόρειος Αυστραλία – Adelaide), ὅπου υπηρέτησε μέχρι τὸ 2001. Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2001 μετατέθηκε στὴ Β' Περιφέρεια (Βικτώρια καὶ Τασμανία – Melbourne), ὅπου διακόνησε μέχρι τὴν ἐκλογή του σε Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας τὸν Ἰούλιο τοῦ 2003. Ἀπὸ τὴν Ι. Μητρόπολη Ν. Ζηλανδίας παραιτήθηκε μετὰ τὴν ἀπόδοδο δύο ἐτῶν καὶ ἐφησύχασε στὸν Πειραιά μέχρι τὴν ἐκλογή του σε Μητροπολίτη Προικοννήσου στὶς 24 Ἰουνίου 2008. Πολυγραφοτάτος συγγραφέας καὶ γνώστης τῆς Ἀγγλικῆς ἀναγορεύθηκε τὸ 2002 Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας στὸ

⁵⁸⁵ ἹΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ «Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις Καθαιρέσεως Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως Παύλου», τευχὸς 186, Σίδνεϊ Νοεμβρίου 1994, σ.119.

⁵⁸⁶ ἹΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Πράξις ἀρσεως καθαιρέσεως τοῦ τέως Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως Παύλου (Αποστόλου) Λαΐου, Ἀριθ. Πρωτ. 457, 12 Ἰουνίου 2019.

Πανεπιστήμιο Flinders της Αδελαΐδος, καταθέτοντας διατριβή με θέμα το λογοτεχνικό έργο του Φ. Κόντογλου. Έλαβε μέρος σε πολλά θεολογικά συνέδρια και ημερίδες σε Ελλάδα, Ελβετία, Γαλλία, Αυστραλία, Σερβία και Κύπρο. Εξέδωσε εκκλησιαστικά περιοδικά στην Κρήτη και Αυστραλία και χρησιμοποιεί συστηματικά τα Μ.Μ.Ε. για τη μετάδοση του ευαγγελικού μηνύματος. Διετέλεσε μέλος της Αγίας και Ιεράς Συνόδου⁵⁸⁷.

Επίσκοπος Απολλωνιάδος Σεραφείμ Γκίνης

Ο Επίσκοπος Απολλωνιάδος, νυν Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Σεραφείμ γεννήθηκε το 1949 στην Αθήνα. Μετά το τέλος των γυμνασιακών του σπουδών στο Χαλάνδρι Αττικής και τη στρατιωτική του θητεία φοίτησε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στη συνέχεια έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στον τομέα της Πρακτικής Θεολογίας του ιδίου Πανεπιστημίου. Χειροτονήθηκε διάκονος το 1975 και στα τέλη του ίδιου έτους πρεσβύτερος. Διακόνησε για τέσσερα χρόνια στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας. Το 1980 εντάχθηκε στο δυναμικό της Ι. Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς, όπου υπηρέτησε για έξι χρόνια ως Προϊστάμενος του Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής και παράλληλα ως ωρομίσθιος καθηγητής στο Γυμνάσιο Ν. Κρήνης. Το 1986 ο Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός τον μετακάλεσε στην Πέμπτη Ήπειρο και τον τοποθέτησε ως προϊστάμενο στον Ι. Αρχιεπισκοπικό Ναό Αγ. Ευσταθίου καθώς και στα Γραφεία της Ι. Αρχιεπισκοπής στη Μελβούρνη κοντά στον Θεοφ. Βοηθό Επίσκοπο Δέρβης Ιεζεκιήλ. Ταυτοχρόνως δίδασκε στο Ημερήσιο Δίγλωσσο Κολλέγιο των Αγ. Αναργύρων Oakleigh Νέα Ελληνικά και Θρησκευτικά. Στις 12 Μαρτίου 1991 εκλέχθηκε παμψηφεί Επίσκοπος Απολλωνιάδος και τοποθετήθηκε ως Βοηθός Επίσκοπος του Αρχιεπισκόπου στο Σίδνεϊ και Πρωτοσυγκελλεύων της Ι. Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Δίδασκει στη Θεολογική Σχολή του Αποστ. Ανδρέου και από το έτος 1996 ανέλαβε καθήκοντα Αναπληρωτού Κοσμήτορος της Σχολής. Υπήρξε μέλος του Consolidated Trust της Ι. Αρχιεπισκοπής, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου των Θεολογικών Κολλεγίων του Σίδνεϊ (SCD) και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού των Γηροκομείων-Γηριατρείων της Ι. Αρχιεπισκοπής η «Βασιλειάς» στο Σίδνεϊ. Στις 3 Οκτωβρίου 2019 με εισήγηση της Α. Θ. Παναγιώτητος εξελέγη ομοφώνως Τιτουλάριος Μητροπολίτης Σεβαστείας ανυψωθείς αυθημερόν διά διοικητικών πράξεων σε εν ενεργεία Ιεράρχη του Θρόνου και συνεχίζει να διαμένει στο Σίδνεϊ.⁵⁸⁸

⁵⁸⁷ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ Επετηρίς 2019, σ.636.

⁵⁸⁸ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Επετηρίς 1993, ό.π., σ.10.

Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως Σεραφείμ Μεντζελόπουλος

Ο Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως, νυν Μητροπολίτης Πειραιώς, Σεραφείμ, κατά κόσμο Χρήστος Μεντζελόπουλος, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1956. Σπούδασε στη Νομική και Θεολογική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Μετά την πρακτική του ως δικηγόρος έλαβε άδεια ασκήσεως δικηγορίας. Το 1980 εκάρη μοναχός στη Μονή Πεντέλης από τον τότε Ηγούμενο Δωδώνης Χρυσόστομο. Χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος από τον Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ. Το 1983 διορίστηκε υπεύθυνος του Δικαστικού Τμήματος της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ενώ από το 1985 έως και τον Δεκέμβριο του 2000 διετέλεσε γραμματέας και ανακριτής Συνοδικών Δικαστηρίων. Τον Δεκέμβριο του 2000 εκλέχτηκε από την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως και διορίστηκε βοηθός του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού στη Γ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια με έδρα την Αδελαΐδα, όπου υπηρέτησε έως το 2002. Στις 28 Φεβρουαρίου 2006 εξελέγη Μητροπολίτης Πειραιώς⁵⁸⁹.

Επίσκοπος Δορυλαίου Νίκανδρος Παλυβός

Ο Επίσκοπος Δορυλαίου Νίκανδρος, νυν Μητροπολίτης Ειρηνουπόλεως κατά κόσμον Νικόλαος Παλυβός, γεννήθηκε στα Στύρα Καρυστίας το έτος 1947. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και αποφοίτησε το 1974. Στη συνέχεια γράφτηκε στη Νομική Σχολή του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Διάκονος χειροτονήθηκε το 1969 και Πρεσβύτερος το 1970. Διετέλεσε Πρωτοσύγκελλος (1974-1989) και Εφημέριος (1970-1989) της Ιεράς Μητροπόλεως Καρυστίας και Σκύρου. Από το έτος 1989 ανέλαβε Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Αλεξάνδρου Παλαιού Φαλήρου, Αρχιερατικός Επίτροπος Παλαιού Φαλήρου-Αλίμου και Γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης. Υπηρέτησε για δεκαοκτώ συναπτά έτη ως θεολόγος καθηγητής της Δευτεροβάθμιας Μέσης Εκπαίδευσης. Από την 1η Οκτωβρίου 2000 υπηρέτησε στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας ως Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου στο Κάρλτον Βικτωρίας. Στις 5 Δεκεμβρίου 2000 εκλέχθηκε ομόφωνα από την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και μετά από πρόταση του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού Βοηθός Επίσκοπός του με τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Δορυλαίου. Στις 25 Φεβρουαρίου 2001 χειροτονήθηκε Επίσκοπος στον Ιερό Καθεδρικό Ναό

⁵⁸⁹ <http://www.ecclesia.gr> 24/05/2019

του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Σίδνεϊ από τον Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό και τους Βοηθούς Επισκόπους του. Στη συνέχεια τοποθετήθηκε Βοηθός Επίσκοπός του στην Ε΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια (Δυτική Αυστραλία). Από τις 26 Ιουνίου 2002 υπηρέτησε στη Γ΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Νοτίου και Βορείου Αυστραλίας. Στις 3 Οκτωβρίου 2019 με εισήγηση της Α. Θ. Παναγιώτητος εξελέγη ομοφώνως Τιτουλάριος Μητροπολίτης Ειρηνουπόλεως ανυψωθείς αυθημερόν διά διοικητικών πράξεων σε εν ενεργεία Ιεράρχη του Θρόνου και διαμένει στην Ελλάδα⁵⁹⁰.

Επίσκοπος Μιλητουπόλεως Ιάκωβος Τσιγκούνης

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, κατά κόσμον Ιωάννης Τσιγκούνης, γεννήθηκε το 1966 στο προάστιο Kogarah του Σίδνεϊ. Μετά το τέλος της βασικής εκπαίδευσής του γράφτηκε το 1983 στη Θεολογική Σχολή του Αποστ. Ανδρέα στο Σίδνεϊ. Στη συνέχεια συμπλήρωσε τις σπουδές του στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του College of Divinity στο Σίδνεϊ. Το 1993 χειροτονήθηκε διάκονος διατηρώντας το κοσμικό του όνομα, ενώ ταυτόχρονα υπηρέτησε ως Επιμελητής της Θεολογικής Σχολής έως το 2001. Το 1999 έλαβε τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης και μετονομάστηκε σε Ιάκωβο προς τιμήν του Γέροντος του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού και Σχολάρχου της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης Μητροπολίτου Ικονίου κυρού Ιακώβου και διορίστηκε Προϊστάμενος στον Καθεδρικό Ναό στο Σίδνεϊ. Παράλληλα εξυπηρετούσε την Ενορία-Κοινότητα της Αναστάσεως του Κυρίου Kogarah. Το 2000 προχειρίστηκε σε Αρχιμανδρίτη. Το 2002 μετατέθηκε στη Μελβούρνη ως Προϊστάμενος της Ενορίας-Κοινότητας Αγίων Αναργύρων Oakleigh. Στις 11 Ιανουαρίου 2011 εξελέγη παμψηφεί Επίσκοπος Μιλητουπόλεως και έκτοτε υπηρέτησε στη Β΄ Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια με έδρα την Μελβούρνη⁵⁹¹ μέχρι τις 6 Σεπτεμβρίου 2019, όταν μετατέθηκε στην Δ΄ Αρχιερατική Περιφέρεια της Κουινσλάνδης⁵⁹².

⁵⁹⁰ <https://www.ec-patr.org/hierarchs> 24/05/2019

⁵⁹¹ <https://www.ec-patr.org/hierarchs> 24/05/2019.

⁵⁹² ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ εκ του αρχείου της Διορισμός Βοηθού Επίσκοπου Μιλητουπόλεως Ιακώβου, Αριθ. Πρωτ. 300 (06/09/2019).

Επίλογος

«ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις»⁵⁹³

Η ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία της Αυστραλίας αποτελεί ένα ορατό σημείο υπάρξεως του Θεού με τις ευλογίες του Οποίου συντελέστηκε το θαύμα και ρίζωσε η Ορθοδοξία στην πέμπτη Ήπειρο, σε ένα περιβάλλον πολυπολιτισμικό, στο οποίο κυριαρχεί η θρησκευτική ουδετερότητα και ο πλουραλισμός. Σ' αυτό το περιβάλλον είναι πολύ εύκολο ο άνθρωπος να πλανηθεί από τις σειρήνες της αμαρτίας. Ωστόσο, σε πείσμα όλων αυτών των συνθηκών, οι Ορθόδοξοι συνεχίζουν την πορεία τους μέσα στην ασφάλεια της νοητής νηός και διακονούν τον συνάνθρωπο⁵⁹⁴. Στην Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας έχουν γίνει πολλά μεγάλα και θαυμαστά έργα, όπως διαπιστώσαμε κατά την εκπόνηση της παρούσας εργασίας. Το μεγαλύτερο είναι η προσήλωση στον ένα και μοναδικό στόχο, ο οποίος είναι η Βασιλεία των Ουρανών. Αυτός ο στόχος δόθηκε από τον Χριστό στους Αποστόλους *«πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος»*,⁵⁹⁵ και σ' αυτόν τον στόχο η τοπική Εκκλησία μένει προσηλωμένη.

Η πενταετής διακονία του γράφοντος ως Ιερέα της Ελληνικής Ορθοδόξου Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας τού έδωσε την ώθηση να ασχοληθεί με την ίδρυση και εξέλιξη της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Ο Ορθόδοξος λαός της Αυστραλίας είναι ένας ευγενικός λαός, ο οποίος όμως δεν παύει να θέλει στήριξη, κατήχηση και συνεχή περιφρούρηση. Με την ευλογία του Άγιου Τριαδικού Θεού ολοκληρώθηκε η προσπάθεια να αποτυπωθεί η πορεία της τοπικής Εκκλησίας. Κλείνοντας ψελλίζουμε μια ευχή: ο οιακοστρόφος της νοητής ολκάδος, της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, ο Πατριάρχης του Γένους των Ορθοδόξων να συνεχίσει την Σταυραναστάσιμη πορεία του επ' αγαθώ της Οικουμενικής Ορθοδοξίας.

⁵⁹³ Καθίσμα. Ήχος δ'. Ὑμνολογικά τοῦ ὁρθοῦ τῆς ἐορτῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

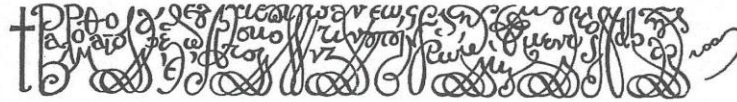
⁵⁹⁴ Ματθ. 25,34.

⁵⁹⁵ Ματθ. 28,19.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

Πατριαρχική και Συνοδική Πράξις Καθαιρέσεως Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως Παύλου

Εἰ δὴπου τοῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καθόλου ὡς καθήκον ἱερὸν ἐπιβέβληται σέβασθαι μὲν ἀείποτε καὶ τηρεῖν τὴν παραδεδομένην κανονικὴν τάξιν, ἐφ' ἧς σύνολον τὸ πᾶγκαλον τῆς διοικήσεως καὶ τῆς πειθαρχίας ἐρείδεται ἐκκλησιαστικὸν σύστημα, παντός δὲ σκανδαλισμὸν ταῖς συνειδήσει τῶν πιστῶν καὶ ἀταξίαν καὶ ταραχὴν καὶ σύγχυσιν τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει ἐπιφέροντος, ἀπέχου· πολλῶν μᾶλλον τὸ καθήκον τοῦτο βαρύνει τοὺς ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, καὶ δὴ τοὺς τιμηθέντας τῷ θεῷ καὶ ὑψηλῶς τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμῶ καὶ ἀξιώματι, ὧν τὸ φῶς ὀφείλει λάμπειν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, τὰ δὲ ἔργα καὶ ἡ ἀναστροφή καὶ ἡ πολιτεία πολλὴν ἔχει τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν πιστῶν. Διὰ δὴ τοῦτο καὶ αὐστηρότερον οὗτοι, ὁσάκις τοῦ ὀρθοῦ παρεκλίνωσι, καὶ τὴν κανονικὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν βλάπτωσιν ἐρίδων καὶ διαρῆσεων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρόξενον γινόμενοι, κατὰ τοὺς θεοὺς καὶ ἱεροὺς κανόνας, κρίνονται καὶ αὐστηρῶς κολάζονται καὶ δὴ καὶ τοῦ ληφθέντος χαρίσματος ἀποστεροῦνται καὶ ἔξω τοῦ ἱεροῦ περιβόλου ἐκβάλλονται.

Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Παῦλος, βοηθὸς παρά τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Αὐστραλίας κ. Στυλιανῷ, αὐτοβούλως καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ κυριάρχου αὐτοῦ ἐνεργῶν, ἀντὶ φωτός σκότος καὶ σκάνδαλον μέγα ἐν αὐτῇ γίνεσθαι, συνεργαζόμενος μὲν καὶ συλλειτουργῶν μετὰ καθηρημένων κληρικῶν καὶ περασυναγωγῆν μετ' αὐτῶν στήσας, αὐτοανακηρυχθεὶς ἀρχηγὸς τῆς οὕτω καλουμένης «*Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας*», πλεῖστα δ' ὅσα βαρῆ ἀντικανονικά καὶ ἀντιπειθαρχικά ἐκκλησιαστικά ἀνομήματα διαπράττων, ἐπὶ σκανδαλισμῶ καὶ ψυχικῇ λύμῃ τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ Ὁρθοδόξου πληρώματος, καὶ σκληροτραχήλως καὶ ἀμετανοήτως ἐν αὐτοῖς ἐμμένων, ἐπὶ ἐπιδιώξει ἀνοσίῳν ἰδιοτελῶν σκοπῶν, παρά τὰς ἀπὸ μέρους τῆς κυριάρχου Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κατ' ἐπανάληψιν πρὸς αὐτὸν γενομένης νομοθεσίας καὶ προτροπᾶς μέχρι τῆς ὑστάτης στιγμῆς, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, τὴν ἀντικανονικὴν καὶ πολλαχῶς ψυχοφθόρον τῷ ἐν Αὐστραλίᾳ Ὁρθοδόξῳ πληρώματι πολιτείαν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐμμονὴν τοῦ εἰρημένου ὑπ' ὄψει ἔχοντες καὶ ἐπ' αὐτῆς διασκεψόμενοι, ἐγνωμεν, συμφώνως τοῖς θεοῖς καὶ ἱεροῖς κανόσιν, καθυποβαλεῖν αὐτὸν τῇ ποινῇ τῆς ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἱερωσύνης καθαιρέσεως, καὶ εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν τοῦτον ἐπαναγαγεῖν.

Ἐφ' ᾧ καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ὁ ἐξονομασθεὶς Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Παῦλος Λάϊος, διὰ τὰ μεγάλα αὐτοῦ ἀντικανονικά ἐγκλήματα, καὶ τὴν ἀμετανόητον ἐν τῇ θεοστογῇ πολιτείᾳ ἐμμονήν, ὑπάρχη ἀπὸ τοῦ νῦν καθηρημένος τοῦ ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ, γεγυμνωμένος τῆς χάριτος τῆς ἱερωσύνης, καὶ ἐστερημένος πάσης ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἐξουσίας ἢ τιμῆς, εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν τοῦντεῦθεν περιλαμβανόμενος καὶ ὡς λαϊκός Ἀπόστολος Λάϊος παρά πάντων γνωριζόμενος καὶ ὀνομαζόμενος.

Μηδεὶς δὲ ποτε τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τολμῆσει συμφορέσαι αὐτῷ ἢ συλλειτουργῆσαι, μήτε τῶν χριστιανῶν τις ὡς Ἀρχιερέα ἢ κληρικὸν δέξῃται ἢ τιμῆσει ἢ τὴν αὐτοῦ ἀσπάσηται

δεξιάν καὶ εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ ἐκζητήσῃ, ἢ συμπράξῃ αὐτῷ ὡς Ἀρχιερεῖ ἢ Κληρικῷ, ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγγνώστου καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ τοῦ ἀπὸ Κυρίου Παντοκράτορος.

Ἐπὶ τούτῳ δὲ εἰς ἐνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο ἡ παροῦσα Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ πρᾶξις τῆς καθαιρέσεως, καταστρωθεῖσα ἐν τῷδε τῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλείσα καὶ τῷ Ἱερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Αὐστραλίας κυρίῳ Στυλιανῷ, πρὸς ἐπ' ἐκκλησιαστικῶν ἀνάγκων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ κατὰθεσιν εἶτα ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1994, κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον (ιε') Ἐπιμελήσεως Γ'

Ἁγίου Πνεύματος Ἁγίου Ἱεροσολύμων Ἀποστολῆς

Ἁγίου Πνεύματος Ἁγίου Ἱεροσολύμων Ἀποστολῆς

Ἁγίου Πνεύματος Ἁγίου Ἱεροσολύμων Ἀποστολῆς

Ἁγίου Πνεύματος Ἁγίου Ἱεροσολύμων Ἀποστολῆς

Ἁγίου Πνεύματος Ἁγίου Ἱεροσολύμων Ἀποστολῆς

Ἁγίου Πνεύματος Ἁγίου Ἱεροσολύμων Ἀποστολῆς

Ἁγίου Πνεύματος Ἁγίου Ἱεροσολύμων Ἀποστολῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Ρεθύμνο 27/5/2014

Αρ. Πρωτ.: 59

Προς τον Σεβασμώτατο
Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας,
Υπέρτιμο και Έξαρχο πάσης Ωκεανίας
κ.κ. Στυλιανό

Σεβασμώτατε,

Ως Κοσμήτορας της Σχολής Επιστημών Αγωγής του Πανεπιστημίου Κρήτης με ιδιαίτερη τιμή, χαρά και συγκίνηση σας ανακοινώνω ότι η Κοσμητεία της Σχολής μας στη Συνεδρία της στις 27/5/2014 ενέκρινε την ομόφωνη εισήγηση της Συνέλευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης (Συνεδρία 444/21-5-2014), της οποίας τα μέλη αποφάσισαν να σας ανακηρύξουν Επίτιμο Διδάκτορα, για το εξαιρετο πνευματικό και ακαδημαϊκό σας έργο, την συμβολή σας στη βελτίωση της αλληλοκατανόησης των εκκλησιών, στο διάλογο μεταξύ Καθολικής και Ορθόδοξης Εκκλησίας, στην συμφιλίωση και στην ειρηνική συμβίωση των λαών της Ευρώπης και διεθνώς.

Η τελετή, η οποία προγραμματίζεται για τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, θα γίνει παρουσία του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης, καθηγητή κ. Ευρυπίδη Στεφάνου, ο οποίος και θα σας απονεμίσει και το Τιμητικό Δίπλωμα.

Με εκτίμηση
Αντώνης Χουρδάκης

Καθηγητής

Κοσμήτορας της Σχολής Επιστημών Αγωγής

Κοινοποίηση: Ελένη Βασιλάκη, Αναπλ. Καθηγήτρια Πρόεδρο ΠΤΔΕ

ΠΡΑΞΙΣ ἄρσεως τῆς καθαιρέσεως
τοῦ τέως Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως Παύλου (Ἀποστόλου) Λαΐου

Ἀριθμ.Πρωτ. 457

Πρᾶξις ἄρσεως τῆς καθαιρέσεως
τοῦ τέως Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως Παύλου (Ἀποστόλου) Λαΐου

Οἶδε μὲν παιδεύειν ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καθιόντων τούς ἀμαρτάνοντας καὶ ποιναῖς ἐκκλησιαστικαῖς κολάζειν αὐτούς κατὰ τὰ πταίσματα, ἀλλ' οἷα μήτηρ φιλόστοργος καὶ συγχωρεῖν οἶδε καὶ προσδέχεσθαι τούς αὐτούς, μετανοοῦντας καὶ ἐπιστρέφοντας, καὶ εἰς τὴν προτέραν δὲ ἐπανάγειν χάριν καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκαθιστᾶν ἀξίωμα, ἐάν τῆς χάριτος καὶ ἀποκαταστάσεως ταύτης ἀξιοί γένωνται.

Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ τέως Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Παῦλος (Ἀπόστολος) Λαΐος, καθαιρέσει, διὰ τὰ εἰς ἃ ὑπέπεσε κανονικά παραπτώματα, ἀπὸ τοῦ θεοῦ τῆς ἱερωσύνης βαθμοῦ Συνοδικῶς πρὸ ἐτῶν ὑποβληθεῖς, ἐμπράκτως κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔκτοτε χρονικὸν διάστημα τὴν ἑαυτοῦ μετάνοιαν ἐπεδείξατο καὶ ἐν συντριβῇ καρδίας δι' αἰτήσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν συγχώρησιν αὐτῆς ἐξητήσατο, ἢ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, εὐμενῶς εἰς τὴν τοιαύτην ἀπιδόντες ἐνθερμον αἴτησιν τοῦ εἰρημένου καὶ Συνοδικῶς διασκεψάμενοι, ἐγνωμεν, εὐκαίρως τῇ ἐκκλησιαστικῇ συγκαταβάσει καὶ ἐπιεικείᾳ χρώμενοι, παρασχεῖν φιλοστόργως αὐτῷ τὴν αἰτηθεῖσαν ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ὑψηλὸν τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμὸν, ἐξ οὗ ἐκπέπτωκε, καὶ αὐθις εὐμενῶς ἐπαναγαγεῖν καὶ ἀποκαταστήσαι.

Διὸ δὴ καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς καὶ ὀρίζομεν ὅπως ἡ μὲν προεκδομένη Πρᾶξις τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ λογίζεται τούντεῦθεν ἀνίσχυρος καὶ ἀνερέργητος, ὑπάρχη δὲ ἀπὸ τοῦδε ὁ εἰρημένος καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται γνήσιος καὶ νόμιμος καὶ κανονικὸς Ἱεράρχης, καταλεγόμενος εἰς τούς ἐφησυχάζοντας τοιούτους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἐγένετο τὸ παρὸν Πατριαρχικὸν ἡμῶν καὶ Συνοδικὸν Συγχωρητήριον Γράμμα, καταστρωθὲν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδιци τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαρallάκτω ἀποσταλέν τῷ Ἱερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Αὐστραλίας κυρίῳ Μακαρίῳ, πρὸς ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν τάξιν ἀνάγνωσιν καὶ κατάθεσιν ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς κατ' αὐτόν Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,βιθ', κατὰ μῆνα Ἰούνιον (ιβ')

Ἐπινεμήσεως ΙΒ'

Παῦλος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως ἀποφαίνεται β.

+ ὁ Ἱερωτάτος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων Ἰερόθεος

Ανακοινωθέν Αγίας και Ιεράς Συνόδου της 9ης Μαΐου 2019

Ανακοινοῦται ὅτι ἡ Αγία καί Ἱερά Σύνοδος κατά τήν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς σήμερον, 9ης Μαΐου 2019, ἐπελήφθη τῶν θεμάτων τῶν Ἀρχιεπισκοπῶν Ἀμερικῆς καί Αὐστραλίας καί διά μέν τήν πρώτην ἀπεδέχθη τήν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Γέροντος Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου, μέλλουσαν νά ἰσχύσῃ ἀπό τοῦ Σαββάτου, 11ης τ. μ., ἐκφράσασα τήν εὐαρέσκεϊαν καί τόν ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διά τήν πολυετῆ καί εὐορκον διακονίαν αὐτοῦ, διά δέ τήν περίπτωσιν τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, εἰς πρῶτον στάδιον, μετά τας σχετικὰς προκαταρκτικὰς ἐπί Συνόδου συνομιλίας, ἐδέχθη εἰς ἐνημερωτικὴν συνεργασίαν τόν παρεπιδημοῦντα Βοηθόν ἐκεῖσε Ἐπίσκοπον Θεοφ. Δορυλαίου κ. Νίκανδρον καί Ἀντιπροσωπεΐαν ἐπιφανῶν λαϊκῶν παραγόντων, ἐπιφυλασσομένη νά συνεχίσῃ τας διαβουλεύσεις καί προβῆ εἰς τας τελικὰς αὐτῆς ἀποφάσεις⁵⁹⁶.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

τῆς Αγίας καί Ἱεράς Συνόδου

⁵⁹⁶. <https://www.ec-patr.org/docdisplay.php>

Το Μικρό και Μεγάλο Μήνυμα του νέου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας

Ενώπιον του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου και των μελών της Αγίας και Ιεράς Συνόδου προσήλθε σήμερα το μεσημέρι, 10 Μαΐου 2019, ο νέος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Μακάριος, ώστε να αποδεχθεί την εκλογή του με το μικρό Μήνυμα.

«Μετά πλείστης χαράς αγγέλλομέν σοι εν τω ιερώ τούτω βουλευτηρίω της Μητρός Εκκλησίας την ομόφωνον Εκλογήν σου υπό των σεβασμίων συνοδικών παρέδρων ως Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας, τη ημετέρα εισηγήσει και προβλήσει», ανέφερε στην προσφώνησή του προς τον νέο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας ο Οικουμενικός Πατριάρχης και υπογράμμισε την υποδειγματική αγάπη και αφοσίωση που επέδειξε όλα τα προηγούμενα χρόνια ο εκλεγείς προς τη Μητέρα Εκκλησία.

«Και ιδού, ήλθεν η στιγμή της επιβραβεύσεώς σου υπ' αυτής, ήτις σοι εμπιστεύεται μίαν μεγάλην επαρχίαν της, τιμηθείσαν δια της ποιμαντορίας σειράς εκλεκτών ιεραρχών, μάλιστα δε του επί τέσσαρας και πλέον δεκαετίας διαποιμάναντος αυτήν αμέσου προκατόχου σου μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Στυλιανού.

Είναι ωραία χώρα η Αυστραλία με ικανόν αριθμόν ομογενών οργανωμένων και ευημερούντων, οίτινες ευρίσκουν τώρα εν τω προσώπω σου τον νέον στοργικόν πατέρα και ποιμενάρχη των.

Ο θερισμός πολύς. Σε αναμένουν οι άλλοι εκεί αδελφοί Ιεράρχαι, μετά των οποίων θα συνεργασθής διά τον λαόν του Θεού εις τους Αντίποδας, σε αναμένουν η Θεολογική Σχολή του Αγίου Ανδρέου διά την ανόρθωσίν της, η νεολαία διά τον στηριγμόν και την καθοδήγησίν της, οι λοιποί αδελφοί χριστιανοί διά την συνεργασίαν σας υπέρ της των πάντων ενώσεως, ο ακαδημαϊκός κόσμος διά να ακούση περί των θησαυρών της Ορθοδοξίας, οι πάντες διά να επωφεληθούν από τον δυναμισμόν της ηλικίας σου, την παιδείαν σου, την εργασιομανίαν σου, την ευπροσηγορίαν σου».

Στην αντιφώνησή του ο νέος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας εξέφρασε προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη και τα μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου την εγκάρδια ευγνωμοσύνη του για την εκλογή του.

«Με αποστέλλετε, εις διαδοχήν του μακαριστού μεγάλου Πρωθιεράρχου, του Αρχιεπισκόπου κυρού Στυλιανού, εις μίαν εκ των πλέον δυναμικών επαρχιών του Οικουμενικού

Θρόνου, με την ωραία και μοναδική της Βασιλειάδα, με την Θεολογική της Σχολήν, με τας πολλές και καλώς οργανωμένας ενορίας της, με οσιακάς μοναστικές αδελφότητας, με καλούς και αξίους αδελφούς βοηθούς Ιεράρχας και με εν ποιόνιον εκατοντάδων χιλιάδων πιστών, το οποίον, παρ' ότι ανήκει εις την τετάρτην γενεάν, ομιλεί απταιστώσ την Ελληνικήν γλώσσαν και ουδεμίαν έχει απολέσει εκ των ιερών και οσίων παραδόσεων της πίστεως και του Γένους μας. Υπόσχομαι την ιεράν ταύτην στιγμήν ότι θα προσπαθήσω όχι μόνον να διατηρήσω ό,τι παραλαμβάνω αλλά και να επαυξήσω και να πολλαπλασιάσω τα δωρήματα ταύτα, εμφυσών επιπροσθέτως εις την Ιεράν Αρχιεπισκοπήν Αυστραλίας το ευλογημένον και μοναδικόν ζωογόνον πνεύμα του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου».

Στη συνέχεια, στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου παρουσία των Συνοδικών Αρχιερέων, της Πατριαρχικής Αυλής αλλά και άλλων κληρικών και λαϊκών προσκυνητών ο νέος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας τέλεσε την Ακολουθία του Μεγάλου Μηνύματος, κατά την οποία του ανακοινώθηκε εν εκκλησία η εκλογή του, και απάντησε με το κείμενο της Ευχαριστίας για τη γενομένη πρόκριση της Εκκλησίας προς το πρόσωπό του, αποδεχόμενος το γεγονός με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη.

Μετά το πέρας του Μεγάλου Μηνύματος ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος δέχθηκε τα συγχαρητήρια και τις ευχές όλων των παρισταμένων.

Νωρίτερα τίμησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης σε ειδική τελετή στην Αίθουσα της Παναγίας στον Πατριαρχικό Οίκο πέντε Ομογενείς, οι οποίοι υπηρετούν την Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας από υψηλές θέσεις ευθύνης και ήρθαν στο σεπτό Κέντρο, προκειμένου να έχουν συνεργασία με τον Παναγιώτατο και τα μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου. Ο Παναγιώτατος τούς απένειμε Πατριαρχικά Οφίκια και συγκεκριμένα αυτό του Άρχοντος Μαΐστωρος στον κ. Ευστάθιο Παλάση, Αντιπρόεδρο του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου, του Άρχοντος Νομοφύλακος στον κ. Νικόλαο Παπαναστασίου, Γραμματέα του ως άνω Συμβουλίου και Νομικό Σύμβουλο της Ι. Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, του Άρχοντος Χαρτουλάριου στον κ. Θεόδωρο Βακαλάκη και του Άρχοντος Δεπουτάτου στον κ. Ανδρέα Γεωργίου, μέλη του ως άνω Συμβουλίου, και του Άρχοντος Δικαιοφύλακος στον κ. Χαράλαμπο Πατσούρη, Πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής της Βασιλειάδος Αδελαΐδος.

«Πέντε φιλόχριστα και φιλογενή τέκνα της Μητρός Εκκλησίας, της «αρχούσης και πασχούσης», εντάσσονται σήμερον εις την χορείαν των Οφικιαλίων της. Καθίστασθε, Εντιμολογιώτατοι, επίσημοι συνεργοί της ημών Μετριότητος και καλείσθε να υπερασπίζεσθε τα προνόμια του Οικουμενικού Θρόνου, να ενσαρκώνετε και να εκφράζετε το πνεύμα και τας αξίας του, να

συμβάλλετε, ο καθείς εκ της θέσεώς του, εις την αποστολήν και καλήν μαρτυρίαν της Εκκλησίας του Χριστού εν τω κόσμω, με πιστότητα και αφοσίωσιν εις την τιμίαν παρακαταθήκην των Πατέρων και με σύγχρονον φρόνημα, με γνώσιν, σύνεσιν και αποφασιστικότητα. Είμεθα βέβαιοι, ότι η προσγενομένη εις το πρόσωπόν σας τιμή θα απελευθέρωσιν νέας δυνάμεις μέσα σας, θα σας ενισχύσιν εις την επιτέλεσιν νέων θεάρεστων έργων», είπε ο Πατριάρχης. Σε άλλο σημείο της ομιλίας του προς τους νέους οφφικιάλιους σημείωσε: «Εκτιμώμεν τας πολλές ικανότητάς σας και τον ένθεον ζήλον σας. Διασώζετε εις την καρδίαν σας την τιμιότητα, την ευσυνειδησίαν, την ευθυκρισίαν και το πάτριον φιλότιμον. [...] Ευχόμεθα, το παράδειγμά σας να εύρη μιμητάς. Η Εκκλησία έχει ανάγκην ανθρώπων με Ορθόδοξον βίωμα, βούλησιν διά προσφοράν, αγωνιστικότητα και εμπιστοσύνην εις την πρόνοιαν του Θεού και εις το μέλλον του Γένους. Σας συνοδεύουν αι προσευχαί και αι ευχαί πάντων ημών, των εν Φαναρίω φυλασσόντων φυλακάς νυχθημερόν, διά την διάσωσιν της πατρώας κληρονομίας»⁵⁹⁷.

⁵⁹⁷ <https://www.ec-patr.org/docdisplay.php>

Ανακοινωθέν Αγίας και Ιεράς Συνόδου (3 Οκτωβρίου 2019)

«Συνήλθε σήμερα, 3ην τ.μ. Ὀκτωβρίου 2019, ὑπό τήν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Πατριάρχου, ἡ Αγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τήν πρώτην συνεδρίαν αὐτῆς τῆς νέας Συνοδικῆς περιόδου καί τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους. Ἐν ἀρχῇ ἀντηλλάγησαν αἱ εἰθισμέναι προσφωνήσεις καί ἀντιφωνήσεις μεταξύ τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου καί τοῦ πρώτου τῆ τάξει τῶν νέων Συνοδικῶν Παρέδρων, Σεβ. Μητροπολίτου Ἀγκύρας κ. Ἱερεμίου.

Κατ' αὐτήν:

α) Ἀπεφασίσθη, τῇ εἰσηγήσει τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν θεωρήσεως τοῦ ἀρμοδίου διαβιβασθέντος τῇ Μητρί Ἐκκλησίᾳ σχετικοῦ αἰτήματος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, ἡ ἀναγραφή εἰς τό Ἀγιολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν μαρτυρικῶς τελειωθέντων ὑπέρ τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως: α) Μάρκου Πέτρου Μαρκούλη ἐκ Κλεισούρας, β) Νούτζου ἐκ Καστορίας, καί τῶν σὺν αὐτῶ ἀθλησάντων, γ) Γεωργίου τοῦ ἐκ Καστορίας, δ) ἱερέως Βασιλείου Καλαπαλίκη, ἐφημερίου Χιλιοδεντρίου Καστορίας καί ε) Ἀρχιμανδρίτου Πλάτωνος Αἰβαζίδη.

β) Εἰσηγήσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐξελέγησαν ὁμοφώνως εἰς Τιτουλάριον Μητροπολίτην Σεβαστείας ὁ μέχρι τοῦδε Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, καί εἰς Τιτουλάριον Μητροπολίτην Εἰρηνοπόλεως ὁ μέχρι τοῦδε Θεοφ. Ἐπίσκοπος Δορυλαίου κ. Νίκανδρος, ἀνυψωθέντες ἀμφότεροι, αὐθμερόν, διά διοικητικῶν πράξεων, εἰς ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεράρχας τοῦ Θρόνου.

γ) Εἰς ἀνταπόκρισιν πρὸς σχετικὴν παράκλησιν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἐλπιδοφόρου, ἀνυψώθη, ὁμοίως παμψηφεί, εἰς Τιτουλάριον Μητροπολίτην ὁ μέχρι τοῦδε, Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φιλομηλίου κ. Ἡλίας, ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος τῶν ἐν Η.Π.Α. Ἀλβανοφώνων Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

τῆς Αγίας καί Ἱεράς Συνόδου.

† Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Μακάριος

Αριθμ. Πρωτ.: 300

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Τῷ Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Μιλητουπόλεως κυρίῳ Ἰακώβῳ,
Αρχιερατικῷ Ἐπιτρόπῳ Βρισβάνης.

Εἰς Βρισβάνην.

Θεοφιλέστατε καί φίλτατέ μοι ἅγιε Ἀδελφέ κ. Ἰάκωβε,

Ποιμαίνοντες ἤδη, ἐλέῳ Θεοῦ, τήν λαχοῦσαν ἡμῖν θεόσωστον
Αρχιεπισκοπήν καί διαπιστοῦντες τήν ἀνάγκην στελεχώσεως αὐτῆς ὑπό
ϊκανοῦ καί πεπαιδευμένου κληρικοῦ εἰς τήν ἐπιτελικήν θέσιν τοῦ
Αρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Δ' Αρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας,
προσβλέποντες δέ εἰς τό ὑμέτερον πρόσωπον καί ἀναγνωρίζοντες τά θεόθεν
κοσμοῦντα αὐτῶ τάλαντα, ἤχθημεν εἰς τήν ἀπόφασιν ὅπως διορίσωμεν ὑμᾶς
Αρχιερατικόν Ἐπίτροπον Βρισβάνης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Αρχιεπισκοπῆς
Αυστραλίας.

Εὐχαρίστως ὄθεν ἀνακοινούμενοι τοῦτο τῇ ὑμετέρᾳ Θεοφιλίᾳ,
προτρεπόμεθα αὐτήν ὅπως θυσιαστικῶς καί ἐν ὑπακοῇ προσφέρῃ τήν
ἐπισκοπικήν διακονίαν αὐτῆς ἐν τῇ ὡς ἄνω ὑψηλῇ καί ἐπιτελικῇ θέσει,
ἐπισπωμένη τήν Ἀρχιερατικήν ἡμῶν εὐχαριστίαν καί εὐαρέσκειαν.

Ἡ δέ τοῦ Θεοῦ χάρις καί τό ἄπειρον ἔλεος εἶησαν μετά τῆς ὑμετέρας
Θεοφιλίας πάσας τάς ἐπιζητήσεις αὐτῆς. Ἄξιος!

Ἐγένετο ἐν Βρισβάνῃ, 26^{ης} Σεπτεμβρίου 2019,
Ο Ἀρχιεπίσκοπος
Ο Ἀυστραλίας Μακάριος

Κοινοποίηση: Τοῖς Θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις, τῷ εὐαγεῖ κληρῷ καί ταῖς μοναστικαῖς
ἀδελφότησι τῆς Ἱερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Αυστραλίας.

ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Πηγές Α΄

- ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ, «Σύνταγμα της Ορθοδόξου Ελληνικής Μητροπόλεως Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας», Αριθμ. Πρωτ. 128 της 3ης Απριλίου 1959
THE TOWNSVILLE GREEK ORTHODOX COMMUNITY OF SAINTS THEODORES INCORPORATED «Certificate of Incorporation of an association»
Biography, Australian National University, <http://adb.anu.edu.au/biography/knetes-christophoros-6984/text12137>, first published in hardcopy 1983
SIMMONS H. L. N., Australian Dictionary of Biography, Volume 15
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ, Κώδικας Υπομνημάτων ΠΙΒ «Πατριαρχική Επιστολή Αριθμ. Πρωτ. 787 περί του Ουκρανού Ψευδοεπισκόπου Σεργίου Οχοτέγκο», Φανάριον, 18 Σεπτεμβρίου 1962.
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ, «Πεντηκονταετηρίς 1924-1974», Σίδνεϊ Σεπτέμβριος 1976.
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ, Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 7/1975, Εγκύκλιος «Χριστούγεννα 1975, Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 3/1976, Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 3/1978, Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 7/1978, Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 5/1980, Υπ. Αριθ. Εγκυκλίου 8/1985.
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ, Επετηρίς Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας, Σίδνεϊ 1993.
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ, Ημερολόγιο 2019.
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, Επετηρίς 2019

Βοηθήματα Β΄

ΧΑΣΙΩΤΗΣ Ι., ΚΑΤΣΙΑΡΔΗ-HERING Ο., ΚΑΡΔΑΣΗΣ Β., ΧΑΡΛΑΥΤΗ Τ., ΓΕΩΡΓΙΤΣΟΓΙΑΝΝΗ Ε., Οι Έλληνες στη Διασπορά (15ος -21ος αι.), Βουλή των Ελλήνων, Αθήνα 2006.

GILCHRIST HUGH «Australian and Greeks, volume I: The Early Life Years», Halstead Press N.S.W.1992.

ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ & ΦΥΤΡΑΚΗΣ, Μείζον ελληνικό Λεξικό, Αθήνα 1997.

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Α., Εκκλησιαστική Ιστορία, Ιστορία των Δομών και Ζωής της Εκκλησίας της Ελλάδος (Εικοστός Αιώνας), εκδ. Κυριακίδη, Θεσ/νίκη 1998.

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ Ε., Ο Μελέτιος Μεταξάκης ως Μητροπολίτης Αθηνών, Εκδ. Π. Πουρνάρα, Θεσσαλονίκη 2008.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ι., «'Αλέξανδρος ο Δήμογλου», Θ.Η.Ε. τομ. 2, Αθήνα 1963.

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ Ε., « Η Διασπορά ως εκκλησιαστικό πρόβλημα, Η περίπτωση του Πατριαρχικού Συνοδικού Τόμου του 1908 και της άρσεώς του», Επιστημονική Επετηρίς, Αφιέρωμα στον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρό Χριστόδουλο, Εκδ. Ανώτατη Εκκλησιαστική Ακαδημία Αθηνών, Θεσσαλονίκη 2011.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Κ., ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Ε., ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ Γ., ΚΟΜΗΝΟΣ Ι., «Η Ζωή εν Αυστραλία 1916»Κυθηραϊκός Συλλογος Αυστραλίας. Παγκόσμιο Κυθηραϊκό Ταμείο Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Κυθηραϊκή Εκτυπωτική και Μ.Μ.Ε., Β΄ έκδοση, Σίδνεϊ 2009.

INTERNATIONAL DIRECTORY by International Publishers Limited Bank Street, S.A ADELAID 1927.

ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ., Τα Απομνημονεύματά μου 1897-1947, τόμος Α΄, Αθήναι 1950.

GIL-LAS AUSTRALIAN DICTIONARY OF BIOGRAPHY, Volume 9, (MUP), BEDE NAIRN GEOFFREY SERLE, Melbourne University Press 1983.

ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ Ι. (Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας) Αυστραλία Α. ΜΑΡΤΙΝΟΣ, Θ.Η.Ε. τόμος 3, Αθήνα 1967.

ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ Β., Οικουμενικόν Πατριαρχείο η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας, Πατριαρχικό Ίδρυμα Μελετών, Θεσσαλονίκη 1994.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ, St. Andrew's Greek Orthodox Theological College, Handbook, Σίδνεϊ 1996.

Εφημερίδες Περιοδικά Γ΄

CHRISTOPHOROS KNETES [1872-1958], "Ordination and Matrimony in the Eastern Orthodox Church. I,» Journal of Theological Studies 11 No 43 (April 1910): 348- 400.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ 32, 1908.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ 11, 1922.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ 2 σ.σ. 130-131 (1927-1928).

ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ (Αλεξάνδρεια, Αίγυπτος), 47, 1955.

ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ Αρ. 44, 14-12-1971.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Φωνή της Ορθοδοξίας, τεύχος 13 Ιανουάριος 1981, τεύχος 32 Αύγουστος 1982, τεύχος 41 Ιούνιος 1983, τεύχος 49 Φεβρουάριος 1984, τεύχος 57 Σεπτέμβριος 1984, τεύχος 62 Φεβρουάριος 1985, τεύχος 65 Μάιος 1985, τεύχος 81 Σεπτέμβριος 1986, τεύχος 82 Οκτώβριος 1986, τεύχη 109-110 Ιανουάριος-Φεβρουάριος 1989, τεύχος 144 Δεκέμβριος 1991, τεύχος 157 Ιανουάριος-Φεβρουάριος 1993, τεύχη 176-177 Ιανουάριος-Φεβρουάριος 1994, τεύχη 209-210 Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1996, τεύχη 223-224 Ιανουάριος-Φεβρουάριος 1998, τεύχος 277 Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 2003, τεύχος 265 Οκτώβριος 2001, τεύχη 398-400 Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2007, τεύχη 382-384 Ιανουάριος-Μάρτιος 2013.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Το Βήμα της Εκκλησίας, Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας, Απρίλιος 2019.

GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF AMERICA ORTHODOX OBSERVER

JANUARY - FEBRUARY 2019 • Vol. 84 • No. 1335.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ROMFEA <https://www.Romfea.gr>, Αθήνα Ιούνιος 2019

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ηλεκτρονική έκδοση [Thttps://neoskosmos.com](https://neoskosmos.com), Μελβούρνη Ιούνιος 2019.

Ηλεκτρονικές Πηγές (Internet) Δ´

Επίσημος Ιστοσελίδα της Αυστραλιανής Κυβερνήσεως για τη Μεταναστευτική Κληρονομιά Σίδνεϊ

<http://www.migrationheritage.nsw.gov.au/exhibition/objectsthroughtime-history/1830-1840>.

Επίσημος Ιστοσελίδα της ηλεκτρονικής Εγκυκλοπαίδειας BRITANNICA

<https://www.Britannica.com>.

<http://dev.kythera-family.net/> «FIFIS C., The Pre-World War II Greek Community of Australia: Class Divisions and Trends».

Επίσημος Ιστοσελίδα ΒΙΚΕΠΑΙΔΕΙΑ

<https://en.wikipedia.org/wiki/Nimmitabel1/02/2019>

Επίσημος Ιστοσελίδα Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Μελβούρνης

https://www.greekcommunity.com.au/firstminutes/seadraj/GeneratedImages/dzc_output_files/17/1_20.jpg1897-minutes 04/04/2019 A' Βιβλίο Πρακτικών της Κοινότητας.

Επίσημος Ιστοσελίδα Εκκλησίας της Ελλάδος

http://www.ecclesia.gr/greek/archbishop/arch_list.html

Επίσημος Ιστοσελίδα της Ορθόδοξης Ενορίας–Κοινότητας Αγίας Τριάδος Σίδνεϊ

https://en.wikipedia.org/wiki/Holy_Trinity_Greek_Orthodox_Church,_Surry_Hills

http://users.sch.gr/markmarkou/1961/koim/irinaios_kassimatis.htm

Επίσημος Ιστοσελίδα Κολλεγίου Αγ. Ιωάννου https://en.wikipedia.org/wiki/St._John_Greek_Orthodox_College

Επίσημος Ιστοσελίδα του Κολλεγίου Oakleigh grammar School https://www.Oakleigh_grammar.vic.edu.au/about-us/community/alumni/.

Επίσημος Ιστοσελίδα του Κολλεγίου St. George Adelaid <https://sgc.sa.edu.au/our-college/our-story/>

Επίσημος Ιστοσελίδα του Κολλεγίου St. Spyridon
<https://www.saintspyridon.sa.edu.au/about-us/>

Επίσημος Ιστοσελίδα του Κολλεγίου ALPHINGTON GRAMMAR
SCHOOL <https://www.alphington.vic.edu.au/>

Επίσημος Ιστοσελίδα του Κολλεγίου St. Andrew <https://www.sag.wa.edu.au/our-school/>

Επίσημος Ιστοσελίδα Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας Βασιλειάδα
<http://www.greekorthodox.org.au>

St. Basils <https://www.stbasils.org.au/locations/lakemba>,
<https://www.stbasils.org.au/locations/miranda/>,
<https://www.stbasils.org.au/locations/annandale/>,
<http://www.orthodoxarchdiocese.org.nz/themetropolis/history>,
<https://www.stbasils.org.au/locations/randwick>,
<https://www.stbasils.org.au/locations/kogarah/>,
<https://www.stbasils.com.au/Facilities-Services/Aegean-Village>,
<http://www.stbasils.com.au/Facilities-Services/St-Peters>,
<http://www.stbasils.com.au/Facilities-Services/Croydon-Park>,
<http://stjohnscommunitycare.org/disability-care>,

Επίσημος Ιστοσελίδα Ενορίας–Κοινότητας Αγ. Σπυρίδωνος
Saintspyridon.net/welcome-to-st.-Spyridon/history-of-our's-community

Επίσημος Ιστοσελίδα Οικουμενικού Πατριαρχείου
<https://www.ec-patr.org/docdisplay.php>, <https://www.ec-patr.org/hierarchs>